

Eiropas Savienības

L 335

Oficiālais Vēstnesis

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 17. decembris

Saturs

- I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Cena: EUR 8

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/138/EK

(2009. gada 25. novembris)

par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā
(Maksātspēja II)

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 251. pantā ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Jāveic vairākas būtiskas izmaiņas Padomes Pirmajā direktīvā 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽³⁾, Padomes Direktīvā 78/473/EEK (1978. gada 30. maijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju Kopienas līdzapdrošināšanas jomā ⁽⁴⁾, Padomes Direktīvā 87/344/EEK (1987. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu ⁽⁵⁾, Padomes Otrajā direktīvā 88/357/EEK (1988. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības

efektīvākai izmantošanai un par grozījumiem Direktīvā 73/239/EEK ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvā 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana (Trešā nedzīvības apdrošināšanas direktīva) ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/78/EK (1998. gada 27. oktobris) par apdrošināšanas grupu apdrošināšanas uzņēmumu papildu uzraudzību ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/17/EK (2001. gada 19. marts) par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu ⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ⁽¹⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārapdrošināšanu ⁽¹¹⁾. Skaidrības labad minētās direktīvas būtu jāpārstrādā.

(2) Lai atvieglotu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzsākšanas un veikšanas darbības, jālikvidē visbūtiskākās atšķirības starp dalībvalstu tiesību aktiem to noteikumos, kas attiecas uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Tādēļ būtu jānodrošina tiesiskais regulējums apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, lai vadītu apdrošināšanas uzņēmējdarbību visā iekšējā tirgū, tādējādi atvieglotot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā, risku un no tiem izrietošo saistību apdrošināšanu.

⁽¹⁾ OV C 224, 30.8.2008., 11. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 22. aprīļa Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 10. novembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

- (3) Iekšējā tirgus pareizu darbību sekmēs saskaņotu noteikumu paredzēšana par apdrošināšanas grupu uzraudzību un, lai aizsargātu kreditorus, par apdrošināšanas sabiedrību sanācības un likvidācijas procesu.
- (4) Ir lietderīgi, ka sistēma, kas noteikta šajā direktīvā, neattiecas uz atsevišķām sabiedrībām, kuras sniedz apdrošināšanas pakalpojumus, to lieluma, juridiskā statusa, veida – cieši saistītas ar valsts apdrošināšanas sistēmām – vai to piedāvāto īpašo pakalpojumu dēļ. Šo direktīvu nevajadzētu attiecināt arī uz tādām iestādēm vairākās dalībvalstīs, kuras darbojas tikai ļoti ierobežotā jomā un kuru darbības teritorija un klienti ir noteikti ar likumu.
- (5) Ļoti nelielas apdrošināšanas sabiedrības, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem, tostarp, kuru bruto ieņēmumi no prēmijām ir mazāki par EUR 5 miljoniem, neiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Tomēr visām apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām, kurām saskaņā ar spēkā esošajām direktīvām jau ir piešķirtas licences, būtu jā saglabā sava licence pēc šīs direktīvas īstenošanas. Sabiedrībām, kuras neiekļauj šīs direktīvas darbības jomā, būtu jāspēj izmantot Līgumā piešķirtās pamatbrīvības. Šīm sabiedrībām ir iespēja pieprasīt licenci saskaņā ar šo direktīvu, lai gūtu labumu no vienotas licencēšanas, kas ir noteikta ar šo direktīvu.
- (6) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt to sabiedrību reģistrāciju, kas turpina apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas darījumdarbību un nav iekļautas šīs direktīvas darbības jomā. Dalībvalstis var arī attiecināt uz šīm sabiedrībām konsultatīvo un juridisko uzraudzību.
- (7) Padomes Direktīvā 72/166/EEK (1972. gada 24. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību ⁽¹⁾, Padomes Septītajā direktīvā 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem ⁽²⁾, Padomes Otrajā direktīvā 84/5/EEK (1983. gada 30. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK ⁽⁴⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) ⁽⁵⁾ paredzēti vispārīgi noteikumi grāmatvedības, mehānisko
- transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības, finanšu instrumentu un kredītiestāžu jomā un noteiktas definīcijas minētajās jomās. Ir lietderīgi, ka dažas definīcijas, kas noteiktas minētajās direktīvās, izmanto šajā direktīvā.
- (8) Lai sāktu apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas darbības, iepriekš būtu jāsaņem licence. Tādēļ jāparedz nosacījumi un procedūra minētās licences piešķiršanai, kā arī atteikšanai.
- (9) Direktīvās, kuras tiek atceltas ar šo direktīvu, nav paredzēti noteikumi par to pārapsdrošināšanas darbību jomu, kuru turpmākai īstenošanai var būt izdota licence apdrošināšanas sabiedrībai. Lēmumi par noteikumu izstrādāšanu šajā sakarībā ir dalībvalstu ziņā.
- (10) Šajā direktīvā atsaucēm uz apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībām būtu jāattiecas arī uz kaptīvajām apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām, izņemot, ja uz šīm sabiedrībām attiecas īpašs noteikums.
- (11) Šī direktīva ir būtisks iekšējā tirgus izveides instruments, un apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām, kas ir licencētas savās piederības dalībvalstīs, jāatļauj visā Kopienā veikt kādu darbību vai visas darbības, atverot filiāles vai sniedzot pakalpojumus. Tādēļ ir lietderīgi veikt šādu saskaņošanu, kas ir vajadzīga un pietiekama, lai panāktu licenču un uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, un tādējādi panāktu vienotu licencēšanu, kura ir spēkā visā Kopienā un ļauj sabiedrības uzraudzību īstenot piederības dalībvalstij.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/26/EK (2000. gada 16. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (Ceturtais direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu) ⁽⁶⁾ paredzēti noteikumi par atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju iecelšanu. Šajā direktīvā būtu jāizmanto minētie noteikumi.
- (13) Pārapsdrošināšanas sabiedrībām jāierobežo sava darbība ar pārapsdrošināšanas darījumiem un ar tiem saistītām darbībām. Šādai prasībai nevajadzētu kavēt pārapsdrošināšanas sabiedrību veikt tādas darbības kā statistikas vai aktuāru konsultācijas, riska analīzi vai pētījumus savu klientu uzdevumā. Tas var ietvert arī kontrolāciju sabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu nozares darbībām 2. panta 8. punkta nozīmē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽⁷⁾. Jebkurā gadījumā šī prasība neļauj turpināt ar pamatdarbību nesaistītu banku vai finanšu darbību.

⁽¹⁾ OV L 103, 2.5.1972., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 8, 11.1.1984., 17. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 181, 20.7.2000., 65. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

- (14) Apdrošinājumaņēmēju aizsardzība paredz, ka uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām attiecas maksātspējas prasības, kas nodrošina efektīvu kapitāla sadali Eiropas Savienībā. Ņemot vērā tirgus attīstību, pašreizējā sistēma vairs nav atbilstīga. Tādēļ jāievieš jauns tiesiskais regulējums.
- (15) Atbilstīgi jaunākajām riska vadības tendencēm Starptautiskajā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācijā, Starptautisko grāmatvedības standartu padomē un Starptautiskajā Aktuāru asociācijā un jaunākajām tendencēm citās finanšu nozarēs ir jāpieņem uz ekonomisku risku orientēta pieeja, kas stimulē apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības pareizi noteikt un vadīt savus riskus. Paredzot īpašus noteikumus par aktīvu un pasīvu, kā arī tehnisko rezervju novērtēšanu, jāpanāk lielāka saskaņotība.
- (16) Galvenais apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas regulēšanas un uzraudzīšanas mērķis ir pietiekama apdrošinājumaņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju aizsardzība. Ar terminu apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs ir paredzēts apzīmēt ikvienu fizisku vai juridisku personu, kurai ir tiesības atbilstīgi apdrošināšanas līgumam. Finanšu stabilitāte un taisnīgi un stabili tirgi arī ir apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas regulēšanas un uzraudzīšanas citi mērķi, kas jāņem vērā, bet tiem nevajadzētu mazināt galvenā mērķa nozīmi.
- (17) Ir paredzams, ka šajā direktīvā noteiktais maksātspējas režīms panāks vēl labāku apdrošinājumaņēmēju aizsardzību. Tādēļ dalībvalstīm būs jānodrošina uzraudzības iestādēm resursi, lai tās īstenotu savus pienākumus, kā tas ir noteikts šajā direktīvā. Jāaptver visas vajadzīgās kompetences, tostarp finanšu un cilvēkresursus.
- (18) Dalībvalstu uzraudzības iestāžu rīcībā tāpēc jābūt visiem līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka visā Kopienā apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības veic uzņēmējdarbību kārtīgi, neatkarīgi no tā, vai izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Lai nodrošinātu uzraudzības efektivitāti, visām uzraudzības iestāžu veiktajām darbībām jābūt samērīgām ar apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidu un sarežģītību, neskatoties uz minētās sabiedrības nozīmi tirgus vispārējā finanšu stabilitātē.
- (19) Šai direktīvai nevajadzētu būt pārāk apgrūtināšanai mazām un vidējām apdrošināšanas sabiedrībām. Viens no līdzekļiem šā mērķa panākšanai ir proporcionalitātes principa pareiza piemērošana. Minētais princips būtu jāpiemēro prasībām, kas attiecas gan uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, gan uz uzraudzības pilnvaru īstenošanu.
- (20) Jo īpaši šai direktīvai nevajadzētu būt pārāk apgrūtināšanai apdrošināšanas sabiedrībām, kas specializējas īpašu apdrošināšanas veidu sniegšanā vai nodrošina pakalpojumus īpašiem klientu segmentiem, un tam būtu jāņem vērā, ka šāda specializācija var būt vērtīgs līdzeklis efektivitātes panākšanai un veiksmīgai riska pārvaldībai. Šā mērķa sasniegšanai un pareiza proporcionalitātes principa piemērošanai būtu jāizstrādā noteikums, ar kuru īpaši ļauj sabiedrībām izmantot savus datus, lai kalibrētu parametrus parakstīšanas riska moduļos, kas ietverti maksātspējas kapitāla prasības standarta formulā.
- (21) Šajā direktīvā būtu jāņem vērā kaptīvo apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību specifika. Tā kā šīs sabiedrības sedz tikai riskus, kas saistīti ar rūpnieciskām vai komerciālām grupām, pie kurām tās pieder, būtu jānodrošina atbilstīgi paņēmieni saskaņā ar proporcionalitātes principu, lai atspoguļotu šo sabiedrību darbības specifiku, apjomu un sarežģītību.
- (22) Pārāpdrošināšanas uzraudzībā būtu jāņem vērā pārāpdrošināšanas uzņēmējdarbības īpatnības, jo īpaši tās vispārējā būtība, un tas, ka paši apdrošinājumaņēmēji ir apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības.
- (23) Uzraudzības iestādēm būtu jāspēj iegūt no apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām informāciju uzraudzības vajadzībām, tostarp vajadzības gadījumā informāciju, ko apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības publiskojusi saskaņā ar prasībām par finanšu pārskatiem, iekļaušanu sarakstā vai citām tiesiskām vai normatīvām prasībām.
- (24) Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm būtu jāatbild par apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību finanšu stabilitātes uzraudzību. Tādēļ tām būtu jāveic regulāras pārbaudes un novērtējumi.
- (25) Uzraudzības iestādēm būtu jāspēj ņemt vērā to, kā aktīvu pārvaldīšanu un risku ietekmē brīvprātīgie rīcības kodeksi un pārredzamības principi, kurus ievēro attiecīgās iestādes, kas veic darījumus ar nereglamentētiem vai alternatīviem ieguldījumu instrumentiem.
- (26) Maksātspējas kapitāla prasība ir priekšnoteikums kvantitatīvo prasību atbilstībai apdrošināšanas nozarē. Tādēļ uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām noteikt kapitāla palielinājumu maksātspējas kapitāla prasībai tikai izņēmuma apstākļos - gadījumos, kas minēti šajā direktīvā, pēc uzraudzības pārbaudes procesa. Maksātspējas kapitāla prasības standarta formula ir paredzēta, lai atspoguļotu riska profilu vairumam apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību. Tomēr reizēm var gadīties, ka standarta pieeja nepietiekami atspoguļo ļoti īpašu kādas sabiedrības riska profilu.

- (27) Kapitāla palielinājuma noteikšana ir ārkārtas pasākums tādā nozīmē, ka to izmanto tikai kā pēdējo līdzekli gadījumos, kad citi uzraudzības pasākumi nav efektīvi vai atbilstīgi. Turklāt terminu "ārkārtas" ir jāapskata katras sabiedrības konkrētās situācijas kontekstā, nevis saistībā ar to kapitāla palielinājuma gadījumu skaitu, kas noteikti konkrētam tirgum.
- (28) Kapitāla palielinājumu būtu jā saglabā tikmēr, kamēr netiek uzlaboti apstākļi, kuru dēļ to noteica. Ja daļējam vai pilnīgam iekšējam modelim ir būtiski trūkumi vai ir būtiski pārvaldes trūkumi, uzraudzības iestādēm būtu jānodrošina, ka minētā sabiedrība dara visu iespējamo, lai novērstu trūkumus, kas bijuši par iemeslu tam, ka tika noteikts kapitāla palielinājums. Tomēr gadījumos, kad standartizēta pieeja adekvāti neatspoguļo sabiedrības ļoti īpašo riska profilu, kapitāla palielinājumu var saglabāt vairāku secīgu gadu laikā.
- (29) Dažus riskus var pienācīgi ņemt vērā tikai ar pārvaldes prasībām, nevis ar kvantitatīvām prasībām, kas atspoguļotas maksātspējas kapitāla prasībā. Tādēļ efektīva pārvaldes sistēma ir būtiska apdrošināšanas sabiedrības atbilstīgai vadībai un regulatīvajai sistēmai.
- (30) Pārvaldes sistēma iekļauj riska vadības funkciju, atbilstības funkciju, iekšējās revīzijas funkciju un aktuāra funkciju.
- (31) Funkcija ir administratīva veikspēja, lai uzņemtos konkrētu pārvaldes uzdevumu veikšanu. Konkrētas funkcijas noteikšana neliedz sabiedrībai brīvi pieņemt lēmumu par šīs funkcijas organizēšanas veidu praksē, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi. Tas nedrīkstētu radīt nepamatoti apgrūtināšas prasības, jo ir jāņem vērā sabiedrības darbības raksturs, apjoms un sarežģītība. Tādēļ šo funkciju nodrošināšanai būtu jāvar izmantot vai nu sabiedrības personālu, vai balstīties uz pieaicināto ekspertu ieteikumiem, vai arī izmantot ekspertu ārpakalpojumus šīs direktīvas noteiktajās robežās.
- (32) Turklāt nelielās un mazāk sarežģītās sabiedrībās viena persona vai organizatoriskā struktūrvienība var veikt vairākas nekā vienu funkciju.
- (33) Pārvaldes sistēmā iekļautās funkcijas tiek uzskatītas par pamatfunkcijām un tādēļ arī svarīgām un izšķirīgām funkcijām.
- (34) Visām personām, kas veic pamatfunkcijas, vajadzētu būt piemērotām un atbilstīgām. Tomēr tikai personām, kas pilda pamatfunkcijas, būtu jāpilda prasības ziņot uzraudzības iestādei.
- (35) Lai novērtētu vajadzīgo kompetences līmeni, kā papildu faktors jāņem vērā to personu profesionālā kvalifikācija un pieredze, kuras faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas.
- (36) Visām apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām kā uzņēmējdarbības stratēģijas neatņemamu daļu regulāri būtu praktizē savu vispārējo maksātspējas vajadzību novērtēšanu, ņemot vērā savu īpašo riska profilu (pašu riska un maksātspējas novērtējums). Šim novērtējumam nav jāizstrādā iekšējais modelis, un to nevar izmantot, lai aprēķinātu citu kapitāla prasību, nevis maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību. Par katru novērtējuma rezultātiem būtu jāziņo uzraudzības iestādei, jo šāds ziņojums ir daļa no informācijas, kas sniedzama uzraudzības mērķu īstenošanai.
- (37) Lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību ārpakalpojumiem, ko izmanto funkcijām vai darbībām, ir būtiski, lai apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību, kas izmanto ārpakalpojumus, uzraudzības iestādēm būtu pieejami visi attiecīgie dati, kuri ir ārpakalpojumu sniedzēja rīcībā, neskatoties uz to, vai tā ir regulēta, vai neregulēta sabiedrība, kā arī ir tiesības veikt pārbaudes klātienē. Lai ņemtu vērā tirgus attīstību un nodrošinātu, ka ārpakalpojumu izmantošanas nosacījumi joprojām tiek pildīti, uzraudzības iestādēm vajadzētu būt informētām pirms ārpakalpojumi tiek izmantoti izšķirīgām vai svarīgām funkcijām vai darbībām. Šajās prasībās būtu jāņem vērā Apvienotā foruma darbu, un tās atbilst pašreizējiem noteikumiem un praksei banku nozarē, Direktīvai 2004/39/EK un tās piemērošanai kredītiestādēm.
- (38) Lai garantētu pārredzamību, apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām vismaz reizi gadā būtu jāpublisko - proti, jā dara pieejamu sabiedrībai drukātā vai elektroniskā veidā bez maksas - būtiska informācija par savu maksātspēju un finanšu stāvokli. Sabiedrībām jāļauj brīvprātīgi publiskot papildu informāciju.
- (39) Būtu jāparedz informācijas apmaiņa starp uzraudzības iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kuras saskaņā ar to funkcijām veicina finanšu sistēmas stabilitāti. Tādēļ būtu jāprecizē nosacījumi, ar kādiem iespējama iepriekš minētā informācijas apmaiņa. Turklāt, ja informāciju var atklāt tikai ar uzraudzības iestāžu skaidru piekrišanu, minētajām iestādēm attiecīgā gadījumā būtu jānodrošina iespēja šo piekrišanu dot, paredzot stingru nosacījumu izpildi.
- (40) Būtu jāsekmē uzraudzības konverģence ne tikai attiecībā uz uzraudzības līdzekļiem, bet arī attiecībā uz uzraudzības praksi. Šajā ziņā Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejai (CEIOPS), kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽¹⁾, būtu jāuzņemas svarīga loma un regulāri jāziņo Eiropas Parlamentam un Komisijai par sasniegtu.

(1) OV L 25, 29.1.2009., 28. lpp.

- (41) Informācijas un ziņojumu mērķis, ko CEIOPS jāiesniedz par kapitāla palielinājuma gadījumiem, nav atturēt no to izmantošanas saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, bet gan veicināt vēl lielāku uzraudzības konvergenci kapitāla palielinājuma izmantošanā dažādu dalībvalstu uzraudzības iestāžu starpā.
- (42) Lai mazinātu administratīvo slogu un izvairītos no uzdevumu dublēšanās, uzraudzības iestādēm un valsts statistikas iestādēm būtu jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju.
- (43) Lai stingrāk uzraudzītu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības un aizsargātu apdrošinājumaņēmējus, obligātajiem revidentiem nozīmē, kura izmantota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas⁽¹⁾, vajadzētu būt pienākamam uzreiz ziņot par jebkuriem faktiem, kas var būtiski ietekmēt apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības finanšu situāciju vai administratīvo organizāciju.
- (44) Apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības, minētās darbības būtu jāveic atsevišķi, lai aizsargātu dzīvības apdrošinājumaņēmēju intereses. Jo īpaši, minētajām sabiedrībām būtu jāizvirza tādas pašas prasības kā prasības, ko piemēro līdzvērtīgai apdrošināšanas grupai, kuru veido dzīvības apdrošināšanas sabiedrība un nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība, ņemot vērā lielāko kapitāla pārnēsātību jauktu apdrošināšanas sabiedrību gadījumā.
- (45) Veicot apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību finanšu stāvokļa novērtējumu, būtu jābalstās uz pareiziem ekonomiskiem principiem un optimāli jāizmanto finanšu tirgos iegūtā informācija, kā arī vispārēji pieejamie dati par apdrošināšanas tehniskajiem riskiem. Maksātspējai izvirzītu prasību pamatā jo īpaši vajadzētu būt visas bilances izvērtējumam.
- (46) Uzraudzības mērķiem izmantotajiem vērtēšanas standartiem iespējami vairāk būtu jāatbilst starptautiskajām grāmatvedības tendencēm, lai mazinātu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību administratīvo slogu.
- (47) Saskaņā ar minēto pieeju kapitāla prasības būtu jāsedz ar pašu kapitālu neatkarīgi no tā, vai tās ir no bilances vai ārpusbilances posteņiem. Pašu kapitāla posteņi būtu jāklasificē trijos līmeņos saskaņā ar kvalitātes kritēriju un atbilstīgi jāierobežo pašu kapitāla izmantojamā summa kapitāla prasību segšanai, jo ne visi finanšu resursi paredz pilnīgu zaudējumu segšanu likvidācijas gadījumā un turpinot darbību. Ierobežojumus, kas piemērojami pašu kapitāla posteņiem, būtu jāpiemēro tikai, lai noteiktu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību maksātspējas stāvokli, un pēc tam tiem nav jāierobežo minēto sabiedrību brīvība attiecībā uz sava iekšējā kapitāla vadību.
- (48) Kopumā aktīvi, kas ir brīvi no jebkādam paredzamām saistībām, ir pieejami zaudējumu segšanai, kas rodas no negatīvām svārstībām darījumos, gan turpinot darbību, gan arī likvidācijas gadījumā. Tādēļ lielākā daļa aktīvu un pasīvu starpības atlikuma, ko aprēķina saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem principiem, būtu jāuzskata par augstas kvalitātes kapitālu (1. līmenis).
- (49) Ne visi aktīvi sabiedrībā ir pilnībā pieejami. Dažās dalībvalstīs specifiski produkti ir norobežotu kapitālu struktūru pamatā, kas sniedz vienai no apdrošinājumaņēmēju klasēm lielākas tiesības uz aktīviem savā kapitālā. Kaut gan šos aktīvus iekļauj aktīvu un pasīvu starpības atlikuma aprēķināšanā pašu kapitāla nolūkiem, tie faktiski nav pieejami riska novēršanai ārpus norobežotā kapitāla. Lai saglabātu konsekvenci ar ekonomisko pieeju, pašu kapitāla novērtējumu būtu jāpielāgo, lai tajā atspoguļotu atšķirīgo aktīvu būtību, kas ir daļa no norobežošanas pasākumiem. Tāpat maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā būtu jāparāda diversifikācijas/koplietošanas samazinājums saistībā ar šo norobežoto kapitālu.
- (50) Dažās dalībvalstīs pastāv prakse, ka apdrošināšanas sabiedrības pārdod dzīvības apdrošināšanas produktus apdrošinājumaņēmējiem, un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji veic iemaksas sabiedrības riska kapitālā apmaiņā pret visu vai daļu no peļņas, ko rada šīs iemaksas. Šī uzkrātā peļņa veido rezerves kapitālu, kas ir tās juridiskās personas īpašums, kurā šī peļņa ir radīta.
- (51) Rezerves kapitāls būtu jāvērtē saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto ekonomisko pieeju. No tāda viedokļa nepietiek ar vienkāršu atsauci uz rezerves kapitāla vērtējumiem obligātajos gada pārskatos. Saskaņā ar pašu līdzekļiem izvirzītām prasībām, uz rezerves kapitālu būtu jāattiecināta direktīvas kritēriji par klasifikāciju pa līmeņiem. *Inter alia* tas nozīmē, ka tikai tāds rezerves kapitāls, kas atbilst prasībām, lai tos klasificētu 1. līmenī, jāatzīst par 1. līmeņa kapitālu.

(1) OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

- (52) Savstarpējas apdrošināšanas un savstarpēja tipa apdrošināšanas apvienības ar mainīgām ieguldījumu summām var pieprasīt saviem dalībniekiem veikt papildu ieguldījumus (papildu ieguldījumu prasība dalībniekiem), lai palielinātu savus finanšu resursus zaudējumu segšanai. Papildu ieguldījumu prasība dalībniekiem var būt ievērojams finansējuma avots savstarpējas apdrošināšanas un savstarpējas apdrošināšanas tipa apvienībām, tostarp gadījumos, kad šīs apvienības saskaras ar negatīvām svārstībām darījumos. Tādēļ papildu ieguldījumu prasība dalībniekiem būtu jāuzskata par papildu pašu kapitāla posteņiem un ar tiem ir atbilstīgi jārikojas maksāspējas nolūkos. Jo īpaši kuģu īpašnieku savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienībām ar mainīgu ieguldījumu, apdrošinot tikai jūras riskus, papildu ieguldījumu prasība dalībniekiem ir sen iedibināta prakse, uz kuru attiecas īpaši atmaksāšanas noteikumi, un šo papildu ieguldījumu prasības apstiprināto apjomu būtu jāuzskata par labas kvalitātes kapitālu (2. līmenis). Tāpat gadījumā, kad savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienības papildu ieguldījumu prasība ir līdzīga, šīs prasības apstiprināto apjomu arī būtu jāuzskata par labas kvalitātes kapitālu (2. līmenis).
- (53) Lai apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības varētu izpildīt savas saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, dalībvalstij būtu jāpieprasa, lai minētās sabiedrības izveidotu atbilstīgas tehniskās rezerves. Aktuāra un statistikas metodoloģijas, kas ir minēto tehnisko rezervju aprēķināšanas pamatā, būtu jā-saskaņo visā Kopienā, lai panāktu labāku salīdzināmību un pārredzamību.
- (54) Tehnisko rezervju aprēķinam būtu jāatbilst aktīvu un citu saistību novērtējumam, jāatbilst tirgum un starptautiskajām grāmatvedības un uzraudzības tendencēm.
- (55) Tādēļ tehnisko rezervju vērtībai būtu jāatbilst summai, ko apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības maksātu pašlaik, ja tā nekavējoties nodotu savas līgumtiesības un saistības citai sabiedrībai. Attiecīgi, tehnisko rezervju vērtībai būtu jāatbilst summai, ko citas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības (atsauces sabiedrības), iespējams, varētu pieprasīt, lai pārņemtu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības un atbilstu tām. Tehnisko rezervju summai būtu jāatspoguļo pamatā esošā apdrošināšanas portfeļa pazīmes. Tādēļ sabiedrības īpašo informāciju, piemēram, informāciju par prasību pārvaldību un izdevumiem būtu jāizmanto aprēķinā, ciktāl minētā informācija ļauj apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām labāk atspoguļot pamatā esošā apdrošināšanas portfeļa pazīmes.
- (56) Pieņemumus par atsauces sabiedrībām, kuras uzņemas pārņemt apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistības un atbilst tām, būtu jā-saskaņo visā Kopienā. Jo īpaši pieņemumus par atsauces sabiedrībām, kas nosaka, vai diversifikācijas sekas ir jāņem vērā riska rezerves aprēķināšanā, un, ja tā – tad kādā mērā, būtu jāizvērtē kā daļu no īstenošanas pasākumu ietekmes novērtējuma un vēlāk ir jā-saskaņo Kopienas līmenī.
- (57) Lai veiktu aprēķinus par tehniskajām rezervjēm, vajadzētu būt iespējai piemērot saprātīgu interpolāciju un ekstrapolāciju no tieši nosakāmas tirgus vērtības.
- (58) Apdrošināšanas saistību sagaidāmo pašreizējo vērtību būtu jāaprēķina, pamatojoties uz pašreizēju un ticamu informāciju un realistiskiem pieņēmumiem, ņemot vērā apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas līgumos paredzētās finanšu garantijas un iespējas, lai sniegtu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistību ekonomisko novērtējumu. Būtu jāpieprasa izmantot efektīvas un saskaņotas aktuāra metodoloģijas.
- (59) Lai atspoguļotu mazu un vidēju uzņēmumu īpašo situāciju, būtu jāparedz vienkāršotas pieejas tehnisko rezervju aprēķināšanai.
- (60) Uzraudzības režīmā būtu jāiekļauj prasība ņemt vērā risku, kuras pamatā ir perspektīvs aprēķins, lai nodrošinātu precīzu un savlaicīgu uzraudzības iestāžu iekļaušanos, (maksāspējas kapitāla prasība) un minimālais drošības līmenis, par kuru finanšu resursu summa nedrīkstētu kļūt mazāka (minimālā kapitāla prasība). Abas kapitāla prasības būtu jā-saskaņo visā Kopienā, lai nodrošinātu vienādu apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības līmeni. Lai šīs direktīvas režīms labi funkcionētu, vajadzētu būt atbilstīgam intervences posmam starp maksāspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību.
- (61) Lai mazinātu prociklisku ietekmi finanšu sistēmā un lai nepieļautu situāciju, kurā apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības ir nepamatoti spiestas piesaistīt papildu kapitālu vai pārdot savus ieguldījumus nepastāvīgas finanšu tirgu nestabilitātes dēļ, maksāspējas kapitāla prasības standarta formulas tirgus riska moduli būtu jāiekļauj simetrisks pielāgošanas mehānisms attiecībā uz izmaiņām akciju cenu līmenī. Turklāt ārkārtēju finanšu tirgu

- kritumu gadījumos un, ja šis simetriskais pielāgošanas mehānisms nav pietiekams, lai panāktu apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrību atbilstību savai maksātspējas kapitāla prasībai, būtu jāparedz noteikums, ar kuru ļauj uzraudzības iestādēm pagarināt laikposmu, kurā apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībām jāatjauno maksātspējas kapitāla prasības segšanai piemērots pašu kapitāla līmenis.
- (62) Maksātspējas kapitāla prasībai būtu jāatspoguļo izmantojamā pašu kapitāla līmenis, kas ļauj apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībām segt ievērojamus zaudējumus un kas sniedz pamatotu pārliecību apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, ka maksājumi tiks izdarīti termiņā.
- (63) Lai nodrošinātu, ka apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībām, ņemot vērā visas izmaiņas to riska profilā, pastāvīgi ir maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojams pašu kapitāla līmenis, šīm sabiedrībām būtu jāaprēķina maksātspējas kapitāla prasība vismaz reizi gadā, pastāvīgi tā jāuzrauga un jāveic jauni aprēķini, ja riska profils būtiski mainās.
- (64) Lai sekmētu labu riska vadību un saskaņotu reglamentējošas kapitāla prasības ar nozares praksi, maksātspējas kapitāla prasība būtu jānosaka kā ekonomiskais kapitāls, kas ir apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrību rīcībā, lai nodrošinātu, ka bankrots notiek ne biežāk kā reizi 200 gadiņos vai, ka pastāv vismaz ar 99,5 % iespējamība, ka šīs sabiedrības joprojām varēs izpildīt saistības pret apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem turpmāko 12 mēnešu laikā. Minētais ekonomiskais kapitāls būtu jāaprēķina, pamatojoties uz minēto uzņēmumu patieso riska profilu, ņemot vērā iespējamo risku mainīšanas metožu ietekmi, kā arī diversifikācijas efektus.
- (65) Būtu jāparedz noteikums par standarta formulu noteikšanu maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai, lai visas apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības varētu novērtēt savu ekonomisko kapitālu. Attiecībā uz standarta formulas struktūru būtu jāpieņem modulāra pieeja, kas nozīmē, ka vispirms jānovērtē individuālā pakļautība katras kategorijas riskam un tikai tad tā jāapkopo. Ja sabiedrības īpašos parametru izmantošana ļauj labāk atspoguļot sabiedrības patieso parakstīšanas riska profilu, tā būtu jāatļauj, ja šādus parametrus iegūst, izmantojot standartizētu metodoloģiju.
- (66) Lai atspoguļotu mazu un vidēju uzņēmumu īpašo situāciju, būtu jāparedz vienkāršotas pieejas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai saskaņā ar standarta formulu.
- (67) Principā jaunā uz risku orientētā pieeja neietver jēdzienu par kvantitatīviem ieguldījumu ierobežojumiem un aktīvu atbilstības kritērijiem. Tomēr vajadzētu būt iespējai ieviest ieguldījumu ierobežojumus un aktīvu atbilstības kritērijus, lai aptvertu riskus, kas nav pietiekami segti ar standarta formulas apakšmoduli.
- (68) Atbilstīgi uz risku orientētai pieejai maksātspējas kapitāla prasībai vajadzētu būt iespējai īpašos apstākļos standarta formulas vietā izmantot daļējus vai pilnīgus iekšējus modeļus minētās prasības aprēķināšanai. Lai apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem nodrošinātu līdzvērtīgu aizsardzības līmeni, šādus iekšējus modeļus iepriekš būtu apstiprina uzraudzības iestādē, pamatojoties uz saskaņotiem procesiem un standartiem.
- (69) Ja izmantojamajā pamata pašu kapitāla summa kļūst mazāka par minimālā kapitāla prasību, apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrību licence būtu jāanulē, ja minētās sabiedrības īsā laikā nespēj atjaunot izmantojamajā pamata pašu kapitāla summu minimālā kapitāla prasības līmenī.
- (70) Maksātspējas kapitāla prasībai būtu jānodrošina minimālais līmenis, un finanšu resursu apjoms nedrīkstētu būt mazāks par šo līmeni. Līmenis jāaprēķina pēc vienkāršas formulas, ievērojot noteikto minimālo un maksimālo vērtību, pamatojoties uz maksātspējas kapitāla prasību, kurā ņemts vērā riska novērtējums, lai uzraudzības iestādēm nodrošinātu iespēju īstenot arvien pieaugošu iejaukšanos, un tā pamatā ir jābūt datiem, par ko var veikt revīziju.
- (71) Apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībām vajadzētu būt pietiekamas kvalitātes aktīviem, lai ievērotu vispārējās finansiālās prasības. Visus ieguldījumus, kas pieder apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībām, būtu jāpārvalda saskaņā ar piesardzīgas ieguldīšanas principu.
- (72) Dalībvalstis nedrīkstētu prasīt, lai apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības aktīvus ieguldītu konkrētās aktīvu kategorijās, jo šāda prasība nebūtu saderīga ar Līguma 56. pantā paredzēto kapitāla plūsmas liberalizāciju.
- (73) Jāizliedz noteikumi, kas ļauj dalībvalstīm jebkāda veida pieprasīt apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrību tehnisko rezervju seguma aktīvu iekļāšanu, ja apdrošinātājs ir pārprošināts apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībā, kura licencēta saskaņā ar šo direktīvu, vai trešās valsts sabiedrībā, ja minētās trešās valsts uzraudzības režīms tiek uzskatīts par līdzvērtīgu.

- (74) Tiesību aktu sistēmā līdz šim nav paredzēti ne sīki izstrādāti kritēriji plānotās līdzdalības iegūšanas piesardzīgam novērtējumam, ne procedūra to piemērošanai. Tādēļ jāprecizē kritēriji un piesardzīga novērtējuma procedūra, lai nodrošinātu vajadzīgo noteiktību, skaidrību un prognozējamību attiecībā uz vērtēšanas procesu un tā rezultātu. Šādus kritērijus un procedūras noteica Direktīvas 2007/44/EK noteikumi. Tādēļ apdrošināšanas un pārprošināšanas jomā minētie noteikumi būtu jākodificē un jāiekļauj šajā direktīvā.
- (75) Tādēļ ir svarīgi maksimāli saskaņot minēto procedūru un piesardzīgus novērtējumus visā Kopienā. Noteikumiem par būtisku līdzdalību nebūtu jākavē dalībvalstis pieprasīt, lai uzraudzības iestādes tiktu informētas par līdzdalības iegūšanu apjomā, kas ir mazāks par minētajos noteikumos paredzētajām robežvērtībām, ja dalībvalsts šajā nolūkā paredz ne vairāk kā vienu papildu robežvērtību, kas zemāka par 10 %. Šiem noteikumiem nebūtu arī jākavē uzraudzības iestādes sniegt vispārīgus norādījumus par to, kādos gadījumos šāda līdzdalība uzskatāma par tādu, kurai ir būtiska ietekme.
- (76) Lai palielinātu Eiropas Savienības pilsoņu mobilitāti, transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšana arvien vairāk tiek piedāvāta arī pāri robežām. Lai nodrošinātu nepārtrauktu pareizu darbību zaļo karšu sistēmai un nolīgumiem starp mehānisko transportlīdzekļu apdrošinātāju valsts birojiem, ir lietderīgi, ka dalībvalstis var prasīt apdrošināšanas sabiedrībām, kas, sniedzot pakalpojumus, veic transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšanu to teritorijā, pievienoties valsts birojam, kā arī minētajā dalībvalstī izveidotajam garantiju fondam un piedalīties tā finansēšanā. Pakalpojumu sniegšanas dalībvalstij būtu jāprasa sabiedrībām, kas veic transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšanu, iecelt pārstāvi tās teritorijā, lai savāktu visu vajadzīgo informāciju saistībā ar prasībām un pārstāvētu attiecīgo sabiedrību.
- (77) Iekšējā tirgū apdrošinājumaņēmēju interesēs ir piekļūt pēc iespējas plašākam Kopienā pieejamo apdrošināšanas pakalpojumu klāstam. Tādēļ dalībvalstij, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie objekti, vai saistību dalībvalstij būtu jānodrošina, ka nekas nekavē visu Kopienā piedāvāto apdrošināšanas pakalpojumu pārdošanu tās teritorijā, ja šo produktu pārdošana nav pretrunā minētajā dalībvalstī spēkā esošajām tiesību normām, kas aizsargā sabiedrības intereses, un ciktāl piederības dalībvalsts noteikumi neaizsargā sabiedrības intereses.
- (78) Būtu jāparedz noteikumi par sankciju sistēmu, kas piemērojami, ja apdrošināšanas sabiedrība dalībvalstī, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie objekti, vai saistību dalībvalstī neievēro piemērojamos sabiedrības interešu aizsardzības noteikumus.
- (79) Iekšējā apdrošināšanas tirgū patērētājiem ir plašāka un dažādāka līgumu izvēle. Lai tie pilnībā izmantotu šo dažādību un lielāko konkurenci, būtu jāsniedz patērētājiem jebkura vajadzīgā informācija pirms līguma noslēgšanas un līguma darbības laikā, dodot iespēju izvēlēties savām vajadzībām vislabāk atbilstīgo līgumu.
- (80) Apdrošināšanas sabiedrībai, kas piedāvā palīdzības līgumus, vajadzētu būt nepieciešamajiem līdzekļiem, lai natūrā sniegtu atlīdzību, ko tā piedāvā piemērotā laikposmā. Būtu jānosaka īpaši noteikumi, lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību, kam vajadzētu būt šādas sabiedrības rīcībā.
- (81) Efektīvas Kopienas kopapdrošināšana darbības, uz kurām pēc būtības vai apmēra dēļ visdrīzāk attieksies starptautiska kopapdrošināšana, būtu jāsekmē ar minimālu saskaņošanu, lai novērstu konkurences traucējumus un atšķirīgu attieksmi. Šajā ziņā vadošajai apdrošināšanas sabiedrībai būtu jānovērtē prasības un jāprecizē tehnisko rezervju apjoms. Turklāt Kopienas kopapdrošināšanas jomā būtu jāparedz īpaša sadarbība gan dalībvalstu uzraudzības iestāžu starpā, gan starp minētajām iestādēm un Komisiju.
- (82) Apdrošināto personu aizsardzības interesēs būtu jānosaka valsts tiesību akti par juridisko izdevumu apdrošināšanu. Interesu konflikti, kas jo īpaši rodas sakarā ar to, ka apdrošināšanas sabiedrība apdrošina citu personu vai apdrošina personu attiecībā gan uz juridiskajiem izdevumiem, gan jebkurā citā apdrošināšanas veidā, pēc iespējas būtu jānovērš vai jāspēj atrisināt. Tādējādi ar dažādiem līdzekļiem var panākt atbilstīgu apdrošinājumaņēmēju aizsardzības līmeni. Neatkarīgi no izvēlēta risinājuma apdrošināto intereses juridisko izdevumu apdrošināšanā būtu jāaizsargā līdzvērtīgi.
- (83) Konfliktus starp apdrošinātajām personām un apdrošināšanas sabiedrībām, kas sedz juridiskos izdevumus, būtu jāatrisina iespējami taisnīgi un ātri. Tādēļ ir lietderīgi, ka dalībvalstis paredz šķērjētiesas procesu vai citu procedūru, kura sniedz pielīdzināmas garantijas.
- (84) Dažās dalībvalstīs privātpersonu vai brīvprātīgā veselības apdrošināšana darbojas kā daļēja vai pilnīga alternatīva veselības apdrošināšanai, ko sniedz sociālā nodrošinājuma sistēmas. Šādai veselības apdrošināšanai ir īpatnības, kas to atšķir no citām zaudējumu apdrošināšanas un dzīvības apdrošināšanas nozarēm tādā ziņā, ka ir vajadzīga nodrošināt apdrošinājumaņēmējiem iespējas neatkarīgi no personu vecuma vai riska veida efektīvi izmantot privātpersonu veselības apdrošināšanu vai brīvprātīgi izraudzītu

veselības apdrošināšanu. Ņemot vērā veselības apdrošināšanas līgumu būtību un sociālās sekas, dalībvalstu, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie objekti, kompetentajām iestādēm privātpersonu vai brīvprātīgi izraudzītas veselības apdrošināšanas gadījumā būtu jāspēj izvirzīt prasību regulāri ziņot par vispārīgajiem un īpašajiem nosacījumiem, lai būtu iespējams pārbaudīt, vai šie līgumi ir daļēja vai pilnīga alternatīva veselības apdrošināšanai, ko sniedz sociālā nodrošinājuma sistēma. Šāda pārbaude nedrīkstētu būt priekšnoteikums pakalpojumu pārdošanai.

(85) Tādēļ dažas dalībvalstis ir pieņēmušas īpašas tiesību normas. Lai aizsargātu sabiedrības intereses, šādas tiesību normas, ja vien tās pārmērīgi neierobežo tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, būtu jāvar pieņemt vai paturēt spēkā, nosakot, ka tās vienādi piemērojamas. Šīs tiesību normas pēc būtības var atšķirties atkarībā no apstākļiem katrā dalībvalstī. Mērķi aizsargāt sabiedrības intereses var sasniegt arī tā, ka sabiedrībām, kuras piedāvā privātpersonu veselības apdrošināšanu vai brīvprātīgu veselības apdrošināšanu, tiek pieprasīts piedāvāt standarta apdrošināšanas līgumus, kas atbilst apdrošināšanai, kuru paredz valsts sociālā nodrošinājuma sistēma, ar prēmiju likmēm, kas nepārsniedz maksimālās, kā arī piedalīties zaudējumu atlīdzināšanas programmās. Var arī noteikt prasību, ka privātpersonu veselības apdrošināšanas vai brīvprātīgās veselības apdrošināšanas tehniskajai bāzei jābūt līdzīgai dzīvības apdrošināšanas tehniskajai bāzei.

(86) Dalībvalstīm būtu jāvar pieprasīt, lai apdrošināšanas sabiedrība, kas to teritorijā uz savu risku piedāvā obligāto apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā, ievērotu valsts tiesību aktus par šādu apdrošināšanu. Tomēr šāda prasība nedrīkstētu attiekties uz noteikumiem par finanšu uzraudzību, par ko atbild vienīgi piederības dalībvalsts.

(87) Dažas dalībvalstis atbrīvo apdrošināšanas darījumus no jebkādiem netiesīgiem nodokļiem, bet lielākā daļa piemēro īpašus nodokļus un citus atskaitījumus, tostarp papildu maksājumus, kas paredzēti kompensācijas iestādēm; Dalībvalstīs, kurās šos nodokļus un maksājumus piemēro, to struktūra un likme ievērojami atšķiras. Ir vēlams novērst esošās atšķirības, kas dzīvības apdrošināšanas pakalpojumu jomā starp dalībvalstīm izraisa konkurences traucējumus. Līdz turpmākai saskaņošanai, problēmu varētu risināt tā, ka nodokļu sistēmas un citu maksājumu piemērošanu nosaka dalībvalsts, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošināšanas objekti, vai saistību dalībvalsts, un dalībvalsts ziņā ir nodrošināt šo nodokļu un maksājumu iekasēšanu.

(88) Dalībvalstīm, kurām nav jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām

(Roma I) ⁽¹⁾ saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāpiemēro minētās regulas noteikumi, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami apdrošināšanas līgumiem, kuri ietilpst minētās regulas 7. panta darbības jomā.

(89) Lai ņemtu vērā pārapdrošināšanas starptautiskos aspektus, būtu jāparedz iespēja slēgt starpvalstu nolīgumus ar trešām valstīm, kuru mērķis ir noteikt līdzekļus to pārapdrošinātāju uzraudzībai, kas veic uzņēmējdarbību līgumslēdzēju pušu teritorijā. Turklāt būtu jāparedz elastīga procedūra, lai Kopienas līmenī varētu novērtēt trešo valstu uzraudzības principu līdzvērtību, nolūkā uzlabot to pārapdrošināšanas pakalpojumu liberalizāciju trešās valstīs, kas tiek sniegti, dibinot sabiedrību vai nodrošinot pārrobežu pakalpojums.

(90) Ierobežotas pārapdrošināšanas darījumu īpašās būtības dēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas slēdz ierobežotas pārapdrošināšanas līgumus vai veic ierobežotas pārapdrošināšanas darījumus, var pareizi noteikt un kontrolēt riskus, kuri izriet no minētajiem līgumiem vai darījumiem.

(91) Būtu jāparedz atbilstīgi noteikumi īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kas uzņemas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību riskus un kas nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības. Summas, kas atgūstamas no īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības, būtu jāuzskata par summām, kuras var atskaitīt atbilstīgi pārapdrošināšanas vai retrocesijas līgumiem.

(92) Uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kuras ir saņēmušas licenci pirms 2012. gada 31. oktobra, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kura atļāvusi īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības izveidi. Tomēr, lai izvairītos no regulējuma arbitražas, šīs direktīvas noteikumiem būtu attiecas uz jebkuru jaunu darbību, ko uzsākusi īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība pēc 2012. gada 31. oktobra.

(93) Tā kā aizvien pieaug pārrobežu apdrošināšana, pēc iespējas jāsamazina atšķirības starp dalībvalstu režīmiem attiecībā uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, un kurām attiecas šī direktīva, ņemot vērā to uzraudzības struktūras.

(94) Turpmāku darbu saistībā ar īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām būtu jāveic, ņemot vērā citos finanšu sektoros paveikto darbu.

(95) Pasākumiem attiecībā uz apdrošināšanas grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzību būtu jānodod iespēja iestādēm, kas uzrauga apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, sagatavot labāk pamatotu spriedumu par tā finanšu stāvokli.

⁽¹⁾ OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

- (96) Veicot šādas grupas uzraudzību, atbilstīgi būtu jāņem vērā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības. Tomēr šajā direktīvā nekādā ziņā nebūtu jāparedz, ka dalībvalstīm piemēro minēto uzņēmumu uzraudzība atsevišķi.
- (97) Lai gan atsevišķu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību uzraudzība joprojām ir apdrošināšanas uzraudzības galvenais princips, būtu jānosaka, kurām sabiedrībām piemēro uzraudzību grupas līmenī.
- (98) Atbilstīgi Kopienas un valsts tiesību aktiem sabiedrībām, jo īpaši savstarpējām apdrošināšanas un savstarpējām apdrošināšanas veida apvienībām būtu jāspēj veidot apvienības vai grupas, kuru pamatā nav kapitāla saikņu, bet gan oficiāli noteiktas stipras un pastāvīgas attiecības, kas balstās uz līgumisku vai citu materiālu atzīšanu, kas garantē finanšu solidaritāti starp šīm sabiedrībām. Ja ar centralizētu koordināciju rodas dominējoša ietekme, savstarpējās apdrošināšanas vai savstarpējās apdrošināšanas veida apvienības būtu jāuzrauga saskaņā ar tiem pašiem noteikumiem, kā noteikumiem par grupām, kuru pamatā ir kapitāla saiknes, lai panāktu apdrošinājumaņēmēju piemērotu aizsardzības līmeni un līdzvērtīgus konkurences apstākļus grupu starpā.
- (99) Grupu uzraudzība katrā ziņā būtu jāpiemēro galējā mātesuzņēmuma līmenī, kam galvenais birojs ir Kopienā. Tomēr dalībvalstīm būtu jāspēj atļaut uzraudzības iestādēm piemērot grupas uzraudzību ierobežotam skaitam zemāku līmeņu, ja tās uzskata to par vajadzīgu.
- (100) Jāaprēķina maksātspēja grupas līmenī apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas ir grupas daļa.
- (101) Konsolidētajā maksātspējas kapitāla prasībā grupai būtu jāņem vērā risku globālā diversifikācija, kas pastāv visās šīs grupas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībās, lai tādējādi pienācīgi atspoguļotu šīs grupas pakļautību riskam.
- (102) Būtu jāparedz iespēja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas pieder pie grupas, pieprasīt iekšējā modeļa apstiprināšanu, kurš izmantojams maksātspējas aprēķināšanai gan grupas, gan individuālā līmenī.
- (103) Tā kā dažos šīs direktīvas noteikumos skaidri noteikta CEIOPS starpnieka vai konsultatīvā loma, tas nedrīkstētu CEIOPS traucēt pildīt starpnieka vai konsultatīvu lomu arī saistībā ar citiem noteikumiem.
- (104) Šajā direktīvā atspoguļots novatorisks uzraudzības modelis, kurā galvenā nozīme piešķirta grupas uzraudzības iestādei, vienlaikus atzīstot un saglabājot vienas uzraudzības iestādes nozīmīgo lomu. Uzraudzības iestāžu pilnvaras un pienākumi ir nesaraucjami saistīti ar to atbildību.
- (105) Visiem apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atbildības saņēmējiem būtu jāsaņem vienlīdzīga attieksme, neatkarīgi no viņu valstspiederības vai pastāvīgās dzīvesvietas. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka visi pasākumi, ko uzraudzības iestāde ir veikusi, pamatojoties uz tai piešķirto dalībvalsts pilnvarojumu, netiks uzskatīti kā tādi, kas ir pret šīs dalībvalsts vai dalībvalsts apdrošinājumaņēmēju un apdrošināšanas atbildības saņēmēju interesēm. Visos prasību apmierināšanas un sabiedrību likvidāciju gadījumos, aktīvi, ievērojot taisnīguma principu, būtu jāpiespī visiem attiecīgajiem apdrošinājumaņēmējiem neatkarīgi no to valstspiederības vai pastāvīgās dzīvesvietas.
- (106) Jānodrošina, lai pašu kapitāls grupā tiktu atbilstīgi sadalīts un būtu pieejams, lai vajadzības gadījumā aizsargātu apdrošinājumaņēmējus un apdrošināšanas atbildības saņēmējus. Tādēļ apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām grupā vajadzētu būt pietiekamam pašu kapitālam, lai segtu maksātspējas kapitāla prasību.
- (107) Visām uzraudzības iestādēm, kas iesaistītas grupas uzraudzībā būtu jāizprot pieņemtie lēmumi, jo īpaši, ja šos lēmumus ir pieņēmusi grupas uzraudzības iestāde. Tādēļ ar būtisku informāciju, tiklīdz tā kļūst pieejama vienai no uzraudzības iestādēm, pēc iespējas ātrāk būtu jāapmainās ar pārējām uzraudzības iestādēm, lai visām uzraudzības iestādēm būtu savs viedoklis, kura pamatā būtu vienāds informācijas daudzums. Ja attiecīgās uzraudzības iestādes nespēj vienoties, būtu jālūdz kvalificēts padoms no CEIOPS, lai atrisinātu radušos situāciju.
- (108) Apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības vai pārapsedrošināšanas sabiedrības apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas meitasuzņēmuma maksātspēju var iespaidot grupas, pie kuras tā pieder, finanšu resursi un to sadale minētajā grupā. Tādēļ uzraudzības iestādes būtu jānodrošina ar līdzekļiem grupu uzraudzībai un attiecīgu pasākumu veikšanai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības līmenī, ja tās maksātspēja ir vai var tikt apdraudēta.
- (109) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību finanšu stāvokli var iespaidot riska koncentrācija vai grupas iekšējie darījumi. Uzraudzības iestādēm būtu jāspēj veikt uzraudzību šāda riska koncentrācijai un šādiem grupas iekšējiem darījumiem, ņemot vērā attiecību raksturu gan regulētās, gan neregulētās sabiedrībās, tostarp apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībās un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībās, un noteikt atbilstīgus pasākumus apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības līmenī, ja tās maksātspēja ir vai var tikt apdraudēta.

- (110) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām grupā vajadzētu būt ar atbilstīgu pārvaldes sistēmu, kas jāpakļauj uzraudzības pārbaudei.
- (111) Visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību grupām, kam piemēro grupas uzraudzību, vajadzētu būt pakļautām grupas uzraudzības iestādei, kura izraudzīta no iesaistīto uzraudzības iestāžu vidus. Grupas uzraudzības iestādes tiesībās un pienākumos būtu jāiekļauj atbilstīgas koordinēšanas un lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Uzraudzības iestādēm, kas iesaistītas pie vienas un tās pašas grupas piederošu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzībā, jānosaka koordinēšanas pasākumi.
- (112) Saistībā ar arvien pieaugošajām grupas uzraudzības iestādes kompetences jomām, būtu jānodrošina, ka netiek patvaļīgi apieti grupas uzraudzības iestādes izraudzīšanās kritēriji. Jo īpaši gadījumos, kad grupas uzraudzības iestāde tiks izraudzīta, ņemot vērā grupas struktūru un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbību relatīvo nozīmīgumu dažādos tirgos, par grupas iekšējiem darījumiem, kā arī par grupas pārapdrošināšanu nedrīkst veikt divkāršu aprēķinu, novērtējot to relatīvo nozīmīgumu tirgū.
- (113) Uzraudzības iestādēm no visām dalībvalstīm, kurās grupas sabiedrības veic uzņēmējdarbību, būtu jāiesaistās grupu uzraudzībā ar uzraudzītāju kolēģijas starpniecību (kolēģija). Visām uzraudzības iestādēm vajadzētu būt piekļuvei informācijai, kas ir pieejama citām uzraudzības iestādēm kolēģijā, un tām būtu aktīvi un pastāvīgi jāiesaistās lēmumu pieņemšanā. Būtu jāizveido sadarbība to iestāžu starpā, kuras atbild par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, kā arī sadarbība starp minētajām iestādēm un iestādēm, kas atbild par tādu sabiedrību uzraudzību, kas darbojas citās finanšu nozarēs.
- (114) Kolēģijas darbam vajadzētu būt samērīgam ar visu to sabiedrību uzņēmējdarbības risku veidu, pakāpi un sarežģītību, kuras veido grupu un iesaistās pārrobežu aspektā. Kolēģiju būtu jāizveido, lai nodrošinātu kolēģijas sastāvā esošo uzraudzības iestāžu sadarbības, informācijas apmaiņas un apspriešanās efektīvu īstenošanu saskaņā ar šo direktīvu. Uzraudzības iestādēm būtu jāizmanto kolēģija, lai veicinātu savu attiecīgo lēmumu konverģenci un cieši sadarbotos, veicot uzraudzības darbības visā grupā atbilstīgi saskaņotiem kritērijiem.
- (115) Šajā direktīvā CEIOPS būtu jāparedz konsultatīva loma. CEIOPS ieteikumi attiecīgajai uzraudzības iestādei nav saistoši, tai pieņemot lēmumu, tomēr attiecīgā uzraudzības iestāde pilnībā ņem vērā minētos ieteikumus un paskaidro ikvienu būtisku atkāpi no tiem.
- (116) Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ir daļa no grupas, kurai galvenais birojs neatrodas Kopienā, būtu jāpiemēro līdzvērtīgi un atbilstīgi grupas uzraudzības pasākumi. Tādēļ būtu jānodrošina pārredzamība attiecībā uz noteikumiem un informācijas apmaiņu ar trešo valstu iestādēm visos attiecīgos apstākļos. Lai nodrošinātu saskaņotību pieeju trešās valsts apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzraudzības līdzvērtības noteikšanai un novērtēšanai, būtu jāizstrādā noteikums, ar kuru saskaņā Komisijai jāpieņem saistošs lēmums par trešās valsts maksātspējas režīma līdzvērtību. Līdzvērtības novērtējumu trešām valstīm, par kurām Komisija nav pieņēmusi lēmumu, būtu jāveic grupas uzraudzības iestādēm pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm.
- (117) Valstu tiesību akti par apdrošināšanas sabiedrību sanācijas pasākumiem un likvidācijas procesu nav saskaņoti, tāpēc ir lietderīgi iekšējā tirgū nodrošināt savstarpēju atzīšanu dalībvalstu tiesību aktiem par apdrošināšanas sabiedrību sanācijas pasākumiem un likvidāciju, kā arī nepieciešamo sadarbību, jo ir vajadzīga šādu pasākumu vienota piemērošana, universālums, koordinācija un publicitāte, kā arī vienāda attieksme pret apdrošināšanas kreditoriem un to aizsardzību.
- (118) Būtu jānodrošina, ka sanācijas pasākumi, ko pieņēmusi dalībvalsts kompetentā iestāde, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas sabiedrības finanšu stabilitāti un cik vien iespējams novērstu likvidācijas situāciju, ir pilnībā spēkā visā Kopienā. Tomēr nedrīkstētu ietekmēt šādu sanācijas pasākumu, kā arī likvidācijas procesa rezultātus vis-à-vis trešām valstīm.
- (119) Būtu jānošķir sanācijas pasākumu un likvidācijas procesa kompetentās iestādes no apdrošināšanas sabiedrību uzraudzības iestādēm.
- (120) Definējot jēdzienu filiāle maksātspējas vajadzībām, saskaņā ar maksātspējas principiem būtu jāņem vērā apdrošināšanas sabiedrības kā atsevišķas juridiskas personas statuss. Tomēr piederības dalībvalsts tiesību aktos būtu jānosaka, kā, likvidējot apdrošināšanas sabiedrību, rīkoties ar aktīviem un pasīviem, kas ir tādu neatkarīgu personu rīcībā, kurām piešķirtas pastāvīgas pilnvaras pārstāvēt šo apdrošināšanas sabiedrību.
- (121) Būtu jāparedz nosacījumi, ar kādiem šo direktīvu attiecina uz likvidācijas procesu, kas nav pamatots ar maksātspēju, paredzot paritāru kārtību maksājumiem saskaņā ar apdrošināšanas atlīdzību prasībām. Valsts algu garantiju sistēmā būtu jāparedz iespēja pārņemt apdrošināšanas sabiedrību darbinieku prasības, kas izriet no darba līgumiem un darba attiecībām. Šādām pārņemtām prasībām būtu piemēro noteikumus, kas paredzēti piederības dalībvalsts tiesību aktos (*lex concursus*).

- (122) Sanācijas pasākumi neliedz uzsākt likvidācijas procesu. Tādēļ vajadzētu būt iespējai likvidācijas procesu uzsākt bez sanācijas pasākumu pieņemšanas vai pēc tās, un to var pārtraukt ar mierizlīgumu vai līdzvērtīgiem pasākumiem, tostarp sanācijas pasākumiem.
- (123) Tikai piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu jādod tiesības pieņemt lēmumus par apdrošināšanas sabiedrību likvidācijas procesa uzsākšanu. Šiem lēmumiem vajadzētu būt spēkā visā Kopienā, un tos būtu jāatzīst visām dalībvalstīm. Šos lēmumus būtu jāpublicē saskaņā ar piederības dalībvalsts procedūru un *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Informācija būtu jādara pieejama arī zināmiem kreditoriem, kas ir rezidenti Kopienā un kam vajadzētu būt tiesībām iesniegt prasības vai apsvērumus.
- (124) Likvidācijas procesā būtu jāņem vērā visi apdrošināšanas sabiedrības aktīvi un pasīvi.
- (125) Piederības dalībvalsts tiesību aktos būtu jāreglamentē visi nosacījumi likvidācijas procesa uzsākšanai, vadīšanai un izbeigšanai.
- (126) Lai panāktu koordinētu dalībvalstu rīcību, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm un visu pārējo dalībvalsts uzraudzības iestādēm nekavējoties būtu jāsaņem informācija par likvidācijas procesa uzsākšanu.
- (127) Ir ļoti svarīgi, lai likvidācijas procesā apdrošinātās personas, apdrošinājumaņēmēji, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji un cietušie puse, kam ir tiesības tieši iesniegt prasību pret apdrošināšanas sabiedrību par apdrošināšanas darījumiem, būtu aizsargātas, t. i., lai šāda aizsardzība neietvertu prasības, kuras izriet nevis no pienākumiem, kas paredzēti apdrošināšanas līgumos vai apdrošināšanas darījumos, bet no pārstāvja izraisītas civiltiesiskās atbildības, par kuru atbilstīgi apdrošināšanas līgumam vai darījumam piemērojamiem tiesību aktiem pārstāvis nav atbildīgs saskaņā ar šādu līgumu vai darījumu. Lai sasniegtu minēto mērķi, dalībvalstīm būtu jānodrošina izvēlēties kādu no līdzvērtīgām metodēm, lai nodrošinātu īpašus apstākļus apdrošināšanas kreditoriem, neviena no kurām nekavē dalībvalsti grupēt dažādu kategoriju apdrošināšanas prasības. Turklāt atbilstīgi būtu jālīdzsvaro apdrošināšanas kreditoru aizsardzība un citu tādu privilēģēto kreditoru aizsardzība, ko aizsargā minētās dalībvalsts tiesību akti.
- (128) Likvidācijas procesa uzsākšanai būtu jāietver tās darbības licences anulēšana, kas piešķirta apdrošināšanas sabiedrībai, ja vien tā jau nav anulēta.
- (129) Kreditoriem vajadzētu būt tiesībām iesniegt prasības vai rakstiskus apsvērumus likvidācijas procesā. Prasības, ko iesnieguši kreditori, kuru dzīvesvieta ir dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, būtu jāizskata tieši tāpat kā līdzvērtīgas prasības piederības dalībvalstī neatkarīgi no viņu valstiskās piederības vai pastāvīgās dzīvesvietas.
- (130) Lai aizsargātu tiesisko paļāvību un pārliecību par dažiem darījumiem dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalsts, būtu jānosaka tiesību akts, ko piemēro, ja sanācijas pasākumi un likvidācijas procedūra ietekmē nepabeigtus tiesas procesus un no tiesas procesiem izrietošas individuālas izpildes darbības.
- (131) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (132) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus par pielikumu pielāgošanu un pasākumus, ar ko jo īpaši precīzē uzraudzības pilnvaras un veicamās darbības un ar ko nosaka sīkākas prasības tādās jomās kā pārvaldes sistēma, informācijas publiskošana, vērtēšanas kritēriji attiecībā uz būtisku līdzdalību, tehnisko rezervju un kapitāla prasību aprēķināšana, ieguldījumu noteikumi un grupu uzraudzība. Komisija būtu arī jāpilnvaro pieņemt īstenošanas pasākumus, kas piešķir trešām valstīm līdzvērtības statusu ar šīs direktīvas noteikumiem. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (133) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un ka to mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (134) Padomes Direktīva 64/225/EEK (1964. gada 25. februāris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārapsdrošināšanas un retrocesijas jomā ⁽²⁾, Padomes Direktīva 73/240/EEK (1973. gada 24. jūlijs), ar ko atceļ ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību tiešās apdrošināšanas jomā, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽³⁾, Padomes Direktīva 76/580/EEK (1976. gada 29. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽⁴⁾, un Padomes

(1) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(2) OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.

(3) OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp.

(4) OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.

Direktīva 84/641/EEK (1984. gada 10. decembris), ar ko groza, jo īpaši attiecībā uz palīdzību tūristiem, Padomes Pirmā direktīva (73/239/EEK) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽¹⁾, ir novecojušas un tādēļ skaidrības labad būtu jāatceļ.

- (135) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā uz tiem noteikumiem, kuros ieviestas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus ir paredzēts iepriekšējās direktīvās.
- (136) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu saistības attiecībā uz termiņiem, lai valsts tiesību aktos transponētu VI pielikuma B daļā norādītās direktīvas,
- (137) Komisija pārskatīs esošo garantiju sistēmu piemērotību apdrošināšanas sektorā un izstrādās atbilstīgu tiesību aktu priekšlikumu.
- (138) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ⁽²⁾ 17. panta 2. punktā ir atsauce uz spēkā esošajiem tiesību aktiem par maksātspējas normām. *Status quo* nodrošināšanas nolūkos šīs atsaucēs būtu jāsauglabā. Komisijai vajadzētu iespējami ātri pārskatīt Direktīvu 2003/41/EK atbilstīgi šīs direktīvas 21. panta 4. punktam. Komisijai ar CEIOPS atbalstu būtu jāizstrādā pienācīga maksātspējas noteikumu sistēma iestādēm pensiju nodrošināšanai, vienlaikus pilnībā ņemot vērā apdrošināšanas sabiedrību būtiskās atšķirības, un tādēļ tā nedrīkstētu skart šīs direktīvas noteikumu piemērošanu minētajām iestādēm.
- (139) Pieņemot šo direktīvu, tiek izmainīts apdrošināšanas sabiedrības riska profils attiecībā pret apdrošinājumaņēmēju. Komisijai pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā 2010. gada beigās būtu jāiesniedz priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību ⁽³⁾ grozījumiem, ņemot vērā šīs direktīvas ietekmi uz apdrošinājumaņēmējiem.
- (140) ES finanšu nozares regulatīvajā un uzraudzības modelī ir ārkārtīgi vajadzīgas turpmākas plaša apjoma reformas, un Komisijai tās būtu ātri jāsaģatavo, pienācīgi ņemot vērā *Jacques de Larosière* vadītās ekspertu grupas 2009. gada 25. februāra secinājumus. Komisijai būtu jāierosina tiesību akti to

trūkumu novēršanai, kas atklāti saistībā ar noteikumiem uzraudzības saskaņošanas un sadarbības noteikumu jomā.

- (141) CEIOPS ir jāaicina sniegt ieteikumus par labāko risinājumu jautājumiem attiecībā uz grupas uzraudzības un kapitāla pārvaldības uzlabojumiem apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību grupā. CEIOPS būtu jāaicina sniegt ieteikumus, kas palīdzētu Komisijai izstrādāt priekšlikumus saskaņā ar nosacījumiem, kuri atbilst apdrošinājumaņēmēju (un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju) augsta līmeņa aizsardzībai un finansiālas stabilitātes nodrošināšanai. Šajā sakarībā CEIOPS būtu jāaicina sniegt ieteikumus Komisijai par tādu iespējamu turpmāku šīs direktīvas grozījumu struktūru un principiem, kuri var būt vajadzīgi, lai ieviestu ierosinātās izmaiņas. Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot attiecīgus priekšlikumus, par apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību grupu konsultatīvās uzraudzības alternatīviem režīmiem, kas uzlabotu grupu efektīvu kapitāla pārvaldību, ja tā ir pārlicināta, ka pastāv šāda režīma ieviešanai piemērots atbalstošs tiesiskais regulējums.

Jo īpaši ir vēlams, lai grupas atbalsta režīma darbībai būtu stabili pamati, kas balstītos uz pastāvošām saskaņotām un atbilstīgi finansētām apdrošināšanas garantiju sistēmām, saskaņotu un juridiski saistošu sistēmu kompetentām iestādēm, centrālām bankām un finanšu ministriem, kura paredzēta krīžu pārvarēšanai, atrisināšanai un finansiālā sloga sadalīšanai un kura attiecīgi savieto uzraudzības pilnvaras ar pienākumiem fiskālajā jomā, juridiski saistošu sistēmu uzraudzības strīdu starpniecībai, saskaņotu sistēmu attiecībā uz agrīno iejaukšanos un saskaņotu sistēmu attiecībā uz aktīvu pārskaitījumu, maksātspējas un likvidācijas procedūras saskaņotu sistēmu, kas novērš attiecīgo valsts sabiedrību vai uzņēmējdarbības tiesību šķēršļus aktīvu pārskaitījumiem. Savā ziņojumā Komisijai būtu arī jāņem vērā diversifikācijas ietekmes izmaiņas laikā, risks, kas saistīts ar dalību grupā, centralizētas grupas riska vadības metodes, grupas iekšējo modeļu darbība, kā arī grupas iekšējo darījumu uzraudzība un riska koncentrācija.

- (142) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽⁴⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponešanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

⁽¹⁾ OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.

⁽²⁾ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

SATURA RĀDĪTĀJS

I SADAĻA	VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR TIEŠĀS APDROŠINĀŠANAS UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS DARBĪBU UZSĀKŠANU UN VEIKŠANU	
I NODAĻA	Priekšmets, piemērošanas joma un definīcijas	
1. iedaļa	Priekšmets un piemērošanas joma	1. un 2. pants
2. iedaļa	Izņēmumi no piemērošanas jomas	
1. apakšiedaļa	Vispārīgi	3. un 4. pants
2. apakšiedaļa	Nedzīvības apdrošināšana	5. līdz 8. pants
3. apakšiedaļa	Dzīvības apdrošināšana	9. un 10. pants
4. apakšiedaļa	Pārapdrošināšana	11. un 12. pants
3. iedaļa	Definīcijas	13. pants
II NODAĻA	Uzņēmējdarbības uzsākšana	14. līdz 26. pants
III NODAĻA	Uzraudzības iestādes un vispārīgi noteikumi	27. līdz 39. pants
IV NODAĻA	Uzņēmējdarbības nosacījumi	
1. iedaļa	Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras atbildība	40. pants
2. iedaļa	Pārvaldes sistēma	41. līdz 50. pants
3. iedaļa	Informācijas publiskošana	51. līdz 56. pants
4. iedaļa	Būtiska līdzdalība	57. līdz 63. pants
5. iedaļa	Dienesta noslēpums, informācijas apmaiņa un uzraudzības konverģences veicināšana	64. līdz 71. pants
6. iedaļa	Revidentu pienākumi	72. pants
V NODAĻA	Dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbības veikšana	73. un 74. pants
VI NODAĻA	Noteikumi par aktīvu un pasīvu novērtēšanu, tehniskajām rezervēm, pašu kapitālu, maksātspējas kapitāla prasību, minimālā kapitāla prasību un ieguldījumiem	
1. iedaļa	Aktīvu un pasīvu novērtēšana	75. pants
2. iedaļa	Noteikumi par tehniskajām rezervēm	76. līdz 86. pants
3. iedaļa	Pašu kapitāls	
1. apakšiedaļa	Pašu kapitāla noteikšana	87. līdz 92. pants
2. apakšiedaļa	Pašu kapitāla klasificēšana	93. līdz 97. pants
3. apakšiedaļa	Pašu kapitāla atbilstības kritēriji	98. un 99. pants

4. iedaļa	Maksātspējas kapitāla prasība	
1. apakšiedaļa	Maksātspējas kapitāla prasības vispārīgie noteikumi, izmantojot standarta formulu vai iekšējo modeli	100. līdz 102. pants
2. apakšiedaļa	Maksātspējas kapitāla prasība – standarta formula	103. līdz 111. pants
3. apakšiedaļa	Maksātspējas kapitāla prasība – pilnīgi un daļēji iekšējie modeļi	112. līdz 127. pants
5. iedaļa	Minimālā kapitāla prasība	128. līdz 131. pants
6. iedaļa	Ieguldījumi	132. līdz 135. pants
VII NODAĻA	Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības grūtībās vai nepieļaujamā stāvoklī	136. un 144. pants
VIII NODAĻA	Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība	
1. iedaļa	Apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbība	145. līdz 146. pants
2. iedaļa	Apdrošināšanas sabiedrību pakalpojumu sniegšanas brīvība	
1. apakšiedaļa	Vispārīgi noteikumi	147. līdz 149. pants
2. apakšiedaļa	Sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskā atbildība	150. līdz 152. pants
3. iedaļa	Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu kompetence	
1. apakšiedaļa	Apdrošināšana	153. līdz 157. pants
2. apakšiedaļa	Pārapirošināšana	158. pants
4. iedaļa	Statistiskā informācija	159. pants
5. iedaļa	Filiāļu līgumu apstrāde likvidācijas procesā	160. līdz 161. pants
IX NODAĻA	Filiāles, kas veic uzņēmējdarbību kopienā un pieder apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām, kuru galvenie biroji atrodas ārpus kopienas	
1. iedaļa	Uzņēmējdarbības uzsākšana	162. līdz 171. pants
2. iedaļa	Pārapirošināšana	172. līdz 175. pants
X NODAĻA	Tādu apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas trešās valsts tiesību akti, un līdzdalības iegūšana, ko veic šādas sabiedrības	176. un 177. pants
II SADAĻA	ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ APDROŠINĀŠANU UN PĀRAPIROŠINĀŠANU	
I NODAĻA	Piemērojamie tiesību akti un tiešo apdrošināšanas līgumu noteikumi	
1. iedaļa	Piemērojamie tiesību akti	178. pants
2. iedaļa	Obligātā apdrošināšana	179. pants
3. iedaļa	Sabiedrības intereses	180. pants
4. iedaļa	Apdrošināšanas līgumu noteikumi un prēmiju apjomi	181. un 182. pants

5. iedaļa	Informācija apdrošinājumaņēmējiem	
1. apakšiedaļa	Nedzīvības apdrošināšana	183. un 184. pants
2. apakšiedaļa	Dzīvības apdrošināšana	185. un 186. pants
II NODAĻA	Nedzīvības apdrošināšanas īpašie noteikumi	
1. iedaļa	Vispārīgi noteikumi	187. līdz 189. pants
2. iedaļa	Kopienas kopapdrošināšana	190. līdz 196. pants
3. iedaļa	Palīdzība	197. pants
4. iedaļa	Juridisko izdevumu apdrošināšana	198. līdz 205. pants
5. iedaļa	Veselības apdrošināšana	206. pants
6. iedaļa	Apdrošināšana pret negadījumiem darbā	207. pants
III NODAĻA	Dzīvības apdrošināšanas īpašie noteikumi	208. un 209. pants
IV NODAĻA	Pārāpdrošināšanas īpašie noteikumi	210. un 211. pants
III SADAĻA	APDROŠINĀŠANAS UN PĀRAPDROŠINĀŠANAS SABIEDRĪBU GRUPAS UZRAUDZĪBA	
I NODAĻA	Grupas uzraudzība – definīcijas, piemērošanas gadījumi, piemērošanas joma un līmeņi	
1. iedaļa	Definīcijas	212. pants
2. iedaļa	Piemērošanas gadījumi un piemērošanas joma	213. un 214. pants
3. iedaļa	Līmeņi	215. līdz 217. pants
II NODAĻA	Finanšu stāvoklis	
1. iedaļa	Grupas maksātpēja	
1. apakšiedaļa	Vispārīgi noteikumi	218. un 219. pants
2. apakšiedaļa	Aprēķina metodes izvēle un vispārīgi principi	220. līdz 224. pants
3. apakšiedaļa	Aprēķina metožu piemērošana	225. līdz 229. pants
4. apakšiedaļa	Aprēķina metodes	230. līdz 234. pants
5. apakšiedaļa	Tādu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību grupas maksātpējas uzraudzība, kas ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums	235. pants
6. apakšiedaļa	Grupas maksātpējas uzraudzība grupām ar centralizētu riska vadību	236. līdz 243. pants
2. iedaļa	Riska koncentrācija un grupas iekšējie darījumi	244. un 245. pants
3. iedaļa	Riska vadība un iekšējā kontrole	246. pants
III NODAĻA	Pasākumi grupas uzraudzības atvieglošanai	247. līdz 259. pants
IV NODAĻA	Trešās valstis	260. līdz 264. pants
V NODAĻA	Jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības	265. un 266. pants

IV SADAĻA	APDROŠINĀŠANAS SABIEDRĪBU SANĀCIJA UN LIKVIDĀCIJA	
I NODAĻA	Darbības joma un definīcijas	267. un 268. pants
II NODAĻA	Sanācijas pasākumi	269. līdz 272. pants
III NODAĻA	Likvidācijas process	273. līdz 284. pants
IV NODAĻA	Kopīgi noteikumi	285. līdz 296. pants
V SADAĻA	Citi noteikumi	297. līdz 304. pants
VI SADAĻA	Pārejas un nobeiguma noteikumi	
I NODAĻA	Pārejas noteikumi	
1. iedaļa	Apdrošināšana	305. un 306. pants
2. iedaļa	Pārapirošināšana	307. un 308. pants
II NODAĻA	Nobeiguma noteikumi	309. līdz 312. pants
I PIELIKUMS	NEDZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS VEIDI	
A.	Risku klasifikācija atbilstīgi apdrošināšanas veidiem	
B.	Vairākiem apdrošināšanas veidiem piešķirto licenču apraksts	
II PIELIKUMS	DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS VEIDI	
III PIELIKUMS	SABIEDRĪBU JURIDISKĀ FORMA	
A.	Nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma:	
B.	Dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma:	
C.	Pārapirošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma:	
IV PIELIKUMS	MAKSĀTSPĒJAS KAPITĀLA PRASĪBAS STANDARTA FORMULA	
1.	Pamata maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšana	
2.	Nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļa aprēķināšana	
3.	Dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļa aprēķināšana	
4.	Tirgus riska moduļa aprēķināšana	
V PIELIKUMS	NEDZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS VEIDU GRUPAS, PIEMĒROJOT 157. PANTU	
VI PIELIKUMS		
A daļa	Atcelto direktīvu un to grozījumu saraksts (saskaņā ar 310. pantu)	
B daļa	Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos (saskaņā ar 312. pantu)	
VII PIELIKUMS	ATBILSTĪBAS TABULA	

I SADAĻA

**VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR TIEŠĀS APDROŠINĀŠANAS UN
PĀRAPDROŠINĀŠANAS DARBĪBU UZSĀKŠANU UN
VEIKŠANU**

I NODAĻA

Priekšmets, piemērošanas joma un definīcijas

1. Iedaļa

Priekšmets un piemērošanas joma

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz šādus noteikumus:

- 1) patstāvīgas uzņēmējdarbības uzsākšana un veikšana Kopienā tiešās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā,
- 2) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību grupu uzraudzība,
- 3) tiešās apdrošināšanas sabiedrību reorganizācija un likvidācija.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro attiecībā uz tiešās dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību vai vēlas veikt uzņēmējdarbību kādas dalībvalsts teritorijā.

To piemēro arī attiecībā uz pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras nodarbojas tikai ar pārapdrošināšanu un veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā vai kuras vēlas uzsākt tajās savu uzņēmējdarbību, izņemot IV sadaļu.

2. Attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu, šo direktīvu piemēro I pielikuma A punktā minēto apdrošināšanās veidu nedzīvības apdrošināšanas darbībām. Panta 1. punkta pirmās daļas vajadzībām nedzīvības apdrošināšana ietver darbību, kas ir palīdzība, ko sniedz personām, kuras nokļuvušas grūtībās ceļojumu laikā, esot prom no savām mājām vai no savas pastāvīgās dzīvesvietas. Palīdzības sniegšana nozīmē to, ka sabiedrība pret iepriekš iemaksātu prēmiju sniedz tūlītēju palīdzību apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam saskaņā ar palīdzības līgumu, ja attiecīgā persona nonāks grūtībās neparedzēta atgadījuma dēļ līgumā noteiktos gadījumos un saskaņā ar līguma nosacījumiem.

Palīdzība var būt atlīdzība naudā vai praktiskas palīdzības veidā. Praktisku palīdzību var sniegt arī, izmantojot palīdzības sniedzēja personas personālu un aprīkojumu.

Palīdzībā nav iekļautas tādas darbības kā apkalpe, apkope, garantijas remonts vai arī vienkārši palīdzības avota norāde, vai palīdzības sniegšana, darbojoties par starpnieku.

3. Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu šo direktīvu piemēro:

a) šādām dzīvības apdrošināšanas darbībām, ja tās sniedz uz līguma pamata:

- i) dzīvības apdrošināšana, kurā ietver dzīvības apdrošināšanu tikai līdz noteiktam vecumam, apdrošināšanu tikai nāves gadījumam, dzīvības apdrošināšanu līdz noteiktam vecumam vai nāves gadījumam pirms šā vecuma iestāšanās, dzīvības apdrošināšanu ar prēmiju atmaksāšanu, laulības apdrošināšanu un dzimšanas apdrošināšanu;
- ii) mūža rentes apdrošināšana;
- iii) papildu apdrošināšana, kas parakstīta papildus dzīvības apdrošināšanai, jo īpaši apdrošināšana pret miesas bojājumiem, kas izraisa darbaspēju zudumu, apdrošināšana pret nelaimes gadījumiem, kas izraisa nāvi, un apdrošināšana pret invaliditāti, kas radusies nelaimes gadījuma vai slimības dēļ;
- iv) tāda veida neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana, kādu pašlaik piedāvā Īrijā un Apvienotajā Karalistē, kas ir pazīstama kā neanulējama ilgtermiņa veselības apdrošināšana;

b) šādiem darījumiem uz līguma pamata, ciktāl uz tiem attiecas to iestāžu uzraudzība, kuras atbild par privātās apdrošināšanas uzraudzību:

- i) darījumi, izveidojot dalībnieku apvienības nolūkā kopīgi kapitalizēt iemaksas un vēlāk sadalīt šādi uzkrātos līdzekļus dzīvajiem apvienības locekļiem vai atlīdzības saņēmējiem, kas saņem atlīdzību apdrošinātā nāves gadījumā, (tontīnas);
- ii) kapitāla izpiršanas darījumi, kas pamatoti ar statistikas aprēķiniem, kuros par vienreizēju vai periodisku maksājumu saskaņā ar iepriekšēju vienošanos uzņemas noteikta ilguma un apjoma saistības;
- iii) pensiju fondu vadība, kas ietver ieguldījumu pārvaldību, un jo īpaši aktīvus no to struktūru rezervēm, kas nodrošina maksājumus nāves vai izdzīvošanas gadījumā vai darbības beigšanas vai darbības laika saīsināšanas gadījumā;
- iv) šā apakšpunkta iii) punktā norādītie darījumi, ja to apdrošināšana saistīta ar kapitāla saglabāšanu vai obligāto procentu maksājumiem;
- v) dzīvības apdrošināšanas sabiedrību darījumi, piemēram, Francijas "Code des assurances" IV grāmatas 4. sadaļas 1. nodaļā minētie darījumi;

- c) darījumiem, kas saistīti ar cilvēka mūža ilgumu, kuri noteikti vai paredzēti sociālās apdrošināšanas tiesību aktos, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrības tos izpilda vai pārvalda uz pašu risku saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Iedaļa

Izņēmumi no piemērošanas jomas

1. apakšiedaļa

Vispārīgi

3. pants

Tiesību aktos noteiktās sistēmas

Neskarot 2. panta 3. punkta c) apakšpunktu, šo direktīvu nepiemēro attiecībā uz apdrošināšanu, kas ietilpst tiesību aktos noteiktās sociālā nodrošinājuma sistēmās.

4. pants

Izņēmumi no piemērošanas jomas saistībā ar ieņēmumu apjomu

1. Neskarot 3. pantu un 5. līdz 10. pantu, šo direktīvu nepiemēro apdrošināšanas sabiedrībām, kuras ievēro visus šos nosacījumus:

- sabiedrības gada bruto ieņēmumi no parakstītām prēmijām nepārsniedz 5 miljonus EUR,
- bruto tehnisko rezervju kopapjoms, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārāpdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, kā noteikts 75. pantā, nepārsniedz EUR 25 miljonus;
- ja sabiedrība iekļauta grupā, tad grupas bruto tehnisko rezervju kopapjoms, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārāpdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, nepārsniedz EUR 25 miljonus,
- apdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbība neietver apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas darbības, kas sedz atbildības, kredītu un galvojumu apdrošināšanas risku, ja vien tas nav papildrisks 16. panta 1. punkta nozīmē;
- apdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbība neietver pārāpdrošināšanas darbības, kas pārsniedz EUR 0,5 miljonus no tās parakstīto prēmiju bruto ieņēmumiem vai EUR 2,5 miljonus no bruto tehnisko rezervju kopapjoma, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārāpdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, vai arī vairāk par 10 % no tās parakstīto prēmiju bruto ieņēmumiem, vai vairāk par 10 % no tās tehniskajām rezervēm, bruto summām, bruto tehnisko rezervju kopapjoma, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārāpdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām.

2. Ja jebkura no 1. punktā norādītajām summām tiek pārsniegta trīs secīgu gadu laikā, šo direktīvu piemēro no ceturta gada.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, šo direktīvu piemēro visām tām sabiedrībām, kas vēlas saņemt licenci apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas darbību turpināšanai, un kuras paredz, ka to gada bruto ieņēmumi no parakstītām prēmijām vai tehniskās rezerves, bruto summas, bruto tehnisko rezervju kopapjoms, neatskaitot summas, kas atgūstamas no pārāpdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, var pārsniegt kādu no 1. pantā minētajām summām turpmāko piecu gadu laikā.

4. Šo direktīvu neturpina piemērot apdrošināšanas sabiedrībām, ja uzraudzības iestāde ir pārbaudījusi to atbilstību visiem šiem nosacījumiem:

- jebkura no 1. punktā minētajām summām nav pārsniegta pēdējo triju secīgu gadu laikā; kā arī
1. punktā noteiktās summas nav paredzēts pārsniegt nākamā piecu gadu laikā.

Šā panta 1. punktu nepiemēro tikmēr, kamēr attiecīgā apdrošināšanas sabiedrība veic darbības saskaņā ar 145. līdz 149. pantu.

5. Šā panta 1. un 4. punkts neliedz nevienai sabiedrībai pieprasīt licenci vai saglabāt licenci saskaņā ar šo direktīvu.

2. apakšiedaļa

Nedzīvības apdrošināšana

5. pants

Darījumi

Attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu šī direktīva neattiecas uz šādiem darījumiem:

- kapitāla izpiršanas darījumi, kas noteikti katras dalībvalsts tiesību aktos;
- sociālā nodrošinājuma un pašpalīdzības struktūru darījumi, kuru izmaksātās atlīdzības apjoms ir atkarīgs no pieejamajiem līdzekļiem un kuros dalībnieku ieguldījumu nosaka, pamatojoties uz vienotu likmi;
- darījumi, ko veic organizācijas, kuras nav juridiskas personas, nolūkā nodrošināt to dalībniekiem savstarpēju apdrošināšanu bez prēmiju maksājumiem vai tehnisku rezervju izveides; vai
- eksporta kredītapdrošināšanas darījumi uz valsts rēķina vai ar tās garantijām, vai arī gadījumos, kad apdrošinātais ir valsts.

6. pants

Palīdzība

1. Šo direktīvu nepiemēro palīdzības darbībai, kura atbilst turpmāk minētajiem nosacījumiem:

- a) palīdzību sniedz ar ceļu transportlīdzekli saistītā negadījumā vai avārijā, ja negadījums vai avārija notiek sabiedrības, kura veic apdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā;
- b) atbildība par palīdzību attiecas tikai uz šādām darbībām:
 - i) avārijas seku novēršana notikuma vietā, ja sabiedrība, kas veic apdrošināšanu, galvenokārt izmanto savu personālu un aprīkojumu,
 - ii) transportlīdzekļa nogādāšana uz tuvāko vai arī piemērotāko vietu, kur iespējams veikt remontu, kā arī, vajadzības gadījumā, autovadītāja un pasažieru nogādāšana, parasti ar tiem pašiem palīdzības līdzekļiem, uz tuvāko vietu, no kuras viņi var turpināt pārtraukto ceļojumu citiem līdzekļiem, un
 - iii) ja to paredz sabiedrības, kas veic apdrošināšanu, piederības dalībvalsts, transportlīdzekļa nogādāšana, kas var notikt arī autovadītāja un pasažieru pavadībā, uz viņu mājām, uz izbraukšanas vietu vai uz iecerēto galamērķi tajā pašā valstī; un
- c) palīdzību neveic sabiedrība, uz kuru attiecas šī direktīva.

2. Panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajos gadījumos nosacījums, ka negadījumam vai avārijai jābūt notikušai sabiedrības, kas veic apdrošināšanu, dalībvalsts teritorijā, nav piemērojams, ja apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs ir sabiedrības, kas veic apdrošināšanu, dalībnieks un avārijas seku novēršanu vai transportlīdzekļa pārvešanu, pamatojoties uz savstarpēju nolīgumu, veic līdzīga struktūra attiecīgajā valstī, turklāt palīdzību sniedz, pamatojoties tikai uz dalībnieka kartes uzrādīšanu un nepieprasot papildu prēmiju, vai, Īrijas un Apvienotās Karalistes gadījumā, ja palīdzību sniedz viena un tā pati struktūra, kas darbojas abās valstīs.

3. Šo direktīvu nepiemēro tādu darbību gadījumā, kas minētas 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā, ja negadījums vai avārija notikusi Īrijas teritorijā vai Ziemeļīrijas teritorijā un transportlīdzeklis, iespējams, autovadītāja un pasažieru pavadībā ir nogādāts uz viņu mājām, izbraukšanas vietu vai iecerēto galamērķi abās minētajās teritorijās.

4. Šo direktīvu nepiemēro palīdzības darbībām, ko veic Luksemburgas Lielhercogistes Automašīnu klubs, ja transportlīdzekļa negadījums vai avārija notikusi ārpus Luksemburgas Lielhercogistes teritorijas un palīdzība ir minētajā negadījumā vai avārijā iesaistītā transportlīdzekļa nogādāšana mājās, iespējams, autovadītāja un pasažieru pavadībā.

7. pants

Savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības

Šī direktīva neattiecas uz savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām, kuras veic nedzīvības apdrošināšanu un kuras ar citām savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām ir noslēgušas nolīgumu, kas paredz pilnīgu pārapirošināšanu to izdotajām apdrošināšanas polisēm vai saskaņā ar kuru cesionāriem jāuzņemas cedentu saistības, kas izriet no šādām polisēm. Šādā gadījumā uz cesionāru attiecas šīs direktīvas noteikumi.

8. pants

Iestādes

Šī direktīva neattiecas uz šādām iestādēm, kas veic nedzīvības apdrošināšanu, ja vien kompetences sakarā nav grozīti to statūti vai piemērojamie tiesību akti:

- 1) Dānijā — *Falck Danmark*;
- 2) Vācijā — šādas iestādes ar valsts kapitāla daļu:
 - a) Postbeamtenkrankenkasse,
 - b) Krankenversicherung der Bundesbahnbeamten;
- 3) Īrijā — the Voluntary Health Insurance Board;
- 4) Spānijā — the Consorcio de Compensación de Seguros.

3. apakšiedaļa

Dzīvības apdrošināšana

9. pants

Darījumi un darbības

Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu šo direktīvu nepiemēro šādiem darījumiem un darbībām:

- 1) sociālā nodrošinājuma un pašpalīdzības iestāžu darījumi, kuru izmaksātā atlīdzība ir atkarīga no tām pieejamiem līdzekļiem un kurās katram dalībniekam jāiemaksā attiecīga daļa pēc vienas likmes;
- 2) darījumi, ko veic organizācijas, kas nav minētas 2. pantā, kuru mērķis ir nodrošināt sabiedrības vai sabiedrību grupas darbiniekiem vai aroda vai arodu grupas darbiniekiem, vai pašnodarbinātām personām atlīdzību nāves vai izdzīvošanas gadījumā vai gadījumā, kad darbību beidz vai darbības laiku saīsina, neatkarīgi no tā, vai šādu darījumu rezultātā radušās saistības vienmēr pilnīgi sedz matemātiskās rezerves;

3) pensiju apdrošināšanas sabiedrību darbība pensiju jomā, kas noteikta Likumā par nodarbināto personu pensijām (TyEL) un citos saistītos Somijas tiesību aktos, ja

- a) pensiju apdrošināšanas sabiedrības, kam jau saskaņā ar Somijas tiesību aktiem jābūt atsevišķai grāmatvedības un vadības sistēmai saistībā ar darbību pensiju jomā, sākot no 1995. gada 1. janvāra, izveido atsevišķas juridiskas personas šo darbību veikšanai; un
- b) Somijas iestādes bez diskriminācijas atļauj visu dalībvalstu valstspiederīgajiem un sabiedrībām saskaņā ar Somijas tiesību aktiem veikt darbības, kas noteiktas 2. pantā saistībā ar šo atbrīvojumu, pamatojoties uz īpašumtiesībām vai līdzdalību esošajā apdrošināšanas sabiedrībā vai sabiedrību grupā vai izveidojot jaunu apdrošināšanas sabiedrību vai sabiedrību grupu, arī pensiju apdrošināšanas sabiedrību, vai piedaloties tajās.

10. pants

Organizācijas, sabiedrības un iestādes

Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu šo direktīvu nepiemēro attiecībā uz šādām organizācijām, sabiedrībām un iestādēm:

- 1) organizācijas, kas uzņemas izmaksāt atlīdzību vienīgi nāves gadījumā, ja atlīdzības apjoms nepārsniedz viena mirušā apbedīšanas vidējās izmaksas vai ja atlīdzība paredzēta natūrā;
- 2) "Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen" Vācijā, ja vien tās statūtus negroza saistībā ar tās kompetenci.
- 3) "Consortio de Compensación de Seguros" Spānijā, ja vien tās statūtus negroza saistībā ar tās kompetenci.

4. apakšiedaļa

Pārapsdrošināšana

11. pants

Pārapsdrošināšana

Attiecībā uz pārapsdrošināšanu šo direktīvu nepiemēro pārapsdrošināšanas darbībām, ko veic vai pilnībā garantē dalībvalsts valdība, ja tā būtisku sabiedrības interešu vārdā rīkojas kā pārapsdrošinātājs pēdējā instancē, tostarp apstākļos, kuros šāda funkcija tai jāuzņemas tirgus situācijā, kad pienācīga komerciāla seguma iegūšana tirgū nav iespējama.

12. pants

Pārapsdrošināšanas sabiedrības, kas izbeidz savu darbību

1. Šo direktīvu nepiemēro tādām pārapsdrošināšanas sabiedrībām, kas līdz 2007. gada 10. decembrim ir pārtraukušas slēgt jaunus pārapsdrošināšanas līgumus un pārvalda tikai savu esošo portfeli, lai izbeigtu savu darbību.
2. Dalībvalstis izveido attiecīgo pārapsdrošināšanas sabiedrību sarakstu un dara zināmu šo sarakstu visām pārējām dalībvalstīm.

3. Iedaļa

Definīcijas

13. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "apdrošināšanas sabiedrība" ir tiešās dzīvības vai nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība, kas saņēmusi licenci saskaņā ar 14. pantu;
- 2) "kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība" ir apdrošināšanas sabiedrība, kura pieder vai nu citam finanšu uzņēmumam, kas nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmums, vai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību grupai 210. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, vai nefinanšu uzņēmumam, kura mērķis ir apdrošināšanas seguma nodrošināšana tikai tās sabiedrības vai to sabiedrību riskiem, pie kā tas pieder, vai grupas sabiedrībai vai sabiedrībām, kuras līdzdalībniece ir kaptīvā apdrošināšanas sabiedrība;
- 3) "trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība" ir sabiedrība, kam būtu vajadzīga licence kā apdrošināšanas sabiedrībai saskaņā ar 14. pantu, ja tās galvenais birojs atrastos Kopienā;
- 4) "pārapsdrošināšanas sabiedrība" ir sabiedrība, kam izsniegta oficiāla licence saskaņā ar 14. pantu pārapsdrošināšanas darbību veikšanai;
- 5) "kaptīvā pārapsdrošināšanas sabiedrība" ir pārapsdrošināšanas sabiedrība, kura pieder vai nu citam finanšu uzņēmumam, kas nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas uzņēmums, vai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību grupai 212. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, vai nefinanšu uzņēmumam, kura mērķis ir pārapsdrošināšanas seguma nodrošināšana tikai tās sabiedrības vai to sabiedrību riskiem, pie kā tas pieder, vai grupas sabiedrībai vai sabiedrībām, kuras līdzdalībniece ir kaptīvā pārapsdrošināšanas sabiedrība;

- 6) "trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrība" ir sabiedrība, kam būtu vajadzīga licence kā pārapsrošināšanas saskaņā ar 14. pantu, ja tās galvenais birojs atrodas Kopienā;
- 7) "pārapsrošināšana" ir vai nu
- darbība, ko veic pārapsrošināšanas sabiedrība, pieņemot cedētos riskus no apdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības, vai citas pārapsrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrības; vai
 - tādas riska parakstītāju asociācijas gadījumā, kas pazīstama kā *Lloyd's*, darbība, ko veic apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība, kas nav riska parakstītāju asociācija, kura pazīstama kā *Lloyd's*, pieņemot cedētos riskus no jebkura *Lloyd's* locekļa;
- 8) "piederības dalībvalsts" ir vai nu
- attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu — dalībvalsts, kurā atrodas apdrošināšanas sabiedrības, kas sedz risku, galvenais birojs;
 - attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu — dalībvalsts, kurā atrodas apdrošināšanas sabiedrības, kas uzņemas saistības, galvenais birojs; vai
 - attiecībā uz pārapsrošināšanu — dalībvalsts, kurā atrodas pārapsrošināšanas sabiedrības galvenais birojs;
- 9) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas nav piederības dalībvalsts un kurā apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībai ir filiāle vai kurā tā sniedz pakalpojumus; dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas nodrošināšanai dalībvalsts, kurā sniedz apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas pakalpojumus, ir attiecīgi saistību dalībvalsts un dalībvalsts, kurā atrodas risks, ja saistības vai risku sedz apdrošināšanas sabiedrība vai filiāle, kas atrodas citā dalībvalstī;
- 10) "uzraudzības iestāde" ir valsts iestāde vai valsts iestādes, kuras ar likumu vai citu normatīvu aktu pilnvarotas uzraudzīt apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības;
- 11) "filiāle" ir apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības pārstāvniecība vai filiāle, kas atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav piederības dalībvalsts;
- 12) "iestāde" ir sabiedrības galvenais birojs vai jebkura tās filiāle;
- 13) "dalībvalsts, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti", ir jebkura no turpmāk norādītajām dalībvalstīm:
- dalībvalsts, kurā atrodas īpašums, ja apdrošināšana attiecas uz ēkām vai ēkām un to piederumiem, ja piederumi ir apdrošināti tajā pašā apdrošināšanas polisē;
 - reģistrācijas dalībvalsts, ja apdrošināšana attiecas uz jebkura veida transportlīdzekļiem;
 - dalībvalsts, kurā apdrošinājumaņēmējs izņēmis polisi, ja tā ir police ar derīguma termiņu līdz četriem mēnešiem, kas apdrošina pret risku ceļojumos vai brīvdienās, neatkarīgi no apdrošināšanas veida;
 - visos gadījumos, kas nav skaidri ietverti a), b) vai c) apakšpunktā, dalībvalsts, kurā atrodas vai nu
 - apdrošinājumaņēmēja pastāvīgā dzīvesvieta, vai,
 - ja apdrošinājumaņēmējs ir juridiska persona, šā apdrošinājumaņēmēja uzņēmums, ar ko noslēgts līgums;
- 14) "saistību dalībvalsts" ir dalībvalsts, kur atrodas vai nu
- apdrošinājumaņēmēja pastāvīgā dzīvesvieta, vai,
 - ja apdrošinājumaņēmējs ir juridiska persona - minētā apdrošinājumaņēmēja uzņēmums, ar ko noslēgts līgums,
- 15) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta nozīmē;
- 16) "meitasuzņēmums" ir jebkāds meitasuzņēmums Direktīvas 83/349/EEK 1. panta nozīmē, tostarp tā meitasuzņēmumi;
- 17) "ciešas attiecības" ir situācija, kad divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas saista kontrole vai līdzdalība, vai situācija, kad viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu ar kontroles saistībām;
- 18) "kontrole" ir mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecības, kā izklāstīts Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā, vai līdzīgas attiecības starp fizisku vai juridisku personu un sabiedrību;

- 19) “grupas iekšējie darījumi” ir visi darījumi, ar kuriem apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība tieši vai netieši palaujas, ka citas šīs pašas grupas sabiedrības vai jebkura fiziska vai juridiska persona, kas cieši saistīta ar šīs grupas sabiedrībām, izpildīs saistības, neatkarīgi no tā, vai tās ir noteiktas līgumā un vai tas notiek par samaksu vai nē.
- 20) “līdzdalība” ir vismaz 20 % no sabiedrības balsstiesībām vai kapitāla tieša vai netieša turēšana;
- 21) “būtiska līdzdalība” ir tieša vai netieša līdzdalība sabiedrībā, kas ir vismaz 10 % no tās kapitāla vai balsstiesībām vai ļauj būtiski ietekmēt vadību minētajā sabiedrībā;
- 22) “regulēts tirgus” nozīmē vai nu:
- attiecībā uz tirgu, kas atrodas dalībvalstī, regulētu tirgu, kā definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14) apakšpunktā, vai
 - attiecībā uz tirgu, kas atrodas trešā valstī, finanšu tirgu, kurš atbilst šādiem nosacījumiem:
 - to ir atzinusi apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts, un tas atbilst prasībām, kas salīdzināmas ar Direktīvā 2004/39/EK noteiktajām; un
 - finanšu instrumenti, ar kuriem šajā tirgū tirgojas, kvalitātes ziņā ir līdzvērtīgi instrumentiem, ar kuriem tirgojas piederības dalībvalsts regulētajā tirgū vai tirgos;
- 23) “valsts birojs” ir valsts apdrošinātāju apvienība, kā definēts Direktīvas 72/166/EEK 1. panta 3. punktā;
- 24) “valsts garantiju fonds” ir Direktīvas 84/5/EEK 1. panta 4. punktā minētais fonds;
- 25) “finanšu sabiedrība” ir jebkura no šādām sabiedrībām:
- kreditīestāde, finanšu iestāde vai bankas pakalpojumu palīguzņēmums attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta 5. un 21. punkta nozīmē;
 - apdrošināšanas sabiedrība vai pārapsdrošināšanas sabiedrība, vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība 212. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē;
 - ieguldījumu sabiedrība vai finanšu iestāde Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta nozīmē;
 - jaukta finanšu kontrolāciju sabiedrība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 15. punkta nozīmē;
- 26) “īpašam nolūkam dibināta sabiedrība” ir jebkura sabiedrība, gan sinkorporēta, gan ne, kas nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība, kas uzņemas riskus no apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībām un kas savus riska darījumus pilnībā finansē ar ieņēmumiem no parāda vērtspapīru emitēšanas vai ar kādu citu finansēšanas mehānismu, ja aizdevēja parāda maksājuma saņemšanas tiesības vai finansēšanas mehānisms ir subordinēti šādas sabiedrības pārapsdrošināšanas saistībām;
- 27) “lieli riski” ir:
- riski, kas klasificēti saskaņā ar I pielikuma A daļas 4., 5., 6., 7., 11. un 12. apdrošināšanas veidu;
 - riski, kas klasificēti saskaņā ar I pielikuma A daļas 14. un 15. apdrošināšanas veidu, ja apdrošinājumaņēmējs ir profesionāli nodarbināts rūpniecībā vai tirdzniecībā vai ir brīvās profesijas pārstāvis un riski attiecas uz šādu darbību;
 - riski, kas I pielikuma A daļas klasificēti kā 3., 8., 9., 10., 13. un 16. apdrošināšanas veids, tikai tad, ja apdrošinājumaņēmējs pārsniedz robežas vismaz divos no šādiem kritērijiem:
 - kopējā bilance: EUR 6,2 miljoni,
 - tīrais apgrozījums Padomes Ceturtās Direktīvas 78/660/EEK(1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾, nozīmē: EUR 12,8 miljoni,
 - vidējais darbinieku skaits finanšu gada laikā — 250.
- Ja apdrošinājumaņēmējs ietilpst sabiedrību grupā, kam tiek veidots konsolidētais pārskats Direktīvas 83/349/EEK nozīmē, pirmās daļas c) apakšpunktā minētos kritērijus piemēro, pamatojoties uz konsolidētajiem pārskatiem.
- Dalībvalstis var papildināt pirmās daļas c) apakšpunktā minēto kategoriju ar riskiem, pret kuriem apdrošinās profesionālās apvienības, kopuzņēmumi vai pagaidu grupējumi.
- 28) “ārpalpojums” ir jebkāda veida vienošanās starp apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību un pakalpojumu sniedzēju, kurš vai nu ir, vai nav uzraudzīta struktūrvienība, ar ko šis pakalpojumu sniedzējs īsteno procesu, pakalpojumu vai darbību vai nu tieši, vai ar apakšuzņēmēju starpniecību, ko citādi veiktu pati apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība;

(1) OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

- 29) "funkcija" pārvaldības sistēmā ir iekšēja spēja uzņemt praktisku uzdevumu veikšanu; pārvaldības sistēma iektver riska vadības funkciju, atbilstības funkciju, iekšējās revīzijas funkciju un aktuāra funkciju;
- 30) "parakstīšanas risks" ir zaudējumu vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, ko izraisījusi neatbilstīga cenu noteikšana un pieņēmumi rezervju aprēķinā;
- 31) "tirgus risks" ir zaudējumu vai negatīvu pārmaiņu risks finanšu stāvoklī, kas tieši vai netieši rodas aktīvu, pasīvu un finanšu instrumentu tirgus cenu līmeņa svārstību un nepastāvības rezultātā;
- 32) "kredītrisks" ir zaudējumu vai negatīvu pārmaiņu risks finanšu stāvoklī, kas rodas vērtspapīru emitentu, darījumu partneru un jebkuru debitoru kredīstāvokļa svārstību rezultātā, kam pakļautas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un kas izpaužas kā darījumu partneru saistību nepildīšanas risks, likmju starpības risks vai tirgus riska koncentrācija;
- 33) "operacionālais risks" ir zaudējumu risks, ko rada neatbilstīga vai kļūdainas iekšējās procedūras, personāls vai sistēmas, vai arī ārēji notikumi;
- 34) "likviditātes risks" ir risks, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nespēs realizēt ieguldījumus un citus aktīvus, lai nokārtotu savas finansiālās saistības, iestājoties to termiņam;
- 35) "koncentrācijas risks" ir visi riska darījumi, kuru vērtībai ir tāds zaudējumu potenciāls, kas ir pietiekami liels, lai apdraudētu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksāspēju vai finanšu stāvokli;
- 36) "risku mazināšanas metodes" ir visas metodes, kas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ļauj nodot daļu risku vai visus to riskus citai pusei;
- 37) "diversifikācijas efekti" ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu riska darījumu vērtības samazināšana saistībā ar to uzņēmējdarbības diversifikāciju, kas rodas saistībā ar faktu, ka kāda riska negatīvo rezultātu var kompensēt ar cita riska labvēlīgāku rezultātu, ja šie riski nav pilnībā savstarpēji saistīti;
- 38) "varbūtības sadalījuma prognoze" ir matemātiska funkcija, ar ko apraksta noteiktas grupas savstarpēji izslēdzošu nākotnes notikumu iespējamu realizāciju;
- 39) "risku pakāpe" ir matemātiska funkcija, ar ko izsaka dotās varbūtības sadalījuma prognozi naudas izteiksmē un kas monotoni palielinās līdz ar riska darījumu vērtības līmeni, kas ir minētās varbūtības sadalījuma prognozes pamatā.

II NODAĻA

Uzņēmējdarbības uzsākšana

14. pants

Licencēšanas princips

1. Lai sāktu darījumus tiešās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas jomā, uz ko attiecas šī direktīva, vajadzīga licence.
2. Panta 1.punktā minēto licenci no piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm lūdz:
 - a) sabiedrības, kas izveido galveno biroju minētās dalībvalsts teritorijā; vai
 - b) apdrošināšanas sabiedrības, kas ir saņēmušas licenci atbilstīgi 1. punktam un vēlas paplašināt savu uzņēmējdarbību ar visu apdrošināšanas veidu vai apdrošināšanas veidiem, kuriem tās vēl nav saņēmušas licenci.

15. pants

Licencēšanas joma

1. Direktīvas 14. pantam atbilstīga licence ir derīga visā Kopienas teritorijā. Tā ļauj apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām veikt tur darījumdarbību, un šī licence attiecas arī uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un uz pakalpojumu sniegšanas brīvību.
2. Saskaņā ar 14. pantu licenci izsniedz kādam no tiešās apdrošināšanas veidiem, kas uzskaitīti I pielikuma A daļā vai II pielikumā. Tā attiecas uz visu apdrošināšanas veidu, ja vien pieteikuma iesniedzējs nevēlas to attiecināt tikai uz dažiem riskiem, uz ko attiecas šis apdrošināšanas veids.

Riskus, kas iekļauti kādā apdrošināšanas veidā, nevar iekļaut nevienā citā apdrošināšanas veidā, izņemot 16. pantā minētajos gadījumos.

Licenci var piešķirt darbībai divos vai vairākos apdrošināšanas veidos, ja dalībvalsts tiesību akti pieļauj vienlaicīgu darbību šajos apdrošināšanas veidos.

3. Attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu dalībvalstis var piešķirt licenci to apdrošināšanas veidu grupām, kas uzskaitīti I pielikuma B daļā.

Uzraudzības iestādes var ierobežot licenci, kas lūgta darbībai vienā apdrošināšanas veidā, līdz 23. pantā minētā darbības plānā paredzētajām darbībām.

4. Sabiedrības, uz kurām attiecas šī direktīva, 6. pantā minēto palīdzības darbību drīkst veikt tikai tad, ja tās ir saņēmušas licenci darbībai I pielikuma A daļā minētajā 18. apdrošināšanas veidā, neskarot 16. panta 1. punktu. Tādā gadījumā attiecīgajām darbībām piemēro šo direktīvu.

5. Attiecībā uz pārapsrošināšanu licenci piešķir nedzīvības pārapsrošināšanai, dzīvības pārapsrošināšanai vai visa veida pārapsrošināšanai.

Licences pieteikumu izskata, ņemot vērā darbības plānu, kas iesniegts saskaņā ar 18. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un visu nosacījumu izpildi, kurus licences saņemšanai noteikusi tā dalībvalsts, kurā licence tiek pieprasīta.

16. pants

Papildriski

1. Apdrošināšanas sabiedrība, kas saņēmusi licenci apdrošināt pamatrisku vienā apdrošināšanas veidā vai apdrošināšanas veidu grupā, kā izklāstīts I pielikumā, var apdrošināt arī riskus, kas ietverti citos apdrošināšanas veidos, bez vajadzības saņemt licenci minētajiem riskiem, ja riski atbilst šādiem nosacījumiem:

- tie ir saistīti ar pamatrisku;
- tie attiecas uz objektu, kas ir apdrošināts pret pamatrisku;
- tie ir iekļauti pamatriska apdrošināšanas līgumā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, I pielikuma A daļas 14., 15. un 17. apdrošināšanas veidā iekļautos riskus nedrīkst uzskatīt par citu apdrošināšanas veidu papildriskiem.

Tomēr juridisko izdevumu apdrošināšanu, kā norādīts 17. apdrošināšanas veidā, var uzskatīt par 18. apdrošināšanas veida papildrisku, ja ir izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi un viens no turpmāk izklāstītajiem nosacījumiem:

- galvenais risks attiecas tikai uz palīdzību, ko sniedz personām, kam radušās grūtības ceļojuma laikā, esot prēm no savām mājām vai no savas pastāvīgās dzīvesvietas; vai
- apdrošināšana attiecas uz konfliktiem vai riskiem, kas izriet no jūras kuģu izmantošanas vai saistībā ar to.

17. pants

Apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrības juridiskā forma

1. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai katrai sabiedrībai, kas iesniegusi licences pieteikumu saskaņā ar 14. pantu, būtu viena no III pielikumā minētajām juridiskajām formām.

2. Dalībvalstis var izveidot sabiedrības saskaņā ar jebkuru publisko tiesību formu noteikumu, ka to mērķis ir veikt apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas darījumus saskaņā ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi nosacījumiem, saskaņā ar kuriem darbojas sabiedrības, ko reglamentē privāttiesības.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus saistībā ar III pielikumā norādīto formu saraksta papildināšanu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

18. pants

Licences iegūšanas nosacījumi

1. Piederības dalībvalsts visām sabiedrībām, kas vēlas iegūt licenci, nosaka šādas prasības:

- attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām – ierobežot to darbību ar darījumiem apdrošināšanas jomā un no tiem tieši izrietošām darbībām, neveicot citādu komercdarbību;
- attiecībā uz pārapsrošināšanas sabiedrībām – ierobežot to darbību ar pārapsrošināšanas darījumiem un ar tiem saistītām darbībām; šī prasība var ietvert arī pārvaldītājsabiedrības funkciju un darbības attiecībā uz finanšu nozares darbībām Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 8. punkta nozīmē;
- tām jāiesniedz darbības plāns saskaņā ar 23. pantu;
- tām jāuztur izmantojamais pamata pašu kapitāls, ar ko segt minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību, kas paredzēta 129. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- jāpierāda, ka tā turpmāk spēs uzturēt izmantojamo pašu kapitālu, ar ko segt maksātspējas kapitāla prasību, kas paredzēta 100. pantā;
- jāpierāda, ka tā turpmāk spēs uzturēt izmantojamo pamata pašu kapitālu, ar ko segt minimālā kapitāla prasību, kas paredzēta 128. pantā;
- jāpierāda, ka tā spēs atbilst pārvaldes sistēmai, kas minēta IV nodaļas 2. iedaļā;
- attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu paziņo visu to atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju vārdus un adreses, kas atbilstīgi Direktīvas 2000/26/EK 4. pantam iecelti katrā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā lūgta licence, ja apdrošinātie riski pieder pie šīs direktīvas I pielikuma A daļā norādītā 10. apdrošināšanas veida, izņemot pāravadātāju atbildību.

2. Apdrošināšanas sabiedrībai, kas vēlas iegūt licenci, lai izvērstu savu uzņēmējdarbību citos apdrošināšanas veidos vai paplašinātu piemērošanas jomu licencei, kas derīga tikai viena apdrošināšanas veida risku apdrošināšanai, jāiesniedz darbības plāns saskaņā ar 23. pantu.

Turklāt tai jāpierāda, ka tai ir izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību, kā paredzēts 100. panta pirmajā daļā un 128. pantā.

3. Neskarot 2. punktu, apdrošināšanas sabiedrība, kas veic dzīvības apdrošināšanu un vēlas iegūt licenci, lai paplašinātu savu uzņēmējdarbību ar riskiem, kas uzskaitīti I pielikuma A daļas 1. vai 2. apdrošināšanas veidā, kā norādīts 72. pantā, pierāda:

- a) ka tai ir izmantojamais pamata pašu kapitāls, ar ko segt dzīvības apdrošināšanas sabiedrību minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību un nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību, kā norādīts 127. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- b) ka tā turpmāk apņemas segt minimālās finansiālās saistības, kā norādīts 74. panta 3. punktā.

4. Neskarot 2. punktu, apdrošināšanas sabiedrība, kas veic nedzīvības apdrošināšanu I pielikuma A daļā 1. vai 2. apdrošināšanas veidā uzskaitītajiem riskiem un vēlas iegūt licenci, lai paplašinātu savu uzņēmējdarbību ar dzīvības apdrošināšanas riskiem, kā norādīts 73. pantā, pierāda:

- a) ka tai ir izmantojamais pamata pašu kapitāls, ar ko segt dzīvības apdrošināšanas sabiedrību minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību un nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību, kā norādīts 129. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
- b) ka tā turpmāk apņemas segt minimālās finansiālās saistības, kā norādīts 74. panta 3. punktā.

19. pants

Ciešas attiecības

Ja starp apdrošināšanas sabiedrību vai pārastrošināšanas sabiedrību un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, uzraudzības iestādes piešķir licenci tikai tad, ja šīs attiecības nekavē uzraudzības iestādēm efektīvi veikt to uzraudzības funkcijas.

Uzraudzības iestādes atsaka licences piešķiršanu, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas regulē to fizisko vai juridisko personu darbību, ar kurām apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrībai ir ciešas attiecības, vai grūtības šo tiesību aktu īstenošanā kavē uzraudzības iestāžu uzraudzības funkciju efektīvu veikšanu.

Uzraudzības iestādes pieprasa, lai apdrošināšanas un pārastrošināšanas sabiedrības pastāvīgi sniegtu tām informāciju, ko tās pieprasa, lai uzraudzītu atbilstību pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

20. pants

Apdrošināšanas sabiedrību un pārastrošināšanas sabiedrību galvenais birojs

Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārastrošināšanas sabiedrību galvenie biroji atrastos tajā pašā dalībvalstī, kurā ir to juridiskā adrese.

21. pants

Polišu noteikumi un prēmiju lielumi

1. Dalībvalstis nepieprasa iepriekš apstiprināt vai sistemātiski sniegt ziņas par vispārīgajiem un īpašajiem apdrošināšanas noteikumiem, prēmiju lielumiem, par metodi prēmiju un tehnisko rezervju apjoma aprēķināšanai vai par veidlapām un citiem iespiedu dokumentiem, kurus sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājumaņēmējiem vai sabiedrībām, kas veic cesiju vai retrocesiju.

Tomēr attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu un vienīgi nolūkā pārbaudīt, vai ievēroti valsts noteikumi par aktuārprincipiem, piederības dalībvalsts drīkst pieprasīt regulārus ziņojumus par to, kāda metode tiek izmantota prēmiju un tehnisko rezervju apjoma aprēķināšanai. Šī prasība nav priekšnoteikums dzīvības apdrošināšanas sabiedrības licencēšanai.

2. Dalībvalstis nepatur spēkā vai neievieš noteikumu par iepriekšēju ziņojumu sniegšanu vai apstiprinājuma iegūšanu prēmiju likmju paredzētajai paaugstināšanai, ja vien tas nav ietverts vispārējā cenu kontroles sistēmā.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka sabiedrībām, kas vēlas iegūt vai ir ieguvušas licenci 18. apdrošināšanas veidam, kurš norādīts I pielikuma A daļā, tiek pārbaudīti to tiešie vai netiešie personāla un aprīkojuma avoti, ietverot medicīniskās grupas kvalifikāciju un aprīkojuma kvalitāti, kas šīm sabiedrībām pieejami, lai tās varētu izpildīt saistības, kas rodas, veicot darījumus šajā apdrošināšanas veidā.

4. Dalībvalstis var paturēt spēkā vai ieviest normatīvos un administratīvos aktus, kas liek apstiprināt statūtus un dibināšanas dokumentus un iesniegt citus dokumentus, kuri vajadzīgi normālai uzraudzībai.

22. pants

Tirgus ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis neparedz, ka, izskatot licences pieteikumu, tiek ņemtas vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

23. pants

Darbības plāns

1. Darbības plānā, kas minēts 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā, ir šādi dati vai pierādījumi par turpmāk norādīto:

- a) to risku vai saistību raksturs, kurus attiecīgā apdrošināšanas vai pārastrošināšanas sabiedrība paredz segt;
- b) pārastrošināšanas līgumu veids, kurus pārastrošināšanas sabiedrība paredz noslēgt ar cedentiem;
- c) pārastrošināšanas un retrocesijas pamatprincipi;

- d) pamata pašu kapitāla posteņi, kas veido minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību;
- e) to izdevumu novērtējumi, kas saistīti ar administratīvo pakalpojumu ieviešanu un darījumu drošību; finanšu avoti, no kuriem paredzēts segt šīs izmaksas, un, ja apdrošināmie riski pieder pie I pielikuma A daļā norādītā 18. apdrošināšanas veida – apdrošināšanas sabiedrības rīcībā esošie avoti, kas nodrošina solītās palīdzības sniegšanu.

2. Papildus 1. punktā noteiktajām prasībām pirmajiem trīs finanšu gadiem plānā norāda šādu informāciju:

- a) paredzamā bilance;
- b) turpmākās maksātspējas kapitāla prasības novērtējums atbilstīgi VI nodaļas 4. iedaļas 1. apakšiedaļai, pamatojoties uz paredzamo bilanci, kas minēta a) apakšpunktā, kā arī aprēķina metode, ko izmanto šo novērtējumu aprēķināšanai;
- c) turpmākās minimālā kapitāla prasības novērtējums atbilstīgi 126. un 127. pantam, pamatojoties uz paredzamo bilanci, kas minēta a) apakšpunktā, kā arī aprēķina metode, ko izmanto šo novērtējumu aprēķināšanai;
- d) to finanšu resursu novērtējums, ar ko paredzēts segt tehniskās rezerves, minimālā kapitāla prasību un maksātspējas kapitāla prasību;
- e) attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu un pārapirošināšanu sniedz arī šādu informāciju:
- i) to pārvaldības izdevumu novērtējumi, kas nav uzsākšanas izmaksas, jo īpaši par kārtējiem vispārējiem izdevumiem un komisijas maksām;
- ii) prēmiju vai maksājumu un prasību novērtējumi;
- f) attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu - arī detalizēti ienākumu un izdevumu aprēķinu novērtējumi attiecībā uz tiešajiem darījumiem, pārapirošināšanas līgumiem un pārapirošināšanas cesijām.

24. pants

Akcionāri un dalībnieki, kuru līdzdalība ir būtiska

1. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes nepiešķir sabiedrībai licenci darījumu uzsākšanai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas jomā, iekams tās nav informētas par to, kas ir tiešie vai netiešie akcionāri vai dalībnieki, kuru līdzdalība ir būtiska, un par šīs līdzdalības apjomu, neatkarīgi no tā, vai tie ir fiziskas vai juridiskas personas.

Minētās iestādes atsaka licenci, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības stabilitu un piesardzīgu vadību, tās neapmierina minēto akcionāru vai dalībnieku kvalifikācija.

2. Piemērojot 1. punktu, vērā ņem balsstiesības, kas minētas 9. un 10. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspāpirus atļauts tirgot regulētā tirgū ⁽¹⁾, kā arī minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā paredzētos noteikumus par akciju summēšanu.

Dalībvalstis neņem vērā tādas balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras ieguldījumu sabiedrības vai kredītiestādes drīkst turēt, jo ir parakstījušās uz emitētajiem finanšu instrumentiem un/vai to piedāvājumu, stingri pildot Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā paredzētās saistības, ar noteikumu, ka – no vienas puses – balsstiesības netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta pārvaldībā, un – no otras puses – tās viena gada laikā pēc līdzdalības iegūšanas tiek pārdotas.

25. pants

Atteikums piešķirt licenci

Visi lēmumi atteikt licenci precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajai sabiedrībai.

Katra dalībvalsts paredz tiesības griezties tiesā, ja bijis atteikums piešķirt licenci.

Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja uzraudzības iestādes nav izskatījušas pieteikumu piešķirt licenci sešu mēnešu laikā no tā saņemšanas.

26. pants

Iepriekšēja apspriešanās ar citu dalībvalstu iestādēm

1. Pirms licences piešķiršanas sabiedrībai jāapsprīžas ar jebkuru citu attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestādēm, ja minētā sabiedrība ir:

- a) meitasuzņēmuma apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, kas licencēta minētajā dalībvalstī;
- b) meitasuzņēmuma sabiedrībai, kas ir mātesuzņēmums apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, kas licencēta minētajā dalībvalstī; vai
- c) sabiedrība, kuru kontrolē viena un tā pati fiziskā vai juridiskā persona, kas kontrolē apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību, kas licencēta minētajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

2. Pirms licences piešķiršanas apdrošināšanas sabiedrībai jāapspriežas ar iesaistītās dalībvalsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu vai ieguldījumu sabiedrību uzraudzību, ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība ir:

- a) meitasuzņēmuma Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai;
- b) meitasuzņēmuma sabiedrībai, kas ir mātesuzņēmums Kopienā licencētai kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai; vai
- c) sabiedrība, kuru kontrolē viena un tā pati fiziskā vai juridiskā persona, kas kontrolē Kopienā licencētu kredītiestādi vai ieguldījumu sabiedrību.

3. Attiecīgās iestādes, kas minētas 1. un 2. punktā, jo īpaši apspriežas savā starpā, novērtējot akcionāru piemērotību un visu to personu atbilstību un piemērotību prasībām, kuras faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas un ir iesaistītas tās pašas sabiedrības grupas citas vienības vadībā.

Tās sniedz viena otrai visu informāciju par akcionāru piemērotību un visu to personu atbilstību un piemērotību prasībām, kuras faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas, kas ir svarīgas pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm kā licences piešķiršanai, tā arī nolūkā īstenot pastāvīgu kontroli attiecībā uz to, kā ievērota atbilstība darbības nosacījumiem.

III NODAĻA

Uzraudzības iestādes un vispārīgi noteikumi

27. pants

Uzraudzības galvenais mērķis

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādēm ir sniegti vajadzīgie līdzekļi un tām ir attiecīgā pieredze un kompetence, kā arī pilnvaras, lai panāktu uzraudzības galveno mērķi, proti, apdrošinājuma ņēmēju un atlīdzības saņēmēju aizsardzību.

28. pants

Finansiālās stabilitātes saglabāšana un procikliska ietekme

Neskarot 27. pantā izklāstīto uzraudzības galveno mērķi, dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes, pildot savus vispārējos pienākumus, pietiekami apsver savu lēmumu ietekmi uz attiecīgo finanšu sistēmu stabilitāti Eiropas Savienībā, jo īpaši ārkārtas situācijās, ņemot vērā konkrētajā laikposmā pieejamo informāciju.

Finanšu tirgu ārkārtējas nestabilitātes laikā uzraudzības iestāde ņem vērā savu darbību iespējamo prociklisko ietekmi.

29. pants

Uzraudzības vispārīgie principi

1. Uzraudzību pamato ar perspektīvu un uz risku orientētu pieeju. Tā ietver pastāvīgu pārbaudi attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapirošināšanas uzņēmējdarbības pareizu darbību un apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību atbilstību uzraudzības noteikumiem.

2. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību veido piemērots klātienas pārbaudu un neklātienas darbību apvienojums.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā direktīvā izklāstītās prasības piemēro proporcionāli apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidam, pakāpei un sarežģītībai.

4. Komisija nodrošina, ka īstenošanas pasākumos ņem vērā proporcionalitātes principu, tādējādi garantējot šīs direktīvas samērīgu piemērošanu, jo īpaši ļoti nelielām apdrošināšanas sabiedrībām.

30. pants

Uzraudzības iestādes un uzraudzības piemērošanas joma

1. Par apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību finanšu uzraudzību, ietverot darījumus, ko tās veic ar filiāļu palīdzību vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, atbild vienīgi piederības dalībvalsts.

2. Finanšu uzraudzībā, kas paredzēta 1. punktā, ietilpst uzdevums pārbaudīt apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības visu uzņēmējdarbību, tās maksātspēju, tehnisko rezervju izveidošanu, tās aktīvus un izmantojamo pašu kapitālu saskaņā ar piederības dalībvalsts noteikumiem vai praksi atbilstīgi Kopienas mērogā pieņemtiem noteikumiem.

Ja attiecīgā apdrošināšanas sabiedrība ir licencēta apdrošināt riskus, kas pieder pie I pielikuma A daļā norādītā 18. apdrošināšanas veida, uzraudzību attiecina arī uz tehniskajiem līdzekļiem, kuri ir apdrošināšanas sabiedrības rīcībā palīdzības darbībai, ko tā uzņēmies veikt, ja piederības dalībvalsts tiesību akti paredz šādu līdzekļu uzraudzību.

3. Ja dalībvalsts, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalsts, vai pārapsdrošināšanas sabiedrības gadījumā – uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības darbības varētu ietekmēt tās finanšu stāvokļa stabilitāti, tās informē uzraudzības iestādes minētās sabiedrības piederības dalībvalstī.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes novērtē sabiedrības darbības atbilstību šajā direktīvā paredzētajiem konsultatīvās uzraudzības principiem.

31. pants

Pārredzamība un atbildība

1. Uzraudzības iestādes veic savus pienākumus pārredzami un atbildīgi, pienācīgi ievērojot konfidencialās informācijas aizsardzību.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek atklāta šāda informācija:
 - a) normatīvo un administratīvo aktu un vispārīgo norādījumu teksti apdrošināšanas regulējuma jomā;
 - b) vispārējie kritēriji un metodes, tostarp atbilstīgi 34. panta 4. punktam izstrādātie līdzekļi, ko izmanto 36. pantā minētajā uzraudzības pārbaudes procesā;
 - c) apkopotie statistikas dati par konsultatīvās uzraudzības piemērošanas galvenajiem aspektiem;
 - d) šajā direktīvā paredzēto iespēju īstenošanas veids;
 - e) uzraudzības mērķi un galvenās funkcijas un darbības.

Pirmajā daļā norādītā atklātā informācija ir pietiekama, lai būtu iespējams salīdzināt dažādu dalībvalstu uzraudzības iestāžu pieņemtos uzraudzības veidus.

Informāciju atklāj vienotā formā un regulāri atjaunina. Šā panta pirmās daļas a) līdz e) apakšpunktos minētā informācija ir pieejama katrā dalībvalstī vienā elektroniskās piekļuves adresē.

3. Dalībvalstis nodrošina pārredzamas procedūras attiecībā uz savu uzraudzības iestāžu pārvaldes un vadības struktūru dalībnieku iecelšanu un atbrīvošanu.

4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus attiecībā uz 2. punktu, lai precizētu galvenos aspektus, par kuriem jāatklāj apkopotie statistikas dati, kā arī atklājamās informācijas formu, struktūru, satura rādītāju un publicēšanas datumu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

32. pants

Pārapsdrošināšanas līgumu vai retrocesijas līgumu noraidīšanas aizliegums

1. Pārapsdrošināšanas līgumu ar tādu pārapsdrošināšanas sabiedrību vai tādu apdrošināšanas sabiedrību, kas licencēta saskaņā ar 14. pantu, apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts nenoraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar minētās pārapsdrošināšanas sabiedrības vai minētās apdrošināšanas sabiedrības finanšu stabilitāti.

2. Pārapsdrošināšanas sabiedrības retrocesijas līgumu ar tādu pārapsdrošināšanas sabiedrību vai tādu apdrošināšanas sabiedrību, kas licencēta saskaņā ar 14. pantu, pārapsdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts nenoraida uz tādu apsvērumu pamata, kas tieši saistīti ar minētās pārapsdrošināšanas sabiedrības vai minētās apdrošināšanas sabiedrības finanšu stabilitāti.

33. pants

Tādu filiāļu uzraudzība, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī

Dalībvalstis paredz, ka gadījumos, kad citā dalībvalstī licencēta apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība veic uzņēmējdarbību ar filiāles palīdzību, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes, informējušas konkrētās uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādes, pašas vai ar šim nolūkam ieceltu personu starpniecību var klātienē pārbaudīt sabiedrības finanšu uzraudzības īstenošanai vajadzīgo informāciju.

Attiecīgās uzņēmēja dalībvalsts iestādes var piedalīties šajās pārbaudēs.

34. pants

Uzraudzības vispārējās pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt preventīvus un korigējošus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības atbilst normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kurus tām ir jāievēro katrā dalībvalstī.

2. Uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt jebkādus vajadzīgus pasākumus, tostarp, attiecīgā gadījumā, administratīvus un finanšu pasākumus, attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībām un to pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras dalībniekiem vai personām, kuras kontrolē šo struktūru.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes ir pilnvarotas pieprasīt visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu uzraudzību saskaņā ar 35. pantu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes, papildus maksātspējas kapitāla prasības aprēķinam vajadzības gadījumā, ir pilnvarotas izstrādāt vajadzīgos kvantitatīvos līdzekļus saskaņā ar uzraudzības pārbaudes procesu, lai novērtētu apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību spēju pārvarēt tādas iespējamus notikumus vai turpmākas pārmaiņas ekonomiskajā situācijā, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt to vispārējo finanšu stāvokli. Uzraudzības iestādēm ir tiesības pieprasīt, lai attiecīgos testus veic sabiedrības.

5. Uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt izmeklēšanu klātienē apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību telpās.

6. Uzraudzības pilnvaras piemēro savlaicīgi un samērīgi.

7. Šā panta 1. līdz 5. punktā minētās pilnvaras attiecībā uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām ir piemērojamas arī attiecībā uz apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību darbībām, kas nodotas ārpalpojumu sniedzējiem.

8. Šā panta 1. līdz 5. un 7. punktā minēto pilnvaru izpildi vajadzības gadījumā veic piespiedu kārtā un attiecīgā gadījumā – ar tiesas palīdzību.

35. pants

Uzraudzības vajadzībām sniedzamā informācija

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām iesniegt uzraudzības iestādēm uzraudzības vajadzībām nepieciešamo informāciju. Veicot 36. pantā norādīto procesu, minētā informācija ietver vismaz tādu informāciju, kas nepieciešama šādām vajadzībām:

- a) lai novērtētu sabiedrību izmantoto pārvaldības sistēmu, to veikto uzņēmējdarbību, maksātspējas vajadzībām izmantotos novērtēšanas principus, faktiskos riskus un riska vadības sistēmas, kā arī to kapitāla struktūru, vajadzības un vadību;
- b) lai pieņemtu atbilstīgus lēmumus saistībā ar to uzraudzības tiesību un pienākumu veikšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādēm ir šādas pilnvaras:

- a) noteikt veidu, piemērošanas jomu un formu 1. punktā minētajai informācijai, ko tās pieprasa apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām iesniegt šādos laikos:
 - i) iepriekš noteiktos laikposmos;
 - ii) iestājoties iepriekš noteiktiem gadījumiem;
 - iii) ievācot ziņas par apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības stāvokli;

b) iegūt jebkādu informāciju par līgumiem, kas ir starpnieku rīcībā, vai par līgumiem, kas ir noslēgti ar trešajām personām;

c) pieprasīt informāciju no neatkarīgiem ekspertiem, piemēram, revidentiem un aktuāriem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā informācija ietver šādus datus:

- a) kvalitatīvie un kvantitatīvie elementi vai jebkura to piemērota kombinācija;
- b) vēsturiskie, pašreizējie vai paredzami elementi vai jebkura to piemērota kombinācija;
- c) iekšējo vai ārējo avotu dati vai jebkura to piemērota kombinācija.

4. Šā panta 1. un 2. punktā minētā informācija atbilst šādiem principiem:

- a) tai jāatspoguļo attiecīgās sabiedrības uzņēmējdarbības veids, apjoms un sarežģītība un jo īpaši šai uzņēmējdarbībai raksturīgie riski;
- b) tai jābūt pieejamai, pilnīgai visos būtiskajos aspektos, salīdzināmai un ilgākā laikposmā konsekventai; un
- c) tai jābūt atbilstīgai, ticamai un visaptverošai.

5. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības izveidotu atbilstīgas sistēmas un struktūras, ar ko izpildīt 1. līdz 4. punktā izklāstītās prasības, kā arī rakstiska nostādne, ko apstiprinājusi apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, ar ko nodrošina iesniegtās informācijas pastāvīgu atbilstību.

6. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, lai precizētu 1. līdz 4. punktā minēto informāciju, nodrošinot piemērotu konverģences pakāpi uzraudzības pārskatiem.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

36. pants

Uzraudzības pārbaudes process

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes pārbauda un novērtē stratēģijas, metodes un ziņojumu sniegšanas procedūras, ko apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības izveidojušas, lai ievērotu normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti atbilstīgi šai direktīvai.

Minētā pārbaude un novērtējums ietver kvalitatīvo prasību novērtējumu pārvaldes sistēmai, novērtējumu riskam, ar ko sabiedrības saskaras vai var saskarties, un novērtējumu minēto sabiedrību spējai izvērtēt šos riskus, ņemot vērā vidi, kurā sabiedrības darbojas.

2. Uzraudzības iestādes jo īpaši pārbauda un novērtē atbilstību šādām prasībām:

- a) pārvaldes sistēma, tostarp pašu riska un maksātspējas novērtējums, kā norādīts IV nodaļas 2. iedaļā;
- b) tehniskās rezerves, kā norādīts VI nodaļas 2. iedaļā;
- c) kapitāla prasības, kā norādīts VI nodaļas 4. un 5. iedaļā;
- d) ieguldījumu noteikumi, kā norādīts VI nodaļas 6. iedaļā;
- e) pašu kapitāla kvalitāte un kvantitāte, kā norādīts VI nodaļas 3. iedaļā;
- f) ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība izmanto pilnīgu vai daļēju iekšējo modeli, pastāvīga atbilstība pilnīgu un daļēju iekšējo modeļu prasībām, kā norādīts VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļā.

3. Uzraudzības iestāžu rīcībā ir atbilstīgi uzraudzības līdzekļi, kas ļauj tām noteikt finanšu stāvokļa pasliktināšanos apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībā un uzraudzīt, kā šī pasliktināšanās tiek novērsta.

4. Uzraudzības iestādes izvērtē apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību to metožu un prakses piemērotību, ar kurām paredzēts noteikt iespējamus gadījumus vai turpmākas pārmaiņas ekonomiskajā situācijā, kam varētu būt nelabvēlīga ietekme uz attiecīgās sabiedrības vispārējo finanšu stāvokli.

Uzraudzības iestādes izvērtē sabiedrību spēju izturēt iespējamus notikumus vai turpmākas pārmaiņas ekonomiskajā situācijā.

5. Uzraudzības iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras, lai pieprasītu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām novērst vājās vietas vai trūkumus, kas identificēti uzraudzības pārbaudes procesā.

6. Pārbaudes, novērtējumus un izvērtējumus, kas minēti 1., 2. un 4. punktā, veic regulāri.

Uzraudzības iestādes nosaka minimālo biežumu un piemērošanas jomu minētajām pārbaudēm, novērtējumiem un izvērtējumiem, ņemot vērā attiecīgās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības darbības veidu, apjomu un sarežģītību.

37. pants

Kapitāla palielinājums

1. Pēc uzraudzības pārbaudes procesa uzraudzības iestādes izņēmuma gadījumos ar lēmumu, norādot iemeslus, var noteikt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības kapitāla palielinājumu. Šāda iespēja pastāv tikai šādos gadījumos:

a) uzraudzības iestāde secina, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības riska profils ievērojami atšķiras no maksātspējas kapitāla prasības pamatā esošajiem pieņēmumiem, kas aprēķināti, izmantojot standarta formulu, saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 2. apakšiedaļu, un:

i) 119. pantā paredzētais pieprasījums izmantot iekšējo modeli ir neatbilstīgs vai nav bijis efektīvs; vai

ii) kamēr saskaņā ar 119. pantu tiek izstrādāts daļējs vai pilnīgs iekšējais modelis;

b) uzraudzības iestāde secina, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības riska profils ievērojami atšķiras no maksātspējas kapitāla prasības pamatā esošajiem pieņēmumiem, kas aprēķināti, izmantojot iekšējo modeli vai daļēji iekšējo modeli, saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļu, jo daži kvantificējamie riski nav ietverti pietiekami un piemērotā laikposmā nav notikusi modeļa pielāgošana, kas labāk atspoguļotu doto riska profilu; vai

c) uzraudzības iestāde secina, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības pārvaldes sistēma ievērojami atšķiras no IV nodaļas 2. iedaļā noteiktajiem standartiem, ka šīs novirzes aizkavē tās spēju pareizi noteikt, novērtēt, uzraudzīt, vadīt un paziņot riskus, kam tā ir vai varētu būt pakļauta, un šķiet, ka citu pasākumu piemērošana pati par sevi pietiekami nenovērsīs trūkumus piemērotā laikposmā.

2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta gadījumos kapitāla palielinājumu aprēķina tā, lai nodrošinātu to, ka sabiedrība atbilst 101. panta 3. punktam.

Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajos gadījumos kapitāla palielinājumam ir jābūt samērīgam ar materiālo risku, kas radās no trūkumiem, kuri bija uzraudzības iestādes lēmuma pamatā par kapitāla palielinājuma noteikšanu.

3. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajā gadījumā uzraudzības iestāde nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība dara visu iespējamo, lai novērstu trūkumus, kas bijuši par iemeslu tam, ka noteikts kapitāla palielinājums.

4. Šā panta 1. punktā minēto kapitāla palielinājumu uzraudzības iestāde pārskata vismaz reizi gadā un atceļ, kad sabiedrība ir novērsusi trūkumus, kas bijuši par iemeslu minēto pasākumu piemērošanai.

5. Ar maksātspējas kapitāla prasību, ietverot noteikto kapitāla palielinājumu, aizstāj neatbilstīgo maksātspējas kapitāla prasību.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas maksātspējas kapitāla prasībā nedrīkst iekļaut kapitāla palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, 77. panta 5. punktā minētās riska rezerves aprēķināšanas nolūkiem.

6. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar kuriem nosaka turpmākas instrukcijas apstākļiem, kādos var noteikt kapitāla palielinājumu, kā arī tā aprēķina metodoloģijas.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

38. pants

Ārpakalpojumiem uzticēto funkciju un darbību uzraudzība

1. Neskarot 49. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības, kuras izmanto ārpakalpojumus kādas funkcijas veikšanai vai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas darbībām, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīti šādi nosacījumi:

- a) pakalpojuma sniedzējam ir jāsadarbojas ar apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestādēm jautājumos par ārpakalpojumiem, kas nodrošina funkciju vai darbību;
- b) apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, to revidentiem un uzraudzības iestādēm ir jābūt faktiskai piekļuvei datiem par ārpakalpojumu nodrošinātajām funkcijām vai darbībām;
- c) uzraudzības iestādēm ir jābūt faktiskai piekļuvei pakalpojuma sniedzēja uzņēmējdarbības telpām un jāspēj izmantot šīs piekļuves tiesības.

2. Dalībvalsts, kurā atrodas pakalpojuma sniedzējs, atļauj apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestādēm pašām vai ar šim nolūkam izraudzītu personu starpniecību veikt pārbaudes klātienē pakalpojuma sniedzēja telpās. Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestāde pirms pārbaudes klātienē informē attiecīgo iestādi dalībvalstī, kurā atrodas pakalpojuma sniedzējs. Neuzraudzītas struktūrvienības gadījumā attiecīgā iestāde ir uzraudzības iestāde.

Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības dalībvalsts uzraudzības iestādes var deleģēt tiesības veikt šādas pārbaudes klātienē tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā atrodas pakalpojuma sniedzējs.

39. pants

Portfeļa nodošana

1. Saskaņā ar saviem tiesību aktiem dalībvalstis apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas to teritorijā, ļauj pilnīgi vai daļēji nodot visu to līgumu portfeli, kuri noslēgti vai nu izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību, vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, cesionāram, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā.

Šādu nodošanu atļauj tikai tad, ja cesionāra piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecina, ka, ņemot vērā nodošanu, cesionāram ir vajadzīgais izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt 100. panta pirmā daļā minēto maksātspējas kapitāla prasību.

2. Apdrošināšanas sabiedrībām piemēro 3. līdz 6. punktu.

3. Gadījumā, ja filiāle izsaka priekšlikumu pilnīgi vai daļēji nodot līgumu portfeli, jākonsultējas ar dalībvalsti, kurā atrodas filiāle.

4. Gadījumos, kas norādīti 1. un 3. punktā, apdrošināšanas sabiedrības, kas nodod līgumu portfeli, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes atļauj nodošanu pēc tam, kad tam piekritušas to dalībvalstu iestādes, kurās līgumi tika noslēgti saskaņā ar uzņēmējdarbības brīvību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību.

5. To dalībvalstu iestādes, ar kurām konsultējas, sniedz savu atzinumu vai piekrišanu par apdrošināšanas sabiedrību, kas veic nodošanu, piederības dalībvalsts iestādēm trīs mēnešu laikā pēc konsultāciju pieprasījuma saņemšanas.

Ja šajā laikā tās savu viedokli nav paziņojušas, to uzskata par piekrišanu klusuciešot.

6. Portfeļa nodošanu, kas atļauta saskaņā ar 1. līdz 5. punktu, publicē vai nu pirms vai pēc atļaujas saņemšanas, kā paredzēts piederības dalībvalsts tiesību aktos, vai dalībvalstī, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalstī.

Pēc līgumu portfeļa nodošanas paliek spēkā nodotajos līgumos paredzētās apdrošinājuma ņemēju, apdrošināto personu un citu personu tiesības vai saistības.

Šā punkta pirmā un otrā daļa neietekmē dalībvalstu tiesības dot apdrošinājuma ņemējiem iespēju noteiktā termiņā pēc šīs nodošanas līgumu laužt.

IV NODAĻA

Uzņēmējdarbības nosacījumi

1. iedaļa

Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras atbildība

40. pants

Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras atbildība

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra ir pilnībā atbildīga par to, lai attiecīgā sabiedrība ievērotu normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti atbilstīgi šai direktīvai.

2. iedaļa

Pārvaldes sistēma

41. pants

Pārvaldes vispārējās prasības

1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības izveidotu efektīvu pārvaldes sistēmu, kas nodrošina uzņēmējdarbības stabilitu un racionālu vadību.

Šī sistēma ietver vismaz pietiekami pārskatāmu organizatorisko struktūru ar atbildību skaidru sadalījumu un atbilstīgu nodalīšanu un efektīvu sistēmu informācijas pārraides nodrošināšanai. Tā atbilst 42. līdz 49. panta prasībām.

Pārvaldes sistēmai veic regulāras iekšējās pārbaudes.

2. Pārvaldes sistēma ir proporcionāla apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības darījumu veidam, apjomam un sarežģītībai.

3. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām ir rakstiskas nostādnes vismaz par riska vadību, iekšējo kontroli, iekšējo revīziju un, attiecīgā gadījumā, ārpalpojumiem. Tās nodrošina, ka minētās nostādnes tiek īstenotas.

Minētās rakstiskās nostādnes pārskata vismaz reizi gadā. Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra tās iepriekš apstiprina, un tās pielāgo, ņemot vērā jebkādas būtiskas pārmaiņas attiecīgajā sistēmā vai jomā.

4. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības veic vajadzīgos pasākumus darbību nepārtrauktības un regularitātes nodrošināšanai, tostarp, izstrādājot plānus neparedzētām situācijām. Tālab sabiedrība izmanto atbilstīgas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras.

5. Uzraudzības iestādēm ir atbilstīgi līdzekļi, metodes un pilnvaras pārbaudīt apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību pārvaldes sistēmu un novērtēt minēto sabiedrību konstatēto risku rašanos, kas var skart to finanšu stabilitāti.

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādēm ir vajadzīgās pilnvaras pieprasīt pārvaldes sistēmas uzlabošanu un nostiprināšanu, nodrošinot atbilstību 42. līdz 49. pantā izklāstītajām prasībām.

42. pants

Atbilstības un piemērotības prasības personām, kuras faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas

1. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības nodrošina, ka visas personas, kuras faktiski vada sabiedrību vai pilda citas pamatfunkcijas, vienmēr atbilst šādām prasībām:

a) viņu profesionālā kvalifikācija, zināšanas un pieredze atbilst tam, lai nodrošinātu stabilitu un piesardzīgu vadību (atbilstība); un

b) viņām piemīt laba reputācija un godīgums (piemērotība).

2. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības paziņo uzraudzības iestādēm par jebkurām pārmaiņām to personu datus, kuras faktiski vada sabiedrību vai kuras ir atbildīgas par citām pamatfunkcijām, kā arī visu vajadzīgo informāciju, lai novērtētu jaunu personu, kas ieceltas sabiedrības vadībā, atbilstību un piemērotību.

3. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības paziņo savai uzraudzības iestādei, ja kāda 1. un 2. minētā persona tiek aizstāta tāpēc, ka tā vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajām prasībām.

43. pants

Labas reputācijas apliecinājums

1. Ja dalībvalsts saviem valstspiederīgajiem pieprasa apliecināt labu reputāciju, iepriekšēja bankrota neesamību vai abus, šī dalībvalsts par pietiekamu pierādījumu attiecībā uz citu dalībvalstu valstspiederīgajiem uzskata sodāmības reģistra izrakstu vai, ja tādu neizsniedz, līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta tiesu vai administratīva iestāde piederības dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir ārvalstnieks, un kurš apliecina šo prasību izpildi.

2. Ja piederības dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir attiecīgais ārvalstnieks, neizsniedz šā panta 1. punktā norādīto dokumentu, to var aizstāt ar zvērestu vai, dalībvalstīs, kurās nav paredzēti zvērestu, ar oficiālu attiecīgā ārvalstnieka paziņojumu kompetentai tiesu varas vai administratīvai iestādei vai attiecīgā gadījumā notāram piederības dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir šis ārvalstnieks.

Šī iestāde vai notārs izsniedz izziņu, kas apliecina zvēresta vai oficiālā paziņojuma autentiskumu.

Paziņojumu, kas minēts pirmajā daļā, par iepriekšēja bankrota nesamību var sniegt arī kompetentai attiecīgās dalībvalsts profesionālai vai aroda organizācijai.

3. Dokumentus un izziņas, kas norādīti 1. un 2. punktā, uzrāda ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc to izdošanas.

4. Dalībvalstis norāda iestādes un organizācijas, kas ir kompetentas izsniegt 1. un 2. punktā minētos dokumentus, un par to būtīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

Dalībvalstis arī informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par to, kurām iestādēm vai organizācijām iesniedzami 1. un 2. punktā minētie dokumenti, kas papildina lūgumu atļaut šīs dalībvalsts teritorijā veikt 2. pantā minētās darbības.

44. pants

Riska vadība

1. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību rīcībā ir efektīva riska vadības sistēma, kurā ietvertas stratēģijas, metodes un ziņojumu sniegšanas procedūras, kas vajadzīgas, lai noteiktu, novērtētu, pastāvīgi uzraudzītu un pārvaldītu esošos vai iespējamos atsevišķos riskus vai šādu risku apkopojumus un to mīļiedarbību, kā arī ziņotu par tiem.

Minētā riska vadības sistēma ir efektīvi un labi integrēta apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības organizatoriskajā struktūrā un lēmumu pieņemšanas procesos, pievēršot pienācīgu uzmanību personām, kuras efektīvi vada attiecīgo uzņēmumu vai pilda citas pamatfunkcijas.

2. Riska vadības sistēma attiecas uz riskiem, kas jāiekļauj maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā, kā izklāstīts 101. panta 4. punktā, kā arī uz riskiem, kas nav vai nav pilnībā iekļauti minētajos aprēķinos.

Riska vadības sistēma attiecas vismaz uz šādām jomām:

- parakstīšana un rezervju veidošana;
- aktīvu un pasīvu vadība;
- ieguldījumi, jo īpaši atvasinātie instrumenti un līdzīgas saistības;

- likviditātes un koncentrācijas riska vadība;
- operacionālā riska vadība;
- pārapirošināšana un citas riska mazināšanas metodes.

Riska vadības rakstiskā nostādne, kas minēta 41. panta 3. punktā, ietver nostādnes attiecībā uz šā punkta otrās daļas a) līdz f) apakšpunktu.

3. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības uzskatāmi parāda, ka attiecībā uz ieguldījumu risku tās ir izpildījušas VI nodaļas 6. iedaļas prasības.

4. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības nodrošina riska vadības funkciju, kas ir strukturēta tā, lai veicinātu riska vadības sistēmas ieviešanu.

5. Attiecībā uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām, kuras izmanto daļēju vai pilnīgu iekšējo modeli, kas apstiprināts saskaņā ar 112. un 113. pantu, riska vadības funkcijā jāiekļauj šādi papildu uzdevumi:

- izveidot un ieviest iekšējo modeli;
- pārbaudīt un novērtēt iekšējo modeli;
- dokumentēt iekšējo modeli un jebkuras tam turpmāk veiktas pārmaiņas;
- analizēt iekšējā modeļa sniegumu un sagatavot kopsavilkuma ziņojumus par to;
- informēt pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru par iekšējā modeļa sniegumu, ierosinot jomas, kurās vajadzīgi uzlabojumi, un informējot minēto struktūru par aktuālo situāciju saistībā ar mēģinājumiem uzlabot iepriekš konstatētus trūkumus.

45. pants

Riska un maksātspējas pašu novērtējums

1. Kā daļu no riska vadības sistēmas katra apdrošināšanas sabiedrība un pārapirošināšanas sabiedrība veic riska un maksātspējas pašu novērtējumu.

Šajā novērtējumā ietver vismaz šādu informāciju:

- vispārējās maksātspējas vajadzības, ņemot vērā sabiedrības specifiskā riska profilu, apstiprinātos riska pielaišanas ierobežojumus un sabiedrības uzņēmējdarbības stratēģiju;
- pastāvīga atbilstība kapitāla prasībām, ka noteikts VI nodaļas 4. un 5. iedaļā, un prasībām saistībā ar tehniskajām rezervēm, kā norādīts VI nodaļas 2. iedaļā;

c) apmērs, kādā attiecīgās sabiedrības riska profils atšķiras no pieņēmumiem, kas ir maksātspējas kapitāla prasības pamatā, kā norādīts 101. panta 3. punktā, aprēķinot pēc standarta formulas saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 2. apakšiedaļu vai pēc tās daļējā vai pilnīgā iekšējā modeļa saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļu.

2. Piemērojot 1. punkta a) apakšpunktu, attiecīgās sabiedrības rīcībā ir metodes, kas ir samērīgas apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidam, sarežģītībai un pakāpei un kas ļauj tai pareizi noteikt un novērtēt riskus, ar kuriem tā saskaras īstermiņā un ilgtermiņā un kuriem tā ir vai varētu būt pakļauta. Sabiedrība uzskatāmi parāda metodes, kas izmantotas šajā novērtējumā.

3. Panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā, ja ir izmantots iekšējais modelis, novērtēšanu veic vienlaikus ar atkārtotu kalibrēšanu, kas iekšējā riska rādītājus pārveido maksātspējas kapitāla prasības riska pakāpē un kalibrēšanā.

4. Pašu riska un maksātspējas novērtēšana ir uzņēmējdarbības stratēģijas sastāvdaļa, un to pastāvīgi ņem vērā sabiedrības stratēģiskajos lēmumos.

5. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības veic 1. punktā minēto novērtējumu regulāri un nekavējoties pēc jebkurām būtiskām pārmaiņām to riska profilā.

6. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības paziņo uzraudzības iestādēm katra pašu riska un maksātspējas novērtējuma rezultātus kā daļu no informācijas, kas jāpaziņo saskaņā ar 35. pantu.

7. Pašu riska un maksātspējas novērtējumu neizmanto kapitāla prasības aprēķināšanai. Maksātspējas kapitāla prasību var koriģēt tikai saskaņā ar 37., 231. līdz 233. un 238. pantu.

46. pants

Iekšējā kontrole

1. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību rīcībā ir efektīva iekšējās kontroles sistēma.

Minētā sistēma ietver vismaz pārvaldes un grāmatvedības procedūras, iekšējās kontroles procedūru, piemērotus ziņojumu sniegšanas mehānismus visos sabiedrības līmeņos un atbildības funkciju.

2. Atbildības funkcijā iekļauj pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras konsultēšanu par atbildību normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Tajā iekļauj arī novērtējumu jebkuru pārmaiņu iespējamajai ietekmei tiesiskajā vidē uz attiecīgās sabiedrības darījumiem un atbildības riska noteikšanu un novērtējumu.

47. pants

Iekšējā revīzija

1. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības nodrošina efektīvu iekšējās revīzijas funkcionēšanu.

Iekšējās revīzijas funkcija ietver iekšējās kontroles sistēmas un citu pārvaldes sistēmas elementu piemērotības un efektivitātes novērtēšanu.

2. Iekšējās revīzijas funkcija ir objektīva un neatkarīga no darbības funkcijām.

3. Jebkādu iekšējās revīzijas atklātos faktus un ieteikumus paziņo pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai, kura nosaka, kādas darbības jāveic saistībā ar ikvienu iekšējās revīzijas atklāto faktu un ikviena ieteikumu ievērošanu, un nodrošina, ka šīs darbības tiek veiktas.

48. pants

Aktuāra funkcija

1. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības nodrošina efektīvu aktuāra funkciju, lai:

- a) koordinētu tehnisko rezervju aprēķināšanu;
- b) nodrošinātu izmantotās metodoloģijas un pamatā esošo modeļu, kā arī tehnisko rezervju aprēķināšanā veikto pieņēmumu piemērotību;
- c) novērtētu tehnisko rezervju aprēķināšanā izmantoto datu pietiekamību un kvalitāti;
- d) salīdzinātu visprecīzākos novērtējumus ar pieredzi;
- e) informētu pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru par tehnisko rezervju aprēķina drošumu un atbildību;
- f) pārskatītu tehnisko rezervju aprēķinu gadījumos, kas norādīti 81. pantā;
- g) izteiktu atzinumu par vispārīgo riska parakstīšanas nostādni;
- h) izteiktu atzinumu par pārapsdrošināšanas kārtību; un
- i) veicinātu 44. pantā minētās riska vadības sistēmas efektīvu ieviešanu, jo īpaši attiecībā uz riska modelēšanu, kas ir VI nodaļas 4. un 5. iedaļā norādīto kapitāla prasību aprēķina pamatā, un attiecībā uz 45. pantā minēto novērtējumu.

2. Aktuāra funkcijas pilda personas ar zināšanām aktuāra un finanšu matemātikas jomā, kas ir samērīgas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības uzņēmējdarbībai raksturīgā riska veidam, sarežģītībai un pakāpei un kas ar piemērojamiem profesionālajiem un citiem standartiem spēj uzskatāmi parādīt savu attiecīgo pieredzi.

49. pants

Ārpakalpojumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības paliek pilnībā atbildīgas par savu saistību izpildi saskaņā ar šo direktīvu, kad tās izmanto ārpakalpojumus funkcijām vai jebkurām apdrošināšanas vai pārapirošināšanas darbībām.

2. Svarīgu vai izšķirīgu darbības funkciju vai darbību ārpakalpojumus neveic veidā, kas varētu novest pie kāda no šādiem rezultātiem:

- būtiski tiek ietekmēta attiecīgās sabiedrības pārvaldes sistēmas kvalitāte;
- pārmērīgi tiek palielināts operacionālais risks;
- tiek pasliktināta uzraudzības iestāžu spēja uzraudzīt sabiedrības atbilstību savām saistībām;
- tiek pasliktināta nepārtraukta un apmierinoša pakalpojumu sniegšana apdrošinājumaņēmējiem.

3. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības laikus paziņo uzraudzības iestādēm par to, ka paredzēts izmantot ārpakalpojumus izšķirīgām vai svarīgām funkcijām vai darbībām, ka arī par jebkādiem sekojošiem būtiskiem pavērsieniem attiecībā uz minētajām funkcijām vai darbībām.

50. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, lai sīkāk precizētu šādus datus:

- direktīvas 41., 44., 46. un 47. pantā minēto sistēmu elementi un jo īpaši jomas, uz kurām jāattiecinā apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību aktīvu-pasīvu vadība un ieguldījumu nostādne, kā norādīts 44. panta 2. punktā;
- funkcijas, kas norādītas 44. un 46. līdz 48. pantā;
- prasības, kas izklāstītas 42. pantā, un funkcijas, kas uz tām attiecas;
- nosacījumi, kādos var veikt ārpakalpojumus, jo īpaši saistībā ar pakalpojuma sniedzējiem, kas atrodas trešās valstīs.

2. Gadījumā, ja nepieciešams nodrošināt atbilstīgu konverģenci 45. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajam novērtējumam, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, ar kuriem tālāk precizē šā novērtējuma sastāvdaļas.

3. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. iedaļa

Informācijas publiskošana

51. pants

Ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli: saturs

1. Dalībvalstis, ņemot vērā 35. panta 3. punktā prasīto informāciju un 4. punktā izklāstītos principus, pieprasa apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām ik gadu publiskot ziņojumu par to maksātspēju un finanšu stāvokli.

Minētajā ziņojumā ietver šādu informāciju vai nu pilnā apjomā, vai atsaucoties uz atbilstīgu informāciju, gan pēc veida, gan piemērošanas jomas, kas publiskota saskaņā ar tiesiskajām vai reglamentējošām prasībām:

- sabiedrības uzņēmējdarbības apraksts un sniegums;
- pārvaldes sistēmas apraksts un tās atbilstības novērtējums sabiedrības riska profilam;
- atsevišķi katrai riska kategorijai – riska darījumu vērtības, koncentrācijas, samazināšanas un jutīguma apraksts;
- atsevišķi aktīviem, tehniskajām rezervēm un pārējiem pasīviem — to novērtēšanā finanšu pārskatos izmantoto bāzu un metožu apraksts, kā arī skaidrojums par jebkurām nozīmīgām atšķirībām to novērtēšanā izmantotajās bāzēs un metodēs;
- kapitāla vadības apraksts, tostarp vismaz šāda informācija:
 - pašu kapitāla struktūra un apjoms un to kvalitāte;
 - maksātspējas kapitāla prasības apjoms un minimālā kapitāla prasības;
 304. pantā izklāstītā iespēja, kuru lieto maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;

- iv) informācija, kas ļauj pareizi saprast galvenās atšķirības starp standarta formulas pamatprincipiem un tiem, kuri ir pamatā jebkuram iekšējam modelim, ko sabiedrība izmanto savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanai;
- v) jebkuras neatbilstības minimālā kapitāla prasībai vai jebkādas ievērojamas neatbilstības maksātspējas kapitāla prasībai apmērs laikposmā, par kuru sniedz ziņojumu, pat ja tās pēc tam ir novērstas, izskaidrojot to izcelsmi un sekas, kā arī jebkurus veiktos novēršanas pasākumus.

2. Panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā norādītajā aprakstā ietver jebkuru būtisku pārmaiņu analīzi, salīdzinot ar iepriekšējo ziņojumu sniegšanas laikposmu, un jebkuru nozīmīgu atšķirību skaidrojumu saistībā ar šādu elementu vērtību finanšu pārskatos, kā arī kapitāla pārsamības īsu aprakstu.

Atklājot informāciju par 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā norādīto maksātspējas kapitāla prasību, atsevišķi norāda saskaņā ar VI nodaļas 4. iedaļas 2. un 3. apakšiedaļu aprēķināto summu un jebkādu kapitāla palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar 37. pantu, vai to konkrēto parametru ietekmi, kuri apdrošināšanas vai pārprošāšanas sabiedrībai ir jāizmanto atbilstīgi 110. pantam, kā arī īsu informāciju par tā pamatojumu no attiecīgās uzraudzības iestādes.

Tomēr, neskarot informācijas sniegšanu, kas obligāta saskaņā ar jebkurām citām tiesiskajām vai reglamentējošām prasībām, dalībvalstis var nodrošināt, ka, kaut gan ir atklāta informācija par 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minētās maksātspējas kapitāla prasības apjomu, informācija par kapitāla palielinājumu vai to konkrēto parametru ietekmi, kuri apdrošināšanas vai pārprošāšanas sabiedrībai ir jāizmanto atbilstīgi 110. pantam, nav jāatklāj atsevišķi pārejas laikposmā, kas beidzas ne vēlāk kā 2017. gada 31. oktobrī.

Atklājot informāciju par maksātspējas kapitāla prasību, attiecīgajā gadījumā tai pievieno norādi, ka prasības galīgo apjomu vēl novērtē uzraudzības iestādes.

52. pants

Informācija CEIOPS un tās ziņojumi

1. Dalībvalstis pieprasa uzraudzības iestādēm ik gadu sniegt šādu informāciju CEIOPS:

- a) kapitāla vidējais palielinājums vienai sabiedrībai un uzraudzības iestādes noteikto kapitāla palielinājuma gadījumu sadalījums iepriekšējā gadā, ko aprēķina procentuāli no maksātspējas kapitāla prasības, šo rādītāju atspoguļojot atsevišķi:
 - i) apdrošināšanas un pārprošāšanas sabiedrībām;
 - ii) dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām;
 - iii) nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām;

- iv) apdrošināšanas sabiedrībām, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības;

- v) pārprošāšanas sabiedrībām;

- b) katrai a) apakšpunktā norādītajai izpaustajai informācijai — attiecīgi saskaņā ar 37. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu noteiktā kapitāla palielinājuma proporcija.

2. CEIOPS ik gadus publisko šādu informāciju:

- a) visām dalībvalstīm kopā – kapitāla palielinājuma kopējais sadalījums, aprēķinot procentuāli no maksātspējas kapitāla prasības; un to norāda pēc šāda iedalījuma:

- i) visas apdrošināšanas un pārprošāšanas sabiedrības;

- ii) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības;

- iii) nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības;

- iv) apdrošināšanas sabiedrības, kuras veic gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanas darbības;

- v) pārprošāšanas sabiedrības;

- b) katrai dalībvalstij atsevišķi – kapitāla palielinājuma gadījumu sadalījums, ko aprēķina procentuāli no maksātspējas kapitāla prasības, aptverot visas apdrošināšanas un pārprošāšanas sabiedrības katrā dalībvalstī;

- c) katrai šīs daļas a) un b) apakšpunktā norādītajai informācijas atklāšanai — attiecīgi saskaņā ar 37. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu noteikto kapitāla palielinājuma gadījumu proporcija.

3. CEIOPS sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai 2. punktā norādīto informāciju, kā arī ziņojumu, kurā aprakstīta uzraudzības konverģences pakāpe, ar kādu dažādu dalībvalstu uzraudzības iestādes izmanto kapitāla palielinājumu.

53. pants

Ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli: piemērojamie principi

1. Uzraudzības iestādes ļauj apdrošināšanas un pārprošāšanas sabiedrībām neatklāt informāciju šādos gadījumos:

- a) ja, atklājot šādu informāciju, sabiedrības konkurenti gūst ievērojamas, nepelnītas priekšrocības;
- b) ja ir saistības attiecībā pret apdrošinājumaņēmējiem vai citas darbījumu partneru saistības, kas liek sabiedrībai ievērot slepenību vai konfidencialitāti.

2. Ja informācijas neatklāšanu ir atļāvusi uzraudzības iestāde, sabiedrības to norāda ziņojumā par maksātspējas un finanšu stāvokli un paskaidro iemeslus.

3. Uzraudzības iestādes ļauj apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām izmantot saskaņā ar citām tiesiskajām vai reglamentējošām prasībām publiskoto informāciju vai atsaukties uz to tiktāl, ciktāl minētā informācijas atklāšana atbilst saskaņā ar 51. pantu prasītajai informācijai gan pēc veida, gan piemērošanas jomas.

4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro 51. panta 1. punkta e) apakšpunktā norādītajai informācijai.

54. pants

Ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli: atjaunināšana un papildu brīvprātīgā informācija

1. Jebkuru nozīmīgu pavērsienu gadījumā, kas nopietni skar saskaņā ar 51. un 53. pantu atklātās informācijas būtiskumu, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības atklāj attiecīgo informāciju par minēto nozīmīgo pavērsienu veidu un ietekmi.

Piemērojot pirmo daļu, par nozīmīgu pavērsienu uzskata vismaz turpmāk norādīto, ja:

- ir novērota neatbilstība minimālā kapitāla prasībai un uzraudzības iestādes vai nu uzskata, ka sabiedrība nespēs iesniegt reālistisku īstermiņa finanšu shēmu, vai arī nesaņem šādu shēmu viena mēneša laikā no dienas, kad tika novērota neatbilstība;
- ir novērota būtiska neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai un uzraudzības iestādes nesaņem reālistisku sanācijas plānu divu mēnešu laikā no dienas, kad tika novērota neatbilstība.

Attiecībā uz otrās daļas a) apakšpunktu uzraudzības iestādes attiecīgajai sabiedrībai pieprasa nekavējoši atklāt informāciju par neatbilstības apjomu, kā arī paskaidrot tās izcelsmi un sekas, tostarp norādīt jebkurus veiktos novēršanas pasākumus. Ja, neraugoties uz īstermiņa finanšu shēmu, kas sākotnēji uzskatīta par reālistisku, neatbilstība minimālā kapitāla prasībai nav novērsta trīs mēnešu laikā pēc tās konstatēšanas, to atklāj pēc minētā laika posma beigām, kā arī paskaidro tās izcelsmi un sekas, tostarp norāda jebkurus veiktos, kā arī turpmāk iepļānotos novēršanas pasākumus.

Attiecībā uz otrās daļas b) apakšpunktu uzraudzības iestādes attiecīgajai sabiedrībai pieprasa nekavējoši atklāt informāciju par neatbilstības apjomu, kā arī paskaidrot tās izcelsmi un sekas, tostarp norādīt jebkurus veiktos novēršanas pasākumus. Ja, neraugoties uz sanācijas plānu, kas sākotnēji uzskatīts par reālistisku, būtiska neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai nav novērsta sešu mēnešu laikā pēc tās konstatēšanas, to atklāj pēc minētā laika posma beigām, kā arī paskaidro tās izcelsmi un sekas, tostarp norāda jebkurus veiktos, kā arī turpmāk iepļānotos novēršanas pasākumus.

2. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības brīvprātīgi var atklāt jebkādu informāciju vai skaidrojumu par to maksātspējas un finanšu stāvokli, ko nav pieprasīts atklāt saskaņā ar 51. un 53. pantu un šā panta 1. punktu.

55. pants

Ziņojums par maksātspēju un finanšu stāvokli: nostādne un apstiprinājums

1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības izveidotu atbilstīgas sistēmas un struktūras, ar ko izpildīt 51. pantā un 53. pantā, un 54. panta 1. punktā izklāstītās prasības, kā arī rakstiska nostādne, ar ko garantē jebkuras saskaņā ar 51., 53. un 54. pantu atklātās informācijas pastāvīgo atbilstību.

2. Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu apstiprina apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra un publicē tikai pēc minētā apstiprinājuma saņemšanas.

56. pants

Maksātspējas un finanšu stāvokļa ziņojums: īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, lai sīkāk precizētu atklājamo informāciju un līdzekļus, kā to panākt.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. iedaļa

Būtiska līdzdalība

57. pants

Iegāde

1. Dalībvalstis pieprasa, lai jebkura fiziska vai juridiska persona vai šādas personas, kuras rīkojas saskaņoti (potenciālais līdzdalības ieguvējs), pieņemot lēmumu iegūt būtisku līdzdalību kādā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā vai arī tieši vai netieši turpināt palielināt šādu būtisku līdzdalību kādā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā tiktāl, ka tām piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība kļūtu par to meitasuzņēmumu (plānotā līdzdalības iegūšana), uzraudzības iestādēm vispirms rakstveidā paziņo to, kurā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā tās vēlas iegūt

vai palielināt būtisku līdzdalību, norādot plānotās līdzdalības apjomu un 59. panta 4. punktā norādīto būtisko informāciju. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 30 % robežvērtība, ja tās saskaņā ar Direktīvas 204/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

2. Dalībvalstis pieprasa jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kura pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši piedāvāt pārdot būtisku līdzdalību apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībā, vispirms rakstveidā paziņot par to piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm, norādot tām minētās personas plānotās līdzdalības apmēru. Šāda persona paziņo uzraudzības iestādēm arī to, vai tā pieņēmusi lēmumu samazināt savu būtisku līdzdalību tā, ka tās īpašumā esošo balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos zem 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, ka apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība vairs nebūtu tās meitasuzņēmums. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 30 % robežvērtība, ja tās saskaņā ar Direktīvas 204/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

58. pants

Vērtēšanas laikposms

1. Uzraudzības iestādes nekavējoties un jebkurā gadījumā divu darbdienu laikā pēc 57. panta 1. punktā prasītā paziņojuma saņemšanas, kā arī pēc 2. punktā minētās informācijas iespējamās vēlākas saņemšanas rakstveidā apstiprina saņemšanu potenciālajam līdzdalības ieguvējam.

Pēc rakstveida apstiprinājuma datuma, kas apliecina, ka ir saņemts gan paziņojums, gan visi dokumenti, kurus dalībvalsts pieprasa pievienot šim paziņojumam, pamatojoties uz 59. panta 4. punktā minēto sarakstu, kompetento iestāžu rīcībā ir ne vairāk kā sešdesmit darbdienu (vērtēšanas laikposms), lai veiktu 59. panta 1. punktā paredzēto novērtējumu (novērtējums).

Apstiprinot saņemšanu, uzraudzības iestādes potenciālajam līdzdalības ieguvējam dara zināmu vērtēšanas laikposma beigu datumu.

2. Vērtēšanas laikposmā, bet ne pēc vērtēšanas laikposma piecdesmitās darbdienu, uzraudzības iestādes vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtējumu. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Vērtēšanas laikposms tiek pārtraukts no dienas, kad uzraudzības iestādes pieprasa informāciju, līdz dienai, kad tiek saņemta potenciālā līdzdalības ieguvēja atbilde. Pārtraukums nedrīkst pārsniegt divdesmit darbdienu. Uzraudzības iestādes ir tiesīgas atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šā iemesla dēļ vērtēšanas laikposmu pārtraukt nedrīkst.

3. Uzraudzības iestādes drīkst pagarināt 2. punkta otrajā daļā minēto pārtraukumu līdz trīsdesmit darbdienu, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs:

a) atrodas vai tiek regulēts ārpus Kopienas, vai

b) ir fiziska vai juridiska persona, kura nav pakļauta uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu vai Padomes Direktīvu 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽¹⁾ vai Direktīvu 2004/39/EK, vai Direktīvu 2006/48/EK.

4. Ja uzraudzības iestādes pēc novērtējuma pabeigšanas neiebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tās, divu darbdienu laikā un nepārsniedzot vērtēšanas laikposmu, rakstveidā informē potenciālo līdzdalības ieguvēju un dara zināmu pamatojumu. Ja to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, pēc potenciālā līdzdalības ieguvēja lūguma var publicēt attiecīgu atklātu paziņojumu par lēmuma pamatojumu. Tas neliedz dalībvalstij ļaut uzraudzības iestādei nākt klajā ar šādu paziņojumu arī tad, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs to nav pieprasījis.

5. Ja uzraudzības iestādes vērtēšanas laikposmā rakstveidā neiebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tad to uzskata par apstiprinātu.

6. Uzraudzības iestādes var noteikt maksimālo termiņu, kurā jāpabeidz plānotā līdzdalības iegūšana, un vajadzības gadījumā to var pagarināt.

7. Attiecībā uz paziņojumu sniegšanu uzraudzības iestādēm un šo iestāžu izsniegtām atļaujām balsstiesību vai kapitāla tiešai vai netiešai iegūšanai dalībvalstis nepiemēro stingrākas prasības par šajā direktīvā noteiktajām.

8. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, norādot 59. panta 1. punktā noteikto kritēriju precizējumus, lai ņemtu vērā turpmāko attīstību un nodrošinātu 57. līdz 63. panta vienveidīgu piemērošanu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

59. pants

Vērtēšana

1. Izvērtējot 57. panta 1. punktā prasīto paziņojumu un 58. panta 2. punktā minēto informāciju, uzraudzības iestādes novērtē potenciālā līdzdalības ieguvēja stabilitāti un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību, lai nodrošinātu apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības, kurā plānots iegūt līdzdalību, noturīgu un rūpīgu pārvaldību un ņem vērā potenciālā līdzdalības ieguvēja iespējamo ietekmi uz apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību un šādus kritērijus:

a) potenciālā līdzdalības ieguvēja reputācija;

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.

- b) jebkuras personas, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darbību, reputācija un pieredze;
- c) potenciālā līdzdalības ieguvēja finanšu stabilitāte, jo īpaši saistībā ar veiktās un plānotās darījumdarbības veidu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, kurā plānots iegūt līdzdalību;
- d) vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība spēs pildīt un turpmāk pildīs uzraudzības prasības, pamatojoties uz šo direktīvu un attiecīgā gadījumā citām direktīvām, sevišķi Direktīvu 2002/87/EK, un jo īpaši – vai uzņēmumu grupas struktūra, kuras sastāvā tas iekļausies, ļauj īstenot efektīvu uzraudzību, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu un noteikt uzraudzības iestāžu uzraudzības pilnvaru sadalījumu;
- e) vai nav pamats domāt, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana vai ir mēģināts veikt šādas darbības Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽¹⁾, 1. panta nozīmē vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

2. Uzraudzības iestādes var iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu tikai tad, ja tām ir pamatots iemesls tā rīkoties, jo nav izpildīti 1. punktā norādītie kritēriji, vai ja potenciālā līdzdalības ieguvēja iesniegtā informācija ir nepilnīga.

3. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz iegūstamo līdzdalības līmeni un neļauj attiecīgās valsts uzraudzības iestādēm izvērtēt plānoto līdzdalības iegūšanu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

4. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sarakstu ar informāciju, kas vajadzīga novērtējuma veikšanai un kas uzraudzības iestādēm ir jāsaņem, kad tām iesniedz 57. panta 1. punktā minēto paziņojumu. Prasītā informācija ir samērīga un atbilst potenciālā līdzdalības ieguvēja un plānotās līdzdalības iegūšanas veidam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska piesardzīga novērtējuma veikšanai.

5. Neatkarīgi no 58. panta 1, 2 un 3. punkta, ja uzraudzības iestādei ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību vienā un tai pašā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, tad uzraudzības iestāde visu potenciālo līdzdalības ieguvēju priekšlikumus izskata nediskriminējošā veidā.

⁽¹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. plp.

60. pants

Iegāde, ko veic regulētas finanšu sabiedrības

1. Veicot novērtēšanu, attiecīgās uzraudzības iestādes strādā, savstarpēji pilnībā konsultējoties, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs ir:

- a) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaisītā nozarē licencēta kredītiestāde, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība, ieguldījumu sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 85/611/EEK 1.a panta 2. punkta nozīmē (PVKIU pārvaldības sabiedrība);
- b) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaisītā nozarē licencētas kredītiestādes, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības, ieguldījumu sabiedrības vai PVKIU pārvaldības sabiedrības mātesuzņēmums; vai
- c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaisītā nozarē licencēta fiziska vai juridiska persona, kura kontrolē kredītiestādi, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību, ieguldījumu sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību.

2. Uzraudzības iestādes bez nepamatotas kavēšanās sniedz cita citai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtējumam. Šajā sakarā uzraudzības iestādes cita citai pēc pieprasījuma paziņo visu būtisko informāciju un pēc savas ierosmes – visu noderīgo informāciju. Uzraudzības iestāde, kas izsniegusi licenci apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai, kurā plānots iegūt līdzdalību, savā lēmumā norāda ikvienu par potenciālo līdzdalības ieguvēju atbildīgās uzraudzības iestādes pausto viedokli vai atrunu.

61. pants

Uzraudzības iestādes informēšana, ko veic apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības

Apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības, tiklīdz tām tas kļūst zināms, informē savas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi par jebkuras līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, kas rada šo daļu palielināšanos virs kādas no attiecīgi 57. un 58. panta 1. līdz 7. punktā minētajām robežvērtībām vai samazināšanos zemāk par tām.

Vismaz reizi gadā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības savas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei dara zināmus to kapitāldaļu turētāju un dalībnieku vārdus vai nosaukumus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības lielumu, kas norādīts, piemēram, informācijā, ko saņem kapitāldaļu turētāju vai dalībnieku gada pilnsapulce, vai saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro fondu biržu sarakstos iekļautiem uzņēmumiem.

62. pants

Būtiska līdzdalība, uzraudzības iestādes pilnvaras

Ja 57. pantā minēto personu ietekme var kaitēt apdrošināšanas vai pārapsūtināšanas sabiedrības stabilitai un piesardzīgai vadībai, dalībvalstis pieprasa, lai sabiedrības, kurā mēģina iegūt vai palielina būtisko līdzdalību, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu šādu situāciju. Šādi pasākumi var būt, piemēram, rīkojumi, sankcijas pret direktoriem un vadītājiem vai ar attiecīgajiem kapitāldaļu turētājiem vai dalībniekiem piederošajām daļām saistīto balsstiesību izmantošanas atlikšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas neievēro paziņošanas pienākumu, kas noteikts 57. pantā.

Ja līdzdalība ir iegūta pretēji uzraudzības iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz

- 1) atlikt atbilstīgo balsstiesību izmantošanu; vai
- 2) atzīt par nederīgu jebkuru balsojumu, vai arī paredz iespēju to anulēt.

63. pants

Balsstiesības

Šis iedaļas vajadzībām vērā ņem balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2004/109/EK 9. un 10. pantā, kā arī minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā paredzētos noteikumus par akciju summēšanu.

Dalībvalstis neņem vērā tādas balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras ieguldījumu sabiedrības vai kredītiestādes drīkst turēt, jo ir parakstījušās uz emitētajiem finanšu instrumentiem un/vai to piedāvājumu, stingri pildot Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā paredzētās saistības, ar noteikumu, ka – no vienas puses – balsstiesības netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta pārvaldībā, un – no otras puses – tās viena gada laikā pēc līdzdalības iegūšanas tiek pārdotas.

5. iedaļa

Dienesta noslēpums, informācijas apmaiņa un uzraudzības konverģences veicināšana

64. pants

Dienesta noslēpums

Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas uzraudzības iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas minēto iestāžu uzdevumā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

Jebkuru konfidenciālu informāciju, ko saņem minētās personas, pildot pienākumus, neizpauž nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams atpazīt konkrētas apdrošināšanas un pārapsūtināšanas sabiedrības, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.

Tomēr, ja apdrošināšanas vai pārapsūtināšanas sabiedrību izsludina par maksātnespējīgu vai likvidējamu, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos labot minēto sabiedrību stāvokli, var izpaust, izskatot civillietas vai komercietas.

65. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstu uzraudzības iestādēm

Direktīvas 64. pants neliedz dažādu dalībvalstu uzraudzības iestādēm apmainīties ar informāciju. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums, kā paredzēts 64. pantā.

66. pants

Sadarbības līgumi ar trešām valstīm

Sadarbības līgumus, kas paredz dalīties informācijā ar trešo valstu uzraudzības iestādēm vai ar trešo valstu iestādēm vai struktūrām, kas definētas 68. panta 1. un 2. punktā, dalībvalstis var slēgt tikai tad, ja uz atklājamo informāciju attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas nosacījumu garantijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā iedaļā. Šādai informācijas apmaiņai ir jābūt vērītai uz minēto iestāžu vai struktūru uzraudzības pienākuma izpildi.

Ja informācija, kas dalībvalstij jāatklāj trešai valstij, ir nākusi no citas dalībvalsts, to neizpauž bez skaidras minētās dalībvalsts uzraudzības iestādes piekrišanas, un attiecīgā gadījumā to drīkst izpaust tikai tiem nolūkiem, kam minētā iestāde devusi piekrišanu.

67. pants

Konfidenciālas informācijas izmantošana

Uzraudzības iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 64. vai 65. pantu, drīkst to izmantot vienīgi savu uzdevumu izpildē un šādām vajadzībām:

- 1) pārbaudot, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē uzņēmējdarbības uzsākšanu apdrošināšanas vai pārapsūtināšanas jomā, un atvieglot šādas uzņēmējdarbības vadības uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju, maksāspējas kapitāla prasības, minimālā kapitāla prasības un pārvaldes sistēmas uzraudzību;
- 2) nosakot sankcijas;
- 3) pārsūdzot uzraudzības iestādes lēmumu administratīvā kārtā;
- 4) tiesvedībā saskaņā ar šo direktīvu.

68. pants

Informācijas apmaiņa ar citām iestādēm

1. Direktīvas 64. un 67. pants neaizliedz nevienu no šādām darbībām:

- a) informācijas apmaiņa starp vairākām uzraudzības iestādēm vienā dalībvalstī, pildot to uzraudzības funkcijas;
- b) informācijas apmaiņa, pildot uzraudzības funkcijas, starp uzraudzības iestādēm un kādu no turpmāk norādītajām iestādēm, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī:
 - i) iestādes, kas atbild par kredītiestāžu un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un iestādes, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību;
 - ii) struktūras, kas iesaistītas apdrošināšanas sabiedrību vai pārāpdrošināšanas sabiedrību likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās;
 - iii) personas, kas atbild par likumā noteikto revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, pārāpdrošināšanas sabiedrībās un citās finanšu iestādēs;
- c) pienākumu izpildei vajadzīgās informācijas atklāšana struktūrām, kas vada piespiedu likvidācijas procesu vai garantiju fondus.

Pirmās daļas b) un c) apakšpunktā norādīto informācijas apmaiņu var veikt arī starp dažādām dalībvalstīm.

Uz informāciju, ko šīs iestādes, struktūras un personas saņem, attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums, kā norādīts 64. pantā.

2. Direktīvas 64. līdz 67. pants neliedz dalībvalstīm atļaut informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un:

- a) iestādēm, kas atbild par apdrošināšanas sabiedrību un pārāpdrošināšanas sabiedrību likvidēšanā, bankrota procedūrā un tamlīdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību;
- b) iestādēm, kuras atbild par to personu pārraudzību, kas veic likumā noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju apdrošināšanas sabiedrībās, pārāpdrošināšanas sabiedrībās, kredītiestādēs, ieguldījumu sabiedrībās un citās finanšu iestādēs;
- c) neatkarīgiem apdrošināšanas sabiedrību vai pārāpdrošināšanas sabiedrību aktuāriem, kas veic šo sabiedrību juridisko uzraudzību, un struktūrām, kas pārrauga šos aktuārus.

Dalībvalstis, kuras piemēro pirmo daļu, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- a) šī informācija ir izmantojama, lai veiktu pirmajā daļā minēto pārraudzību vai juridisko uzraudzību;
- b) uz saņemto informāciju jāattiecinā dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums, kā izklāstīts 64. pantā;
- c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to nedrīkst izpaust bez skaidras tās uzraudzības iestādes piekrišanas, kas to sniegusi, un attiecīgā gadījumā tikai tiem nolūkiem, kam šī iestāde devusi piekrišanu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu un struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar pirmo un otro daļu.

3. Direktīvas 64. līdz 67. pants neliedz dalībvalstīm, stiprinot finanšu sistēmas stabilitāti un vienotību, atļaut informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kas atbildīgas par uzņēmējdarbības tiesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu.

Dalībvalstis, kuras piemēro pirmo daļu, pieprasa vismaz šādu nosacījumu izpildi:

- a) informācijai ir jābūt paredzētai pirmajā daļā minētās atklāšanas un izmeklēšanas veikšanai;
- b) uz saņemto informāciju jāattiecinā dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums, kā izklāstīts 64. pantā;
- c) ja informācija ir nākusi no citas dalībvalsts, to neizpauž bez skaidras tās uzraudzības iestādes piekrišanas, kas to sniegusi, un attiecīgā gadījumā tikai tiem nolūkiem, kam šī iestāde devusi piekrišanu.

Ja dalībvalstī iestādēm vai struktūrām, kas minētas pirmajā daļā, atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt tādas personas, kas šim nolūkam norikotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, bet kas nestrādā valsts sektorā, uz šādām personām drīkst attiecināt pirmajā daļā paredzēto informācijas apmaiņas iespēju ar otrajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem.

Piemērojot otrās daļas c) apakšpunktu, pirmajā daļā minētās iestādes vai struktūras uzraudzības iestādei, kas sniegusi informāciju, paziņo to personu vārdus un precīzus pienākumus, kam tā ir jābūta.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm to iestāžu, personu vai struktūru nosaukumus, kas drīkst saņemt informāciju saskaņā ar 3. punktu.

69. pants

Informācijas atklāšana valsts pārvaldes struktūrvienībām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem finanšu jomā

Direktīvas 63. un 66. pants neliedz dalībvalstīm saskaņā ar tiesību aktos paredzētiem noteikumiem atļaut atklāt konkrētu

informāciju citām valsts pārvaldes struktūrvienībām, kuras ir atbildīgas par tiesību aktiem kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību uzraudzības jomā, un inspektoriem, kas rīkojas minēto struktūru uzdevumā.

Šādu informāciju atklāj vienīgi tad, ja tas vajadzīgs konsultatīvajai uzraudzībai. Dalībvalstis tomēr nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā ar 65. pantu un 68. panta 1. punktu, un informāciju, ko iegūst 32. pantā minētajās pārbaudēs uz vietas, drīkst atklāt tikai ar tās uzraudzības iestādes nepārprotamu piekrišanu, kura šo informāciju sniegusi, vai ar tās dalībvalsts uzraudzības iestādes nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta pārbaude uz vietas.

70. pants

Informācijas nodošana centrālajām bankām un monetārajām iestādēm

Neskarot šo iedaļu, uzraudzības iestāde savu pienākumu izpildei paredzēto informāciju drīkst sniegt šādām iestādēm:

- 1) centrālās bankas un citas struktūras ar līdzīgu funkciju kā monetārām iestādēm;
- 2) attiecīgā gadījumā – citas valsts iestādes, kas ir atbildīgas par norēķinu sistēmu pārraudzību.

Šīs iestādes vai struktūras drīkst arī paziņot uzraudzības iestādēm šādu informāciju, kas tām var būt vajadzīga 67. panta izpildei. Uz šādu informāciju attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas noteikumi, kas paredzēti šajā iedaļā.

71. pants

Uzraudzības konverģence

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestāžu pilnvarās atbilstīgā veidā iekļauj Eiropas Savienības aspektu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka veicot savus pienākumus, uzraudzības iestādes saskaņā ar šo direktīvu pieņemto likumu, noteikumu un administratīvo prasību piemērošanā ievēro konverģenci attiecībā uz uzraudzības instrumentiem un uzraudzības darbību praksi. Tālab dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes CEIOPS darbībās saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2009/79/EK un pienācīgi ņem vērā šā panta 3. punktā minētās pamatnostādnes un ieteikumus.

3. CEIOPS vajadzības gadījumā sniedz juridiski nesaistošas pamatnostādnes un ieteikumus par šīs direktīvas un tās īstenošanas noteikumu īstenošanu, lai tādējādi veicinātu uzraudzības metožu konverģenci. CEIOPS regulāri un vismaz reizi divos gados informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par uzraudzības konverģences virzību Kopienā.

6. iedaļa

Reidentu pienākumi

72. pants

Reidentu pienākumi

1. Dalībvalstis paredz vismaz to, ka personām, kuras ir pilnvarotas saskaņā ar Padomes Astoto Direktīvu 84/253/EEK (1984. gada 10. aprīļa), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz personu apstiprināšanu grāmatvedības dokumentu obligāto revīziju veikšanai⁽¹⁾, un kuras apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībā veic likumā noteikto revīziju, kas paredzēta Padomes Ceturtās Direktīvas 78/660/EEK 51. pantā, Direktīvas 83/349/EEK 37. pantā vai Direktīvas 85/611/EEK 31. pantā, vai jebkuru citu likumā paredzētu uzdevumu, ir pienākums nekavējoties ziņot uzraudzības iestādēm par jebkuru tādu minētā uzdevuma izpildes gaitā atklājušos faktu vai lēmumu saistībā ar šo sabiedrību, kas var izraisīt kādu no šādiem faktoriem:

- a) tādu normatīvo un administratīvo aktu būtiska pārkāpšana, kuri paredz nosacījumus, kas reglamentē licencēšanu, vai kuri īpaši reglamentē apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību darbību;
- b) nelabvēlīga ietekme uz apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības darbības nepārtrauktību;
- c) atteikums apstiprināt pārskatus vai izteikt iebildumus;
- d) neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai; vai
- e) neatbilstība minimālā kapitāla prasībai.

Pirmajā daļā minētās personas arī ziņo par jebkuriem faktiem vai lēmumiem, kas, tām pildot pirmajā daļā aprakstīto uzdevumu, atklājušies kādā sabiedrībā, kurai ir no kontroles attiecībām izrietošas ciešas attiecības ar to apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrību, kurā tās pilda minēto uzdevumu.

2. Kāda 1. punktā minēta fakta vai lēmuma labticīga atklāšana uzraudzības iestādēm, ko izdara personas, kas pilnvarotas Direktīvas 84/253/EEK nozīmē, nav līgumā vai kādā normatīvā un administratīvā aktā paredzēta informācijas atklāšanas ierobežojuma pārkāpums, un šādām personām neuzliek nekādu atbildību.

⁽¹⁾ OV L 126, 12.5.1984., 20. lpp.

V NODAĻA

Dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbības veikšana

73. pants

Dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbības veikšana

1. Apdrošināšanas sabiedrības nav licencētas vienlaicīgi dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbību veikšanai.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var noteikt, ka
 - a) sabiedrības, kurām piešķirta licence veikt dzīvības apdrošināšanu, var iegūt licenci nedzīvības apdrošināšanai attiecībā uz tiem 1. un 2. apdrošināšanas veida riskiem, kas norādīti I pielikuma A daļā;
 - b) sabiedrības, kurām piešķirta licence tikai I pielikuma A daļā norādītajiem 1. un 2. apdrošināšanas veida riskiem, var iegūt licenci dzīvības apdrošināšanas veikšanai.

Tomēr atbilstīgi 74. pantam katru apdrošināšanu veic atsevišķi.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka 2. punktā minētajām sabiedrībām visā to darbībā jāievēro grāmatvedības noteikumi, kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām. Līdz šā jautājuma saskaņošanai dalībvalstis var arī noteikt, ka likvidācijas sakarā minēto sabiedrību darbību, kas saistīta ar I pielikuma A daļā minētajiem 1. un 2. apdrošināšanas veida riskiem, reglamentē noteikumi, kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanu.

4. Ja nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība ir finansiāli, komerciāli vai administratīvi saistīta ar dzīvības apdrošināšanas sabiedrību, piederības dalībvalstu uzraudzības iestādes gādā, lai šo sabiedrību vienošanās vai citi pasākumi, kas var ietekmēt izdevumu un ienākumu sadalījumu, nevēlami neietekmētu attiecīgo sabiedrību finanses.

5. Sabiedrības, kuras turpmāk minētajos datumos vienlaikus veica gan dzīvības, gan nedzīvības apdrošināšanu, uz ko attiecas šī direktīva, var turpināt vienlaikus veikt minētās darbības, ja katru darbību vada saskaņā ar 73. pantu:

- a) 1981. gada 1. janvāris – attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Grieķijā;
- b) 1986. gada 1. janvāris – attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Spānijā un Portugālē;
- c) 1995. gada 1. janvāris – attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Austrijā, Somijā un Zviedrijā;
- d) 2004. gada 1. maijs – attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Čehijā Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovēnijā;
- e) 2007. gada 1. janvāris – attiecībā uz sabiedrībām, kam licence izsniegta Bulgārijā un Rumānijā;
- f) 1979. gada 15. marts – attiecībā uz visām pārējām sabiedrībām.

Piederības dalībvalsts var pieprasīt apdrošināšanas sabiedrībām minētās dalībvalsts noteiktā termiņā pārtraukt vienlaicīgi veikt dzīvības un nedzīvības apdrošināšanu darbības, kurās tās bija iesaistītas pirmajā daļā norādītajā laikā.

74. pants

Dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbību vadības nodalīšana

1. Atsevišķo vadību, kas minēta 73. pantā, organizē tā, lai dzīvības apdrošināšana būtu šķirta no nedzīvības apdrošināšanas.

Nav pieļaujama nelabvēlīga ietekme uz dzīvības un nedzīvības apdrošinājumaņēmēju attiecīgajām interesēm, un jo īpaši jānodrošina, lai dzīvības apdrošināšanas peļņa dotu labumu dzīvības apdrošinājumaņēmējiem tāpat kā tad, ja dzīvības apdrošināšanas sabiedrība nodarbotos tikai ar dzīvības apdrošināšanu.

2. Neskarot 100. un 128. pantu, 73. panta 2. un 5. punktā minētās apdrošināšanas sabiedrības aprēķina:

- a) nosacītā dzīvības apdrošināšanas minimālā kapitāla prasību attiecībā uz to dzīvības apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas darbību, kas aprēķināta tā, it kā attiecīgā sabiedrība būtu veikusi tikai minēto darbību, pamatojoties uz atsevišķiem pārskatiem, kas minēti 6. punktā; un
- b) nosacītā nedzīvības apdrošināšanas minimālā kapitāla prasību attiecībā uz to nedzīvības apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas darbību, kas aprēķināta tā, it kā attiecīgā sabiedrība būtu veikusi tikai minēto darbību, pamatojoties uz atsevišķiem pārskatiem, kas minēti 6. punktā.

3. Šīs direktīvas 73. panta 2. punktā un 5. punktā minētās apdrošināšanas sabiedrības ar izmantojamā pamata pašu kapitāla posteņu ekvivalenta summu sedz vismaz šādas prasības:

- a) nosacītā dzīvības apdrošināšanas minimālā kapitāla prasība – attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu;
- b) nosacītā nedzīvības apdrošināšanas minimālā kapitāla prasība – attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu.

Minimālās finansiālās saistības, kas minētas pirmajā daļā, attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu un nedzīvības apdrošināšanu netiek pildītas uz otras darbības rēķina.

4. Ja ir izpildītas minimālās finansiālās saistības, kas minētas 3. punktā, un ir informēta uzraudzības iestāde, sabiedrība var izmantot izmantojamā pašu kapitāla noteiktos posteņus, kas tās rīcībā vēl ir vienas vai otras darbības veikšanai, lai segtu maksātspējas kapitāla prasību, kas minēta 100. pantā.

5. Uzraudzības iestādes izvērtē dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas darbību rezultātus, lai pārliecinātos par 1. līdz 4. punkta prasību ievērošanu.

6. Pārskatus veido, atsevišķi norādot rezultātu avotus attiecībā uz dzīvības un nedzīvības apdrošināšanu. Visus ienākumus, jo īpaši prēmijas, pārapsdrošinātāju maksājumus un ienākumus no ieguldījumiem, kā arī izdevumus, jo īpaši apdrošināšanas maksājumus, tehnisko rezervju papildinājumus, pārapsdrošināšanas prēmijas un darbības izdevumus, kas saistīti ar apdrošināšanas uzņēmējdarbību, sadala pēc to izcelsmes. Abām darbībām kopīgos posteņus iegrāmato saskaņā ar sadalījuma metodēm, kuras apstiprina uzraudzības iestāde.

Izmantojot pārskatus, apdrošināšanas sabiedrības sagatavo ziņojumu, skaidri uzrādot izmantojamā pamata pašu kapitāla posteņus, kas sedz katru nosacīto minimālā kapitāla prasību, kas norādīta 2. punktā, saskaņā ar 98. panta 4. punktu.

7. Ja izmantojamā pamata pašu kapitāla posteņu summa attiecībā uz vienu no darbībām ir nepietiekama, lai segtu minimālās finansiālās saistības, kas minētas 3. punkta pirmajā daļā, uzraudzības iestādes darbībai ar nepietiekamo rādītāju piemēro pasākumus, kas paredzēti šajā direktīvā, neatkarīgi no otras darbības rezultātiem.

Atkāpjoties no 3. punkta otrās daļas, šādi pasākumi var būt atļaujuma pārnest no vienas darbības uz otru izmantojamā pamata pašu kapitāla noteiktus posteņus.

VI NODAĻA

Noteikumi par aktīvu un pasīvu novērtēšanu, tehniskajām rezervēm, pašu kapitālu, maksātspējas kapitāla prasību, minimālā kapitāla prasību un ieguldījumiem

1. Iedaļa

Aktīvu un pasīvu novērtēšana

75. pants

Aktīvu un pasīvu novērtēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja vien nav norādīts citādi, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības aktīvus un pasīvus novērtē šādi:

a) aktīvus novērtē pēc summas, par kādu varētu veikt to maiņu darījumā starp informētām, ieinteresētām un neatkarīgām pusēm;

b) pasīvus novērtē summā, par kādu tos varētu nodot vai izpildīt darījumā starp informētām, ieinteresētām un neatkarīgām pusēm;

Novērtējot pasīvus saskaņā ar b) apakšpunktu, neveic korekcijas, ņemot vērā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības pašas kredīstāvokli.

2. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, nosakot 1. punktā norādītajā aktīvu un pasīvu novērtēšanā izmantojamās metodes un pieņemumus.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Iedaļa

Noteikumi par tehniskajām rezervēm

76. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības izveido tehniskās rezerves attiecībā uz visām savām apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistībām pret apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas līgumu apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem.

2. Tehnisko rezervju vērtība atbilst summai, kas apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām būtu jāmaksā, ja tām būtu nekavējoties jānodod apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistības citai apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībai.

3. Tehnisko rezervju aprēķināšanā izmanto un aprēķinus veic saskaņā ar finanšu tirgos iegūtu informāciju un vispārīgi pieejamiem datiem par parakstīšanas riskiem (tirgus konsekvence).

4. Tehniskās rezerves tiek aprēķinātas piesardzīgi, ticami un objektīvi.

5. Ievērojot principus 2., 3. un 4. punktā, kā arī ņemot vērā principus 75. panta 1. punktā, tehnisko rezervju aprēķinu veic atbilstīgi 77. līdz 82. un 86. pantam.

77. pants

Tehnisko rezervju aprēķināšana

1. Tehnisko rezervju vērtība atbilst 2. un 3. punktā norādītajai visprecīzākā novērtējuma un riska rezerves summai.

2. Labākā aplēse atbilst nākotnes naudas plūsmu ar varbūtību svērtajam vidējam aritmētiskajam, ņemot vērā naudas laika vērtību (nākotnes naudas plūsmas sagaidāmā pašreizējā vērtība) un izmantojot attiecīgo bezriskā procentu likmju termiņstruktūru.

Visprecīzākā novērtējuma aprēķinu pamato ar aktuālu un ticamu informāciju un reālistiskiem pieņēmumiem un veic, izmantojot piemērotas, lietojamas un atbilstīgas aktuāra un statistikas metodes.

Visprecīzākā novērtējuma aprēķinā izmantotajā naudas plūsmas plānošanā vērā ņem visu ienākošās un izejošās naudas plūsmu, kas vajadzīga, lai nokārtotu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistības to darbības laikā.

Visprecīzāko novērtējumu aprēķina bruto, neatņemot summas, kas atgūstamas no pārapsdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām. Šīs summas aprēķina atsevišķi saskaņā ar 81. pantu.

3. Riska rezerve ir pietiekama, lai varētu nodrošināt to, ka tehnisko rezervju vērtība atbilst summai, ko apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības, iespējams, varētu pieprasīt, lai pārņemtu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistības un izpildītu tās.

4. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības visprecīzāko novērtējumu un riska rezervi novērtē atsevišķi.

Tomēr, ja turpmāko naudas plūsmu, kas saistīta ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas saistībām, var droši aizvietot, izmantojot finanšu instrumentus, kuru tirgus vērtība ir droši nosakāma, tehnisko rezervju vērtību saistībā ar šīm turpmākajām naudas plūsmām nosaka, pamatojoties uz minēto finanšu instrumentu tirgus vērtību. Šādā gadījumā nav vajadzīgi atsevišķi aprēķini par visprecīzāko novērtējumu un riska rezervi.

5. Ja apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības visprecīzāko novērtējumu un riska rezervi vērtē atsevišķi, riska rezervi aprēķina, nosakot izmaksas, ar ko nodrošina izmantojamā pašu kapitāla apjomu, kas vienāds ar maksātspējas kapitāla prasību, kas vajadzīga, lai segtu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistības to darbības laikā.

Likme, kas izmantota, nosakot šāda izmantojamā pašu kapitāla apjoma nodrošināšanas izmaksas (kapitāla vērtības likme), ir vienāda visām apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām, un to periodiski pārskata.

Izmantotā kapitāla vērtības likme ir vienāda ar papildu likmi virs attiecīgās bezriskā procentu likmes bez riska, kura būtu piemērojama apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrībai, kam ir maksātspējas prasība atbilstīgs izmantojamais pašu kapitāls, kā norādīts 3. iedaļā, un kura vajadzīga apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas saistību izpildes nodrošināšanai minēto saistību laikā.

78. pants

Tehnisko rezervju aprēķināšanā citi vērā ņemamie aspekti

Aprēķinot tehniskās rezerves, papildus 77. pantam apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības ņem vērā:

- 1) visus izdevumus, kas radīsies, apkalpojot apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistības;
- 2) inflāciju, tostarp izdevumu un prasību inflāciju;
- 3) visus maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, ietverot turpmākās aplēses gratifikācijas, ko apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības paredzējušas veikt, neatkarīgi no tā, vai šie maksājumi ir vai nav paredzēti līgumā, izņemot maksājumus, uz kuriem attiecas 91. panta 2. punkts.

79. pants

Finanšu garantiju un apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas līgumos iekļauto līgumā paredzēto izvēles iespēju novērtēšana

Aprēķinot tehniskās rezerves, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības ņem vērā finanšu garantiju un jebkuru apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas polisēs iekļauto līgumā paredzēto iespēju vērtību.

Jebkuri apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību pieņēmumi par varbūtību, ka apdrošinājuma ņēmēji izmantos līgumā paredzētās iespējas, tostarp polises apturēšanu un polises atpirkšanu, ir reāli un pamatoti ar pašreizēju un ticamu informāciju. Pieņēmumos vai nu tieši, vai netieši ņem vērā ietekmi, kāda turpmākajām pārmaiņām finanšu un nefinanšu stāvoklī var būt, izmantojot minētās iespējas.

80. pants

Segmentēšana

Aprēķinot savas tehniskās rezerves, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības segmentē savas apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistības viendabīgās riska grupās vismaz pēc darījumu veidiem.

81. pants

No pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām atgūstamās summas

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību aprēķini par summām, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, atbilst 76. līdz 80. pantam.

Aprēķinot summas, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ņem vērā laika starpību starp līdzekļu atgūšanu un tiešo maksājumu veikšanu.

Minētā aprēķina rezultātu pielāgo, ņemot vērā darījumu partneru saistību nepildīšanas dēļ paredzamos zaudējumus. Minēto pielāgojumu pamato ar novērtējumu par darījumu partnera saistību nepildīšanas varbūtību un no tās izrietošiem vidējiem zaudējumiem (saistību nepildīšanas zaudējumi).

82. pants

Datu kvalitāte un tuvinājumu, ietverot individuālas pieejas, piemērošana tehniskajām rezervēm

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību rīcībā ir iekšējās procedūras un metodes, ar ko nodrošināt to tehnisko rezervju aprēķināšanā izmantoto datu atbilstību, pilnīgumu un precizitāti.

Ja konkrētos apstākļos apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nav pietiekamu datu attiecīgā kvalitātē, lai piemērotu drošu aktuāra metodi savu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistību grupā vai apakšgrupā, vai summām, kas atgūstamas no pārapdrošināšanas līgumiem un īpašam nolūkam dibinātajām sabiedrībām, labākās aplēses aprēķinam var izmantot attiecīgus tuvinājumus, tostarp individuālas pieejas.

83. pants

Salīdzinājums ar pieredzi

Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību rīcībā ir metodes un procedūras, ar ko nodrošināt to, ka visprecīzākie novērtējumi un to aprēķinu pamatā esošie pieņēmumi tiek regulāri salīdzināti ar pieredzi.

Ja salīdzinājumā konstatē sistemātiskas novirzes starp apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību pieredzi un labākās aplēses aprēķiniem, attiecīgā sabiedrība veic atbilstīgus pielāgojumus izmantotajās aktuāra metodēs un/vai izdarītajos pieņēmumos.

84. pants

Tehnisko rezervju līmeņa atbilstība

Pēc uzraudzības iestāžu pieprasījuma apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības uzskatāmi parāda savu tehnisko rezervju līmeņa atbilstību, kā arī izmantoto metožu lietojamību un būtiskumu un izmantoto pamata statistikas datu piemērotību.

85. pants

Tehnisko rezervju palielināšana

Ja apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību tehnisko rezervju aprēķins neatbilst 76. līdz 83. pantam, uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām paaugstināt tehnisko rezervju apjomu, lai tās atbilstu līmeņiem, kas noteikti saskaņā ar minētajiem pantiem.

86. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka:

- a) aktuāra un statistikas metodoloģijas, ar ko aprēķina visprecīzāko novērtējumu, kas minēts 77. panta 2. punktā;
- b) attiecīgo procentu likmju nulles riska termiņstruktūru, ko izmanto, lai aprēķinātu 77. panta 2. punktā minēto visprecīzāko novērtējumu;
- c) apstākļus, kādos aprēķina tehniskās rezerves kopumā vai kā visprecīzākā novērtējuma un riska rezerves summu, kā arī metodes, kuras izmanto gadījumā, ja tehniskās rezerves aprēķina kopumā;
- d) metodes un pieņēmumus, ko izmanto riska rezerves aprēķināšanā, tostarp izmantojamā pašu kapitāla summas noteikšanu, kas vajadzīga, lai atbalstītu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības un kapitāla vērtības likmes kalibrēšanu;
- e) darījumu veidus, uz kuru pamata jāsadala apdrošināšanas un pārapdrošināšanas saistības, lai aprēķinātu tehniskās rezerves;
- f) standartus, kuri jāievēro attiecībā uz tehnisko rezervju aprēķinā izmantoto datu atbilstības, pilnīguma un precizitātes nodrošināšanu, un īpašus nosacījumus, pie kuriem visprecīzākā novērtējuma aprēķinam būtu atbilstīgi izmantot tuvinājumus, tostarp individuālas pieejas;

- g) metodoloģijas, kas jāizmanto, aprēķinot 80. pantā minēto darījumu partnera saistību nepildīšanas pielāgojumu, ar ko paredzēts izlīdzināt paredzamos zaudējumus darījumu partnera saistību nepildīšanas dēļ;
- h) vajadzības gadījumā vienkāršotas metodes un paņēmienus, ar ko aprēķināt tehniskās rezerves, lai nodrošinātu to, ka a) un d) punktā minētās aktuāra un statistikas metodes ir pielāgotas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību, tostarp kaptīvo apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību, risku veidam, pakāpei un sarežģītībai

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Iedaļa

Pašu kapitāls

1. apakšiedaļa

Pašu kapitāla noteikšana

87. pants

Pašu kapitāls

Pašu kapitālu veido 89. pantā minētā pamata pašu kapitāla un 89. pantā minētā papildu pašu kapitāla summa.

88. pants

Pamata pašu kapitāls

Pamata pašu kapitāls sastāv no šādiem posteņiem:

- 1) aktīvu un pasīvu starpības atlikums, ko aprēķina atbilstīgi 75. pantam un 2. iedaļai;
- 2) subordinētie pasīvi.

Panta 1) punktā norādītā atlikuma summu samazina par apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības turēto pašu akciju summu.

89. pants

Papildu pašu kapitāls

1. Papildu pašu kapitāls sastāv no posteņiem, kas nav pamata pašu kapitāls un ko var pieprasīt, lai līdzsvarotu zaudējumus.

Papildu pašu kapitālu var veidot šādi posteņi, ja tie nav pamata pašu kapitāla posteņi:

- a) neapmaksātais akciju kapitāls vai sākuma kapitāls, kas nav pieprasīts;
- b) akreditīvi un garantijas;
- c) jebkādas citas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību saņemtās juridiski saistošas saistības.

Savstarpējās apdrošināšanas vai savstarpējās apdrošināšanas veida apvienības ar mainīgu ieguldījumu apmēru gadījumā papildu pašu kapitālā var ietvert arī jebkādas turpmākās prasības, kādas šai apvienībai var būt pret tās dalībniekiem, attiecīgajā finanšu gadā pieprasot papildu ieguldījumu turpmāko 12 mēnešu laikā.

2. Ja ir iemaksāts vai pieprasīts papildu pašu kapitāla postenis, to uzskata par aktīvu, un tas pārstāj būt daļa no papildu pašu kapitāla posteņiem.

90. pants

Uzraudzības iestāžu apstiprinājums papildu pašu kapitālam

1. Papildu pašu kapitāla summām, kas jāņem vērā, nosakot pašu kapitālu, vajadzīgs iepriekšējs uzraudzības iestāžu apstiprinājums.

2. Summa, kas tiek attiecināta uz katru pašu kapitāla papildu posteņi, atspoguļo šim posteņim piemītošo zaudējumu mazināšanas potenciālu, un tās pamatā ir piesardzīgi un reālistiski pieņēmumi. Ja papildu pašu kapitāla posteņiem ir fiksēta nominālvērtība, šā posteņa apmēram jābūt vienādam ar tā nominālvērtību, ja tas attiecīgi atspoguļo tā zaudējumu mazināšanas potenciālu.

3. Uzraudzības iestādes apstiprina vai nu

- a) naudas summu katram papildu pašu kapitāla posteņim, vai
- b) metodi, ar ko noteikt papildu pašu kapitāla katra posteņa summu, šādā gadījumā uzraudzības iestāžu apstiprinājumu pēc šīs metodes noteiktajai summai piešķir uz noteiktu laikposmu.

4. Veicot katra papildu pašu kapitāla posteņa apstiprināšanu, uzraudzības iestādes pamato savu apstiprinājumu ar šādiem novērtējumiem:

- a) attiecīgo darījumu partneru statuss attiecībā uz to spēju un gatavību maksāt;
- b) līdzekļu atgūstamība, ņemot vērā posteņa juridisko formu, kā arī jebkurus nosacījumus, kas kavētu veiksmīgu iemaksu posteni vai posteņa pieprasīšanu;

c) jebkura informācija par rezultātiem, kādi bijuši apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību papildu pašu kapitāla pieprasījumiem tādā apjomā, lai šo informāciju varētu droši izmantot turpmāko pieprasījumu sagaidāmā rezultāta novērtēšanai.

91. pants

Rezerves kapitāls

1. Par rezerves kapitālu uzskata uzkrāto peļņu, kas nav bijusi pieejama sadalei apdrošinājumaņēmējiem un saņēmējiem.

2. Ja tas ir atļauts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, rezerves kapitālu neuzskata par apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistībām, ciktāl tas atbilst kritērijiem, kas noteikti 94. panta 1. punktā.

92. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko precizē:

- a) kritērijus uzraudzības iestāžu apstiprinājuma saņemšanai saskaņā ar 90. pantu;
- b) rīcību attiecībā uz līdzdalību saskaņā ar 212. panta 2. punkta trešo daļu finanšu iestādēs un kredītiestādēs attiecībā uz pašu kapitāla noteikšanu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Līdzdalība finanšu iestādēs un kredītiestādēs, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, ietver šo:

- a) līdzdalība, kas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām ir:
 - i) kredītiestādēs un finanšu iestādēs Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. un 5. punkta nozīmē;
 - ii) ieguldījumu sabiedrībās Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā nozīmē;
- b) subordinētie prasījumi un instrumenti, kas minēti Direktīvas 2006/48/EK 63. pantā un 64. panta 3. punktā un kas apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām ir attiecībā uz šā punkta a) apakšpunktā definētajām iestādēm, kurās tām ir daļas.

2. apakšiedaļa

Pašu kapitāla klasificēšana

93. pants

Pašu kapitāla klasificēšanas līmeņu pazīmes un raksturojums

1. Pašu kapitāla posteņus klasificē trīs līmeņos. Šo posteņu klasifikācija ir atkarīga no tā, vai tie ir pamata pašu kapitāla vai papildu pašu kapitāla posteņi un cik lielā mērā tiem piemīt šādas pazīmes:

- a) postenis ir pieejams, vai to var izmantot pēc pieprasījuma, lai pilnībā segtu zaudējumus, vienlaikus turpinot darbību, kā arī likvidācijas gadījumā (pastāvīga pieejamība);
- b) likvidācijas gadījumā posteņa kopsumma ir pieejama zaudējumu segšanai, un posteņu atmaksu to turētājam atsaka, līdz tiek izpildītas visas pārējās saistības, tostarp apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistības attiecībā uz apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas līgumu atlīdzības saņēmējiem (subordinācija).

2. Novērtējot to, cik lielā mērā pašu kapitāla posteņiem piemīt 1. punkta a) un b) apakšpunktā norādītās pazīmes (gan šobrīd, gan nākotnē), pienācīgu uzmanību pievērš posteņa ilgumam, jo īpaši tam, vai postenis ir atmaksājams noteiktā termiņā vai tas ir beztermiņa. Ja pašu kapitāla postenis ir atmaksājams noteiktā termiņā, ņem vērā posteņa relatīvo ilgumu salīdzinājumā ar sabiedrības apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistību ilgumu (pietiekams ilgums).

Turklāt ņem vērā šādas pazīmes:

- a) vai posteņa līguma nosacījumi neparedz prasības vai stimulu atmaksāt nomināla summu (atmaksas stimulu neesamība);
- b) vai posteņa līguma nosacījumi neparedz obligātus fiksētus maksājumus (obligāto apkalpošanas izmaksu neesamība);
- c) vai postenim nav apgrūtinājumu (apgrūtinājumu neesamība).

94. pants

Galvenie kritēriji klasificēšanai līmeņos

1. Pamata pašu kapitāla posteņus klasificē 1. līmenī, ja tiem būtiski piemīt pazīmes, kas norādītas 93. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ņemot vērā 93. panta 2. punktā norādītās pazīmes.

2. Pamata pašu kapitāla posteņus klasificē 2. līmenī, ja tiem būtiski piemīt pazīmes, kas norādītas 93. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ņemot vērā 93. panta 2. punktā norādītās pazīmes.

Papildu pašu kapitāla posteņus klasificē 2. līmenī, ja tiem būtiski piemīt pazīmes, kas norādītas 93. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ņemot vērā 93. panta 2. punktā norādītās pazīmes.

3. Jebkādu pamata un papildu pašu kapitāla posteņus, kas neietilpst 1. un 2. punktā, klasificē 3. līmenī.

95. pants

Pašu kapitāla klasificēšana līmeņos

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības klasificē pašu kapitāla posteņus, pamatojoties uz 94. pantā norādītajiem kritērijiem.

Šajā nolūkā apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības vajadzības gadījumā atsauca uz pašu kapitāla posteņiem, kas norādīts 97. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Ja pašu kapitāla postenis nav iekļauts minētajā sarakstā, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības to novērtē un klasificē saskaņā ar pirmo daļu. Šīs klasifikācijas apstiprināšanu veic uzraudzības iestāde.

96. pants

Īpašo apdrošināšanas pašu kapitāla posteņu klasifikācija

Neskarot 95. pantu un 97. panta 1. punkta a) apakšpunktu, šajā direktīvā piemēro šādu klasifikāciju:

- 1) rezerves kapitālu, uz kuru attiecas 91. panta 2. punkts, klasificē 1. līmenī;
- 2) akreditīvus un garantijas, ko apdrošināšanas kreditoru interesēs neatkarīgi trasta uzņēmumi uzglabā trasta kontos un ko saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK ir izsniegušas licencētas kredītiestādes, klasificē 2. līmenī;
- 3) jebkādas turpmākās prasības, kas kuģu īpašnieku savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienībām ar mainīgu ieguldījumu, apdrošinot tikai I pielikuma A daļas 6., 12. un 17. klasē uzskaitīto risku, var būt pret saviem dalībniekiem, pieprasot papildu ieguldījumus nākamo 12 mēnešu laikā, klasificē 2. līmenī.

Atbilstīgi 94. panta 2. punkta 2. apakšpunktam jebkuru turpmāku prasību, ko savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienības ar mainīgu ieguldījumu var iesniegt pret saviem dalībniekiem, prasot papildu ieguldījumus nākamo 12 mēnešu laikā, bet uz kuru neattiecas 3. punkta 1) apakšpunkts, klasificē 2. līmenī, kur tām būtiski piemīt pazīmes, kas norādītas 93. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ņemot vērā 93. panta 2. punktā norādītās pazīmes.

97. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka:
 - a) to pašu kapitāla posteņu sarakstu, ietverot 96. pantā minētos, ko uzskata par atbilstīgiem 94. pantā izklāstītajiem kritērijiem; šajā sarakstā katram pašu kapitāla postenim ir precīzs to pazīmju apraksts, kas noteica tā klasifikāciju;
 - b) metodes, ko izmanto uzraudzības iestādes, apstiprinot novērtēšanas un klasificēšanas metodes pašu kapitāla posteņiem, kas nav iekļauti c) apakšpunktā norādītajā sarakstā.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Komisija regulāri pārbauda un vajadzības gadījumā atjaunina 1. punkta c) apakšpunktā minēto sarakstu, ņemot vērā notikumu attīstību tirgū.

3. apakšiedaļa

Pašu kapitāla atbilstības kritēriji

98. pants

1., 2., un 3. līmenim piemērojamie atbilstības kritēriji un ierobežojumi

1. Attiecībā uz atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai uz 2. līmeņa un 3. līmeņa izmantojamo posteņu summām attiecas kvantitatīvi ierobežojumi. Ar šiem ierobežojumiem tiek nodrošināta vismaz šādu nosacījumu ievērošana:

- a) 1. līmeņa posteņu proporcija izmantojamajā pašu kapitālā ir lielāka par vienu trešdaļu no kopējā izmantojamā pašu kapitāla;
- b) izmantojamā 3. līmeņa posteņu summa ir mazāka par vienu trešdaļu no kopējā izmantojamā pašu kapitāla summas.

2. Ciktāl tas attiecas uz atbilstību minimālā kapitāla prasībai, izmantojamo summu pamata pašu kapitāla posteņiem, ar ko sedz minimālā kapitāla prasību un kas klasificēti 2. līmenī, nosaka kvantitatīvu ierobežojumu. Ar šiem ierobežojumiem nodrošina vismaz to, ka 1. līmeņa posteņu proporcija izmantojamajā pamata pašu kapitālā ir lielāka par pusi no kopējās izmantojamā pamata pašu kapitāla summas.

3. Pašu kapitāla izmantojamā summa, ar ko segt 100. pantā norādīto maksātspējas kapitāla prasību, ir vienāda ar 1. līmeņa summas, 2. līmeņa izmantojamās summas un 3. līmeņa izmantojamās summas kopsummu.

4. Pamata pašu kapitāla izmantojamā summa, ar ko segt 128. pantā norādīto minimālā kapitāla prasību, ir vienāda ar 1. līmeņa summas un 2. līmeņa pamata pašu kapitāla posteņu izmantojamās summas kopsummu.

99. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka:

- a) kvantitatīvus ierobežojumus, kas minēti 98. panta 1. un 2. punktā;
- b) pielāgojumus, kas jāveic, lai atspoguļotu to pašu kapitāla posteņu pārnesamības nepietiekamību, kurus var izmantot vienīgi, lai segtu zaudējumus, kas rodas saistībā ar atsevišķu pasīvu segmentu vai atsevišķiem riskiem (norobežotie līdzekļi).

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Iedaļa

Maksātspējas kapitāla prasība

1. apakšiedaļa

Maksātspējas kapitāla prasības vispārīgie noteikumi, izmantojot standarta formulu vai iekšējo modeli

100. pants

Vispārīgi noteikumi

Dalībvalstis prasa, lai apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām ir izmantojamais pašu kapitāls, kas sedz maksātspējas kapitāla prasību.

Maksātspējas kapitāla prasību aprēķina vai nu saskaņā ar standarta formulu, kas norādīta 2. apakšiedaļā, vai ar iekšējo modeli, kas norādīts 3. apakšiedaļā.

101. pants

Maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšana

1. Maksātspējas kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar 2. līdz 5. punktu.
2. Maksātspējas kapitāla prasību aprēķina, pieņemot, ka sabiedrība turpinās savu darbību.

3. Maksātspējas kapitāla prasību kalibrē, lai nodrošinātu, ka vērā ņemti visi aprēķināmie riski, kam apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība ir pakļauta. Šī prasība attiecas uz pastāvošo uzņēmējdarbību, kā arī uz jaunu uzņēmējdarbību, kas sagaidāma turpmāko 12 mēnešu laikā. Attiecībā uz pastāvošo uzņēmējdarbību ar to sedz tikai neparedzamos zaudējumus.

Tā atbilst apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības pamata pašu kapitāla riskam pakļautajai vērtībai, uz ko attiecas ticamības līmenis 99,5 % apjomā viena gada laikā.

4. Maksātspējas kapitāla prasība attiecas vismaz uz šādiem riskiem:

- a) nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas risks;
- b) dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas risks;
- c) veselības apdrošināšanas parakstīšanas risks;
- d) tirgus risks;
- e) kredītrisks;
- f) operacionālais risks.

Pirmās daļas f) apakšpunktā norādītais operacionālais risks ietver tiesisko nedrošību, bet neietver riskus, kas izriet no stratēģiskiem lēmumiem, kā arī reputācijas risku.

5. Aprēķinot maksātspējas kapitāla prasību, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības ņem vērā riska mazināšanas metožu ietekmi, ja kredītrisks un citi riska veidi, kas izriet no šādu metožu izmantošanas, ir pareizi atspoguļoti maksātspējas kapitāla prasībā.

102. pants

Aprēķina biežums

1. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību aprēķina vismaz vienu reizi gadā un šā aprēķina rezultātu paziņo uzraudzības iestādēm.

Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām ir izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt pēdējo paziņoto maksātspējas kapitāla prasību.

Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības pastāvīgi uzrauga izmantojamā pašu kapitāla summu un maksātspējas kapitāla prasību.

Ja apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības riska profils ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas ir maksātspējas kapitāla prasības pēdējā ziņojuma pamatā, attiecīgā sabiedrība nekavējoties pārreķina maksātspējas kapitāla prasību un paziņo to uzraudzības iestādēm.

2. Ja ir pamats uzskatīt, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības riska profils ir ievērojami mainījies kopš dienas, kurā pēdējo reizi paziņots par maksātspējas kapitāla prasību, uzraudzības iestādes var pieprasīt attiecīgajām sabiedrībām pārrēķināt maksātspējas kapitāla prasību.

2. apakšiedaļa

Maksātspējas kapitāla prasība – standarta formula

103. pants

Standarta formulas struktūra

Maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina, pamatojoties uz standarta formulu, ir šādu posteņu summa:

- a) pamata maksātspējas kapitāla prasības, kā norādīts 104. pantā;
- b) kapitāla prasība operacionālajam riskam, kā norādīts 107. pantā;
- c) pielāgojumi tehnisko rezervju un atlikto nodokļu zaudējumu segšanas spējai, kā norādīts 108. pantā.

104. pants

Pamata maksātspējas kapitāla prasības uzbūve

1. Pamata maksātspējas kapitāla prasība ietver atsevišķus riska moduljus, kas apkopoti saskaņā ar IV pielikuma 1. punktu.

To veido vismaz šādi riska moduļi:

- a) nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas risks;
- b) dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas risks;
- c) veselības apdrošināšanas parakstīšanas risks;
- d) tirgus risks;
- e) darījumu partneru saistību nepildīšanas risks.

2. Piemērojot 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu, uz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas darījumiem attiecina to parakstīšanas riska moduli, kas vislabāk atspoguļo pamata risku tehniskās īpašības.

3. Korelācijas koeficienti 1. punktā norādīto riska moduļu apkopšanai, kā arī kapitāla prasību kalibrēšana katram riska modulim rezultātā veido vispārējo maksātspējas kapitāla prasību, kas atbilst 101. pantā izklāstītajiem principiem.

4. Katru no 1. punktā minētajiem riska moduļiem kalibrē, izmantojot riskam pakļautās vērtības pakāpi ar ticamības līmeni 99,5 % apjomā viena gada laikā.

Vajadzības gadījumā katra riska modeļa uzbūvē vērā ņem diversifikācijas efektus.

5. Tādu pašu riska modeļa uzbūvi un specififikācijas izmanto visās apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībās gan attiecībā uz pamata maksātspējas kapitāla prasību, gan attiecībā uz jebkuru vienkāršotu aprēķinu, kā norādīts 109. pantā.

6. Attiecībā uz katastrofu riskiem vajadzības gadījumā dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļu aprēķinā var izmantot ģeogrāfiskās specififikācijas.

7. Ja saņemts uzraudzības iestāžu apstiprinājums, apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības, izmantojot standarta formulas uzbūvi, var aizstāt savu parametru apakšgrupu ar attiecīgās sabiedrības īpašajiem parametriem, aprēķinot dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduljus.

Šādus parametrus kalibrē, pamatojoties uz attiecīgās sabiedrības iekšējiem datiem vai datiem, kas tieši attiecas uz minētās sabiedrības darījumiem, izmantojot standartizētas metodes.

Piešķirot uzraudzības iestāžu apstiprinājumu, uzraudzības iestādes pārbauda izmantoto datu pilnīgumu, precizitāti un atbilstību.

105. pants

Pamata maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšana

1. Pamata maksātspējas kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar 2. līdz 6. punktu.

2. Nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska modulis atspoguļo risku, kas izriet no nedzīvības apdrošināšanas saistībām attiecībā uz segtajiem riskiem un uzņēmējdarbības vadīšanā izmantotajām metodēm.

Vērā ņem apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību rezultātu nenoteiktību saistībā ar esošajām apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistībām, kā arī ar jaunu uzņēmējdarbību, kas sagaidāma turpmāko 12 mēnešu laikā.

To aprēķina saskaņā ar IV pielikuma 2. punktu kā kapitāla prasību kombināciju vismaz šādiem apakšmoduļiem:

- a) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no svārstībām apdrošināto gadījumu iestāšanās laikā, biežumā un nopietnībā un prasību izskatīšanas laikā un apjomā (nedzīvības apdrošināšanas prēmiju un rezerves risks);

b) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no ievērojamas nenoteiktības cenu noteikšanā un rezervju veidošanas pieņēmumos par ekstrēmāliem vai ārkārtējiem gadījumiem (nedzīvības apdrošināšanas katastrofu risks).

3. Dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska modulis atspoguļo risku, kas izriet no dzīvības apdrošināšanas saistībām attiecībā uz segtajiem riskiem un uzņēmējdarbības vadīšanā izmantotajām metodēm.

To aprēķina saskaņā ar IV pielikuma 3. punktu kā kapitāla prasību kombināciju vismaz šādiem apakšmoduļiem:

- a) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no pārmaiņām mirstības rādītāju līmenī, tendencē vai nepastāvībā, ja mirstības rādītāju palielināšanās noved pie apdrošināšanas saistību vērtības palielināšanās (mirstības risks);
- b) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no pārmaiņām mirstības rādītāju līmenī, tendencē vai nepastāvībā, ja mirstības rādītāju samazināšanās noved pie apdrošināšanas saistību vērtības palielināšanās (ilgdzīvošanas risks);
- c) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no pārmaiņām invaliditātes, slimības un saslimstības rādītāju līmenī, tendencē vai nepastāvībā (invaliditātes un saslimstības risks);
- d) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no pārmaiņām to izdevumu līmenī, tendencē vai nepastāvībā, kas rodas, apkalpojot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumus (dzīvības apdrošināšanas izdevumu risks);
- e) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no svārstībām to pārskatīšanas rādītāju līmenī, tendencē vai nepastāvībā, ko piemēro mūža rentei, saistībā ar pārmaiņām tiesiskajā vidē vai apdrošinātās personas veselības stāvoklī (pārskatīšanas risks);
- f) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no pārmaiņām polises apturēšanas, izbeigšanas, atjaunošanas un atsaukšanas (polises apturēšanas risks);
- g) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no ievērojamas nenoteiktības cenu noteikšanā un pieņēmumu sagatavošanā par ārkārtējiem vai neregulāriem gadījumiem (dzīvības apdrošināšanas katastrofu risks).

4. Veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska modulis atspoguļo risku, kas izriet no veselības apdrošināšanas līgumu saistību parakstīšanas, izvērtējot gan segtos riskus, gan metodes, ko izmanto uzņēmējdarbības vadīšanā, neatkarīgi no tā, vai parakstīšanā piemēro vai nepiemēro dzīvības apdrošināšanas tehniskos principus.

Tas attiecas vismaz uz šādiem riskiem:

- a) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no pārmaiņām to izdevumu līmenī, tendencē vai nepastāvībā, kas rodas, apkalpojot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas līgumus;
- b) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no svārstībām apdrošināto gadījumu iestāšanās laikā, biežumā un nopietnībā un prasību izskatīšanas laikā un apjomā rezervju veidošanas laikā;
- c) zaudējumu risks vai negatīvu pārmaiņu risks apdrošināšanas saistību vērtībā, kas rodas no ievērojamas nenoteiktības cenu noteikšanā un pieņēmumu sagatavošanā par plaša mēroga epidēmiju uzliesmošanu, kā arī risku neierastu biežumu šādos ārkārtējos apstākļos.

5. Tirgus riska modulis atspoguļo risku, kas izriet no to finanšu instrumentu tirgus cenu līmeņa vai nepastāvības, kas ietekmē sabiedrības aktīvu un pasīvu vērtību. Tas pienācīgi atspoguļo aktīvu un pasīvu strukturālo neatbilstību, jo īpaši ņemot vērā tās ilgumu.

To aprēķina saskaņā ar IV pielikuma 5. punktu kā kapitāla prasību kombināciju vismaz šādiem apakšmoduļiem:

- a) aktīvu, pasīvu un finanšu instrumentu vērtību jutīgums pret pārmaiņām procentu likmju termiņstrukturā vai procentu likmju nepastāvībā (procentu likmju risks);
- b) aktīvu, pasīvu un finanšu instrumentu vērtību jutīgums pret pārmaiņām kapitāla vērtspapīru tirgus cenu līmenī vai nepastāvībā (kapitāla vērtspapīru risks);
- c) aktīvu, pasīvu un finanšu instrumentu vērtību jutīgums pret pārmaiņām nekustamā īpašuma tirgus cenu līmenī vai nepastāvībā (īpašuma risks);
- d) aktīvu, pasīvu un finanšu instrumentu vērtību jutīgums pret pārmaiņām kredīta likmju starpības līmenī vai nepastāvībā attiecībā pret procentu likmju nulles riska termiņstrukturū (likmju starpības risks);
- e) aktīvu, pasīvu un finanšu instrumentu vērtību jutīgums pret pārmaiņām vai svārstībām valūtas maiņas kursa līmenī (ārvalstu valūtas risks);

f) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības papildu riski, kas izriet vai nu no diversifikācijas trūkuma aktīvu portfelī, vai no pārmērīgi liela saistību nepildīšanas riska, ko rada atsevišķs vērtspapīru emitents vai saistītu emitentu grupa (tirgus riska koncentrācija).

6. Darījumu partneru saistību nepildīšanas riska modulis atspoguļo apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību darījumu partneru un debitoru iespējamus zaudējumus neparedzētos saistību nepildīšanas gadījumos vai kredītstāvokļa pasliktināšanas nākamo 12 mēnešu laikā. Darījumu partneru saistību nepildīšanas riska modulis attiecas uz riska mazināšanas līgumiem, piemēram, pārapirošināšanas līgumiem, pārvēršanu vērtspapīros un atvasinātajiem instrumentiem, un debitoru parādiem no starpniekiem, kā arī cita veida kredītriskiem, uz kuriem neattiecas likmju starpības riska apakšmodulis. Šajā modulī ņem vērā apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības rīcībā esošu vai tās labā noformētu nodrošinājumu vai citu garantiju, un ar to saistītos riskus.

Attiecībā uz katru darījumu partneri darījumu partneru saistību nepildīšanas riska modulī vērā ņem attiecīgās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības darījumu partnera vispārējo riska darījumu vērtību attiecībā pret šo darījumu partneri neatkarīgi no tā līgumsaistību juridiskās formas attiecībā pret šo sabiedrību.

106. pants

Kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduļa aprēķins – simetriskās pielāgošanas mehānisms

1. Kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulī, kuru aprēķina saskaņā ar standarta formulu, iekļauj simetrisku pielāgojumu kapitāla prasībai, kas noteikts, lai segtu akciju cenu līmeņa izmaiņu risku.

2. Standarta kapitāla prasības, kas kalibrēta atbilstīgi 104. panta 4. punktam un sedz risku, kas rodas no akciju cenu līmeņa izmaiņām, simetrisku pielāgojumu nosaka, pamatojoties uz attiecīgā akciju indeksa pašreizējā līmeņa un šā indeksa svērtā vidējā aritmētiskā līmeņa funkciju. Svērto vidējo aritmētisko aprēķina attiecīgam laikposmam, kurš ir viens un tas pats visām apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām.

3. Standarta kapitāla prasības, kas sedz akciju cenu izmaiņu risku, simetriska pielāgojuma rezultātā nav pieļaujams noteikt kapitāla prasību, kas būtu vairāk nekā 10 procentu punktus zemāka vai 10 procentu punktus augstāka nekā standarta kapitāla prasība.

107. pants

Kapitāla prasība operacionālajam riskam

1. Kapitāla prasība operacionālajam riskam atspoguļo operacionālos riskus tādā apjomā, kādā tie jau nav atspoguļoti 104. pantā norādītajos riska moduļos. Šo prasību kalibrē saskaņā ar 101. panta 3. punktu.

2. Ja dzīvības apdrošināšanas līgumu ieguldījumu risku sedz apdrošinājuma ņēmēji, operacionālā riska kapitāla prasības aprēķinā vērā ņem gada izdevumu summu par šīm apdrošināšanas saistībām.

3. Attiecībā uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas darījumiem, kas nav 2. punktā norādītie darījumi, operacionālā riska kapitāla prasības aprēķinā vērā ņem minēto darījumu apjomu nopelnīto prēmiju un minēto apdrošināšanas saistību tehnisko rezervju izteiksmē. Šajā gadījumā operacionālā riska kapitāla prasība nepārsniedz 30 % no pamata maksātspējas kapitāla prasības attiecībā uz šiem apdrošināšanas un pārapirošināšanas darījumiem.

108. pants

Pielāgojumi tehnisko rezervju un atlikto nodokļu zaudējumu segšanas spējai

Direktīvas 103. panta c) punktā norādītie pielāgojumi tehnisko rezervju un atlikto nodokļu zaudējumu segšanas spējai atspoguļo neparedzamo zaudējumu potenciālo kompensāciju, samazinot tehniskās rezerves vai atliktos nodokļus, vai arī abus kombinējot.

Pielāgojumā vērā ņem riska mazināšanas efektu, ko sniedz apdrošināšanas līgumu turpmākie aplēses ieguvumi tādā apjomā, lai apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības var konstatēt, ka šādu ieguvumu samazinājumu var izmantot, lai segtu neparedzamos zaudējumus, kad tie rodas. Riska mazināšanas efekts, ko sniedz turpmākie aplēses ieguvumi, nav lielāks par tehnisko rezervju un atlikto nodokļu summu saistībā ar šīm turpmākajiem aplēses ieguvumiem.

Piemērojot otro daļu, turpmāko aplēses ieguvumu vērtību nelabvēlīgos apstākļos salīdzina ar šādu ieguvumu vērtību saskaņā ar visprecīzākā novērtējuma aprēķina pamatā esošajiem pieņēmumiem.

109. pants

Standarta formulas vienkāršošana

Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības var izmantot vienkāršotu aprēķinu īpašam apakšmodulim vai riska modulim, ja risku, ar kurām tās saskaras, veids, apjoms un sarežģītība to atbilstoši un ja būtu nesamērīgi pieprasīt visām apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām piemērot standartizētu aprēķina metodi.

Vienkāršotos aprēķinus kalibrē saskaņā ar 101. panta 3. punktu.

110. pants

Būtiskas novirzes no pieņēmumiem, kas ir standarta formulas aprēķina pamatā

Ja nav pieņemami aprēķināt maksātspējas kapitāla prasību pēc standarta formulas, kā noteikts 2. apakšsīdāļā, jo attiecīgās apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības riska profils būtiski atšķiras no pieņēmumiem, kas ir standarta formulas pamatā, uzraudzības iestādes ar pamatotu lēmumu var prasīt minētajai sabiedrībai aizstāt standarta formulas aprēķinā izmantoto parametru apakšgrupu ar šīm sabiedrībām raksturīgiem parametriem, aprēķinot dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļus, kā noteikts 104. panta 7. punktā. Šos raksturīgos parametrus aprēķina, nodrošinot sabiedrības atbilstību 101. panta 3. punktam.

111. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Lai visām apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām nodrošinātu vienāda režīma piemērošanu, aprēķinot maksātspējas kapitāla prasību pēc standarta formulas, vai lai ņemtu vērā tirgus pilnveidošanos, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, paredzot turpmāk norādīto:

- a) standarta formulu atbilstīgi 101. panta un 103. līdz 109. pantam;
- b) jebkurus apakšmoduļus, kas vajadzīgi vai kas precīzāk nosedz riskus, uz kuriem attiecas 104. pantā minētie attiecīgie riska moduļi, kā arī jebkuri turpmākie atjauninājumi;
- c) metodes, pieņēmumus un standarta parametrus, kas jāizmanto, aprēķinot 104., 105. un 304. pantā norādītās pamata maksātspējas kapitāla prasības katru riska moduli vai apakšmoduli, simetriskās pielāgošanas mehānisms un mēnešu skaitā izteikts attiecīgais laikposmslaikposm, kā minēts 106. pantā, kā arī attiecīga pieceja 304. pantā minētās metodes iekļaušanai maksātspējas kapitāla prasībā, aprēķinot to pēc standarta formulas;
- d) korelācijas parametrus, vajadzības gadījumā iekļaujot parametrus, kas noteikti IV pielikumā, un procedūras šo parametru atjaunināšanai;
- e) ja apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības izmanto riska mazināšanas metodes, metodes un pieņēmumus, kas jāizmanto, lai novērtētu attiecīgās sabiedrības riska profila pārmaiņas un pielāgotu maksātspējas kapitāla prasības aprēķinu;
- f) kvalitatīvos kritērijus, kas jāizpilda ar d) apakšpunktā minētajām riska mazināšanas metodēm, lai nodrošinātu to, ka risks ir faktiski nodots trešai personai;
- g) metodes un parametrus, kas jāizmanto, novērtējot 107. pantā minēto kapitāla prasību operacionālajam riskam, ietverot 107. panta 3. punktā noteiktos procentus;
- h) metodes un pielāgojumus, kas jāizmanto, lai atspoguļotu riska diversifikācijas samazināto apjomu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām saistībā ar norobežotiem līdzekļiem;
- i) metodes, kas jāizmanto, aprēķinot 108. pantā minēto pielāgojumu tehnisko rezervju zaudējumu vai atlikto nodokļu segšanas spējai;
- j) standarta parametru apakšgrupu dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļos, ko var aizstāt ar sabiedrības īpašajiem parametriem, kā norādīts 104. panta 7. punktā;
- k) standartizētas metodes, kas jāizmanto apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrībai, aprēķinot j) apakšpunktā norādītos sabiedrības īpašos parametrus un citus kritērijus attiecībā uz izmantoto datu pilnīgumu, precizitāti un atbilstību, kas jāievēro pirms uzraudzības iestāžu apstiprinājuma saņemšanas;
- l) īpašu apakšmoduļu un riska moduļu vienkāršotus aprēķinus, kā arī kritērijus, kas jāievēro apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, ietverot kaptīvās apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības, lai tās būtu tiesīgas izmantot katru no šiem vienkāršošanas veidiem, kā norādīts 109. pantā;
- m) pieceju, kas jāizmanto attiecībā uz saistītajām sabiedrībām 212. panta nozīmē maksātspējas kapitāla prasības aprēķinā, jo īpaši aprēķinot kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kas minēts 105. panta 5. punktā, ņemot vērā varbūtējo samazinājumu šo saistīto sabiedrību vērtības nepastāvēībā, kas rodas no šo ieguldījumu stratēģiskā rakstura, kā arī ietekmi, kādu dalības sabiedrība izdara uz šīm saistītajām sabiedrībām.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, nosakot kvantitatīvus ierobežojumus un aktīvu atbilstības kritērijus, lai aptvertu riskus, kas nav pietiekami segti ar apakšmoduli. Šādus īstenošanas pasākumus piemēro aktīviem, ar ko sedz tehniskās rezerves, izņemot aktīvus, kuri ir attiecināmi uz dzīvības apdrošināšanas līgumiem, ja to ieguldījumu risku sedz apdrošinājuma ņēmēji. Komisija pārskata šos pasākumus atkarībā no standarta formulas un finanšu tirgu attīstības.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. apakšiedaļa

Maksātspējas kapitāla prasība – pilnīgi un daļēji iekšējie modeļi

112. pants

Vispārīgi noteikumi daļēju un pilnīgu iekšējo modeļu apstiprināšanai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības var aprēķināt maksātspējas kapitāla prasību, izmantojot uzraudzības iestāžu apstiprināto pilnīgo vai daļējo iekšējo modeli.

2. Apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrības var izmantot daļējus iekšējos modeļus, aprēķinot šādu rādītāju vai rādītājus:

- a) pamata maksātspējas kapitāla prasības viens vai vairāki riska moduļi vai apakšmoduļi, kā norādīts 104. un 105. pantā;
- b) kapitāla prasība operacionālajam riskam, kā norādīts 107. pantā;
- c) pielāgojums, kā norādīts 108. pantā.

Turklāt daļēju modelēšanu var attiecināt uz apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas visu uzņēmējdarbību vai tikai uz vienu vai vairākām galvenajām struktūrvienībām.

3. Visos pieteikumos apstiprinājuma saņemšanai apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrības iesniedz vismaz dokumentāru pierādījumu tam, ka iekšējais modelis atbilst 120. līdz 125. pantā izklāstītajām prasībām.

Ja pieteikums minētā apstiprinājuma saņemšanai attiecas uz daļēju iekšējo modeli, 120. līdz 125. pantā izklāstītās prasības pieļāgo, ņemot vērā modeļa ierobežoto piemērošanas jomu.

4. Uzraudzības iestādes pieņem lēmumu par pieteikumu sešu mēnešu laikā no pilnībā aizpildīta pieteikuma saņemšanas.

5. Uzraudzības iestādes apstiprina pieteikumu tikai tad, ja tās ir pārliecinātas, ka apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības riska identifikācijas, novērtēšanas, uzraudzības, vadības un ziņošanas sistēmas ir atbilstīgas un iekšējais modelis atbilst 3. punktā izklāstītajām prasībām.

6. Uzraudzības iestāžu lēmums noraidīt pieteikumu par iekšējo modeļa izmantošanu norāda tā rīcības pamatojumu.

7. Pēc tam, kad saņemts uzraudzības iestāžu apstiprinājums par iekšējā modeļa izmantošanu, apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrībām ar pamatotu lēmumu var pieprasīt iesniegt uzraudzības iestādēm novērtējumu maksātspējas kapitāla prasībai, kas noteikta saskaņā ar 2. apakšiedaļā norādīto standarta formulu.

113. pants

Īpašie noteikumi daļēju iekšējo modeļu apstiprināšanai

1. Daļēja iekšējā modeļa gadījumā uzraudzības iestāžu apstiprinājumu izsniedz tikai, ja šis modelis atbilst 112. panta prasībām un šādiem papildu nosacījumiem:

- a) sabiedrība ir pienācīgi attaisnojusi modeļa ierobežotās piemērošanas jomas iemeslu;
- b) izrietošā maksātspējas kapitāla prasība pareizāk atspoguļo sabiedrības riska profilu un jo īpaši atbilst 1. apakšiedaļā norādītajiem principiem;
- c) tā uzbūve atbilst 1. apakšiedaļas principiem, tādējādi daļēji iekšējo modeli var pilnībā iekļaut maksātspējas kapitāla prasības standarta formulā.

2. Novērtējot pieteikumu daļēja iekšējā modeļa izmantošanai, kas attiecas tikai uz specifiskā riska moduļa konkrētiem apakšmoduļiem vai uz dažām apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības struktūrvienībām saistībā ar specifiskā riska moduli, vai uz abām daļām, uzraudzības iestādes var pieprasīt attiecīgajām apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrībām iesniegt reālistisku pārejas plānu modeļa piemērošanas jomas paplašināšanai.

Pārejas plānā norāda veidu, kādā apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrības paredzējušas paplašināt modeļa piemērošanas jomu ar citiem apakšmoduļiem vai struktūrvienībām, lai nodrošinātu to, ka modelis aptver apdrošināšanas darījumu dominējošo daļu saistībā ar šo specifiskā riska moduli.

114. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka:

- 1) procedūru iekšējā modeļa apstiprināšanai;

- 2) pielāgojumus 120. līdz 125. pantā minētajiem standartiem, ņemot vērā daļējā iekšējā modeļa ierobežoto piemērošanas jomu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

115. pants

Nostādne pilnīgu un daļēju iekšējo modeļu mainīšanai

Kā daļu no iekšējā modeļa sākotnējās apstiprināšanas procedūras uzraudzības iestādes apstiprina nostādni apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības modeļa mainīšanai. Apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības var mainīt savu iekšējo modeli saskaņā ar minēto nostādni.

Nostādne ietver iekšējā modeļa nelielu un nozīmīgu pārmaiņu specifikācijas.

Iekšējā modeļa nozīmīgās pārmaiņas, kā arī pārmaiņas minētajā nostādnē vienmēr iepriekš apstiprina uzraudzības iestādē, kā noteikts 112. pantā.

Iekšējā modeļa nelielām pārmaiņām nav vajadzīgs iepriekšējs uzraudzības iestāžu apstiprinājums, ja tās ir izstrādātas saskaņā ar minēto nostādni.

116. pants

Pārvaldes, vadības un uzraudzības struktūru atbildība

Apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras apstiprina pieteikumu uzraudzības iestādēm iekšējā modeļa apstiprināšanai, kā norādīts 112. pantā, kā arī pieteikumu jebkādu turpmāko šajā modeli veikto nozīmīgo pārmaiņu apstiprināšanai.

Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra ir atbildīga par tādu sistēmu ieviešanu, ar kurām pastāvīgi nodrošina iekšējā modeļa pienācīgu darbību.

117. pants

Atgriešanās pie standarta formulas

Pēc tam, kad apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības ir saņēmušas apstiprinājumu saskaņā ar 112. pantu, tās neatsāk visas maksātspējas kapitāla prasības vai kādas tās daļas aprēķināšanu saskaņā ar standarta formulu, kā norādīts 2. apakšiedaļā, izņemot pienācīgi attaisnotus gadījumus un saņemot uzraudzības iestāžu apstiprinājumu.

118. pants

Iekšējā modeļa neatbilstība

1. Ja pēc tam, kad no uzraudzības iestādēm saņemts apstiprinājums par iekšējā modeļa izmantošanu, apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības pārstāj atbilst 120. līdz 125. pantā noteiktajām prasībām, tās nekavējoties vai nu uzraudzības iestādēm uzrāda plānu, kā atjaunot atbilstību pieņemamā laikposmā, vai uzskatāmi parāda, ka neatbilstības ietekme ir nebūtiska.

2. Gadījumā, ka apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības neīsteno 1. punktā norādīto plānu, uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrībām atgriezties pie maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas saskaņā ar standarta formulu, kā norādīts 2. apakšiedaļā.

119. pants

Būtiskas novirzes no pieņēmumiem, kas ir standarta formulas aprēķina pamatā

Ja nav pieņemami aprēķināt maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar standarta formulu, kā norādīts šīs iedaļas 2. apakšiedaļā, jo attiecīgo apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrību riska profils ievērojami atšķiras no standarta formulas aprēķina pamatā esošajiem pieņēmumiem, uzraudzības iestādes ar lēmumu, norādot iemeslus, var pieprasīt attiecīgajām sabiedrībām izmantot iekšējo modeli vai tā attiecīgos riska moduļus.

120. pants

Izmantošanas tests

Apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības uzskatāmi parāda, ka iekšējo modeli izmanto plaši un ka tam ir svarīga nozīme 41. līdz 50. pantā minētajā pārvaldības sistēmā, jo īpaši

- to riska vadības sistēmā, kā norādīts 44. pantā, un to lēmumu pieņemšanas procesos;
- to ekonomiskā un maksātspējas kapitāla novērtēšanas un izvietojuma procesos, tostarp 45. pantā minētajā novērtējumā.

Turklāt apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības uzskatāmi parāda, ka maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas biežums, izmantojot iekšējo modeli, atbilst biežumam, kādā tās izmanto iekšējo modeli citām pirmajā daļā minētajām vajadzībām.

Pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra ir atbildīga par iekšējā modeļa koncepcijas un darbības veida pastāvīgo atbilstību un par to, ka iekšējais modelis turpina pareizi atspoguļot attiecīgās apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrības riska profilu.

121. pants

Statistikās kvalitātes standarti

1. Iekšējais modelis un jo īpaši tā pamatā esošās varbūtības sadalījuma prognozes aprēķins atbilst 2. līdz 9. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

2. Metodes, ko izmanto, lai aprēķinātu varbūtības sadalījuma prognozi, pamatojas uz piemērotiem, lietojamiem un atbilstīgiem aktuāra un statistikas paņēmieniem un atbilst metodēm, ko izmanto, lai aprēķinātu tehniskās rezerves.

Metodes, ko izmanto, lai aprēķinātu varbūtības sadalījuma prognozi, pamatojas uz aktuālu un ticamu informāciju un reālistiskiem pieņēmumiem.

Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības spēj uzraudzības iestādēm attaisnot pieņēmumus, kas ir to iekšējā modeļa pamatā.

3. Iekšējā modeļa aprēķināšanai izmantotie dati ir precīzi, pilnīgi un atbilstīgi.

Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības atjaunina datu kopumu, kas izmantots varbūtības sadalījuma prognozes aprēķināšanai, vismaz reizi gadā.

4. Nenosaka nekādu īpašu metodi varbūtības sadalījuma prognozes aprēķināšanai.

Neraugoties uz izvēlēto aprēķina metodi, iekšējā modeļa spēja klasificēt risku ir pietiekama, lai nodrošinātu, ka to plaši izmanto un ka tam ir būtiska nozīme apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību pārvaldes sistēmā, jo īpaši to riska vadības sistēmā, lēmumu pieņemšanas procesos un kapitāla piespērijšanā saskaņā ar 120. pantu.

Iekšējais modelis sedz visus būtiskos riskus, kam pakļautas apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības. Iekšējie modeļi sedz vismaz direktīvas 101. panta 4. punktā norādītos riskus.

5. Attiecībā uz diversifikācijas efektiem apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības savā iekšējā modelī var ņemt vērā atkarības riska kategorijās vai starp riska kategorijām, ja uzraudzības iestādes piekrīt, ka šāda sistēma, ko izmanto minēto diversifikācijas efektu noteikšanai, ir atbilstīga.

6. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības savā iekšējā modelī var pilnībā ņemt vērā riska mazināšanas metožu ietekmi, kamēr kredītrisks un citi riska veidi, kas rodas, izmantojot riska mazināšanas metodes, ir pareizi atspoguļoti iekšējā modelī.

7. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības rūpīgi aprēķina īpašos riskus, kas saistīti ar to iekšējā modeļa finanšu garantijām un jebkādam līgumā paredzētām iespējām, ja tās ir būtiskas. Tās arī novērtē riskus, kas saistīti gan ar apdrošinājuma ņemēja iespējām, gan ar līgumā paredzētajām iespējām apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām. Tāpēc tās ņem vērā to, kā turpmākās finanšu un citu nosacījumu pārmaiņas var ietekmēt minēto iespēju izmantošanu.

8. Savā iekšējā modelī apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības var ņemt vērā vadības turpmākos pasākumus, kuru īstenošana būtu pamatota īpašos apstākļos.

Pirmajā daļā norādītajā gadījumā attiecīgā sabiedrība nosaka laiku, kas vajadzīgs šādu darbību īstenošanai.

9. Savā iekšējā modelī apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības ņem vērā visus paredzētos maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem neatkarīgi no tā, vai šie maksājumi līgumā ir garantēti, vai nav.

122. pants

Kalibrēšanas standarti

1. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības iekšējās modelēšanas vajadzībām var izmantot citādu laikposmu vai riska pakāpi nekā norādīts 101. panta 3. punktā, ja iekšējā modeļa rezultātu minētajās sabiedrībās var izmantot, lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasību, nodrošinot apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem aizsardzības līmeni, kas atbilst 101. pantā norādītajam.

2. Ja iespējams, apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības rādītāju iegūst tieši no varbūtības sadalījuma prognozes, kas noteikta ar minēto sabiedrību iekšējo modeli, izmantojot 101. panta 3. punktā norādīto riskam pakļautās vērtības pakāpi.

3. Ja apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību nevar iegūt tieši no varbūtības sadalījuma prognozes, kas noteikta ar iekšējo modeli, uzraudzības iestādes var atļaut maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšanas procesā izmantot aptuvenas vērtības, ja minētās sabiedrības uzraudzības iestādes var uzskatāmi parādīt, ka apdrošinājuma ņēmējiem ir paredzēts 101. pantam atbilstīgs aizsardzības līmenis.

4. Uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām piemērot savu iekšējo modeli atbilstīgi standarta portfeļiem un, izmantojot pieņēmumus, kas pamatoti drīzāk ar ārējiem nekā iekšējiem datiem, lai apstiprinātu iekšējā modeļa kalibrēšanu un pārbaudītu, vai tā specifiskā atbilst vispārēji pieņemtajai tirgus praksei.

123. pants

Peļņas un zaudējumu attiecinājums

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības vismaz reizi gadā pārskata katras nozīmīgas struktūrvienības peļņas un zaudējumu iemeslus un avotus.

Tās uzskatāmi parāda, kā iekšējā modeļa izvēlētā riska klasificēšana izskaidro peļņas un zaudējumu iemeslus un avotus. Riska klasificēšana un peļņas un zaudējumu attiecinājums atspoguļo apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību riska profilu.

124. pants

Novērtēšanas standarti

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības izmanto regulārus modeļu apstiprināšanas ciklus, kuros ietverta iekšējā modeļa snieguma uzraudzīšana, tā specifikācijas pastāvīgas atbilstības pārbaude un rezultātu salīdzināšana ar pieredzi.

Modeļa apstiprināšanas process ietver efektīvu iekšējā modeļa novērtēšanas statistikas procesu, kas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām ļauj savām uzraudzības iestādēm uzskatāmi parādīt, ka iegūtās kapitāla prasības ir atbilstīgas.

Ar izmantotajām statistikas metodēm ne tikai pārbauda varbūtības sadalījuma prognozes piemērotību, salīdzinot ar zaudējumu pieredzi, bet arī visus ar to saistītos būtiskos jaunus datus un informāciju.

Modeļa apstiprināšanas process ietver iekšējā modeļa stabilitātes analīzi un jo īpaši iekšējā modeļa rezultātu jutības pārbaudi attiecībā uz pārmaiņām galvenajos pamata pieņēmumos. Tas ietver arī iekšējā modelī izmantoto datu precizitāti, pilnīgumu un atbilstību.

125. pants

Dokumentēšanas standarti

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības dokumentē sava iekšējā modeļa koncepciju un darbības aspektu.

Dokumentācijā uzskatāmi jāparāda atbilstība 120. līdz 124. pantam.

Ar dokumentāciju nodrošina teorijas, pieņēmumu un iekšējā modeļa pamatā esošā matemātiskā un empīriskā pamatojuma sīku izklāstu.

Dokumentācijā norāda visus apstākļus, kādos iekšējais modelis nefunkcionē efektīvi.

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības dokumentē sava iekšējā modeļa visas nozīmīgās pārmaiņas, kā norādīts 115. pantā.

126. pants

Ārējie modeļi un dati

Tādu datu vai modeļa izmantošanu, kas iegūti no trešās personas, neuzskata par attaisnojumu atbrīvojumam no jebkādam prasībām, kas iekšējam modelim noteiktas 120. līdz 125. pantā.

127. pants

Īstenošanas pasākumi

Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju iekšējo modeļu izmantošanai visā Kopienā un uzlabotu riska profila labāku novērtēšanu, kā arī apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības vadīšanu, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus attiecībā uz 120. līdz 126. pantu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. Iedaļa

Minimālā kapitāla prasība

128. pants

Vispārīgi noteikumi

Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu izmantojama pamata pašu kapitāls, kas sedz minimālā kapitāla prasību.

129. pants

Minimālā kapitāla prasības aprēķināšana

1. Minimālā kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar šādiem principiem:

- a) to aprēķina skaidri un vienkārši, nodrošinot, ka aprēķinam var veikt revīziju;
- b) tā atbilst izmantojamā pamata pašu kapitāla summai, zem kuras apdrošinājumaņēmēji un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji būtu pakļauti nepieņemamam riska līmenim, ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām būtu atļauts turpināt savus darījumus;

- c) lineāro funkciju, kas minēta 2. punktā un kuru izmanto minimālās kapitāla prasības aprēķinam, kalibrē atbilstīgi apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības pamata pašu kapitāla riskam pakļautajai vērtībai, uz ko attiecas 85 % ticamības līmenis viena gada laikā;
- d) tās absolūtā minimālā vērtība ir
- EUR 2 200 000 nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, ietverot kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības, izņemot gadījumu, kad ir nosegti visi vai daži no riskiem, kas minēti vienā no 10. līdz 15. apdrošināšanas veidam I pielikuma A daļā, un šajā gadījumā minimālā vērtība ir EUR 3 200 000,
 - EUR 3 200 000 dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, ietverot kaptīvās apdrošināšanas sabiedrības,
 - EUR 3 200 000 pārapirošināšanas sabiedrībām, izņemot kaptīvās pārapirošināšanas sabiedrības, kad minimālā kapitāla prasība nav mazāka par EUR 1 000 000,
 - punkta i) un ii) apakšpunktā minēto apjomu summa apdrošināšanas sabiedrībām, kā minēts 73. panta 5. punktā.

2. Atbilstīgi 3.punktam minimālo kapitāla prasību aprēķina kā lineāru funkciju no šādu mainīgo lielumu grupas vai apakšgrupas: sabiedrības tehniskajām rezervēm, parakstītajām prēmijām, riska kapitāla, atliktā nodokļa un administratīvajiem izdevumiem. Mainīgos lielumus mēra, neņemot vērā pārapirošināšanu.

3. Neskarot 1. punkta d) apakšpunktu, minimālā kapitāla prasība nekad nav mazāka par 25 % un nepārsniedz 45 % no sabiedrības maksātspējas kapitāla prasības, ko aprēķina atbilstīgi VI nodaļas 4. iedaļas 2. vai 3. apakšiedaļai un kurā iekļauj jebkādu kapitāla palielinājumu, kas ir uzlikts atbilstīgi 37. pantam.

Laikposmā, kas beidzas ne vēlāk kā 2014.gada 31.oktobrī, dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm prasīt apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai piemērot pirmajā daļā minētos procentus tikai sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai, ko aprēķina atbilstīgi VI nodaļas 4. iedaļas 2. apakšiedaļai.

4. Apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības minimālā kapitāla prasību aprēķina vismaz reizi ceturksnī un šā aprēķina rezultātus paziņo uzraudzības iestādēm.

Ja kāds no 3. punktā minētajiem ierobežojumiem nosaka kādas sabiedrības minimālā kapitāla prasību, sabiedrība sniedz uzraudzības iestādei paskaidrojošu informāciju.

5. Komisija līdz 2017.gada 31.oktobrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejai, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/9/EK ⁽¹⁾, ziņojumu par dalībvalstu noteikumiem un uzraudzības iestāžu praksi, ko tās īsteno atbilstīgi 1. līdz 4. punktam.

Šajā ziņojumā īpaša uzmanība tiek pievērsta 3. punktā noteikto minimālo un maksimālo vērtību piemērošanai un līmenim, kā arī problēmām, ar kurām šā panta piemērošanā saskaras sabiedrības un uzraudzības iestādes.

130. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko precizē minimālā kapitāla prasības aprēķināšanu, kā norādīts 128. un 129. pantā.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

131. pants

Pārejas noteikumi saistībā ar atbilstību minimālā kapitāla prasībai

Atkāpjoties no 139. un 144. panta, ja apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības atbilst attiecīgi Direktīvas 2002/83/EK 28. pantā, Direktīvas 73/239/EK 16. pantā vai Direktīvas 2005/68/EK 37., 38. vai 39. pantā minētajai vajadzīgajai maksātspējas normai 2012.gada 31.oktobrī, bet tām nav pietiekams izmantojamais pamata pašu kapitāls, ar ko segt minimālā kapitāla prasību, attiecīgās sabiedrības panāk atbilstību 128. pantam līdz 2013. gada 31. oktobrim.

Ja attiecīgā sabiedrība neatbilst 128. pantam šā panta pirmajā daļā norādītajā termiņā, sabiedrības licenci anulē saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām piemērojamām procedūrām.

6. Iedaļa

Ieguldījumi

132. pants

Piesardzības princips

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības visus savus aktīvus iegulda saskaņā ar piesardzības principu, kā norādīts 2., 3. un 4. punktā.

(1) OV L 3, 7.1.2004., 34. lpp.

2. Attiecībā uz visu aktīvu portfeli apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības iegulda tikai tajos aktīvos un instrumentos, kuru riskus attiecīgā sabiedrība var pienācīgi identificēt, izmērit, uzraudzīt, vadīt, kontrolēt un par tiem ziņot, kā arī, attiecīgi ņemot vērā tās maksātspējas vispārējās vajadzības atbilstīgi 45. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktam.

Visus aktīvus, jo īpaši tos, kuri sedz minimālā kapitāla prasību un maksātspējas kapitāla prasību, iegulda, nodrošinot visa portfeļa drošību, kvalitāti, likviditāti un rentabilitāti. Turklāt šo aktīvu lokalizāciju veic tā, lai būtu nodrošināta to pieejamība.

Aktīvus, ar kuriem sedz tehniskās rezerves, arī iegulda atbilstīgi apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistību veidam un ilgumam. Minētos aktīvus iegulda saskaņā ar visu apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju interesēm, ņemot vērā jebkuru publiskotu polises mērķi.

Interesu konflikta gadījumā apdrošināšanas sabiedrības vai persona, kas pārvalda to aktīvu portfeli, nodrošina, ka ieguldījums ir veikts apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju interesēs.

3. Neskarot 2. punktu, attiecībā uz aktīviem, kas ir paredzēti dzīvības apdrošināšanas līgumiem, kuru ieguldījumu risku sedz apdrošinājuma ņēmēji, piemēro šā punkta otro, trešo un ceturto daļu.

Ja līgumā paredzētie ieguvumi ir tieši saistīti ar vienību vērtību PVKIU, kā definēts Direktīvā 85/611/EEK, vai ar aktīvu vērtību apdrošināšanas sabiedrību iekšējā kapitālā, kas parasti sadalīts vienībās, tehniskās rezerves attiecībā uz šiem ieguvumiem iespējami cieši jāsaista ar šīm vienībām vai, ja vienības nav izveidotas, šiem aktīviem.

Ja līgumā paredzētie ieguvumi ir tieši saistīti ar akciju indeksu vai citu atsauces vērtību, kas nav norādīta otrajā daļā, tehniskās rezerves attiecībā uz šiem ieguvumiem iespējami cieši jāsaista ar vienībām, kuras uzskatāmas par atsauces vērtību, vai, ja vienības nav izveidotas, ar aktīviem, kam ir attiecīgs nodrošinājums un tirgojamība un kas iespējami tuvu atbilst tiem, kuri ir attiecīgās atsauces vērtības pamatā.

Ja otrajā un trešajā daļā minētie ieguvumi ietver ieguldījumu efektivitātes garantiju vai kādu citu garantētu ieguvumu, uz aktīviem, ar kuriem sedz atbilstīgās papildu tehniskās rezerves, attiecinā 4. punktu.

4. Neskarot 2. punktu, aktīviem, uz kuriem neattiecas 3. punkts, piemēro šā punkta otro līdz piekto daļu.

Atvasināto instrumentu izmantošana ir pieļaujama, ja tie veicina risku samazināšanu vai sekmē efektīvu portfeļa pārvaldīšanu.

Ieguldījumus un aktīvus, kas netiek laisti tirdzniecībā regulētā finanšu tirgū, uztur piesardzīgā līmenī.

Aktīvus pienācīgi diversificē, lai nepieļautu pārmērīgu atkarību no kāda konkrēta aktīva, emitenta vai sabiedrību grupas, vai ģeogrāfiskās jomas un pārmērīgas riska uzkrāšanās portfelī.

Ieguldījumi aktīvos, ko emitējis viens emitents vai emitenti, kas pieder vienai grupai, nedrīkst pakļaut apdrošināšanas sabiedrības pārmērīgai riska koncentrācijai.

133. pants

Brīva ieguldījumu veikšana

1. Dalībvalstis nepieprasa apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām veikt ieguldījumus konkrētās aktīvu kategorijās.

2. Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības vai tās ieguldījumu pārvaldītāja lēmumiem par ieguldījumiem dalībvalstīs nepiemēro nekāda veida prasības par iepriekšēju apstiprināšanu vai sistemātisku ziņošanu.

3. Šis pants neskar dalībvalstu prasības, ar kurām ierobežo aktīvu veidus vai atsauces vērtības, ar ko var būt saistīti no polisēm gūstamie labumi. Jebkurus šādus noteikumus piemēro tikai tad, ja ieguldījumu risku uzņemas apdrošinājuma ņēmējs, kurš ir fiziska persona, un tie nav ierobežojošāki par noteikumiem Direktīvā 85/611/EEK.

134. pants

Aktīvu lokalizācija un aizliegums ieķīlāt aktīvus

1. Attiecībā uz Kopienā esošiem apdrošināšanas riskiem dalībvalstis neprasa, lai aktīvi, ar kuriem paredzēts segt tehniskās rezerves saistībā ar šiem riskiem, atrodas Kopienas teritorijā vai kādā konkrētā dalībvalstī.

Turklāt attiecībā uz atgūstamajām summām no pārāpdrošināšanas līgumiem ar sabiedrībām, kuras licencētas saskaņā ar šo direktīvu vai kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī un kuras maksātspējas režīms uzskatāms par atbilstīgu saskaņā ar 170. pantu, dalībvalstis nepieprasa lokalizēt Kopienas teritorijā aktīvus, kas veido šīs atgūstamās summas.

2. Dalībvalstis tehnisko rezervju izveidei nepatur un neievieš sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa dot aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai, ja pārapsedrošinātājs ir apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kas licencēta saskaņā ar šo direktīvu.

135. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai noteiktu kvalitatīvas prasības šādās jomās:

- a) ieguldījumu risku noteikšana, mērīšana, uzraudzība, pārvaldība un ziņošana saistībā ar 130. panta 2. punkta pirmo daļu;
- b) to īpašo risku noteikšana, mērīšana, uzraudzība, pārvaldība un ziņošana, kas izriet no ieguldījumiem atvasinātajos instrumentos un aktīvos, kas minēti 130. panta 4. punkta otrajā daļā;

2. Lai nodrošinātu starpnozaru konsekvenču un likvidētu nesaskaņotību starp to uzņēmumu interesēm, kuri "pārstrukturē" aizdevumus tirgojamos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatoros), un to apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību interesēm, kuras iegulda šajos vērtspapīros vai instrumentos, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar kuriem nosaka:

- a) prasības, kas jāievēro iniciatoram, lai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai būtu atļauts ieguldīt šādos vērtspapīros vai instrumentos, kas izlaisti pēc 2011. gada 1. janvāra, tostarp prasības, kas nodrošina, ka iniciators saglabā neto ekonomiskās intereses ne mazākas par 5 %;
- b) kvalitatīvas prasības, kas jāievēro apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kuras iegulda šādos vērtspapīros vai instrumentos.

3. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

VII NODAĻA

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības grūtībās vai nepieļaujāmā stāvoklī

136. pants

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību finanšu stāvokļa pasliktināšanās – noteikšana un paziņošana

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībās ir procedūras, kā noteikt finanšu stāvokļa pasliktināšanos, un tās nekavējoties paziņo uzraudzības iestādēm, ja šāda pasliktināšanās notiek.

137. pants

Neatbilstība tehniskajām rezervēm

Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība nepilda VI nodaļas 2. iedaļas prasības, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes, paziņojušas par savu nodomu uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādēm, var aizliegt tai brīvi rīkoties ar saviem aktīviem. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecas.

138. pants

Neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai

1. Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības nekavējoties informē uzraudzības iestādes, tiklīdz tās konstatē, ka vairs nav ievērota neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, vai pastāv risks, ka turpmākajos trīs mēnešos sagaidāma neatbilstība.

2. Divu mēnešu laikā pēc tam, kad novērota neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība uzraudzības iestādei iesniedz reālu sanācijas plānu, lai saņemtu apstiprinājumu.

3. Uzraudzības iestāde attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai pieprasa veikt vajadzīgos pasākumus, lai sešu mēnešu laikā pēc tam, kad novērota neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai, panāktu maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojamā pašu kapitāla līmeņa atjaunošanu vai tās riska profila samazināšanu, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

Uzraudzības iestāde vajadzības gadījumā šo laikposmu var pagarināt par trīs mēnešiem.

4. Ārkārtēja finanšu tirgu krituma gadījumā uzraudzības iestāde var pagarināt 3. punkta otrajā daļā noteikto laikposmu, nosakot atbilstīgu laikposmu, ņemot vērā visus būtiskos faktorus.

Attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība ik pēc trim mēnešiem iesniedz savai uzraudzības iestādei progressa ziņojumu, kurā minēti veiktie pasākumi un panāktais progress, lai panāktu maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojamā pašu kapitāla līmeņa atjaunošanu vai riska profila samazināšanu, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

Pagarinājumu, kas minēts pirmajā daļā, anulē, ja progressa ziņojumā redzams, ka maksātspējas kapitāla prasības segšanai izmantojamā pašu kapitāla līmeņa atjaunošanā vai riska profila samazināšanā, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai, nav bijis būtiska progressa laikā no dienas, kad konstatēta neatbilstība starp maksātspējas kapitāla prasību, līdz progressa ziņojuma iesniegšanas dienai.

5. Izņēmuma gadījumos, ja uzraudzības iestāde uzskata, ka attiecīgās sabiedrības finansiālā situācija turpinās pasliktināties, tā var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar minētās sabiedrības aktīviem. Minētā uzraudzības iestāde informē uzņēmēju dalībvalstu uzraudzības iestādes par visiem pasākumiem, kādus tā veikusi. Minētās iestādes pēc piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes lūguma veic tādus pašus pasākumus. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecas.

139. pants

Neatbilstība minimālā kapitāla prasībai

1. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības nekavējoties informē uzraudzības iestādi, ja tās konstatē, ka vairs nav ievērota atbilstība minimālā kapitāla prasībai, vai pastāv risks, ka turpmākajos trīs mēnešos sagaidāma neatbilstība.

2. Viena mēneša laikā pēc tam, kad novērota neatbilstība minimālā kapitāla prasībai, attiecīgā apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība uzraudzības iestādēm apstiprinājuma saņemšanai iesniedz reālistisku īstermiņa finanšu shēmu, ar ko trīs mēnešu laikā pēc minētās neatbilstības novērošanas atjaunot izmantojamo pamata pašu kapitālu vismaz minimālā kapitāla prasības līmenī vai samazināt riska profilu, nodrošinot atbilstību minimālā kapitāla prasībai.

3. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīcību ar apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības aktīviem. Tā attiecīgi informē uzņēmēja dalībvalstu uzraudzības iestādes. Pēc piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes lūguma šīs iestādes veic tādus pašus pasākumus. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecas.

140. pants

Aizliegums brīvi rīkoties ar dalībvalsts teritorijā izvietotiem aktīviem

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai saskaņā ar valsts tiesību aktiem varētu 137. līdz 139. pantā un 144. panta 2. punktā minētajos gadījumos aizliegt brīvi rīkoties ar to teritorijā izvietotiem aktīviem, ja sabiedrības piederības dalībvalsts to lūdz un norāda, uz kuriem aktīviem šādi pasākumi attiecināmi.

141. pants

Uzraudzības pilnvaras finanšu stāvokļa pasliktināšanās gadījumā

Neatkarīgi no 138. un 139. panta, ja sabiedrības maksātspējas stāvoklis turpina pasliktināties, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu apdrošinājumaņēmēju intereses apdrošināšanas līgumu gadījumā vai saistības, kas izriet no pārapsdrošināšanas līgumiem.

Minētie pasākumi ir proporcionāli un tādējādi atspoguļo attiecīgās apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības maksātspējas stāvokļa pasliktināšanās līmeni un ilgumu.

142. pants

Sanācijas plāns un finanšu shēma

1. Direktīvas 138. panta 2. punktā minētajā sanācijas plānā un 139. panta 2. punktā minētajā finanšu shēmā iekļauj vismaz šādas ziņas vai pierādījumus:

- a) vadības izdevumu provizorisks tāme, jo īpaši kārtējie vispārējie izdevumi un komisijas maksas;
- b) ienākumu un izdevumu tāmes attiecībā uz tiešajiem darījumiem, pieņemtās pārapsdrošināšanas līgumiem un pārapsdrošināšanas cesijām;
- c) paredzamā bilance;
- d) to finanšu resursu tāme, ar ko paredzēts segt tehniskās rezerves, minimālā kapitāla prasību un maksātspējas kapitāla prasību;
- e) vispārējā pārapsdrošināšanas politika.

2. Ja uzraudzības iestādes ir pieprasījušas 138. panta 2. punktā minēto sanācijas plānu vai 139. panta 2. punktā minēto finanšu shēmu saskaņā ar šā panta 1. punktu, tās atturas izsniegt atļauju saskaņā ar 39. pantu, ciktāl tās uzskata, ka apdrošinājumaņēmēju tiesības vai pārapsdrošināšanas sabiedrības līgumsaistības ir apdraudētas.

143. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, nosakot faktoros, kas jāņem vērā atbilstīgi 138. panta 4. punktam, tostarp maksimālo atbilstīgo laikposmu, ko izsaka ar mēnešu kopējo skaitu un kurš ir vienāds visām apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kā minēts 138. panta 4. punkta pirmajā daļā.

Ja tas vajadzīgs, lai veicinātu konvergenci, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, nosakot turpmākas specifikācijas sanācijas plānam, kas minēts 136. panta 2. punktā, finanšu shēmai, kas minēta 139. panta 2. punktā, un ņemot vērā 141. pantu, pienācīgi cenšoties izvairīties no procikliskas ietekmes.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot tos, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

144. pants

Licences anulēšana

1. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde var anulēt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai izsniegtu licenci šādos gadījumos:

- a) attiecīgā sabiedrība nav izmantojusi licenci 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ir pārtraukusi darbību ilgāk par sešiem mēnešiem, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi licences derīguma izbeigšanos šādos gadījumos;
- b) attiecīgā sabiedrība vairs nepilda licences nosacījumus;
- c) attiecīgā sabiedrība rupji pārkāpj pienākumus, kas paredzēti noteikumos, kuri uz to attiecas.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde anulē licenci, kas izsniegta apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai, ja sabiedrība neievēro minimālā kapitāla prasību un uzraudzības iestādes uzskata, ka iesniegtā finanšu shēma ir nepārprotami neatbilstīga, vai attiecīgā sabiedrība neievēro apstiprināto shēmu trīs mēnešu laikā pēc tam, kad novērota neatbilstība minimālā kapitāla prasībai.

2. Ja licenci anulē vai tā kļuvusi nederīga, piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde par to attiecīgi informē citu dalībvalstu kompetentās iestādes un minētās iestādes veic attiecīgus pasākumus, kas liedz apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai to teritorijā sākt jaunus darījumus.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde sadarbībā ar šīm iestādēm veic visus pasākumus, kas vajadzīgi apdrošināto personu interešu aizsardzībai un, jo īpaši ierobežo rīcību ar apdrošināšanas sabiedrības aktīviem, ievērojot 140. pantu.

3. Lēmumos par licences anulēšanu ietver sīku pamatojumu, un tos paziņo attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai.

VIII NODAĻA

Tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Iedaļa

Apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbība

145. pants

Filiāļu nodibināšanas nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas sabiedrība, kas vēlas dibināt filiāli citā dalībvalsts teritorijā, par to paziņo savas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm.

Uz jebkuru sabiedrības pastāvīgu darbību dalībvalstī attiecina tādas pašas nosacījumus kā uz filiāli, pat ja tā nav filiāles formā, bet ir tikai birojs, ko vada pašas sabiedrības personāls vai neatkarīga persona, kam piešķirtas pastāvīgas pilnvaras rīkoties sabiedrības vārdā.

2. Dalībvalstis prasa, lai apdrošināšanas sabiedrība, kas vēlas atvērt filiāli citā dalībvalstī, iesniedzot 1. punktā paredzēto paziņojumu, sniegtu šādu informāciju:

- a) dalībvalsts, kuras teritorijā tā paredzējusi dibināt filiāli;
- b) darbības plāns, kurā vismaz izklāstīti paredzētās darbības veidi un filiāles organizatoriskā uzbūve;
- c) personas vārds, kurai ir attiecīgās pilnvaras uzņemties saistības attiecībā pret trešām personām par apdrošināšanas sabiedrību vai, Lloyd's gadījumā, par attiecīgajiem apdrošinātājiem un pārstāvēt to vai tos attiecībās ar uzņēmēja dalībvalsts iestādēm un tiesām ("pilnvarotais pārstāvis");
- d) adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur iegūstami un iesniedzami dokumenti, tostarp visa saziņa ar pilnvaroto pārstāvi;

attiecībā uz Lloyd's sabiedrību, gadījumā, ja uzņēmēja dalībvalstī notiek tiesas prāva sakarā ar apdrošināšanas saistībām, pret apdrošinātajām personām nedrīkst izturēties mazāk labvēlīgi kā tad, ja prāva būtu ierosināta pret parastām sabiedrībām.

3. Ja nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība paredz, ka filiāle apdrošinās riskus, kas pieder pie I pielikuma A daļā norādītā 10. apdrošināšanas veida, neietverot pārvaldītāju atbildību, tai jāapliecina, ka tā ir kļuvusi par valsts iestādes un valsts garantiju fonda locekli uzņēmēja dalībvalstī.

4. Gadījumā, ja mainās kādi no 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktā norādītajiem datiem, apdrošināšanas sabiedrība sniedz rakstisku ziņojumu par šīm pārmaiņām piederības un filiāles dalībvalstu uzraudzības iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms pārmaiņu veikšanas, lai piederības un filiāles dalībvalstu uzraudzības iestādes varētu izpildīt attiecīgos pienākumus saskaņā ar 146. pantu.

146. pants

Informācijas paziņošana

1. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm nav pamata apšaubīt apdrošināšanas sabiedrības pārvaldes sistēmu vai finanšu stāvokli, vai pilnvarotā pārstāvja piemērotību un atbilstību 42. pantā noteiktajām prasībām, lai veiktu plānoto darbību, tās trīs mēnešu laikā pēc visas 145. panta 2. punktā norādītās informācijas saņemšanas to paziņo uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādēm un informē par to apdrošināšanas sabiedrību.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes arī apliecina, ka apdrošināšanas sabiedrība sedz maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 100. un 129. pantu.

2. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes atsakās uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādēm sniegt 145. panta 2. punktā minēto informāciju, tās atteikuma iemeslus paziņo attiecīgajai apdrošināšanas sabiedrībai trīs mēnešu laikā pēc visas prasītās informācijas saņemšanas.

Atteikuma vai attiecīgu darbību neveikšanas gadījumā apdrošināšanas sabiedrībai var būt tiesības griezties piederības dalībvalsts tiesā.

3. Pirms apdrošināšanas sabiedrības filiāle sāk darbību, uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādes divu mēnešu laikā pēc 1. punktā norādītās informācijas saņemšanas paziņo piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei nosacījumus, saskaņā ar kuriem sabiedrības interesēs minētā darījumdarbība ir jāveic uzņēmēja dalībvalstī. Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde paziņo šo informāciju attiecīgajai apdrošināšanas sabiedrībai.

Apdrošināšanas sabiedrība var nodibināt filiāli un sākt darījumdarbību no dienas, kurā piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde ir saņēmusi šādu paziņojumu, vai, ja paziņojums nav saņemts - kad beidzies pirmajā daļā paredzētais termiņš.

2. Iedaļa

Apdrošināšanas sabiedrību pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

147. pants

Iepriekšēja paziņošana piederības dalībvalstij

Apdrošināšanas sabiedrība, kas pirmo reizi nodomājusi izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību darbībai vienā vai vairākās dalībvalstīs, iepriekš paziņo to piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm, norādot, kāda veida riskus vai saistības paredzēts uzņemt.

148. pants

Piederības dalībvalsts sniegts paziņojums

1. Mēneša laikā pēc 147. pantā paredzētā paziņojuma piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes dalībvalstij vai valstīm, kurās apdrošināšanas sabiedrība plāno darboties, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, iesniedz šādus datus:

- apliecinājums, ka apdrošināšanas sabiedrība sedz maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 100. un 129. pantu;
- apdrošināšanas veidi, kurus apdrošināšanas sabiedrībai atļauts piedāvāt;
- to risku vai saistību raksturs, ko apdrošināšanas sabiedrība paredz uzņemt uzņēmēja dalībvalstī.

Vienlaicīgi piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes informē attiecīgo apdrošināšanas sabiedrību par minēto paziņojumu.

2. Dalībvalstis, kurās nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, plāno apdrošināt riskus, kas pieder pie I pielikuma A daļā norādītā 10. apdrošināšanas veida, izņemot pārvaldītāju atbildību, var prasīt, lai apdrošināšanas sabiedrība iesniedz šādu informāciju:

18. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētā pārstāvja vārds un adrese,
- deklarācija, ka tā ir kļuvusi par valsts biroja vai valsts garantiju fonda dalībnieku uzņēmēja dalībvalstī.

3. Ja piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes nepaziņo 1. punktā norādīto informāciju minētajā punktā noteiktā laikā, tām šajā pašā laikā apdrošināšanas sabiedrībai jāsniedz atteikuma pamatojums.

Ja saņemts atteikums vai netiek veikta nekāda rīcība, sabiedrība ir tiesīga griezties piederības dalībvalsts tiesās.

4. Apdrošināšanas sabiedrība var sākt darbību dienā, kurā to informē par paziņojumu, kas paredzēts 1. punkta pirmajā daļā.

149. pants

Riska vai saistību rakstura pārmaiņas

Ja apdrošināšanas sabiedrība paredzējusi mainīt 145. pantā minēto informāciju, pārmaiņas izdarāmas saskaņā ar 147. un 148. pantā paredzēto procedūru.

2. apakšiedaļa

Sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskā atbildība

150. pants

Sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku obligātā civiltiesiskā atbildība

1. Ja nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība, izmantojot iestādi, kas atrodas kādā dalībvalstī, kādā citā dalībvalstī apdrošina pret kādu no riskiem, kas iekļauti I pielikuma A daļas 10. apdrošināšanas veidā, izņemot pārvaldītāja atbildību, uzņēmēja dalībvalsts prasa minētajai sabiedrībai kļūt par dalībnieku šīs valsts birojā un garantiju fondā, kā arī piedalīties to finansēšanā.

2. Panta 1. punktā minēto finanšu ieguldījumu veic tikai par riskiem, kas norādīti I pielikuma A daļas 10. apdrošināšanas veidā, izņemot pārvaldītāja atbildību, ko sedz, sniedzot pakalpojumus. Šo ieguldījumu aprēķina tāpat kā nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas sedz šos riskus, minētajā dalībvalstī veicot uzņēmējdarbību.

Aprēķinu veic, pamatojoties uz apdrošināšanas sabiedrības prēmiju ienākumiem minētajā apdrošināšanas veidā uzņēmēja dalībvalstī vai arī uz šajā apdrošināšanas veidā apdrošināto risku skaitu minētajā valstī.

3. Uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt apdrošināšanas sabiedrībām, kas sniedz pakalpojumus, ievērot minētās dalībvalsts noteikumus attiecībā uz apdrošināšanu pret paaugstinātiem riskiem, ja šādi noteikumi attiecas uz nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību minētajā valstī.

151. pants

Nediskriminējoša attieksme pret personām, kas iesniedz prasības

Uzņēmēja dalībvalsts prasa nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai nodrošināt to, ka personām, kas iesniedz prasības sakarā ar attiecīgās dalībvalsts teritorijā notikušiem negadījumiem, netiek radīti nelabvēlīgāki apstākļi tikai tādēļ, ka sabiedrība apdrošina pret I pielikuma A daļas 10. apdrošināšanas veida risku, izņemot pārvaldītāju atbildību, sniedzot pakalpojumus, nevis izmantojot iestādi šajā valstī.

152. pants

Pārstāvis

1. Direktīvas 151. pantā minētajām vajadzībām uzņēmēja dalībvalsts prasa nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai iecelt pārstāvi, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā, uzdodot viņam apkopot visu vajadzīgo informāciju, kas saistīta ar prasībām, un piešķirot viņam pietiekamas pilnvaras pārstāvēt sabiedrību attiecībā ar personām, kam nodarīts kaitējums un kas varētu iesniegt prasības, ietverot šādu prasību apmaksu, kā arī pārstāvēt vai, vajadzības gadījumā, nodrošināt sabiedrības pārstāvību attiecīgās dalībvalsts tiesās un iestādēs sakarā ar šīm prasībām.

Šim pārstāvim var arī prasīt pārstāvēt nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādēs saistībā ar sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polišu un to derīguma pārbaudi.

2. Uzņēmēja dalībvalsts nedrīkst uzdot pārstāvim veikt citas darbības nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības vārdā, kā vien tās darbības, kas minētas 1. punktā.

3. Pārstāvja iecelšana nav filiāles atvēršana 145. panta nozīmē.

4. Ja apdrošināšanas sabiedrība nav iecēlusi savu pārstāvi, dalībvalstis var apstiprināt atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvi, kas iecelts saskaņā ar Direktīvas 2000/26/EK 4. pantu, lai uzņemtos tāda pārstāvja pienākumus, kurš minēts šā panta 1. punktā.

3. Iedaļa

Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu kompetence

1. apakšiedaļa

Apdrošināšana

153. pants

Valoda

Uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes var prasīt, lai informācija, kuru tās var pieprasīt par to apdrošināšanas sabiedrību darbību, kas darbojas tās teritorijā, tām tiktu iesniegta minētās valsts oficiālajā (-s) valodā(-s).

154. pants

Iepriekšēja ziņošana un iepriekšēja apstiprināšana

1. Uzņēmēja dalībvalsts nepieņem noteikumus, kas prasa iepriekš apstiprināt vispārīgus un īpašos apdrošināšanas noteikumus, prēmiju lielumus, vai, dzīvības apdrošināšanas gadījumā, metodes prēmiju un tehnisko rezervju aprēķināšanai, vai veidlapas un citus dokumentus, kurus apdrošināšanas sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājuma ņēmējiem, vai regulāri sniegt ziņas par tiem.
2. Uzņēmēja dalībvalsts var tikai pieprasīt, lai apdrošināšanas sabiedrība, kas tās teritorijā plāno veikt apdrošināšanu, sniedz vienreizējus ziņojumus par apdrošināšanas noteikumiem un citiem dokumentiem nolūkā pārbaudīt to atbilstību valsts tiesību aktiem par apdrošināšanas līgumiem, un šī prasība nedrīkst būt priekšnoteikums apdrošināšanas sabiedrības darījumu veikšanai.
3. Uzņēmēja dalībvalsts nedrīkst paturēt spēkā vai ieviest noteikumu par iepriekšēju ziņošanu vai apstiprinājuma iegūšanu prēmiju likmju paredzētajai paaugstināšanai, ja vien tas nav ieviests vispārējā cenu kontroles sistēmā.

155. pants

Apdrošināšanas sabiedrības, kas neievēro tiesību normas

1. Ja kādas uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes konstatē, ka apdrošināšanas sabiedrība ar filiāli vai sabiedrība, kas izmanto pakalpojumu sniegšanas brīvību, šīs valsts teritorijā neievēro tiesību normas, kas šajā dalībvalstī uz to attiecas, tās liek apdrošināšanas sabiedrībai novērst šo pārkāpumu.

2. Ja attiecīgā apdrošināšanas sabiedrība noteiktos pasākumus nepilda, šīs dalībvalsts uzraudzības iestādes par to atbilstīgi informē piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes, tiklīdz iespējams, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā apdrošināšanas sabiedrība novērs pārkāpumu.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes informē uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādes par veiktajiem pasākumiem.

3. Ja pretēji piederības dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai tādēļ, ka šie pasākumi tajā valstī ir neatbilstīgi vai tādu vispār nav, apdrošināšanas sabiedrība turpina pārkāpt uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošās tiesību normas, uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes, informējušas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākas nelikumības vai sodītu par tām, kā arī, ja tas noteikti nepieciešams, liegtu sabiedrībai turpmāk slēgt jaunus apdrošināšanas līgumus uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Dalībvalsts nodrošina, ka to teritorijā par apdrošināšanas sabiedrībām ir iespējams saņemt šiem pasākumiem vajadzīgos juridiskos dokumentus.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neietekmē attiecīgo dalībvalstu pilnvaras veikt vajadzīgos ārkārtas pasākumus, lai to teritorijā novērstu nelikumības vai sodītu par tām. Šīs pilnvaras ietver arī iespēju savā teritorijā aizliegt kādām apdrošināšanas sabiedrībām slēgt jaunus apdrošināšanas līgumus.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neietekmē dalībvalstu pilnvaras uzlikt sodus par pārkāpumiem to teritorijā.

6. Ja apdrošināšanas sabiedrībai, kas izdarījusi pārkāpumu, attiecīgajā dalībvalstī atrodas iestāde vai pieder īpašums, šīs dalībvalsts uzraudzības iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem var piemērot valsts administratīvos sodus, kādi paredzēti par šādu pārkāpumu, vēršot sankcijas pret šo iestādi vai īpašumu.

7. Pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 2. līdz 6. punktu un saistīti ar apdrošināšanas uzņēmējdarbības veikšanas ierobežojumiem, pienācīgi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajai apdrošināšanas sabiedrībai.

8. Apdrošināšanas sabiedrības iesniedz uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādēm pēc to pieprasījuma visus prasītos dokumentus 1. līdz 7. punkta izpildei tādā pašā apjomā, kādā tie jāiesniedz apdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenais birojs atrodas šajā dalībvalstī.

9. Dalībvalstis informē Komisiju par to gadījumu skaitu un veidu, kuru rezultātā bijis atteikums saskaņā ar 146. un 148. pantu, kuros veikti pasākumi saskaņā ar šā panta 4. punktu.

Pamatojoties uz minēto informāciju, Komisija informē Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju ik pēc diviem gadiem.

156. pants

Reklāma

Apdrošināšanas sabiedrības, kuru galvenais birojs atrodas dalībvalstīs, var reklamēt savus pakalpojumus, izmantojot visus pieejamos saziņas līdzekļus, uzņēmēja dalībvalstī saskaņā ar tiesību aktiem, kas sabiedrības interesēs pieņemti šāda reklāmas veida un satura reglamentēšanai.

157. pants

Nodokļi par prēmijām

1. Neietekmējot tālāku saskaņošanu, par katru apdrošināšanas līgumu maksājami tikai netiešie nodokļi un parafiskālie maksājumi par apdrošināšanas prēmijām dalībvalstī, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalstī.

Lai piemērotu pirmo daļu, kustamais īpašums, kas atrodas ēkā dalībvalsts teritorijā, izņemot kravas tranzītā, ir uzskatāms par šajā dalībvalstī iespējamu risku pat tad, ja uz ēku un tajā atrodošos īpašumu neattiecas viena un tā pati apdrošināšanas polise.

Spānijas gadījumā uz apdrošināšanas līgumu attiecas arī papildu kapitāla prasība attiecībā uz Spānijas "Consortio de Compensación de Seguros" tā funkciju izpildei sakarā ar zaudējumu atlīdzināšanu, kas rodas no ārkārtējiem notikumiem šajā dalībvalstī.

2. Līgumam piemērojamie tiesību akti atbilstīgi šīs direktīvas 178. pantam un Regulai (EK) Nr. 593/2008 neietekmē piemērojamos fiskālos pasākumus.

3. Dalībvalstis piemēro savus valsts tiesību aktus tām apdrošināšanas sabiedrībām, kas to teritorijā sedz risku vai saistības, lai nodrošinātu netiešo nodokļu un parafiskālo maksājumu iekasēšanu, kas maksājami saskaņā ar 1. punktu.

2. apakšiedaļa

Pārapirošināšana

158. pants

Pārapirošināšanas sabiedrības, kas neievēro tiesību normas

1. Ja dalībvalsts uzraudzības iestādes konstatē, ka pārapirošināšanas sabiedrība, kam ir filiāle vai kas darbojas tās teritorijā, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, neievēro tiesību normas, kas šajā dalībvalstī uz to attiecas, tās liek attiecīgajai pārapirošināšanas sabiedrībai šos pārkāpumus novērst. Tajā pat laikā tās dara zināmus šos faktus piederības dalībvalsts uzraudzības iestādei.

2. Ja pretēji piederības dalībvalsts veiktajiem pasākumiem pārapirošināšanas sabiedrība turpina pārkāpt tiesību normas, kas uz to attiecas uzņēmēja dalībvalstī, vai arī šādi pasākumi izrādās neattiecināmi, uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādes, vispirms informējot piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi, var veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākus pārkāpumus vai sodītu par tiem, kā arī, ciktāl tas noteikti nepieciešams, liegtu šai pārapirošināšanas sabiedrībai uzņēmēja dalībvalsts teritorijā turpmāk slēgt jaunus pārapirošināšanas līgumus.

Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā ir iespējams saņemt juridiskos dokumentus, kas vajadzīgi šiem pasākumiem attiecībā uz pārapirošināšanas sabiedrībām.

3. Visus saskaņā ar 1. un 2. punktu noteiktos pasākumus, kas paredz sankcijas vai pārapirošināšanas uzņēmējdarbības veikšanas ierobežojumus, pienācīgi pamato un paziņo attiecīgajai pārapirošināšanas sabiedrībai.

4. Iedaļa

Statistiskā informācija

159. pants

Statistikas dati par pārrobežu darbībām

Saistībā ar darījumiem, kas veikti, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību, un darījumiem, kas veikti, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, katra apdrošināšanas sabiedrība informē savas piederības dalībvalsts uzraudzības iestādi atsevišķi par prēmiju, prasību un komisijas maksas apjomu, neatrēķinot pārapirošināšanu, katrā dalībvalstī un šādi:

- attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu – pēc apdrošināšanas veidu grupām, kā norādīts V pielikumā;
- attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu – pēc katra I līdz X apdrošināšanas veida, kā norādīts II pielikumā.

Attiecībā uz I pielikuma A daļas 10. apdrošināšanas veidu, neietverot pārvadātāju atbildību, attiecīgā sabiedrība minēto uzraudzības iestādi informē arī par prasību saņemšanas biežumu un vidējām izmaksām.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestāde pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju apkopotā veidā noteiktā laikā nosūta visu citu attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestādēm pēc to pieprasījuma.

5. Iedaļa

Filiāļu līgumu apstrāde likvidācijas procesā

160. pants

Apdrošināšanas sabiedrību likvidācija

Ja tiek likvidēta apdrošināšanas sabiedrība, saistības, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti, filiālē vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpildāmas tāpat kā tās, kas izriet no citiem šīs sabiedrības apdrošināšanas līgumiem, nešķirojot apdrošinātās personas un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējus pēc valstiskās piederības.

161. pants

Pārapirošināšanas sabiedrību likvidācija

Ja tiek likvidēta pārapirošināšanas sabiedrība, saistības, kas izriet no līgumiem, kuri noslēgti filiālē vai izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, izpildāmas tāpat kā tās, kas izriet no citiem šīs sabiedrības pārapirošināšanas līgumiem.

IX NODAĻA

**Filiāles, kas veic uzņēmējdarbību kopienā un pieder
apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībām, kuru
galvenie biroji atrodas ārpus kopienas**

1. Iedaļa

Uzņēmējdarbības uzsākšana

162. pants

Licencēšanas princips un nosacījumi

1. Dalībvalstis dod iespēju veikt 2. panta 1. punkta pirmajā daļā norādīto uzņēmējdarbību jebkurai sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, ja tā ir saņēmusi licenci.

2. Dalībvalsts var piešķirt licenci, ja sabiedrība atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- a) saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem tā ir tiesīga veikt darbību apdrošināšanas nozarē;
- b) tā nodibina filiāli tās dalībvalsts teritorijā, kur tiek pieprasīta licence;
- c) filiāles darbības vietā tā apņemas izveidot atsevišķu uzskaiti par darījumiem, ko tā šeit veic, un glabāt tur visus datus, kas saistīti ar veiktajiem darījumiem;
- d) tā ieceļ pilnvarotu pārstāvi, kuru apstiprina uzraudzības iestādes;
- e) dalībvalstī, kurā tiek pieprasīta licence, tai pieder aktīvi, kuru apjoms ir vismaz puse no absolūtās minimālās vērtības, kas attiecībā uz minimālā kapitāla prasību noteikta 129. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un tā nogulda vienu ceturtdaļu no minētās absolūtās minimālās vērtības kā garantiju;
- f) tā apņemas segt maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību saskaņā ar 100. un 128. panta prasībām;
- g) tā paziņo tā atbildības prasību administrēšanas pārstāvja vārdu un adresi, kas katrā dalībvalstī ir iecelts citādi nekā dalībvalstī, kurā pieprasīta licence, ja apdrošinātie riski pieder pie I pielikuma A daļā norādītā 10. apdrošināšanas veida, izņemot pārvadātāju atbildību;
- h) tā iesniedz darbības plānu saskaņā ar 163. pantu;
- i) tā ievēro pārvaldes prasības, kā norādīts IV nodaļas 2. iedaļā.

3. Šajā nodaļā "filiāle" ir jebkura pastāvīga struktūra dalībvalsts teritorijā, ko ir izveidojusi 1. punktā minētā sabiedrība, kas saņem licenci šajā dalībvalstī un kas veic uzņēmējdarbību apdrošināšanas nozarē.

163. pants

Filiāles darbības plāns

1. Filiāles darbības plānā, kas minēts 162. panta 2. punkta h) apakšpunktā, jābūt šādiem datiem:

- a) to risku vai saistību raksturs, ko sabiedrība piedāvā segt;
 - b) pārapsrošināšanas pamatprincipi;
 - c) turpmākās maksātspējas kapitāla prasības tāme atbilstīgi VI nodaļas 4. iedaļai, pamatojoties uz paredzamo bilanci, kā arī aprēķina metode, ko izmanto šo tāmju aprēķināšanai;
 - d) turpmākās minimālā kapitāla prasības tāme atbilstīgi VI nodaļas 5. iedaļai, pamatojoties uz paredzamo bilanci, kā arī aprēķina metode, ko izmanto šo tāmju aprēķināšanai;
 - e) sabiedrības izmantojamā pašu kapitāla un izmantojamā pamata pašu kapitāla stāvoklis attiecībā pret maksātspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību, kā norādīts VI nodaļas 4. un 5. iedaļā;
 - f) to izdevumu novērtējumi, kas saistīti ar administratīvo pakalpojumu ieviešanu un darījumu drošību, finanšu līdzekļiem, ar kuriem paredzēts segt šīs izmaksas, un, ja apdrošināmie riski ir klasificēti I pielikuma A daļas 18. apdrošināšanas veidā, informācija par palīdzības sniegšanai pieejamajiem līdzekļiem;
 - g) informācija par pārvaldes sistēmas struktūru.
2. Papildus 1. punktā izklāstītajām prasībām darbības plānā ietver šādu informāciju par pirmajiem trim finanšu gadiem:
- a) paredzamā bilance;
 - b) to finanšu resursu tāme, ar ko paredzēts segt tehniskās rezerves, minimālā kapitāla prasību un maksātspējas kapitāla prasību;
 - c) attiecībā uz nedzīvības apdrošināšanu:
 - i) to pārvaldības izdevumu tāmes, kas nav uzsākšanas izmaksas, jo īpaši par kārtējiem vispārējiem izdevumiem un komisijas maksām;
 - ii) prēmiju vai maksājumu un prasību tāmes;
 - d) attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu detalizētas ienākumu un izdevumu tāmes attiecībā uz tiešajiem darījumiem, pārapsrošināšanas līgumiem un pārapsrošināšanas cesijām.

3. Attiecībā uz dzīvības apdrošināšanu dalībvalstis var pieprasīt apdrošināšanas sabiedrībām iesniegt regulārus ziņojumus par tehnisko bāzi, kuru izmanto prēmiju un tehnisko rezervju aprēķināšanai, bet šī prasība nav priekšnoteikums, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrība varētu veikt savu uzņēmējdarbību.

164. pants

Portfeļa nodošana

1. Saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem dalībvalstis ļauj filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā un uz kurām attiecas šī nodaļa, nodot visu vai daļu no to līgumu portfeļa cesionāram, kas veic uzņēmējdarbību šajā pašā dalībvalstī, ja šis dalībvalsts vai attiecīgā gadījumā 167. pantā minētās dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecina, ka cesionāram pēc portfeļa pieņemšanas ir vajadzīgais izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt 100. panta pirmajā daļā minēto maksāspējas kapitāla prasību.

2. Saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem dalībvalstis ļauj filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā un uz kurām attiecas šī nodaļa, nodot visu vai daļu no to līgumu portfeļa apdrošināšanas sabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, ja šis dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecina, ka pēc portfeļa saņemšanas cesionāram ir vajadzīgais izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt 100. panta pirmajā daļā minēto maksāspējas kapitāla prasību.

3. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktu nosacījumiem dalībvalsts ļauj filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību tās teritorijā un uz kurām attiecas šī nodaļa, pilnīgi vai daļai nodot līgumu portfeli filiālei, uz kuru attiecas šī nodaļa un kura darbojas citas dalībvalsts teritorijā, tā nodrošina, ka cesionāra dalībvalsts vai – attiecīgā gadījumā – 165. pantā minētās dalībvalsts uzraudzības iestādes apliecina šo:

- a) pēc portfeļa saņemšanas cesionāram ir vajadzīgais izmantojamais pašu kapitāls, ar ko segt maksāspējas kapitāla prasību;
- b) cesionāra dalībvalsts tiesību akti pieļauj šādu nodošanu; un
- c) šī dalībvalsts šādu nodošanu ir akceptējusi.

4. Šā panta 1. līdz 3. punktā minētajos gadījumos dalībvalsts, kurā atrodas filiāle, kas nodod līgumu portfeli, nodošanu atļauj pēc tam, kad ir saņēmusi piekrišanu no uzraudzības iestādēm dalībvalstī, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalstī, ja tā nav tā pati dalībvalsts, kurā atrodas filiāle, kas veic nodošanu.

5. To dalībvalstu uzraudzības iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas sniedz savu atzinumu vai piekrišanu tās filiāles piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kas veic nodošanu. Ja šajā laikā tās nav paziņojušas savu viedokli, to uzskata par labvēlīgu atzinumu vai piekrišanu klusuciešot.

6. Nodošanu, kas atļauta saskaņā ar 1. līdz 5. punktu, publicē, ievērojot valsts tiesību aktus, dalībvalstī, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalstī.

Šāda nodošana automātiski ir spēkā attiecībā uz apdrošinājumaņēmējiem, apdrošinātajām personām un citām personām, kurām ir tiesības vai saistības, kas paredzētas nodotajos līgumos.

165. pants

Tehniskās rezerves

Dalībvalstis liek sabiedrībām nodrošināt pietiekamas tehniskās rezerves, ar ko segt apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas saistības, ko tās uzņemušas to teritorijā un kas aprēķinātas saskaņā ar VI nodaļas 2. iedaļu. Dalībvalstis pieprasa sabiedrībām novērtēt aktīvus un pasīvus saskaņā ar VI nodaļas 1. iedaļu un noteikt pašu kapitālu saskaņā ar VI nodaļas 3. iedaļu.

166. pants

Maksāspējas kapitāla prasība un minimālā kapitāla prasība

1. Katra dalībvalsts pieprasa tās teritorijā izveidotajām filiālēm izmantojamā pašu kapitāla summu, ko veido 98. panta 3. punktā norādītie posteņi.

Maksāspējas kapitāla prasību un minimālā kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar VI nodaļas 4. un 5. iedaļu.

Tomēr maksāspējas kapitāla prasības un minimālā kapitāla prasības aprēķināšanas nolūkā attiecībā gan uz nedzīvības apdrošināšanu, gan uz dzīvības apdrošināšanu ņem vērā tikai tos darījumus, ko veic attiecīgā filiāle.

2. Minimālā kapitāla prasības segšanai vajadzīgā izmantojamā pamata pašu kapitāla summu un šīs minimālā kapitāla prasības absolūto minimālo vērtību veido saskaņā ar 98. panta 4. punktu.

3. Pamata pašu kapitāla izmantojamā summa nedrīkst būt mazāka par pusi no absolūtās minimālās vērtības, kas noteikta 129. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

Depozītu, ko nogulda saskaņā ar 162. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ieskaita šādā izmantojamajā pamata pašu kapitālā, ar ko sedz minimālā kapitāla prasību.

4. Aktīvi, kas veido maksāspējas kapitāla prasību minimālā kapitāla prasības apjomā jātur dalībvalstī, kurā sabiedrība darbojas, bet to atlikums – Kopienā.

167. pants

Atvieglojumi sabiedrībām, kuras licencētas vairāk nekā vienā dalībvalstī

1. Sabiedrība, kura lūgusi vai saņēmusi licenci vairāk nekā vienā dalībvalstī, var pretendēt uz šādām priekšrocībām, kuras attiecīgās valstis var piešķirt tikai kopīgi:

- a) direktīvas 166. pantā minēto maksātspējas kapitāla prasību aprēķina kopā visiem darījumiem, ko sabiedrība veic Kopienā;
- b) direktīvas 162. panta 2. punkta e) apakšpunktā prasīto depozītu nogulda tikai vienā no šīm dalībvalstīm;
- c) aktīvus, kas veido minimālā kapitāla prasību, saskaņā ar 134. pantu lokalizē jebkurā no dalībvalstīm, kurā sabiedrība darbojas.

Gadījumos, kas minēti pirmās daļas a) apakšpunktā, šajā aprēķinā vērā ņem tikai tās darbības, ko izpilda visas filiāles, kuras veic uzņēmējdarbību Kopienā.

2. Pieteikumu šā panta 1. punktā minēto priekšrocību izmantošanai iesniedz attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestādēm. Pieteikumā norāda tās dalībvalsts iestādi, kura turpmāk uzraudzīs to filiāļu, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, visu darījumu maksātspēju. Sabiedrībai iestādes izvēle jāpamato.

Direktīvas 162. panta 2. punkta e) apakšpunktā minēto depozītu nogulda šajā dalībvalstī.

3. Šā panta 1. punktā paredzētās priekšrocības var piešķirt tikai tad, ja piekrišanu dod visu to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kurām iesniegti pieteikumi.

Priekšrocības stājas spēkā tad, kad izraudzītā uzraudzības iestāde informē pārējās uzraudzības iestādes, ka tā uzraudzīs filiāļu visu darījumu maksātspēju Kopienā.

Izraudzītā uzraudzības iestāde no pārējām dalībvalstīm saņem informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu to filiāļu vispārējās maksātspējas uzraudzību, kuras veic uzņēmējdarbību šo dalībvalstu teritorijā.

4. Pēc vienas vai vairāku attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu piešķirtās priekšrocības reizē atceļ visas attiecīgās dalībvalstis.

168. pants

Grāmatvedības, konsultatīvās uzraudzības un statistiskā informācija un grūtībās nonākušās sabiedrības

Piemērojot šo iedaļu, piemēro 34. pantu, 139. panta 3. punktu, 140. un 141. pantu.

Ja sabiedrība atbilst 167. panta 1., 2. un 3. punktā noteikto priekšrocību saņemšanas kritērijiem, tad, piemērojot 137. līdz 139. pantu, pret uzraudzības iestādi, kura atbild par to filiāļu maksātspējas pārbaudi attiecībā uz visu to darbību, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, jābūt tādai pašai attiecīgai kā pret tās dalībvalsts uzraudzības iestādi, kuras teritorijā atrodas Kopienas sabiedrības galvenais birojs.

169. pants

Nedzīvības un dzīvības apdrošināšanas uzņēmējdarbības nodalīšana

1. Filiāles, kas minētas šajā iedaļā, vienā dalībvalstī nedrīkst vienlaicīgi veikt dzīvības un nedzīvības apdrošināšanu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var noteikt, ka šajā iedaļā minētās filiāles, kuras 73. panta 5. punkta pirmajā daļā minētajā attiecīgajā laikā kādā no dalībvalstīm vienlaicīgi veic abas darbības, var tur tās turpināt, ja vien katrai darbībai ir atsevišķa vadība saskaņā ar šīs direktīvas 74. pantu.

3. Jebkurai dalībvalstij, kura saskaņā ar 73. panta 5. punkta otro daļu pieprasa, lai sabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, izbeigtu vienlaicīgu to darbību veikšanu, kurās tās bijušas iesaistītas 73. panta 5. punkta pirmajā daļā minētajā attiecīgajā laikā, šī prasība ir jāattiecinā arī uz šajā iedaļā minētajām filiālēm, kuras veic uzņēmējdarbību tās teritorijā un vienlaicīgi veic tur abas darbības.

Dalībvalstis var noteikt, ka tās šajā iedaļā minētās filiāles, kuru galvenie biroji vienlaicīgi veic abas darbības un kuras 73. panta 5. punkta pirmajā daļā minētajā laikā dalībvalsts teritorijā veic vienīgi dzīvības apdrošināšanu, var tur to turpināt. Ja sabiedrība šīs dalībvalsts teritorijā vēlas veikt nedzīvības apdrošināšanas darījumus, tās dzīvības apdrošināšanas darījumus var veikt vienīgi meitasuzņēmumos.

170. pants

Licences anulēšana sabiedrībām, kas licencētas vairāk nekā vienā dalībvalstī

Ja 167. panta 2. punktā minētā iestāde anulē licenci, šī iestāde par to paziņo pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kurās sabiedrība darbojas, un minētās iestādes veic attiecīgus pasākumus.

Ja šādas anulēšanas iemesls ir vispārējā maksātspējas stāvokļa neatbilstība tam, par ko dalībvalstis vienojušās pēc 167. pantā minētā lūguma, dalībvalstis, kuras devušas savu piekrišanu, arī anulē piešķirtās licences.

171. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

Izmantojot nolīgumus, kas saskaņā ar Līgumu noslēgti ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Kopiena var piekrist piemērot noteikumus, kas atšķiras no šajā iedaļā paredzētajiem noteikumiem, nolūkā nodrošināt dalībvalstīs pietiekamu aizsardzību apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošinātajiem, ievērojot savstarpīguma noteikumus.

2. Iedaļa

Pārdrošināšana

172. pants

Līdzvērtība

1. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, nosakot kritērijus, lai novērtētu, vai maksātspējas režīms, ko trešā valsts piemēro attiecībā uz to sabiedrību pārdrošināšanas darījumiem, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešajā valstī, ir līdzvērtīgs I sadaļā noteiktajam.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Komisija atbilstīgi 301. panta 2. punktā minētajai regulatīvajai procedūrai, kā arī ņemot vērā kritērijus, kas pieņemti atbilstīgi 1. punktam, var pieņemt lēmumus, vai maksātspējas režīms, ko trešā valsts piemēro attiecībā uz to sabiedrību pārdrošināšanas darījumiem, kuru galvenais birojs atrodas minētajā trešā valstī, ir līdzvērtīgs I sadaļā noteiktajam.

Minētos lēmumus regulāri pārskata.

3. Ja saskaņā ar 2. punktu trešās valsts maksātspējas režīms ir atzīts par līdzvērtīgu šajā direktīvā noteiktajam maksātspējas režīmam, ar tām sabiedrībām noslēgtajiem pārdrošināšanas līgumiem, kuru galvenais birojs atrodas šajā trešā valstī, attiecina tādus pašus nosacījumus, kā apdrošināšanas līgumiem, kas noslēgti ar sabiedrību, kura licencēta saskaņā ar šo direktīvu.

173. pants

Aizliegums iekļāt aktīvus

Dalībvalstis tehnisko rezervju izveidei nepatur vai neievieš sistēmu, kurā paredzēta bruto rezervēšana, kas pieprasa iekļāt aktīvus kā nodrošinājumu nenopelnīto prēmiju un atlikto apdrošināšanas atlīdzības prasību segšanai, ja pārdrošinātājs ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārdrošināšanas sabiedrība, atrodas valstī, kuras maksātspējas režīms uzskatāms par līdzvērtīgu šajā direktīvā noteiktajam maksātspējas režīmam saskaņā ar 172. pantu.

174. pants

Principi un nosacījumi pārdrošināšanas veikšanai

Dalībvalsts trešās valsts pārdrošināšanas sabiedrībām, kas uzsāk vai turpina pārdrošināšanas darbību tās teritorijā, nepiemēro nosacījumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kāds piešķirts pārdrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenie biroji atrodas šajā dalībvalstī.

175. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai sāktu pārrunas par nolīgumiem ar vienu vai vairākām trešām valstīm par uzraudzības līdzekļiem attiecībā uz šādām sabiedrībām:

- a) trešās valsts pārdrošināšanas sabiedrības, kas veic pārdrošināšanu Kopienā;
- b) Kopienas pārdrošināšanas sabiedrības, kas veic pārdrošināšanu trešā valstī.

2. Ar šā panta 1. punktā minētajiem nolīgumiem jo īpaši cenšas nodrošināt pārdrošināšanas sabiedrībām katras līgumslēdzējas puses teritorijā efektīvu piekļuvi tirgum līdzvērtīgas konsultatīvās uzraudzības apstākļos un paredz uzraudzības noteikumu un prakses savstarpēju atzišanu pārdrošināšanas jomā. Ar tiem arī cenšas nodrošināt to, ka

- a) dalībvalstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārdrošināšanas sabiedrību uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kuras darbojas attiecīgās trešās valsts teritorijā;
- b) trešo valstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu pārdrošināšanas sabiedrību uzraudzībai, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā un kuras darbojas Kopienā.

3. Neskarot Līguma 300. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejas palīdzību pārbauda 1. punktā minēto pārrunu rezultātus un radušos situāciju.

X NODAĻA

Tādu apdrošināšanas un pārdrošināšanas sabiedrību meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas trešās valsts tiesību akti, un līdzdalības iegūšana, ko veic šādas sabiedrības

176. pants

Informācija, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstu uzraudzības iestādes informē Komisiju un citu dalībvalstu uzraudzības iestādes par visām atļaujām, kas piešķirtas tiem vai netiešam meitasuzņēmumam, kura vienu vai vairākus mātesuzņēmumus reglamentē kādas trešās valsts tiesību akti.

Šajā informācijā ietver arī norādi par attiecīgās grupas struktūru.

Gadījumā, ja sabiedrība, uz kuru attiecas trešās valsts tiesību akti, iegūst līdzdalību Kopienā licencētā apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībā, kas padarītu šo apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību par šīs trešās valsts sabiedrības meitasuzņēmumu, piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes informē Komisiju un pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes.

177. pants

Trešo valstu režīms attiecībā uz Kopienas apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām

1. Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskākajām grūtībām, ar kādām saskaras to apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības, veicot uzņēmējdarbību un darbojoties trešā valstī vai turpinot veikt darbības trešā valstī.
2. Komisija periodiski iesniedz ziņojumu Padomei, kurā izskata režīmu, ko attiecībā Kopienā licencētām apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībām piemēro trešās valstis šādos aspektos:
 - a) Kopienā licencētu apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības veikšana trešās valstīs;
 - b) līdzdalības iegūšana trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībās;
 - c) apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas darbību veikšana šādi nodibinātām sabiedrībām;
 - d) apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas pakalpojumu pārrobežu sniegšana no Kopienas uz trešām valstīm.

Komisija šos ziņojumus kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem vai ierosinājumiem iesniedz Padomei.

II SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ APDROŠINĀŠANU UN PĀRAPDROŠINĀŠANU

I NODAĻA

Piemērojamie tiesību akti un tiešo apdrošināšanas līgumu noteikumi

1. Iedaļa

Piemērojamie tiesību akti

178. pants

Piemērojamie tiesību akti

Visas dalībvalstis, kurām nav jāpiemēro Regula (EK) Nr. 593/2008/EK, piemēro minētās regulas noteikumus, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami apdrošināšanas līgumiem, kuri ietilpst minētās regulas 7. panta darbības jomā.

2. Iedaļa

OBLIGĀTĀ APDROŠINĀŠANA

179. pants

Saistīti pienākumi

1. Nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības var piedāvāt un slēgt obligātās apdrošināšanas līgumus saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Ja dalībvalsts paredz obligāto apdrošināšanu, apdrošināšanas līgums neskaitās noslēgts, ja tas nav saskaņā ar īpašiem šajā dalībvalstī paredzētiem šādas apdrošināšanas noteikumiem.
3. Ja dalībvalsts nosaka obligāto apdrošināšanu un apdrošināšanas sabiedrībai ir jāinformē uzraudzības iestādes par katra apdrošināšanas līguma izbeigšanu, šāda apdrošināšanas līguma izbeigšana cietušās trešās personas skar tikai tādos apstākļos, kādi paredzēti šajā dalībvalstī.
4. Dalībvalstis paziņo Komisijai, attiecībā uz kuriem riskiem tās tiesību akti nosaka obligāto apdrošināšanu, norādot šādu informāciju:
 - a) īpašie tiesību akti, kas attiecas uz šo apdrošināšanu;
 - b) dati, kas norādāmi apliecībā, kuru nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība izsniedz apdrošinātajai personai, ja šī dalībvalsts prasa pierādījumu, ka pienākums veikt apdrošināšanu ir izpildīts.

Dalībvalsts var prasīt kopā ar pirmās daļas b) punktā minētajiem datiem iesniegt apdrošinātāja paziņojumu, ka līgums atbilst īpašajiem šīs apdrošināšanas noteikumiem.

Komisija publicē pirmās daļas b) punktā norādītos datus *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Iedaļa

Sabiedrības intereses

180. pants

Sabiedrības intereses

Dalībvalsts, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalsts neliedz apdrošinājuma ņēmējam slēgt līgumu ar apdrošināšanas sabiedrību, kas licencēta saskaņā ar 14. panta nosacījumiem, ja vien līguma noslēgšana nav pretrunā tiesību normām, kas aizsargā sabiedrības intereses dalībvalstī, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, vai saistību dalībvalstī.

4. Iedaļa

Apdrošināšanas līgumu noteikumi un prēmiju apjomi

181. pants

Nedzīvības apdrošināšana

1. Dalībvalstis nepieprasa iepriekš apstiprināt vispārīgos un īpašos apdrošināšanas noteikumus, prēmiju apjomus vai veidlapas un citus iespiedu dokumentus, kurus apdrošināšanas sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājumaņēmējiem, vai sistemātiski sniegt ziņas par tiem.

Dalībvalstis var pieprasīt vienreizējus ziņojumus par apdrošināšanas noteikumiem un citiem dokumentiem, bet tikai nolūkā pārbaudīt to atbilstību valsts noteikumiem par apdrošināšanas līgumiem. Šīs prasības nedrīkst būt priekšnoteikums apdrošināšanas sabiedrības darījumu veikšanai.

2. Dalībvalsts, kurā ir noteikta obligātā apdrošināšana, var prasīt, lai apdrošināšanas sabiedrības paziņo savai uzraudzības iestādei vispārīgos un īpašos šādas apdrošināšanas noteikumus pirms to izmantošanas.

3. Dalībvalstis nedrīkst paturēt spēkā vai ieviest noteikumu par iepriekšēju ziņojumu sniegšanu vai apstiprinājuma iegūšanu prēmiju likmju paredzētajai paaugstināšanai, ja vien tas nav ietverts vienotajā cenu kontroles sistēmā.

182. pants

Dzīvības apdrošināšana

Dalībvalstis nepieprasa iepriekš apstiprināt vispārīgos un īpašos apdrošināšanas noteikumus, prēmiju apjomus, metodes prēmiju un tehnisko rezervju aprēķināšanai vai veidlapas un citus iespiedu dokumentus, ko dzīvības apdrošināšanas sabiedrība gatavojas izmantot darījumos ar apdrošinājumaņēmējiem, vai sistemātiski sniegt ziņas par tiem.

Tomēr piederības dalībvalsts vienīgi nolūkā pārbaudīt, vai ievēroti valsts noteikumi par aktuāra principiem, drīkst pieprasīt regulārus ziņojumus par to, kādas metodes tiek izmantotas jo īpaši prēmiju un tehnisko rezervju apjoma aprēķināšanai. Šīs prasības nedrīkst būt priekšnoteikums apdrošināšanas sabiedrības darījumu veikšanai.

5. Iedaļa

Informācija apdrošinājumaņēmējiem

1. apakšiedaļa

Nedzīvības apdrošināšana

183. pants

Vispārīgā informācija apdrošinājumaņēmējiem

1. Pirms nedzīvības apdrošināšanas līguma noslēgšanas nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība informē apdrošinājumaņēmēju par:

- tiesību aktiem, kas attiecināmi uz līgumu, ja pusēm nav izveles brīvības;
- to, ka puses drīkst izvēlēties piemērojamos tiesību aktus un tiesību aktus, ko piedāvā izmantot apdrošinātājs.

Apdrošināšanas sabiedrība arī informē apdrošinājumaņēmēju par kārtību, kādā izskata apdrošinājumaņēmēju sūdzības sakarā ar līgumiem, vajadzības gadījumā – arī instanci, kas izskata sūdzības, neatkarīgi no apdrošinājumaņēmēja tiesībām celt prasību tiesā.

2. Šā panta 1. punktā minētie pienākumi attiecināmi tikai tad, ja apdrošinājumaņēmējs ir fiziska persona.

3. Sīki izstrādātus noteikumus 1. un 2. punkta īstenošanai nosaka dalībvalstis, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti.

184. pants

Papildu informācija gadījumā, ja nedzīvības apdrošināšanu piedāvā, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību

1. Ja nedzīvības apdrošināšanu piedāvā, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, apdrošinājumaņēmējam pirms jebkādu saistību uzņemšanās informē par to, kurā dalībvalstī atrodas galvenais birojs vai, vajadzības gadījumā, filiāle, ar kuru tiks noslēgti līgumi.

Visos dokumentos, ko izsniedz apdrošinājumaņēmējam, jānorāda informācija, kas minēta šā punkta pirmajā daļā.

Pirmajā un otrajā daļā norādītie pienākumi neattiecas uz lieliem riskiem.

2. Līgumā vai citā dokumentā, ar ko piešķir apdrošināšanas segumu, kopā ar apdrošināšanas piedāvājumu, ja tas ir saistošs apdrošinājumaņēmējam, norāda nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas piedāvā apdrošināšanas segumu, galvenā biroja vai, vajadzības gadījumā, filiāles adresi.

Dalībvalstis var prasīt, lai šā punkta pirmajā daļā minētajos dokumentos būtu norādīts arī nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvja vārds un adrese, kā minēts 148. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

2. apakšiedaļa

Dzīvības apdrošināšana

185. pants

Informācija apdrošinājumaņēmējiem

1. Pirms dzīvības apdrošināšanas līguma noslēgšanas apdrošinājumaņēmējam dara zināmu vismaz to informāciju, kas norādīta 2. līdz 4. punktā.

2. Par dzīvības apdrošināšanas sabiedrību paziņo šādu informāciju:

- a) sabiedrības nosaukums un juridiskā forma;
- b) dalībvalsts, kurā atrodas galvenais birojs, un vajadzības gadījumā filiāle, kas slēdz līgumu;
- c) galvenā biroja adrese un vajadzības gadījumā filiāles, kas slēdz līgumu, adrese.
- d) konkrēta atsauce uz ziņojumu par maksāspēju un finanšu stāvokli, kā noteikts 51. pantā, kura ļauj apdrošinājumaņēmējam viegli piekļūt šai informācijai.

3. Paziņo šādu informāciju par saistībām:

- a) katra ieguvuma un katras izvēles definīcija;
- b) līguma termiņš;
- c) līguma pārtraukšanas noteikumi;
- d) prēmiju maksāšanas noteikumi un maksājumu ilgums;
- e) gratifikāciju aprēķināšanas un piešķiršanas noteikumi;
- f) atpirkuma summas un nomaksāto vērtību norāde un to garantijas apmērs;
- g) informācija par prēmijām attiecībā uz katru ieguvumu – gan galvenajiem ieguvumiem, gan vajadzības gadījumā papildu ieguvumiem;
- h) tirgum piesaistītai polisei – daļas, ar kurām ieguvumi ir saistīti;
- i) norāde par pakārtoto aktīvu veidu attiecībā uz tirgum piesaistītiem polisēm;
- j) uzteikuma termiņa piemērošanas kārtība;
- k) vispārīga informācija par apdrošināšanas veidam piemērojamo nodokļu režīmu;

l) kārtība, kādā saskaņā ar līgumiem izskata apdrošinājumaņēmēju, apdrošināto vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju sūdzības sakarā ar līgumiem, vajadzības gadījumā arī instance, kas izskata sūdzības, neatkarīgi no apdrošinājumaņēmēja tiesībām celt prasību tiesā;

m) uz līgumu attiecināmie tiesību akti, ja pusēm nav izvēles brīvības, vai, ja puses drīkst brīvi izvēlēties, tiesību akti, ko piedāvā dzīvības apdrošināšanas sabiedrība.

4. Turklāt sniedz konkrētu informāciju, lai radītu patiesu izpratni par līgumā ietvertajiem riskiem, kādus uzņemas apdrošinājumaņēmējs.

5. Visu līguma darbības laiku apdrošinājumaņēmējus informē par pārmaiņām, kas saistītas ar šādu informāciju:

- a) gan vispārīgie, gan īpašie apdrošināšanas noteikumi;
- b) dzīvības apdrošināšanas sabiedrības nosaukums, juridiskā forma vai galvenā biroja adrese un vajadzības gadījumā tās filiāles adrese, kura noslēgusi līgumu;
- c) ja mainās apdrošināšanas noteikumi vai tiek grozīti līgumam piemērojamie tiesību akti, visa informācija, kas norādīta 2. punkta d) līdz j) apakšpunktā;
- d) katru gadu – informācija par gratifikācijām;

Ja saistībā ar piedāvājumu apdrošināt dzīvību vai dzīvības apdrošināšanas līguma noslēgšanu apdrošinātājs uzrāda skaitļus attiecībā uz potenciāliem maksājumiem virs vai zem maksājuma summas, kas minēta līgumā, apdrošinātājs dod apdrošinājumaņēmējam aprēķina piemēru, kurā dots potenciālā terminētā maksājuma izklāsts, pamatojoties uz prēmiju aprēķinu trim atšķirīgām procentu likmēm. Šo aprēķinu nepiemēro terminētām apdrošināšanām un līgumiem. Apdrošinātājs informē apdrošinājumaņēmēju skaidrā un saprotamā veidā, ka aprēķina piemērs ir tikai aprēķina paraugs, kura pamatā ir teorētiski pieņēmumi, un ka apdrošināšanasņēmējs no šā piemēra neatvasina līgumiskus prasījumus;

Ja ir apdrošināšana ar līdzdalību peļņā, apdrošinātājs katru gadu rakstiski informē apdrošinājumaņēmēju par viņa prasījumu stāvokli, iekļaujot līdzdalību peļņā. Turklāt, ja apdrošinātājs sniedz skaitļus par līdzdalības peļņā potenciālo turpmāko attīstību, apdrošinātājs informē apdrošinājumaņēmēju par atšķirībām starp pašreizējo stāvokli un sākotnējiem datiem.

6. Šā panta 2. līdz 5. punktā norādīto informāciju sniedz skaidri un precīzi, rakstiski, saistību dalībvalsts valodā.

Šī informācija tomēr var būt citā valodā, ja apdrošinājumaņēmējs tā vēlas un dalībvalsts tiesību akti to atļauj, vai apdrošinājumaņēmējs drīkst izvēlēties piemērojamos tiesību aktus.

7. Saistību dalībvalsts tikai tad var prasīt, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības sniedz ziņas papildus 2. līdz 5. punktā norādītajai informācijai, ja tās ir nepieciešamas, lai apdrošinājumaņēmēji pienācīgi apzinātos būtiskos saistību elementus.

8. Sīkākus noteikumus par 1. līdz 6. punkta īstenošanu nosaka saistību dalībvalsts.

186. pants

Līguma anulēšanas laikposms

1. Dalībvalstis paredz, ka apdrošinājumaņēmējiem, kuri noslēdz individuālus dzīvības apdrošināšanas līgumus, ir 14 līdz 30 dienu termiņš no brīža, kad tie ir informēti par līguma noslēgšanu, kurā anulēt līgumu.

Līdz ar paziņojumu par līguma anulēšanu apdrošinājumaņēmēji ir atbrīvoti no jebkādiem turpmākiem pienākumiem, kas paredzēti līgumā.

Citas tiesiskās sekas un līguma anulēšanas nosacījumus nosaka tiesību aktos, kas attiecas uz līgumiem, jo īpaši attiecībā uz kārtību, kā apdrošinājumaņēmēji informējami par to, ka līgums noslēgts.

2. Dalībvalstis var nepiemērot 1. punktu šādos gadījumos:

- a) ja līgums noslēgts uz sešiem mēnešiem vai īsāku laiku;
- b) kad sakarā ar apdrošinājumaņēmēja statusu vai līguma noslēgšanas apstākļiem apdrošinājumaņēmējam nav vajadzīga īpaša aizsardzība.

Ja dalībvalstis izmanto pirmajā daļā norādīto iespēju, tās šo faktu norāda savos tiesību aktos.

II NODAĻA

Nedzīvības apdrošināšanas īpašie noteikumi

1. Iedaļa

Vispārīgi noteikumi

187. pants

Apdrošināšanas nosacījumi

Vispārīgie un īpašie apdrošināšanas nosacījumi neietver nekādus nosacījumus, kas paredzēti, lai kādā atsevišķā gadījumā atbilstu apdrošinātā riska konkrētajiem apstākļiem.

188. pants

Monopola likvidēšana

Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu likvidēts monopols, kas attiecībā uz uzņēmējdarbības uzsākšanu dažos apdrošināšanas veidos piešķirts struktūrām, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā un minētas 8. pantā.

189. pants

Līdzdalība valsts garantiju sistēmās

Uzņēmēja dalībvalstis drīkst prasīt, lai nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības ar tādiem pašiem noteikumiem kā nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas licencētas to teritorijās, iesaistītos un piedalītos visās sistēmās, kas izveidotas, lai garantētu apdrošināšanas atlīdzības prasību maksājumus apdrošinātajām personām un cietušajām trešām personām.

2. Iedaļa

Kopienas kopapdrošināšana

190. pants

Kopienas kopapdrošināšanas darījumi

1. Šo nodaļu piemēro Kopienas kopapdrošināšanas darījumiem, kas attiecas uz vienu vai vairākiem riskiem, kuri klasificēti I pielikuma A daļas 3. līdz 16. apdrošināšanas veidā un atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) risks ir liels risks;
- b) risku, izmantojot vienu līgumu un kopēju prēmiju attiecībā uz vienu un to pašu laikposmu, sedz divas vai vairākas apdrošināšanas sabiedrības, katra savas pašas daļas apmērā kā līdzapdrošinātājs, vienai no tām esot vadošajai apdrošināšanas sabiedrībai;
- c) šis risks atrodas Kopienā;
- d) lai segtu risku, uzskata, ka vadošā apdrošināšanas sabiedrība sedz visu risku;
- e) vismaz viens no līdzapdrošinātājiem piedalās līgumā ar tāda galvenā biroja vai filiāles starpniecību, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, kura nav vadošās apdrošināšanas sabiedrības dalībvalsts;
- f) vadošā apdrošināšanas sabiedrība pilnīgi uzņemas kopapdrošināšanas darbības vadību un jo īpaši paredz apdrošināšanas noteikumus un nosacījumus un tarifa likmi.

2. Direktīvas 147. un 152. pantu piemēro tikai attiecībā uz vadošo apdrošināšanas sabiedrību.

3. Kopapdrošināšanas darbības, kas neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, arī turpmāk ir pakļautas šai direktīvai, izņemot šo iedaļu.

191. pants

Līdzdalība Kopienas kopapdrošināšanā

Tiesības piedalīties Kopienas kopapdrošināšanā apdrošināšanas sabiedrībām nav pakļautas citiem noteikumiem kā tikai tiem, kas paredzēti šajā iedaļā.

192. pants

Tehniskās rezerves

Tehnisko rezervju apjomu nosaka atsevišķie līdzapdrošinātāji atbilstīgi to piederības dalībvalsts noteikumiem vai gadījumā, ja šādu noteikumu nav, atbilstīgi minētajā valstī pieņemtajai praksei.

Tomēr tehniskās rezerves ir vismaz vienādas ar rezervi, ko vadošais apdrošinātājs noteicis saskaņā ar savas piederības dalībvalsts noteikumiem.

193. pants

Statistikas dati

Piederības dalībvalstis nodrošina, ka līdzapdrošinātāju rīcībā ir statistikas dati par to Kopienas kopapdrošināšanas darbību apjomu, kurās tie piedalās, un attiecīgajām dalībvalstīm.

194. pants

Kopapdrošināšanas līgumu apstrāde likvidācijas procesā

Gadījumā, ja tiek izbeigta apdrošināšanas sabiedrības darbība, saistības, kas izriet no līdzdalības Kopienas kopapdrošināšanas līgumos, īsteno tāpat kā saistības, kas izriet no citiem minētās sabiedrības apdrošināšanas līgumiem, neatkarīgi no apdrošināto un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju valstiskās piederības.

195. pants

Informācijas apmaiņa starp uzraudzības iestādēm

Lai īstenotu šo iedaļu, dalībvalstu uzraudzības iestādes saskaņā ar I sadaļas IV nodaļas 5. iedaļā minēto sadarbību savstarpēji apmainās ar visu vajadzīgo informāciju.

196. pants

Sadarbība īstenošanas jomā

Komisija un dalībvalstu uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, izskatot visas grūtības, kas varētu rasties šīs iedaļas īstenošanā.

Īstenojot šo sadarbību, tās jo īpaši izskata visas darbības, kas varētu norādīt uz to, ka vadošā apdrošināšanas sabiedrība neuzņemas vadību kopapdrošināšanā, vai arī uz to, ka nav vajadzīga divu vai vairāku apdrošinātāju līdzdalība, lai segtu apdrošināšanas riskus.

3. Iedaļa

Palīdzība

197. pants

Darbības, kas līdzīgas palīdzības sniegšanai tūristiem

Dalībvalstis var noteikt, ka palīdzību personām, kas nonākušas grūtībās apstākļos, kuri nav minēti 2. panta 2. punktā, sniedz saskaņā ar šo direktīvu.

Ja dalībvalsts paredz šādus noteikumus, tad tā pielīdzina šādu darbību tām darbībām, kas klasificētas I pielikuma A daļas 18. apdrošināšanas veidā.

Otrā daļa nekādi neietekmē I pielikumā paredzēto klasifikāciju attiecībā uz darbībām, kas nepārprotami pieder pie citiem apdrošināšanas veidiem.

4. Iedaļa

Juridisko izdevumu apdrošināšana

198. pants

Šīs iedaļas piemērošanas joma

1. Šī iedaļa attiecas uz juridisko izdevumu apdrošināšanu, kas minēta I pielikuma A daļas 17. apdrošināšanas veidā, turklāt apdrošināšanas sabiedrība apņemas pēc prēmijas maksājuma saņemšanas segt tiesvedības izdevumus un sniegt citus pakalpojumus, kas tieši saistīti ar apdrošināšanas segumu, jo īpaši, lai:

- a) nodrošinātu kompensāciju par zudumu, zaudējumu vai kaitējumu, kas radies apdrošinātajam, izšķirot lietu ārpustiesas kārtībā vai ierosinot civillietu vai krimināllietu;
- b) aizstāvētu vai pārstāvētu apdrošināto civillietā, krimināllietā, administratīvajā vai citā lietā, vai attiecībā uz jebkuru pret šo personu izvirzītu prasību.

2. Šī iedaļa neattiecas uz šādām darbībām:

- a) juridisko izdevumu apdrošināšana, ja šāda apdrošināšana attiecas uz konfliktiem vai riskiem, kas izriet no jūras kuģu izmantošanas vai saistībā ar to;

- b) darbība, ko veic apdrošināšanas sabiedrība, kura nodrošina civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas segumu nolūkā aizstāvēt vai pārstāvēt apdrošināto personu jebkurā izziņas procesā vai tiesvedībā, ja minēto darbību saskaņā ar šādu apdrošināšanas segumu vienlaicīgi veic minētās apdrošināšanas sabiedrības pašas interesēs;
- c) ja dalībvalsts tā nolemj – juridisko izdevumu apdrošināšana, ko veic apdrošinātājs palīdzības apdrošināšanā, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
- darbību veic dalībvalstī, kura nav apdrošinātā pastāvīgā dzīvesvieta,
 - darbība ir daļa no līguma, kas attiecas tikai uz palīdzību, kuru sniedz personām, kam rodas grūtības ceļojuma laikā, esot prom no savām mājām vai no savas pastāvīgās dzīvesvietas.

Pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā gadījumā līgumā skaidri norāda, ka attiecīgais apdrošināšanas segums attiecas tikai uz minētajā punktā norādītajiem apstākļiem un ir palīdzības papildinājums.

199. pants

Atsevišķi līgumi

Uz juridisko izdevumu apdrošināšanas segumu attiecas atsevišķs līgums, kas ir nodalīts no līguma, kurš sagatavots attiecībā uz pārējiem apdrošināšanas veidiem, vai arī tas ir ietverts vienotas polises atsevišķā iedaļā, kurā precīzē juridisko izdevumu riska būtību un, ja dalībvalsts to prasa, attiecīgās prēmijas apmēru.

200. pants

Prasību pārvaldība

1. Piederības dalībvalsts nodrošina, ka apdrošināšanas sabiedrības saskaņā ar dalībvalsts izraudzīto iespēju vai pēc savas izvēles, ja dalībvalsts tam piekrīt, pieņem vismaz vienu no metodēm 2., 3. un 4. punktā norādīto prasību pārvaldībai.

Neatkarīgi no izvēlēta risinājuma apdrošināto intereses juridisko izdevumu apdrošināšanā saskaņā ar šo iedaļu uzskata par līdzvērtīgi aizsargātām.

2. Apdrošināšanas sabiedrības nodrošina, ka neviens to darbinieks, kas nodarbojas ar juridisko izdevumu apdrošināšanas atlīdzību prasību pārvaldību vai juridisko konsultāciju sniegšanu attiecībā uz tām, vienlaikus neveic līdzīgu darbību citā sabiedrībā, kurai ir finansiāla, ekonomiska vai administratīva saikne ar pirmo apdrošināšanas sabiedrību un kura apdrošina vienā vai vairākos apdrošināšanas veidos, kas noteikti I pielikumā.

Jauktas apdrošināšanas sabiedrības nodrošina, ka darbinieki, kuri nodarbojas ar juridisko izdevumu prasību pārvaldību vai juridisko konsultāciju sniegšanu par tām, vienlaikus neveic līdzīgu darbību saistībā ar citos apdrošināšanas veidos noslēgtajiem darījumiem.

3. Apdrošināšanas sabiedrība uztic prasību pārvaldību attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu sabiedrībai ar atsevišķas juridiskas personas statusu. Šo sabiedrību norāda atsevišķā līgumā vai atsevišķā iedaļā, kā norādīts 199. pantā.

Ja sabiedrībai ar atsevišķas juridiskas personas statusu ir saikne ar apdrošināšanas sabiedrību, kura darbojas vienā vai vairākos apdrošināšanas veidos, kas norādīti I pielikuma A daļā, sabiedrības ar atsevišķas juridiskas personas statusu darbinieki, kuri saistīti ar prasību pārvaldību vai juridisku konsultāciju sniegšanu saistībā ar šādu pārvaldību, nedrīkst vienlaikus veikt tādu pašu vai līdzīgu darbību citā apdrošināšanas sabiedrībā. Dalībvalstis var noteikt tādas pašas prasības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru locekļiem.

4. Līgumā piešķir apdrošinātajām personām tiesības no brīža, kad tām saskaņā ar polisi ir tiesības celt prasību pret apdrošinātāju, uzticēt savu interešu aizstāvību advokātam pēc apdrošināto personu izvēles vai tiktāl, ciktāl to pieļauj attiecīgās valsts tiesības, jebkurai citai atbilstīgi kvalificētai personai.

201. pants

Advokāta brīva izvēle

1. Katrā juridisko izdevumu apdrošināšanas līgumā skaidri paredzēts, ka

a) ja apdrošinātā interešu aizstāvības, pārstāvības vai nodrošināšanas nolūkā jebkurā izziņas vai tiesvedības procesā jāgriežas pēc palīdzības pie advokāta vai citas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem pienācīgi kvalificētas personas, minētais apdrošinātais var brīvi izvēlēties šādu advokātu vai citu personu;

b) apdrošinātie var brīvi izvēlēties advokātu vai, ja tie vēlas un ciktāl to pieļauj attiecīgās valsts tiesību akti, jebkuru citu atbilstīgi kvalificētu personu, lai pārstāvētu savas intereses interešu konflikta gadījumā.

2. Šajā iedaļā "advokāts" ir jebkura persona, kurai ir tiesības darboties kādā no profesionālās darbības veidiem, kas noteikti Padomes Direktīvā 77/249/EEK (1977. gada 22. marts), ar ko advokātiem atvieglo pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu izmantošanu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp.

202. pants

Izņēmums advokāta brīvai izvēlei

1. Dalībvalstis var paredzēt atbrīvojumu no 201. panta 1. punkta juridisko izdevumu apdrošināšanai, ja ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:

- a) apdrošināšana attiecas tikai uz gadījumiem, kas izriet no sauszemes transportlīdzekļu izmantošanas attiecīgajā dalībvalstī;
- b) apdrošināšana ir saistīta ar līgumu par palīdzības sniegšanu ar sauszemes transportlīdzekļi saistītā negadījumā vai avārijā;
- c) ne juridisko izdevumu apdrošināšanas sabiedrība, ne palīdzības apdrošinātājs nedarbojas nevienā atbildības apdrošināšanas veidā;
- d) ir veikti pasākumi, kas nodrošina, ka katras konfliktējošās puses juridisko konsultēšanu un pārstāvību realizē pilnīgi neatkarīgi advokāti, ja minētās puses attiecībā uz juridiskajiem izdevumiem ir apdrošinājuši viena apdrošināšanas sabiedrība.

2. Atbrīvojums, kas piešķirts saskaņā ar 1. punktu, neietekmē 200. panta piemērošanu.

203. pants

Šķīrējtiesa

Dalībvalstis, lai risinātu jebkādu strīdu starp juridisko izdevumu apdrošināšanas sabiedrību un apdrošināto, un neskarot tiesības pārsūdzēt lietu tiesu iestādē, kas var būt noteiktas valsts tiesību akts, paredz šķīrējtiesas procesu vai citas procedūras, kuras sniedz pielīdzināmas objektivitātes garantijas.

Apdrošināšanas līgumā paredz apdrošinātā tiesības izmantot šādas procedūras.

204. pants

Interesu konflikts

Jebkura interešu konflikta gadījumā vai pastāvot nesaskaņām attiecībā uz strīda izšķiršanu, juridisko izdevumu apdrošinātājs vai, attiecīgā gadījumā, prasību izskatīšanas birojs informē apdrošināto par 201. panta 1. punktā minētajām tiesībām un iespēju izmantot 203. pantā minēto procedūru.

205. pants

Juridisko izdevumu apdrošināšanas specializācijas atcelšana

Dalībvalstis atceļ visus noteikumus, ar kuriem apdrošināšanas sabiedrībai to teritorijā aizliedz vienlaikus veikt juridisko izdevumu apdrošināšanu un apdrošināšanu citos apdrošināšanas veidos.

5. Iedaļa

Veselības apdrošināšana

206. pants

Veselības apdrošināšana kā alternatīva sociālajai nodrošināšanai

1. Dalībvalstis, kurās līgumi, ar ko sedz I pielikuma A daļas 2. apdrošināšanas veida riskus, ir daļēja vai pilnīga alternatīva veselības apdrošināšanai, ko sniedz ar likumu noteiktā sociālā nodrošinājuma sistēma, var noteikt prasību, ka:

- a) šiem līgumiem jābūt saskaņā ar īpašām tiesību normām, kas šajā dalībvalstī pieņemtas, lai aizsargātu sabiedrības intereses šajā apdrošināšanas nozarē; un
- b) šā apdrošināšanas veida vispārējie un īpašie nosacījumi pirms to izmantošanas jādara zināmi šīs dalībvalsts uzraudzības iestādēm.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai veselības apdrošināšana sistēma, kas norādīta 1. punktā, darbotos uz līdzīgas tehniskās bāzes kā dzīvības apdrošināšana, nodrošinot, ka tiek ievēroti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:

- a) prēmiju maksājumus aprēķina, pamatojoties uz saslīmstības tabulām un citiem statistikas datiem, kas attiecas uz dalībvalsti, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti, saskaņā ar apdrošināšanā izmantojamām aprēķinu metodēm;
- b) ir sagatavotas rezerves pieaugošam vecumam;
- c) apdrošinātājs līgumu drīkst anulēt tikai noteiktā laikposmā, ko nosaka dalībvalsts, kurā atrodas ar apdrošināto risku saistītie apdrošinātie objekti,
- d) līgums paredz prēmiju paaugstināšanas vai maksājumu samazināšanas iespēju pat jau noslēgtajos līgumos;
- e) līgums paredz, ka apdrošinājuma ņēmēji, ievērojot 1. punktu, var mainīt esošo līgumu pret jaunu līgumu, ko piedāvā tā pati apdrošināšanas sabiedrība vai tā pati filiāle, ņemot vērā viņu iegūtās tiesības.

Šā punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētajā gadījumā vērā ņem rezerves pieaugošam vecumam un atkārtotu medicīnisko izmeklēšanu var pieprasīt tikai paaugstinātam apdrošināšanas segumam.

Attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestādes publicē saslīmstības tabulas un citus saistītos statistikas datus, kas norādīti pirmās daļas a) apakšpunktā, un nosūta tos piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm.

Prēmijām jābūt pietiekamām un balstītām uz loģiskiem aktuāra pieņēmumiem, lai apdrošināšanas sabiedrības varētu izpildīt visas saistības visos to finanšu stāvokļa aspektos. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai prēmiju aprēķināšanas tehnisko bāzi pirms tās izmantošanas paziņotu uzraudzības iestādēm.

Šā punkta trešā daļa un ceturtā daļa attiecas arī uz esošo līgumu grozījumiem.

6. Iedaļa

Apdrošināšana pret negadījumiem darbā

207. pants

Obligātā apdrošināšana pret negadījumiem darbā

Dalībvalstis var noteikt prasību, lai visas apdrošināšanas sabiedrības, kas to teritorijā uz pašu risku piedāvā obligāto apdrošināšanu pret negadījumiem darbā, pildītu visus īpašos tiesību aktu noteikumus, kas attiecas uz apdrošināšanu, izņemot noteikumus, kas attiecas uz finanšu uzraudzību, kas ir vienīgi piederības dalībvalsts uzdevums.

III NODAĻA

Dzīvības apdrošināšanas īpašie noteikumi

208. pants

Apdrošinājuma daļas obligātās cedēšanas aizliegums

Dalībvalstis nedrīkst likt dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām daļu no riskiem, kas uzskaitīti 2. panta 3. punktā minētajos apdrošināšanas veidos, nodot pārapsdrošināt valsts tiesību aktos noteiktai organizācijai vai organizācijām.

209. pants

Prēmijas jauniem darījumiem

Jaunu darījumu prēmijas pēc racionāliem aktuāra pieņēmumiem ir pietiekamas, lai dzīvības apdrošināšanas sabiedrības varētu izpildīt visas saistības un jo īpaši sagādāt pietiekamas tehniskās rezerves.

Šajā nolūkā vērā var ņemt visus dzīvības apdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokļa aspektus, izņemot līdzekļu avotus, kas nav prēmijas un ienākumi no tām, kas ir regulāri un pastāvīgi un ilgtermiņā var apdraudēt attiecīgās sabiedrības maksātspēju.

IV NODAĻA

Pārapsdrošināšanas īpašie noteikumi

210. pants

Ierobežota pārapsdrošināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības, kas slēdz ierobežotas pārapsdrošināšanas līgumus vai veic ierobežotas pārapsdrošināšanas darījumus, spēj pienācīgi atklāt, izvērtēt, uzraudzīt, vadīt un kontrolēt no šiem līgumiem vai darījumiem izrietošos riskus, kā arī ziņot par tiem.

2. Lai nodrošinātu saskaņotas pieejas pieņemšanu attiecībā uz ierobežotas pārapsdrošināšanas darījumiem, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, ar ko precizē 1. punktu par to risku uzraudzību, vadību un kontroli, kas rodas ierobežotas pārapsdrošināšanas darījumos.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Šā panta 1. un 2. punktā ierobežota pārapsdrošināšana ir pārapsdrošināšana, kurā tiešais maksimālais zaudējumu potenciāls, kas izteikts kā maksimālais nodotais ekonomiskais risks, ko izraisa gan nozīmīga parakstīšanas riska, gan laika riska nodošana, pārsniedz prēmiju visā līguma darbības laikā par ierobežotu, bet nozīmīgu summu, kopā ar vismaz vienu no šādām īpašībām:

- a) skaidra un materiāli izteikta naudas vērtība laikā;
- b) līguma noteikumi, lai ar laiku izlīdzinātu dalībnieku ekonomiskās pieredzes līmeni un sasniegtu plānotā riska nodošanu.

211. pants

Īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības

1. Dalībvalstis ļauj izveidot savā teritorijā īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības par ko iepriekš jāsaņem uzraudzības iestāžu apstiprinājums.

2. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju attiecībā uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka:

- a) licences piemērošanas jomu;
- b) obligātos nosacījumus, kas ietverami visos noslēgtajos līgumos;

- c) īpašam nolūkam dibinātās sabiedrības vadītāju 42. pantā minētās atbilstības un piemērotības prasības;
- d) atbilstības un piemērotības prasības, kas izvirzītas akcionāriem vai dalībniekiem, kam ir būtiska līdzdalība īpašam nolūkam dibinātā sabiedrībā;
- e) stabilas administratīvās un grāmatvedības procedūras, piemērotus iekšējās kontroles mehānismus un riska vadības prasības;
- f) grāmatvedības, konsultatīvās uzraudzības un statistiskās informācijas prasības;
- g) maksātspējas prasības.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Uz īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, kas licencētas līdz 2012. gada 31. oktobrim, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kura licencējusi īpašam nolūkam dibināto sabiedrību. Tomēr uz jebkuru jaunu darbību, ko īpašam nolūkam dibinātā sabiedrība uzsākusī pēc minētās dienas, attiecas 1. un 2. punkts.

III SADAĻA

Apdrošināšanas un pārprošināšanas sabiedrību grupas uzraudzība

I NODAĻA

Grupās uzraudzība – definīcijas, piemērošanas gadījumi, piemērošanas joma un līmeņi

1. Iedaļa

Definīcijas

212. pants

Definīcijas

1. Šajā sadaļā piemēro šādas definīcijas:
 - a) “dalības sabiedrība” ir sabiedrība, kas ir vai nu mātesuzņēmums, vai cita sabiedrība, kam ir līdzdalība, vai arī sabiedrība, kas ar citu sabiedrību ir saistīta attiecībās, kas norādītas Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā;
 - b) “saistītā sabiedrība” ir vai nu meitasuzņēmums vai cita sabiedrība, kurā ir līdzdalība, vai arī sabiedrība, kas ar citu sabiedrību ir saistīta attiecībās, kas norādītas Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā;

- c) “grupa” ir sabiedrību grupa,
 - i) kas sastāv no dalības sabiedrības, tās meitasuzņēmumiem un struktūrvienībām, kurās dalības sabiedrībai vai tās meitasuzņēmumiem ir līdzdalība, kā arī sabiedrībām, kas ar citām sabiedrībām ir saistītas attiecībās, kuras norādītas Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā; vai
 - ii) kas pamatojas uz stingru un ilgtspējīgu līgumisku vai cita veida finansiālu attiecību izveidi starp šiem uzņēmumiem un kurā var būt iekļautas savstarpējas apdrošināšanas vai savstarpējas apdrošināšanas veida apvienības, ja:
 - viena no šīm sabiedrībām, izmantojot centralizētu koordināciju, dominējoši ietekmē citu grupā apvienoto sabiedrību lēmumus, tostarp finansiālus lēmumus; un
 - šādu attiecību nodibināšanu vai pārtraukšanu šīs daļas nolūkā iepriekš apstiprina grupas uzraudzības iestāde;

sabiedrību, kas nodarbojas ar šādu centralizētu koordināciju, uzskata par mātesuzņēmumu, bet pārējās sabiedrības – par meitasuzņēmumiem;

- d) “grupas uzraudzības iestāde” ir uzraudzības iestāde, kas atbildīga par grupas uzraudzību, kā noteikts 247. pantā;
- e) “uzraudzības iestāžu kolēģija” ir pastāvīga, bet elastīga struktūrvienība, kas atbildīga par attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestāžu sadarbību un koordināciju;
- f) “apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība” ir mātesuzņēmums, kurš nav jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrība Direktīvas 2002/87/EK nozīmē un kura galvenā funkcija ir iegūt un īstenot līdzdalību meitasuzņēmumos, ja minētie meitasuzņēmumi ir tikai vai galvenokārt apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības vai trešo valstu apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrības, vismaz vienam no šādiem meitasuzņēmumiem esot apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrībai;
- g) “jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība” ir mātesuzņēmums, kas nav apdrošināšanas sabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība, pārprošināšanas sabiedrība, trešās valsts pārprošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jauktas darbības finanšu pārvaldītājsabiedrība Direktīvas 2002/87/EK nozīmē, ja vismaz viens no tās meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas sabiedrība vai pārprošināšanas sabiedrība;

2. Šajā sadaļā uzraudzības iestādes par mātesuzņēmumu uzskata arī jebkuru sabiedrību, kas pēc uzraudzības iestāžu uzskata dominējoši ietekmē citu sabiedrību.

Tās uzskata par meitasuzņēmumu arī jebkuru sabiedrību, kuru pēc uzraudzības iestāžu uzskata dominējoši ietekmē mātesuzņēmums.

Uzraudzības iestādes uzskata par līdzdalību arī balsstiesību vai kapitāldaļu tiešu vai netiešu turēšanu sabiedrībā, kura pēc uzraudzības iestāžu uzskata tiek dominējoši ietekmēta.

2. Iedaļa

Piemērošanas gadījumi un piemērošanas joma

213. pants

Grupas uzraudzības piemērošanas gadījumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar šo sadaļu nodrošina to apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrību uzraudzību grupas līmenī, kuras ir grupas daļa.

Šīs direktīvas noteikumus, ar ko nosaka uzraudzības noteikumus apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām, vērtējot tās katru atsevišķi, turpina piemērot šādām sabiedrībām, ja vien šajā sadaļā nav paredzēts citādi.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzraudzība grupas līmenī tiek piemērota šādi:

- a) apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībām, kas ir dalības sabiedrības vismaz vienā apdrošināšanas sabiedrībā, pārapsrošināšanas sabiedrībā, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrībā vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrībā saskaņā ar 218. līdz 258. pantu;
- b) apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā, saskaņā ar 218. līdz 258. pantu;
- c) apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām, kuru mātesuzņēmums ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrība saskaņā ar 260. līdz 263. pantu;
- d) apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībām, kuru mātesuzņēmums ir jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar 265. pantu.

3. Šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos, ja apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā, ir regulētas sabiedrības saistītā sabiedrība vai jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, uz kuru attiecas papildu uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 5. panta 2. punktu, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var nolemt minētās apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrības vai minētās apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības līmeni neveikt šīs direktīvas 244. pantā minēto riska koncentrācijas uzraudzību vai šīs direktīvas 245. pantā minēto grupas iekšējo darījumu uzraudzību, vai abu veidu uzraudzību.

214. pants

Grupas uzraudzības piemērošanas joma

1. Grupas uzraudzības veikšana saskaņā ar 213. pantu nenozīmē, ka uzraudzības iestādēm ir jāveic trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības, trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības uzraudzība, vērtējot tās katru atsevišķi un neskarot 257. pantu, ciktāl tas attiecas uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām.

2. Grupas uzraudzības iestāde katrā atsevišķā gadījumā var lemt par sabiedrības neiekļaušanu 213. pantā minētajā grupas uzraudzībā, ja:

- a) sabiedrība atrodas trešā valstī, kurā ir juridiski šķēršļi vajadzīgās informācijas nodošanai, neskarot 229. pantu;
- b) sabiedrība, kura būtu jāiekļauj, ir nenozīmīga attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem; vai
- c) sabiedrības iekļaušana būtu nepiemērota vai maldinoša attiecībā uz grupas uzraudzības mērķiem.

Ja vienas grupas atsevišķas sabiedrības, vērtējot katru atsevišķi, var izslēgt atbilstīgi pirmās daļas b) apakšpunktam, tās tomēr ir jāiekļauj, ja, vērtējot kopā, tās nav nenozīmīgas.

Ja grupas uzraudzības iestāde uzskata, ka kādu apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību nevajadzētu iekļaut grupas uzraudzībā saskaņā ar pirmās daļas b) un c) apakšpunktu, tā pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar pārējām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

Ja grupas uzraudzības iestāde kādu apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību neiekļauj grupas uzraudzībā saskaņā ar pirmās daļas b) un c) apakšpunktu, tās dalībvalsts uzraudzības iestādes, kurā minētā sabiedrība atrodas, var lūgt grupas galvenajai sabiedrībai jebkādu informāciju, kas var atvieglot attiecīgās apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības uzraudzību.

3. Iedaļa

Līmeņi

215. pants

Galējais mātesuzņēmums Kopienas līmenī

1. Ja 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība ir meitasuzņēmums citai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai vai citai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā, 218. līdz 258. pantu piemēro tikai galējā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas mātesuzņēmuma līmenī vai tādas galējās apdrošināšanas holdinga sabiedrības līmenī, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā.

2. Ja 1. punktā minētais galējais apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas mātesuzņēmums vai apdrošināšanas holdinga sabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā, ir meitasuzņēmums sabiedrībai, uz kuru attiecas papildu uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 5. panta 2. punktu, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var nolemt šā galējā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas mātesuzņēmuma līmenī neveikt 244. pantā minēto riska koncentrācijas uzraudzību, 245. pantā minēto grupas iekšējo darījumu uzraudzību vai abu veidu uzraudzību.

216. pants

Galējais mātesuzņēmums valsts līmenī

1. Ja 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības vai apdrošināšanas holdinga sabiedrības, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā, galvenais birojs neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kur galējais mātesuzņēmums Kopienas līmenī, kā norādīts 213. pantā, dalībvalstis var atļaut savām uzraudzības iestādēm pēc apspriešanās ar grupas uzraudzības iestādi un minēto galējo mātesuzņēmumu Kopienas līmenī lemt, vai attiecināt grupas uzraudzību uz galējo apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas mātesuzņēmumu vai apdrošināšanas holdinga sabiedrību valsts līmenī.

Šādā gadījumā uzraudzības iestāde paskaidro savu lēmumu gan grupas uzraudzības iestādei, gan galējam mātesuzņēmumam Kopienas līmenī.

Direktīvas 218. līdz 258. pantu piemēro *mutatis mutandis*, ievērojot 2. līdz 6. punktu.

2. Attiecībā uz galējo mātesuzņēmumu valsts līmenī uzraudzības iestāde grupas uzraudzību var ierobežot līdz vienai vai vairākām II nodaļas iedaļām.

3. Ja uzraudzības iestāde nolemj piemērot II nodaļas 1. iedaļas noteikumus galējam mātesuzņēmumam valsts līmenī, grupas uzraudzības iestādes saskaņā ar 218. pantu izvēlēto metodi attiecībā uz 213. pantā norādīto galējo mātesuzņēmumu Kopienas līmenī atzīst par noteicošo, un uzraudzības iestāde to piemēro attiecīgajā dalībvalstī.

4. Ja uzraudzības iestāde nolemj piemērot II nodaļas 1. iedaļas noteikumus galējam mātesuzņēmumam valsts līmenī un ja 215. pantā minētais galējais mātesuzņēmums Kopienas līmenī saskaņā ar 231. pantu vai 233. panta 5. punktu ir ieguvis atļauju aprēķināt grupas maksātpējas kapitāla prasību, kā arī apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību grupas maksātpējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli, šo lēmumu atzīst par noteicošo un uzraudzības iestāde to piemēro attiecīgajā dalībvalstī.

Šādā gadījumā, ja uzraudzības iestāde uzskata, ka galējais mātesuzņēmuma valsts līmenī riska profils ievērojami atšķiras no Kopienas līmenī apstiprinātā iekšējā modeļa, un kamēr minētā sabiedrība pienācīgi neņem vērā uzraudzības iestādes apsvērumus, minētā uzraudzības iestāde var lemt par kapitāla palielinājuma noteikšanu minētās sabiedrības grupas maksātpējas kapitāla prasībai, kas izriet no šāda modeļa piemērošanas, vai izņēmuma gadījumos, ja šāds kapitāla palielinājums nebūtu piemērots, pieprasīt minētajai sabiedrībai aprēķināt savu grupas maksātpējas kapitāla prasību saskaņā ar standarta formulu.

Uzraudzības iestāde paskaidro šādus lēmumus gan sabiedrībai, gan grupas uzraudzības iestādei.

5. Ja uzraudzības iestāde nolemj piemērot II nodaļas 1. iedaļas noteikumus galējam mātesuzņēmumam valsts līmenī, minētā sabiedrība nedrīkst saskaņā ar 236. vai 243. pantu iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai, lai kādam no tās meitasuzņēmumiem piemērotu 238. un 239. pantu.

6. Ja dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm pieņemt 1. punktā minēto lēmumu, tās nodrošina, ka šādus lēmumus nevar pieņemt vai piemērot, ja galējais mātesuzņēmums valsts līmenī ir meitasuzņēmums 215. pantā minētajam galējam mātesuzņēmumam Kopienas līmenī, kurš saskaņā ar 237. vai 243. pantu ir ieguvis atļauju, ar ko minētajam meitasuzņēmumam piemēro 238. un 239. pantu.

7. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai precizētu apstākļus, saskaņā ar kuriem var pieņemt 1. punktā minēto lēmumu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

217. pants

Mātesuzņēmums, kurš aptver vairākas dalībvalstis

1. Ja dalībvalstis savām uzraudzības iestādēm atļauj pieņemt 214. pantā minēto lēmumu, tās atļauj tām arī nolemt, vai panākt vienošanos ar uzraudzības iestādēm citās dalībvalstīs, kurās ir cits saistītais galējais mātesuzņēmuma valsts līmenī, lai veiktu grupas uzraudzību tādas apakšgrupas līmenī, kura aptver vairākas dalībvalstis.

Ja attiecīgās uzraudzības iestādes ir panākušas vienošanos atbilstīgi šā punkta pirmajai daļai, grupas uzraudzību neveic 214. pantā minētā galējā mātesuzņēmuma līmenī, ja tas neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā šā punkta pirmajā daļā minētā apakšgrupa.

2. Direktīvas 216. panta 2. līdz 6. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai precizētu apstākļus, saskaņā ar kuriem var pieņemt 1. punktā minēto lēmumu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

II NODAĻA

Finanšu stāvoklis

1. Iedaļa

Grupās maksātspēja

1. apakšiedaļa

Vispārīgi noteikumi

218. pants

Grupās maksātspējas uzraudzība

1. Grupas maksātspējas uzraudzību veic saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, 246. pantu un III nodaļu.

2. Direktīvas 213. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā dalībvalstis apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrībām pieprasa nodrošināt izmantojamā pašu kapitāla pieejamību grupā, kas vienmēr ir vismaz līdzvērtīgs grupas maksātspējas kapitāla prasībai, ko aprēķina saskaņā ar 2., 3. un 4. apakšiedaļu.

3. Direktīvas 213. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā dalībvalstis grupas apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrībām pieprasa nodrošināt izmantojamā pašu kapitāla pieejamību grupā, kas vienmēr ir vismaz līdzvērtīgs grupas maksātspējas kapitāla prasībai, ko aprēķina saskaņā ar 5. apakšiedaļu.

4. Uz 2. un 3. punktā minētajām prasībām attiecas grupas uzraudzības iestādes uzraudzības pārbaude saskaņā ar III nodaļu. Direktīvas 136. pantu un 138. panta 1. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

5. Tiklīdz dalības sabiedrība ir konstatējusi un informējusi grupas uzraudzības iestādi par neatbilstību grupas maksātspējas kapitāla prasībai vai par šādas neatbilstības risku turpmākajos trīs mēnešos, grupas uzraudzības iestāde informē citas uzraudzības iestādes uzraudzības iestāžu kolēģijā, kurām jāveic grupas stāvokļa analīze.

219. pants

Aprēķina biežums

1. Grupas uzraudzības iestāde nodrošina, ka 218. panta 2. un 3. punktā minētos aprēķinus vismaz vienu reizi gadā veic vai nu dalības apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības, vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība.

Minētā aprēķina attiecīgos datus un rezultātus grupas uzraudzības iestādei iesniedz apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrība vai, ja grupā galvenā nav apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, vai grupas sabiedrība, ko izraudzījusi grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un pašu grupu.

2. Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrības un apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība pastāvīgi uzrauga grupas maksātspējas kapitāla prasību. Ja grupas riska profils ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas ir grupas maksātspējas kapitāla prasības jaunākā ziņojuma pamatā, grupas maksātspējas kapitāla prasību nekavējoties pārreķina un paziņo grupas uzraudzības iestādei.

Ja ir pierādījums uzskatīt, ka grupas riska profils ir ievērojami mainījies kopš dienas, kurā iesniegts jaunākais ziņojums par grupas maksātspējas kapitāla prasību, grupas uzraudzības iestādes var pieprasīt pārreķināt grupas maksātspējas kapitāla prasību.

2. Apakšiedaļa

Aprēķina metodes izvēle un vispārīgi principi

220. pants

Metodes izvēle

1. Maksātspējas aprēķinu 213. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību grupas līmenī veic saskaņā ar tehniskajiem principiem un vienu no metodēm, kas norādītas 221. līdz 233. pantā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātspējas aprēķinu 213. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību grupas līmenī veic saskaņā ar 230. līdz 232. punktā noteikto 1. metodi.

Tomēr dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm, ja tās attiecībā uz konkrētu grupu uzņemas grupas uzraudzības iestādes pienākumus, pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un pašu grupu lemt par 233. un 234. pantā noteiktās 2. metodes piemērošanu minētajai grupai vai 1. un 2. metodes kombinācijas piemērošanu, ja vienīgi 1. metodes izmantošana nebūtu piemērota.

221. pants

Proporcionālās daļas iekļaušana

1. Grupas maksātspējas aprēķinā vērā ņem dalības sabiedrības proporcionālo daļu tās saistītajās sabiedrībās.

Piemērojot pirmo daļu, proporcionālā daļa sastāv vai nu,

- ja izmantota 1. metode, no konsolidēto pārskatu sastādīšanai izmantotajiem procentiem; vai
- ja izmantota 2. metode, no parakstītā kapitāla proporcionālās daļas, kas tieši vai netieši pieder dalības sabiedrībai.

Tomēr, neraugoties uz izmantoto metodi, ja saistītā sabiedrība ir meitasuzņēmums un tai nav pietiekama izmantojamā pašu kapitāla, ar ko segt tās maksātspējas kapitāla prasību, vērā ņem meitasuzņēmuma kopējo maksātspējas nepietiekamību.

Ja pēc uzraudzības iestāžu uzskata mātesuzņēmums, kam pieder noteikta kapitāla daļa, atbildība ir stingri ierobežota ar minēto kapitāla daļu, grupas uzraudzības iestāde tomēr var atļaut meitasuzņēmuma maksātspējas nepietiekamību ņemt vērā proporcionāli.

2. Grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un pašu grupu nosaka proporcionālo daļu, kuru ņem vērā šādos gadījumos:

- ja starp dažām grupas sabiedrībām nav kapitāla saikņu;
- ja uzraudzības iestāde ir noteikusi, ka balsstiesību vai kapitāldaļu tiešu vai netiešu turēšanu sabiedrībā kvalificē kā līdzdalību, jo uzraudzības iestāde uzskata, ka minētā sabiedrība tiek būtiski ietekmēta.
- ja uzraudzības iestāde ir noteikusi, ka sabiedrība ir citas sabiedrības mātesuzņēmums, jo pēc uzraudzības iestādes domām tai ir dominējoša ietekme uz šo otru sabiedrību.

222. pants

Izmantojamā pašu kapitāla atkārtota izmantojuma novēršana

1. Dažādu apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību starpā nav atļauts atkārtoti izmantot maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu, kas ņemts vērā šajā aprēķinā.

Šajā nolūkā, aprēķinot grupas maksātspēju, ja 4. apakšiedaļā aprakstītās metodes to neparedz, izslēdz šādas summas:

- apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē vienas tās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu;
 - apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē minētās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu;
 - apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības tādu aktīvu vērtība, no kuriem finansē minētās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības jebkuras citas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu.
2. Neskarot 1. punktu, aprēķinā var iekļaut tikai šādas summas, ja tās ir izmantojamas, lai segtu attiecīgās saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību:
- rezerves kapitāls, uz kuru attiecas 91. panta 2. punkts, dzīvības apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītajā sabiedrībā, kas saistīta ar apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrību, kurai aprēķināta grupas maksātspēja;
 - jebkurš parakstītais, bet neapmaksātais kapitāls apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītajā sabiedrībā, kas saistīta ar apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrību, kurai aprēķināta grupas maksātspēja.

Tomēr jebkurā gadījumā parakstīto, bet neapmaksāto kapitālu aprēķinā neiekļauj, ja tas ir:

- dalības sabiedrības potenciālā saistība;

- ii) saistīts ar apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrību, kas ir apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības potenciālā saistība;
- iii) saistīts ar apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistīto sabiedrību, kas ir tās pašas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības citas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības potenciālā saistība.

3. Ja uzraudzības iestādes uzskata, ka apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības, kas nav minēta 2. punktā, maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamais konkrētais pašu kapitāls nav faktiski pieejams, lai segtu tās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības maksātspējas prasību, kurai aprēķināta grupas maksātspēja, minēto pašu kapitālu aprēķinā var iekļaut tikai tad, ja tas ir izmantojams saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla segšanai.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētā pašu kapitāla summa nedrīkst pārsniegt apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasību.

5. Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības, kurai aprēķināta grupas maksātspēja, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības jebkādu izmantojamo pašu kapitālu, kam vajadzīgs uzraudzības iestādes iepriekšējs apstiprinājums saskaņā ar 89. pantu, var iekļaut aprēķinā tikai tad, ja to ir pienācīgi apstiprinājušas uzraudzības iestādes, kas atbildīgas par minētās saistītās sabiedrības uzraudzību.

223. pants

Grupās iekšējās kapitāla radīšanas novērtēšana

1. Aprēķinot grupas maksātspēju, neņem vērā maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības un šādas sabiedrības savstarpējā finansējuma:

- a) saistītā sabiedrība;
- b) dalības sabiedrība; vai
- c) jebkuru tās dalības sabiedrību cita saistītā sabiedrība.

2. Aprēķinot grupas maksātspēju, neņem vērā apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības, kam aprēķināta grupas maksātspēja, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu, ja attiecīgo pašu kapitālu veido savstarpējs finansējums ar kādu citu minētās apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības saistīto sabiedrību.

3. Uzskata, ka savstarpējs finansējums pastāv vismaz, ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai vai citai tās saistītajai sabiedrībai ir daļas citā sabiedrībā vai tā izsniedz aizdevumus citai sabiedrībai, kurai tieši vai netieši pieder pirmās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamais pašu kapitāls.

224. pants

Novērtēšana

Aktīvu un pasīvu novērtēšanu veic saskaņā ar 74. pantu.

3. APAKŠIEDAĻA

Aprēķina metožu piemērošana

225. pants

Apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības

Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībai nav vairāk kā viena apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītā sabiedrība, grupas maksātspēju aprēķina, iekļaujot katru no minētajām apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas saistītajām sabiedrībām.

Ja apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītās sabiedrības galvenais birojs atrodas dalībvalstī, kurā neatrodas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kam aprēķināta grupas maksātspēja, dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz saistīto sabiedrību aprēķinā vērā ņem maksātspējas kapitāla prasību un izmantojamo pašu kapitālu, ar ko izpildīt šīs citas dalībvalsts noteikto prasību.

226. pants

Pastarpinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības

1. Aprēķinot tādas apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības grupas maksātspēju, kurai ar apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības starpniecību ir līdzdalība apdrošināšanas saistītajā sabiedrībā, pārapsedrošināšanas saistītajā sabiedrībā, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrībā vai trešās valsts pārapsedrošināšanas sabiedrībā, vērā ņem šādas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības stāvokli.

Tikai šā aprēķina vajadzībām pastarpinātu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību uzskata par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību, uz kuru attiecas I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļas noteikumi par maksātspējas kapitāla prasību un uz kuru attiecas I sadaļas VI nodaļas 3. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļā minētie nosacījumi par maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu.

2. Gadījumos, ja pastarpinātai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai ir subordinētais aizņēmums vai cits izmantojamais pašu kapitāls, uz kuru attiecas 98. pantā paredzētie ierobežojumi, to atzīst par izmantojamo pašu kapitālu līdz summai, ko aprēķina, piemērojot 98. panta ierobežojumus kopējam iztrūkstošajam izmantojamā pašu kapitāla apmēram grupas līmenī, salīdzinot ar maksātspējas kapitāla prasību grupas līmenī.

Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība tur pastarpinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības jebkuru izmantojamo pašu kapitālu, kam būtu vajadzīgs saņemt uzraudzības iestāžu iepriekšēju apstiprinājumu saskaņā ar 89. pantu, šādu kapitālu grupas maksātspējas aprēķinā var iekļaut tikai tad, ja to pienācīgi ir apstiprinājusi grupas uzraudzības iestāde.

227. pants

Trešās valsts apdrošināšanas un pārapirošināšanas saistītās sabiedrības

1. Saskaņā ar 233. pantu aprēķinot tādas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības grupas maksātspēju, kas ir dalības sabiedrība trešās valsts apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībā, minēto trešās valsts sabiedrību tikai aprēķina vajadzībām uzskata par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas saistīto sabiedrību.

Ja trešā valsts, kurā atrodas minētās sabiedrības galvenais birojs, tomēr pieprasa tās licencēšanu un nosaka tai maksātspējas režīmu, kas atbilst vismaz I sadaļas VI nodaļā norādītajam, dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz minēto sabiedrību aprēķinā vērā ņem attiecīgās trešās valsts noteikto maksātspējas kapitāla prasību un minētajai prasībai izmantojamo pašu kapitālu.

2. Pārbaudi tam, vai trešās valsts režīms ir vismaz līdzvērtīgs, veic grupas uzraudzības iestāde pēc dalības sabiedrības pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas.

To veicot, grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un CEIOPS, pirms tiek pieņemts lēmums par līdzvērtīgumu.

3. Komisija var pieņemt īstenošanas noteikumus, kuros precizē kritērijus, ko izmanto, lai novērtētu, vai trešās valsts maksātspējas režīms atbilst I sadaļas VI nodaļā norādītajam.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Pēc apspriešanās ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju un saskaņā ar 301. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, kā arī ņemot vērā kritērijus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 3. punktu, Komisija var pieņemt lēmumu par to, vai trešās valsts maksātspējas režīms atbilst I sadaļas VI nodaļā norādītajam.

Šos lēmumus regulāri pārskata, ņemot vērā jebkādas pārmaiņas maksātspējas režīmā, kas norādīts I sadaļas VI nodaļā, un trešās valsts maksātspējas režīmā.

5. Ja Komisija saskaņā ar 4. punktu pieņēmusi lēmumu par līdzvērtību trešās valsts maksātspējas režīmam, 2. punktu nepiemēro.

Ja lēmumā, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar 3. punktu, konstatēts, ka trešās valsts maksātspējas režīms nav atbilstīgs, 1. punkta otrajā daļā minēto iespēju, ņemot vērā attiecīgās trešās valsts noteikto maksātspējas kapitāla prasību un izmantojamo pašu kapitālu, nepiemēro un uz trešās valsts apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību attiecina vienīgi 1. punkta pirmo daļu.

228. pants

Saistītās kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības un finanšu iestādes

Aprēķinot tādas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības grupas maksātspēju, kas ir dalības sabiedrība kredītiestādē, ieguldījumu sabiedrībā vai finanšu iestādē, dalībvalstis atļauj savām apdrošināšanas un pārapirošināšanas dalības sabiedrībām *mutatis mutandis* piemērot Direktīvas 2002/87/EK I pielikumā norādīto 1. vai 2. metodi. Tomēr minētajā pielikumā norādīto 1. metodi piemēro tikai, ja grupas uzraudzības iestāde ir pārliecināta par integrētās pārvaldības un iekšējās kontroles līmeni tajās sabiedrībās, kas tiktu iekļautas konsolidācijas piemērošanas jomā. Izvēlēto metodi visu laiku izmanto konsekventi.

Tomēr dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm, ja tās attiecībā uz konkrētu grupu uzņemas grupas uzraudzības iestādes pienākumus, pēc dalības sabiedrības lūguma vai pēc savas iniciatīvas lemt par to, vai atskaitīt katru pirmajā daļā minēto līdzdalību no pašu kapitāla, kuru var izmantot dalības sabiedrības grupas maksātspējai.

229. pants

Vajadzīgās informācijas trūkums

Ja attiecīgajām uzraudzības iestādēm nav pieejama kādas apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrības grupas maksātspējas aprēķinam vajadzīgā informācija par kādu saistīto sabiedrību ar galveno biroju kādā dalībvalstī vai trešā valstī, minētās sabiedrības uzskaites vērtību apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrībā atskaita no grupas maksātspējai izmantojamā pašu kapitāla.

Minētajā gadījumā ar šādu līdzdalību saistītos nerealizētos ieņēmumus nedrīkst atzīt par grupas maksātspējai izmantojamo pašu kapitālu.

4. Apakšiedaļa

Aprēķina metodes

230. pants

1. metode (standarta metode): konsolidētā finanšu pārskata metode

1. Apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspējas aprēķinu veic, izmantojot konsolidētos finanšu pārskatus.

Apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspēja ir starpība starp:

- a) izmantojamo pašu kapitālu, ar ko segt saskaņā ar konsolidētā pārskata datiem aprēķināto maksātspējas kapitāla prasību,
- b) maksātspējas kapitāla prasību grupas līmenī, ko aprēķina saskaņā ar konsolidētā pārskata datiem.

Direktīvas I sadaļas VI nodaļas 3. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļas un I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļas noteikumus piemēro, lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu un maksātspējas kapitāla prasību grupas līmeni, pamatojoties uz konsolidētā pārskata datiem.

2. Maksātspējas kapitāla prasību grupas līmenī, pamatojoties uz konsolidētajiem datiem (konsolidētā grupas maksātspējas prasība), aprēķina vai nu saskaņā ar standarta formulu, vai apstiprinātu iekšējo modeli atbilstīgi vispārīgajiem principiem, kas ietverti attiecīgi I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1. un 2. apakšiedaļā un I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1. un 3. apakšiedaļā.

Konsolidētā grupas maksātspējas prasība sastāv no vismaz šādu vērtību summas:

- a) apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas dalības sabiedrības minimālā kapitāla prasība, kā minēts 129. pantā;

- b) apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas saistīto sabiedrību minimālā kapitāla prasības proporcionālā daļa.

Šo minimumu sedz ar izmantojamo pamata pašu kapitālu, kā noteikts 98. panta 4. punktā.

Lai noteiktu, vai šāds izmantojamais pašu kapitāls atbilst tam, lai segtu minimālo konsolidēto grupas maksātspējas prasību, 221. līdz 229. panta principus piemēro *mutatis mutandis*. Direktīvas 139. panta 1. un 2. punktu piemēro pēc *mutatis mutandis*.

231. pants

Grupās iekšējais modelis

1. Gadījumā, ja tiek saņemts pieteikums atļaujai aprēķināt konsolidēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kā arī grupas apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli, ko iesniedz apdrošināšanas vai pārapsdrošināšanas sabiedrība un tās saistītās sabiedrības, iesaistītās uzraudzības iestādes sadarbojas, lai nolēmtu, piešķirt vai nepiešķirt šo atļauju, un paredzētu noteikumus un nosacījumus, ja tādi vajadzīgi, kas attiecas uz šādu atļauju.

Pirmajā daļā minēto pieteikumu iesniedz grupas uzraudzības iestādei.

Grupas uzraudzības iestāde nekavējoties informē citas iesaistītās uzraudzības iestādes.

2. Iesaistītās uzraudzības iestādes dara visu savu pilnvaru robežās, lai panāktu kopīgu lēmumu par pieteikumu sešos mēnešos pēc dienas, kad grupas uzraudzības iestāde saņemusi pilnībā aizpildītu pieteikumu.

Grupas uzraudzības iestāde pilnībā aizpildīto pieteikumu nekavējoties pārsūta citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

3. Šā panta 2. punktā minētajā laikposmā grupas uzraudzības iestāde un kāda no pārējām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var apspriesties CEIOPS. Ar CEIOPS apspriežas arī pēc dalības sabiedrības pieprasījuma.

Ja ir notikusi apspriešanās ar CEIOPS, par to informē visas attiecīgās uzraudzības iestādes un 2. punktā minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

4. Ja saskaņā ar 3. punktu apspriešanās ar CEIOPS nav notikusi un iesaistītās uzraudzības iestādes nav pieņēmušas kopīgu lēmumu sešu mēnešu laikā kopš dienas, kad grupas uzraudzības iestāde saņēmusi pilnībā aizpildīto pieteikumu, grupas uzraudzības iestāde lūdz CEIOPS turpmāko divu mēnešu laikā nosūtīt tās ieteikumu visām iesaistītajām uzraudzības iestādēm. Grupas uzraudzības iestāde triju nedēļu laikā pēc minētā ieteikuma nosūtīšanas pieņem lēmumu, pilnībā ņemot vērā šo ieteikumu.

5. Neatkarīgi no tā, vai ir notikusi apspriešanās ar CEIOPS, grupas uzraudzības iestādes lēmumu sagatavo kā dokumentu, kurā izklāstīts lēmuma sīks pamatojums, un tajā ņem vērā citu iesaistīto uzraudzības iestāžu pausto viedokli.

Grupas uzraudzības iestāde izsniedz lēmumu pieteikuma iesniedzējam un pārējām attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

Iesaistītās uzraudzības iestādes piemēro minēto lēmumu.

6. Ja attiecīgi 2. un 3. punktā norādītajā termiņā netiek saņemts kopīgs lēmums, grupas uzraudzības iestāde pati pieņem lēmumu par piemērošanu.

Pieņemot lēmumu, grupas uzraudzības iestāde pienācīgi ņem vērā:

- a) citu iesaistīto uzraudzības iestāžu uzskatus un iebildumus, kas izteikti piemērojamā termiņā;
- b) ja notikusi apspriešanās ar CEIOPS, tās ieteikumu.

Lēmumu sagatavo kā dokumentu, kurā izklāstīts pilnībā pamatots lēmums un skaidrojums par būtiskām novirzēm no CEIOPS pieņemtās nostājas.

Grupas uzraudzības iestāde lēmumu nodod pieteikuma iesniedzējam un citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm.

Iesaistītās uzraudzības iestādes atzīst lēmumu par galīgu un piemēro to.

7. Ja kāda no iesaistītajām uzraudzības iestādēm uzskata, ka tās uzraudzībā esošās apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības riska profils ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas nosaka grupas līmenī apstiprināto iekšējo modeli, un kamēr minētā sabiedrība pienācīgi neņem vērā uzraudzības iestādes apsvērumus, šī iestāde saskaņā ar 37. pantu saistībā ar minētā iekšējā modeļa piemērošanu var noteikt kapitāla palielinājumu šīs apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai.

Izņēmuma gadījumos, ja šāds kapitāla palielinājums nebūtu piemērots, uzraudzības iestāde var pieprasīt attiecīgajai sabiedrībai aprēķināt tās maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz standarta formulu, kas minēta I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1. un 2. apakšiedaļā. Saskaņā ar 37. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu uzraudzības iestāde var noteikt kapitāla palielinājumu šīs apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai, kas izriet no standarta formulas piemērošanas.

Uzraudzības iestāde izskaidro lēmumus, kas minēti pirmajā un otrajā apakšpunktā gan apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībai, gan grupas uzraudzības iestādei.

232. pants

Grupas kapitāla palielinājums

Nosakot, vai konsolidētā grupas maksātspējas kapitāla prasība pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu, grupas uzraudzības iestāde īpašu uzmanību pievērš visiem gadījumiem, kad grupas līmenī var rasties apstākļi, kas minēti 37. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, jo īpaši, ja:

- a) grupas līmenī pastāv jebkādi specifiskie riski, ko ar standarta formulu vai izmantoto iekšējo modeli nevarētu pietiekami segt, jo grūti noteikt to apmēru;
- b) iesaistītās uzraudzības iestādes saskaņā ar 37. pantu un 231. panta 7. punktu ir noteikušas jebkādu kapitāla palielinājumu apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas saistītās sabiedrības maksātspējas kapitāla prasībai.

Ja grupas riska profils nav atspoguļots atbilstīgi, konsolidētajai grupas maksātspējas kapitāla prasībai var noteikt kapitāla palielinājumu.

Direktīvas 37. panta 1. līdz 5. punktu un īstenošanas pasākumus, kas veikti saskaņā ar 37. panta 6. punktu, piemēro *mutatis mutandis*.

233. pants

2. metode (alternatīvā metode): atskaitīšanas un summēšanas metode

1. Apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrības grupas maksātspēja ir starpība starp:

- a) summēto grupas izmantojamo pašu kapitālu, kā norādīts 2. punktā, un
- b) apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas saistīto sabiedrību vērtību apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas dalības sabiedrībā un summēto grupas maksātspējas kapitāla prasību, kā norādīts 3. punktā.

2. Summētais grupas izmantojamais pašu kapitāls ir šādu lielumumu summa:

- a) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības maksāspējas kapitāla prasībai izmantojamais pašu kapitāls;
- b) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības proporcionālā daļa apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistīto sabiedrību maksāspējas kapitāla prasībai izmantotajā pašu kapitālā.

3. Summētā grupas maksāspējas kapitāla prasība ir šādu lielumumu summa:

- a) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrības maksāspējas kapitāla prasība;
- b) apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistīto sabiedrību maksāspējas kapitāla prasības proporcionālā daļa.

4. Ja līdzdalība apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistītajās sabiedrībās izpaužas kā pilnīgas vai daļējas netiešas īpašumtiesības, apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistīto sabiedrību vērtība apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas dalības sabiedrībā ietver šādu netiešu īpašumtiesību vērtību, ņemot vērā attiecīgās izrietošās tiesības, un 2. un 3. punkta b) apakšpunktā minētajos postņos ietver attiecīgi apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistīto sabiedrību maksāspējas kapitāla prasībai izmantojamā pašu kapitāla un apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas saistīto sabiedrību maksāspējas kapitāla prasības atbilstīgās proporcionālās daļas.

5. Gadījumā, ja no apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības un tās saistītajām sabiedrībām vai kopīgi no apdrošināšanas pārapsedrošināšanas sabiedrības saistītajām sabiedrībām tiek saņemts pieteikums atļaujai aprēķināt grupas apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību maksāspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz iekšējo modeli, 231. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

6. Nosakot, vai summētā grupas maksāspējas kapitāla prasība, ko aprēķina atbilstīgi 3. punktam, pienācīgi atspoguļo grupas riska profilu, iesaistītās uzraudzības iestādes īpašu uzmanību pievērš jebkādiem specifiskajiem riskiem, kas pastāv grupas līmenī un ko nevarētu pietiekami segt, jo grūti noteikt to apmēru.

Ja grupas riska profils ievērojami atšķiras no pieņēmumiem, kas ir grupas summētās maksāspējas kapitāla prasības pamatā, grupas summētajai maksāspējas kapitāla prasībai nosaka kapitāla palielinājumu.

Direktīvas 37. panta 1. līdz 5. punktu un īstenošanas pasākumus, kas veikti saskaņā ar 37. panta 6. punktu, piemēro *mutatis mutandis*.

234. pants

Īstenošanas pasākumi

Komisija pieņem īstenošanas noteikumus, ar ko precizē 220. līdz 229. pantā norādītos tehniskos principus un metodes un 230. līdz 233. panta piemērošanu, lai nodrošinātu to vienādu piemērošanu visā Kopienā.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

5. apakšiedaļa

Tādu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību grupas maksāspējas uzraudzība, kas ir apdrošināšanas pārapsedrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums

235. pants

Apdrošināšanas pārapsedrošināšanas grupas maksāspēja

Ja apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrības ir apdrošināšanas pārapsedrošināšanas meitasuzņēmums, grupas uzraudzības iestāde nodrošina, ka grupas maksāspēju aprēķina apdrošināšanas pārapsedrošināšanas līmeni, piemērojot 220. panta 2. punkta līdz 233. pantam.

Minētā aprēķina vajadzībām mātesuzņēmumu uzskata par apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrību, uz kuru attiecas I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļas noteikumi attiecībā uz maksāspējas kapitāla prasību, un tam piemēro I sadaļas VI nodaļas 3. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļas nosacījumus attiecībā uz maksāspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu.

6. apakšiedaļa

Grupās maksāspējas uzraudzība grupām ar centralizētu riska vadību

236. pants

Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: nosacījumi

Dalībvalstis nodrošina, ka 236. un 238. pantu piemēro visām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrībām, kas ir apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums, ja ir ievēroti visi šādi nosacījumi:

- a) meitasuzņēmums, attiecībā uz kuru grupas uzraudzības iestāde nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 212. panta 2. punktu, ir iekļauts grupas uzraudzībā, ko veic grupas uzraudzības iestāde mātesuzņēmuma līmenī saskaņā ar šo sadaļu;

- b) uz meitasuzņēmumu attiecas mātesuzņēmuma riska vadības procesi un iekšējās kontroles mehānismi, un mātesuzņēmums atbilst iesaistīto uzraudzības iestāžu prasībām par meitasuzņēmuma piesardzīgu vadību;
- c) mātesuzņēmums ir panācis vienošanos, kas minēta 246. panta 4. punkta trešajā daļā;
- d) mātesuzņēmums ir panācis vienošanos, kas minēta 256. panta 2. punktā;
- e) mātesuzņēmums ir iesniedzis pieteikumu atļaujas saņemšanai atbilstīgi 238. un 239. pantam, un par šādu pieteikumu ir pieņemts labvēlīgs lēmums saskaņā ar 235. pantā norādīto procedūru.

237. pants

Apdrošināšanas vai pārprodrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: lēmums par pieteikumu

1. Ja tiek saņemti pieteikumi atļaujas saņemšanai saskaņā ar 238. un 239. pantu, iesaistītās uzraudzības iestādes sadarbojas un apspriežas uzraudzības iestāžu kolēģijā, lai nolemtu, piešķirt vai nepiešķirt pieprasīto atļauju, un vajadzības gadījumā noteiktu citus noteikumus un nosacījumus, kas būtu jāattiecinā uz šādu atļauju.

Šā punkta pirmajā daļā minēto pieteikumu iesniedz tikai tai uzraudzības iestādei, kura ir licencējusi meitasuzņēmumu. Minētā uzraudzības iestāde informē citas uzraudzības iestādes uzraudzības iestāžu kolēģijā un tūlīt tām pārsūta pilnībā aizpildīto pieteikumu.

2. Iesaistītās uzraudzības iestādes dara visu savu pilnvaru robežās, lai panāktu kopīgu lēmumu par pieteikumu triju mēnešu laikā pēc tam, kad visas grupas uzraudzības iestādes uzraudzības iestāžu kolēģijā ir saņēmušas pilnībā aizpildītus pieteikumus.

3. Ja 2. punktā minētajā laikā atklājas atšķirīgi viedokļi par 1. punktā minētās atļaujas piešķiršanu, grupas uzraudzības iestāde vai kāda no citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm var apspriesties ar CEIOPS. Par apspriešanos ar CEIOPS informē visas attiecīgās uzraudzības iestādes un 2. punktā minēto laikposmu papildzina par vienu mēnesi.

Ja notikusi apspriešanās ar CEIOPS, attiecīgās uzraudzības iestādes šādu ieteikumu pienācīgi ņem vērā pirms kopīga lēmuma pieņemšanas.

4. Uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, dara pieteikuma iesniedzējam zināmu šā panta 2. un 3. punktā minēto kopīgo lēmumu, norādot pilnīgu pamatojumu un skaidrojumu par būtiskām novirzēm no CEIOPS pieņemtās nostājas, ja ar to ir notikušas apspriedes. Kopīgo lēmumu uzskata par galīgu, un to piemēro attiecīgās uzraudzības iestādes.

5. Ja šā panta 2. un 3. punktā noteiktajos termiņos nav pieņemts kopīgs uzraudzības iestāžu lēmums, grupas uzraudzības iestāde pati pieņem lēmumu par piemērošanu.

Pieņemot lēmumu, grupas uzraudzības iestāde pienācīgi ņem vērā

- a) citu iesaistīto uzraudzības iestāžu uzskatus un iebildumus, kas izteikti noliktajā laikā;
- b) citus kolēģijā ietilpstošo uzraudzības iestāžu iebildumus, kas izteikti noliktajā laikā;
- c) ja notikusi apspriešanās ar CEIOPS, tās ieteikumus.

Lēmumā norāda pilnīgu pamatojumu un skaidrojumu par jebkādām būtiskām novirzēm no attiecīgās uzraudzības iestādes nostājas un CEIOPS ieteikuma. Grupas uzraudzības iestāde lēmuma kopiju nodod pieteikuma iesniedzējam un citām attiecīgām uzraudzības iestādēm.

238. pants

Apdrošināšanas vai pārprodrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: maksātspējas kapitāla prasības noteikšana

1. Neskarot 231. pantu, meitasuzņēmuma maksātspējas kapitāla prasību aprēķina saskaņā ar šā panta 2., 3.a un 4. punktu.

2. Ja meitasuzņēmuma maksātspējas kapitāla prasību aprēķina, pamatojoties uz iekšējo modeli, kas grupas līmenī apstiprināts saskaņā ar 231. pantu, un uzraudzības iestādes, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, uzskata, ka riska profils ievērojami atšķiras no minētā iekšējā modeļa, un kamēr šī sabiedrība pienācīgi neņem vērā uzraudzības iestādes apsvērumus, minētā iestāde izņēmuma gadījumā var ierosināt noteikt kapitāla palielinājumu minētā meitasuzņēmuma maksātspējas kapitāla prasībai, kas izriet no šāda modeļa piemērošanas, vai izņēmuma gadījumos, ja šāds kapitāla palielinājums nav piemērots, pieprasīt sabiedrībai aprēķināt tās maksātspējas kapitāla prasību, pamatojoties uz standarta formulu. Uzraudzības iestāde apspriež tās ierosinājumu uzraudzības iestāžu kolēģijā un paziņo šāda ierosinājuma pamatojumu gan meitasuzņēmumam, gan uzraudzības iestāžu kolēģijai.

3. Ja meitasuzņēmuma maksātspējas kapitāla prasība ir aprēķināta, pamatojoties uz standarta formulu, un uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, uzskata, ka tās riska profils ievērojami atšķiras no standarta formulas pamatā esošajiem pieņēmumiem, un kamēr šī sabiedrība pienācīgi neņem vērā uzraudzības iestādes apsvērumus, minētā iestāde izņēmuma gadījumā var prasīt attiecīgajai sabiedrībai aizstāt aprēķina metodē izmantoto parametru apakšgrupu ar šai sabiedrībai raksturīgiem parametriem, aprēķinot dzīvības, nedzīvības un veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļus, kā noteikts

101. pantā vai 37. pantā minētajos gadījumos, lai noteiktu kapitāla palielinājumu minētās meitasuzņēmuma maksātspējas kapitāla prasībai.

Uzraudzības iestāde apspriež tās ierosinājumu uzraudzības iestāžu kolēģijā un paziņo šāda ierosinājuma pamatojumu gan meitasuzņēmumam, gan uzraudzības iestāžu kolēģijai.

4. Uzraudzības iestāžu kolēģija dara visu iespējamo, lai panāktu vienošanos par ierosinājumu, ko izteikusi uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi meitasuzņēmumu, vai par citiem iespējamiem pasākumiem.

5. Ja uzraudzības iestāde un grupas uzraudzības iestāde viena mēneša laikā no uzraudzības iestādes priekšlikuma nespēj pieņemt kopīgu lēmumu, jautājumu nodod apspriešanai CEIOPS, kura savu ieteikumu sniedz divu mēnešu laikā.

Uzraudzības iestāde, kas licencējusi attiecīgo meitasuzņēmumu, pienācīgi apsver šādu ieteikumu pirms pieņemt savu galīgo lēmumu.

Lēmumā norāda pilnīgu pamatojumu, un tajā ņem vērā citu kolēģijas uzraudzības iestāžu uzskatus un iebildumus, kā arī CEIOPS ieteikumus.

Lēmumu iesniedz meitasuzņēmumam un uzraudzības iestāžu kolēģijai.

239. pants

Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: neatbilstība maksātspējas un minimālā kapitāla prasībai

1. Neskarot 138. pantu, uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, ja ir konstatēta neatbilstība maksātspējas prasībai, nekavējoties nosūta uzraudzības iestāžu kolēģijai meitasuzņēmuma iesniegto sanācijas plānu, lai sešu mēnešu laikā pēc tam, kad neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai konstatēta pirmo reizi, panāktu, ka sabiedrība atjauno izmantojamā pašu kapitāla līmeni vai samazina tās riska profilu, lai nodrošinātu atbilstību maksātspējas kapitāla prasībai.

Uzraudzības iestāžu kolēģija dara visu iespējamo, lai panāktu vienošanos par uzraudzības iestādes ierosinājumu par sanācijas plāna apstiprināšanu četru mēnešu laikā no dienas, kad pirmo reizi ir atklāta neatbilstība maksātspējas kapitāla prasībai.

Ja netiek panākta šāda vienošanās, uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, pati izlemj, vai apstiprināt sanācijas plānu, pienācīgi ņemot vērā citu kolēģijas uzraudzības iestāžu uzskatus un iebildumus.

2. Ja uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, atbilstīgi 136. pantam ir konstatējusi finanšu stāvokļa pasliktināšanos, tā nekavējoties ziņo uzraudzības iestāžu kolēģijai par to, kādus pasākumus ierosināts veikt. Izņemot ārkārtas situācijas, veicamos pasākumus apspriež uzraudzības iestāžu kolēģijā.

Uzraudzības iestāžu kolēģija dara visu iespējamo, lai panāktu vienošanos par uzraudzības iestādes ierosinātajiem pasākumiem, kas jāveic mēneša laikā pēc paziņošanas dienas.

Ja netiek panākta vienošanās, uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, pati izlemj, vai apstiprināt ierosinātos pasākumus, pienācīgi ņemot vērā citu kolēģijas uzraudzības iestāžu viedokļus un iebildumus.

3. Neskarot 139. pantu, uzraudzības iestāde, kas ir licencējusi meitasuzņēmumu, ja ir konstatēta neatbilstība minimālā kapitāla prasībai, nekavējoties nosūta uzraudzības iestāžu kolēģijai meitasuzņēmuma iesniegto īstermiņa finanšu shēmu, kuru īstenojot, sabiedrība trijos mēnešos no dienas, kad ir pirmo reizi konstatēta neatbilstība minimālā kapitāla prasībai, atjauno izmantojamā pašu kapitāla līmeni, kas apmierina minimālā kapitāla prasību, vai samazina tās riska profilu, lai nodrošinātu atbilstību minimālā kapitāla prasībai. Uzraudzības iestāžu kolēģiju informē arī par jebkuriem pasākumiem, kas veikti, lai meitasuzņēmums izpildītu minimālā kapitāla prasību.

240. pants

Apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: atkāpju atcelšana meitasuzņēmumam

1. Direktīvas 238. un 239. pantu pārtrauc piemērot šādos gadījumos:

- a) vairs nav atbilstības 236. panta a) apakšpunkta nosacījumam;
- b) nav vairs atbilstības 236. panta b) apakšpunkta nosacījumam un grupa neatjauno atbilstību šim nosacījumam piemērotā laikposmā;
- c) vairs nav atbilstības 236. panta c) un d) apakšpunkta nosacījumiem.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā gadījumā, ja grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar kolēģiju nolemj vairs neietvert meitasuzņēmumu grupas uzraudzībā, ko tā veic, tā nekavējoties informē iesaistīto uzraudzības iestādi un mātesuzņēmumu.

Piemērojot šīs direktīvas 236. panta b), c) un d) apakšpunktu, mātesuzņēmums ir atbildīgs par to, ka atbilstība nosacījumam tiek ievērota pastāvīgi. Neatbilstības gadījumā tas nekavējoties informē grupas uzraudzības iestādi un attiecīgā meitasuzņēmuma uzraudzības iestādi. Mātesuzņēmums iesniedz plānu atbilstības atjaunošanai piemērotā laikposmā.

Neskarot trešo daļu, grupas uzraudzības iestāde vismaz reizi gadā pēc savas iniciatīvas pārbauda, vai vēl aizvien tiek ievēroti 236. panta b), c) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi. Grupas uzraudzības iestāde šādu pārbaudi veic arī pēc iesaistītās uzraudzības iestādes pieprasījuma, ja tai ir nopietnas šaubas par pastāvīgu atbilstību šiem nosacījumiem.

Ja veiktajā pārbaudē konstatē trūkumus, grupas uzraudzības iestāde pieprasa mātesuzņēmumam iesniegt plānu atbilstības atjaunošanai piemērotā laikposmā.

Ja pēc apspriešanās ar kolēģiju grupas uzraudzības iestāde konstatē, ka trešajā vai piektajā daļā minētais plāns nav pietiekams, vai pēc tam, ka tas nav īstenots saskaņotajā laikposmā, grupas uzraudzības iestāde nolemj, ka 236. panta b), c) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi vairs netiek ievēroti un nekavējoties informē iesaistīto uzraudzības iestādi.

2. Direktīvas 238. un 239. pantā minētās atkāpes var atkal piemērot, ja mātesuzņēmums iesniedz jaunu pieteikumu un saņem labvēlīgu lēmumu atbilstīgi 237. pantā noteiktajai procedūrai.

241. pants

Apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības meitasuzņēmums: īstenošanas pasākumi

Lai nodrošinātu vienādu 236. līdz 240. panta piemērošanu, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, kuros nosaka:

- a) kritērijus, kas jāpiemēro, novērtējot, vai ir izpildīti 236. panta nosacījumi;
- b) piemērojamos kritērijus, novērtējot, kas ir jāuzskata par ārkārtas situācijām, kā noteikts 239. panta 2. punktā; un
- c) procedūras, kas jāievēro uzraudzības iestādēm, apmainoties ar informāciju, pildot savas tiesības un veicot savus pienākumus saskaņā ar 237. līdz 240. pantu.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

242. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Līdz 2014. gada 31. oktobrim Komisija veic novērtējumu par III sadaļas piemērošanu, jo īpaši par uzraudzības iestāžu sadarbību kolēģijās un kolēģiju darbību, CEIOPS juridisko statusu un par uzraudzības darbībām, nosakot kapitāla palielinājumus, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam attiecīgā gadījumā pievieno direktīvas pārskatīšanas priekšlikumus.

2. Līdz 2015. gada 31. oktobrim Komisija novērtē ieguvumus no grupas uzraudzības un kapitāla pārvaldības uzlabojumiem apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību grupā, iekļaujot atsauci uz COM(2008)0119 un Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas 2008. gada 16. oktobra ziņojumu par šo priekšlikumu (A6-0413/2008). Novērtējumā iekļauj iespējamus pasākumus, lai uzlabotu apdrošināšanas grupu pārrobežu pārvaldību, jo īpaši risku un aktīvu pārvaldību. Novērtējumā Komisija *inter alia* aplūko pārmaiņas un panākto progresu šādās jomās:

- a) saskaņota sistēma attiecībā uz agrīno iejaukšanos;
- b) centralizētas grupas riska vadības metodes un grupas iekšējo modeļu darbība, tostarp stresa pārbaudes;
- c) grupas iekšējie darījumi un riska koncentrācija;
- d) diversifikācijas un koncentrācijas ietekmes izmaiņas laikā;
- e) juridiski saistoša sistēma uzraudzības strīdu starpniecībai;
- f) aktīvu pārskaitījumu, maksātspējas un likvidācijas procedūras saskaņota sistēma, kas novērš attiecīgo valsts sabiedrību vai uzņēmējdarbības tiesību šķēršļus aktīvu pārskaitījumiem;
- g) vienas grupas sabiedrību apdrošinājumaņēmēju un apdrošināšanas atbildības saņēmēju vienlīdzīgs aizsardzības līmenis, jo īpaši krīzes situācijās;
- h) visā ES saskaņots un atbilstīgi finansēts risinājums apdrošināšanas garantiju sistēmām;
- i) tāda saskaņota un juridiski saistoša sistēma, kurā piedalās kompetentās iestādes, centrālās bankas un finanšu ministrijas un kura paredzēta krīžu pārvarēšanai, atrisināšanai un finansālā sloga sadalīšanai un kura attiecīgi savieto uzraudzības pilnvaras ar pienākumiem fiskālajā jomā.

Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot pārskatīšanas priekšlikumus.

243. pants

Apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums

Direktīvas 236. līdz 242. pantu *mutatis mutandis* piemēro apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums.

2. Iedaļa

Riska koncentrācija un grupas iekšējie darījumi

244. pants

Riska koncentrācijas uzraudzība

1. Riska koncentrācijas uzraudzību grupas līmenī veic saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, 246. pantu un III nodaļu.

2. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām regulāri un vismaz reizi gadā ziņot grupas uzraudzības iestādei par jebkuru nozīmīgu riska koncentrāciju grupas līmenī.

Vajadzīgo informāciju grupas uzraudzības iestādei iesniedz grupas galvenā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai, ja galvenā sabiedrība grupā nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, vai grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kuru grupas uzraudzības iestāde norādījusi pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu.

Grupās uzraudzības iestāde veic riska koncentrāciju uzraudzības pārbaudi.

3. Grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu nosaka tos riska veidus, par kuriem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām konkrētā grupā ir jāziņo jebkurā gadījumā.

Nosakot riska veidus vai paziņojot savu viedokli par tiem, grupas uzraudzības iestāde un citas attiecīgās uzraudzības iestādes vērtē un ņem īpašu grupu un grupas riska vadības struktūru.

Lai noteiktu nozīmīgu riska koncentrāciju, par ko jāziņo, grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu, pamatojoties uz maksātspējas kapitāla prasībām, tehniskajām rezervēm vai abiem, nosaka piemērotus sliekšņus.

Pārbaudot riska koncentrācijas gadījumus, grupas uzraudzības iestāde jo īpaši uzrauga iespējamo riska kaitīgo ietekmi grupā, interešu konflikta risku un risku līmeni vai apjomu.

4. Komisija, piemērojot 2. un 3. punktu, var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz nozīmīgas riska koncentrācijas definīciju un noteikšanu un attiecībā uz ziņošanu par šādu riska koncentrāciju.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

245. pants

Grupās iekšējo darījumu uzraudzība

1. Grupās iekšējo darījumu uzraudzību veic saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, 246. pantu un III nodaļu.

2. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām regulāri un vismaz reizi gadā ziņot grupas uzraudzības iestādei par grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību visiem nozīmīgiem grupas iekšējiem darījumiem, tostarp tiem, kas veikti ar fiziskām personām, kurām ir ciešas attiecības ar kādu no grupas sabiedrībām.

Turklāt dalībvalstis pieprasa ziņot par ļoti nozīmīgiem grupas iekšējiem darījumiem, cik ātri iespējams.

Vajadzīgo informāciju grupas uzraudzības iestādei iesniedz grupas galvenā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai, ja galvenā sabiedrība grupā nav apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, vai grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kuru grupas uzraudzības iestāde norādījusi pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu.

Grupās uzraudzības iestāde veic grupas iekšējo darījumu uzraudzības pārbaudi.

3. Grupās uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un grupu nosaka tos grupas iekšējos darījumus veidus, par kuriem konkrētas grupas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir jāziņo jebkurā gadījumā. *Mutatis mutandis* piemēro 244. panta 3. punktu.

4. Komisija 2. un 3. punkta vajadzībām var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz nozīmīga grupas iekšējā darījuma definīciju un noteikšanu un attiecībā uz ziņošanu par šādu grupas iekšējo darījumu.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Iedaļa

Riska vadība un iekšējā kontrole

246. pants

Pārvaldes sistēmas uzraudzība

1. Direktīvas I sadaļas IV nodaļas 2. iedaļas prasības *mutatis mutandis* piemēro grupas līmenī.

Neskarot pirmo daļu, riska vadības un iekšējās kontroles sistēmas un ziņošanas procedūras īsteno konsekventi visās sabiedrībās, kas iekļautas grupas uzraudzības piemērošanas jomā saskaņā ar 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, lai šīs sistēmas un ziņošanas procedūras varētu kontrolēt grupas līmenī.

2. Neskarot 1. punktu, grupas iekšējās kontroles mehānismos ietver vismaz šādus mehānismus un procedūras:

a) atbilstīgi mehānismi attiecībā uz grupas maksātspēju, lai noteiktu un aprēķinātu visus radušos būtiskos riskus un piemēroti attiecinātu uz tiem izmantojamo pašu kapitālu;

b) pareizas atskaites un grāmatvedības procedūras, lai uzraudzītu un pārvaldītu grupas iekšējos darījumus un riska koncentrāciju.

3. Uz 1. un 2. punktā minētajām sistēmām un ziņošanas procedūrām attiecas grupas uzraudzības iestādes uzraudzības pārbaude saskaņā ar III nodaļu.

4. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrībai vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai grupas līmenī veikt 45. pantā norādīto novērtējumu. Uz pašu riska un maksātspējas novērtējumu, ko veic grupas līmenī, attiecas grupas uzraudzības iestādes uzraudzības pārbaude saskaņā ar III nodaļu.

Ja maksātspējas aprēķinu grupā veic saskaņā ar 1. metodi, kā minēts 230. pantā, apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība grupas uzraudzības iestādei pienācīgi izskaidro atšķirību starp visu saistīto grupas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasību summu un grupas konsolidēto maksātspējas kapitāla prasību.

Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība tā nolemj un ja panākta vienošanās ar grupas uzraudzības iestādi, tad tā var veikt 45. pantā pieprasītos novērtējumus grupas līmenī un grupas meitasuzņēmuma līmenī vienlaikus un sagatavot vienu dokumentu, kas attiecas uz visiem novērtējumiem.

Pirms vienošanās saskaņā ar šā punkta trešo daļu grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar 248. pantā noteiktās uzraudzības iestāžu kolēģijas locekļiem un pienācīgi ņem vērā viņu uzskatus un iebildumus.

Ja grupa izmanto šā punkta trešajā daļā paredzēto iespēju, tā šo dokumentu visām iesaistītajām uzraudzības iestādēm iesniedz vienlaikus. Šīs iespējas izmantošana attiecīgos meitasuzņēmumos neatbrīvo no pienākuma nodrošināt atbilstību 45. panta prasībām.

III NODAĻA

Pasākumi grupas uzraudzības atvieglošanai

247. pants

Grupās uzraudzība

1. No attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestādēm izraugās vienu uzraudzības iestādi, kas atbildīga par grupas uzraudzības koordinēšanu un veikšanu ("grupas uzraudzības iestāde").

2. Ja grupas visas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības ir vienas un tās pašas uzraudzības iestādes kompetencē, grupas uzraudzības uzdevumu veic minētā uzraudzības iestāde.

Visos pārējos gadījumos un saskaņā ar 3. punktu grupas uzraudzības uzdevumu veic:

a) ja grupas galvenā sabiedrība ir apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība — uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi minēto sabiedrību;

b) ja grupas galvenā sabiedrība nav apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība — uzraudzības iestāde, kuru nosaka pēc šādiem principiem:

i) ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības mātesuzņēmums ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība — uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi minēto apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību;

ii) ja vairāk nekā vienas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības ar galveno biroju Kopienā mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un viena no minētajām sabiedrībām ir licencēta dalībvalstī, kurā atrodas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības galvenais birojs, — šajā dalībvalstī licencētās apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības uzraudzības iestāde;

- iii) ja grupā ir vairāk par vienu galveno apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, kuras galvenais birojs atrodas citās dalībvalstīs un katrā no minētajām valstīm ir kāda apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrība, — uzraudzības iestāde apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrībai ar lielāko kopējo bilanci;
- iv) ja vairāk nekā vienas apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrības ar galveno biroju Kopienā mātesuzņēmums ir viena un tā pati apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība un neviena no minētajām sabiedrībām nav licencēta dalībvalstī, kurā atrodas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības galvenais birojs, — uzraudzības iestāde, kura licencējusi apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrību ar lielāko kopējo bilanci; vai
- v) ja grupai naves sabiedrības, kā arī visos citos gadījumos, kas nav minēti i) līdz iv) apakšpunktā — uzraudzības iestāde, kura licencējusi apdrošināšanas vai pārappdrošināšanas sabiedrību ar lielāko kopējo bilanci.

3. Īpašos gadījumos attiecīgās uzraudzības iestādes pēc jebkuras iestādes pieprasījuma var pieņemt kopīgu lēmumu atkāpties no 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem, ja to piemērošana ir neatbilstīga, ņemot vērā grupas struktūru un apdrošināšanas un pārappdrošināšanas sabiedrību darījumu relatīvo nozīmi dažādās valstīs, un par grupas uzraudzības iestādi izraudzīties citu uzraudzības iestādi.

Šajā nolūkā jebkura no attiecīgajām uzraudzības iestādēm var pieprasīt diskusiju uzsākšanu par to, vai 2. punktā norādītie kritēriji ir piemēroti. Šāda diskusija nenotiek biežāk kā reizi gadā.

Attiecīgās uzraudzības iestādes dara visu savu pilnvaru robežās, lai panāktu kopīgu lēmumu par grupas uzraudzības iestādes izvēli trīs mēnešu laikā no diskusijas pieprasījuma. Pirms lēmuma pieņemšanas attiecīgās uzraudzības iestādes dod grupai iespēju izteikt savu viedokli.

4. Triju mēnešu laikposmā, kas minēts 3. punkta trešajā daļā, jebkura no iesaistītajām uzraudzības iestādēm var pieprasīt apspriešanos ar CEIOPS. Ja notikusi apspriešanās ar CEIOPS, 3. punktā minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

5. Ja notikusi apspriešanās ar CEIOPS, iesaistītās uzraudzības iestādes pirms kopīga lēmuma pieņemšanas pienācīgi ņem vērā CEIOPS ieteikumus. Kopīgajā lēmumā norāda pilnīgu pamatojumu un tajā jāietver skaidrojums par ikvienu būtisku atkāpi no CEIOPS paustās nostājas.

6. Ja netiek pieņemts kopīgs lēmums par atkāpšanos no 2. punktā noteiktajiem kritērijiem, grupas uzraudzības iestādes uzdevumu veic uzraudzības iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 2. punktu.

7. CEIOPS vismaz reizi gadā informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par visām nozīmīgākajām grūtībām 2. un 3. un 6. punkta piemērošanā.

Ja rodas nopietnas grūtības 2. un 3. punktā noteikto kritēriju piemērošanā, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, precizējot šos kritērijus.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. Ja dalībvalstī apdrošināšanas un pārappdrošināšanas sabiedrību konsultatīvā uzraudzība ir vairāk nekā vienas uzraudzības iestādes kompetencē, minētā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus šo iestāžu koordinēšanai.

248. pants

Grupās uzraudzības iestādes un citu uzraudzības iestāžu tiesības un pienākumi – uzraudzības iestāžu kolēģija

1. Grupas uzraudzības iestādes tiesības un pienākumi attiecībā uz grupas uzraudzību ietver šādas darbības:

- a) ikdienas darba gaitā un ārkārtas situācijās koordinēt svarīgas vai būtiskas informācijas apkopošanu un izplatīšanu, tostarp tādas informācijas izplatīšanu, kas ir svarīga, uzraudzības iestādei veicot uzraudzības pienākumus;
- b) veikt grupas finanšu stāvokļa uzraudzības pārbaudi un novērtējumu;
- c) novērtēt grupas atbilstību maksātspējas un riska koncentrācijas noteikumiem un grupas iekšējiem darījumiem, kā norādīts 218. līdz 245. pantā;
- d) novērtēt grupas pārvaldes sistēmu, kā noteikts 246. pantā, un novērtēt, vai dalības sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras dalībnieki atbilst 42. un 257. panta prasībām;
- e) pastāvīgu, kā arī ārkārtas situāciju darbību plānošana un koordinēšana regulārās sapulcēs, kuras rīko vismaz reizi gadā, vai ar citiem piemērotiem līdzekļiem, sadarbojoties ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm un ņemot vērā visu grupas sabiedrību uzņēmējdarbības risku veidu, pakāpi un sarežģītību;

f) citi uzdevumi, pasākumi un lēmumi, kas ar šo direktīvu vai, atkāpjoties no tās, noteikti grupas uzraudzības iestādei, jo īpaši vadot jebkāda iekšējā modeļa apstiprināšanas procesu grupas līmenī, kā norādīts 231. un 233. pantā, un vadot procesu, lai varētu piemērot 237. līdz 240. pantā noteikto sistēmu.

2. Lai veicinātu šā panta 1. punktā minēto grupas uzraudzības uzdevumu izpildi, izveido kolēģiju, ko vada grupas uzraudzības iestāde.

Kolēģija nodrošina kolēģijas sastāvā esošo uzraudzības iestāžu sadarbības, informācijas apmaiņas un apspriešanās efektivitāti saskaņā ar III sadaļu, lai veicinātu lēmumu un darbības saskaņotību.

3. Kolēģijas locekļi ir grupas uzraudzības iestāde un visu to dalībvalstu uzraudzības iestādes, kurās ir visu meitasuzņēmumu galvenais birojs.

Nozīmīgu filiāļu un ar tām saistīto sabiedrību uzraudzības iestādes arī drīkst piedalīties kolēģijās. Tomēr viņu dalība ir ierobežota tikai ar to, ka tiek nodrošināta efektīva informācijas apmaiņa.

Efektīvai kolēģijas darbībai var būt vajadzīgs, lai dažus pasākumus veiktu kolēģijas uzraudzības iestādes mazākā skaitā.

4. Neskarot nevienu saskaņā ar šo direktīvu noteiktu pasākumu, kolēģiju izveide un darbs pamatojas uz visu grupas uzraudzības iestāžu un citu iesaistīto uzraudzības iestāžu koordinēšanas pasākumiem.

Ja rodas viedokļu atšķirības jautājumā par koordinēšanas pasākumiem, ikviens kolēģijas loceklis var ar attiecīgo jautājumu vērsties CEIOPS.

Pirms galīgā lēmuma pieņemšanas grupas uzraudzības iestāde, apspriedusies ar attiecīgām uzraudzības iestādēm, pienācīgi apsver visus CEIOPS ieteikumus, ko tā sniegusi divu mēnešu laikā. Lēmumā norāda pilnīgu pamatojumu un skaidrojumu par būtiskām atkāpēm no CEIOPS ieteikumiem. Grupas uzraudzības iestāde lēmumu nodod citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

5. Neskarot atbilstīgi šai direktīvai pieņemtos pasākumus, 4. punktā minētajos koordinēšanas pasākumos nosaka procedūras šādām darbībām:

- a) attiecīgo uzraudzības iestāžu kopīgo lēmumu pieņemšanas procesam, kā minēts 231., 232. un 247. pantā;
- b) apspriedēm, kas minētas šā panta 4. punktā un 218. panta 5. punktā.

Neskarot grupas uzraudzības iestādes un citu uzraudzības iestāžu tiesības un pienākumus, kas tām noteikti ar šo direktīvu, grupas uzraudzības iestādei un citām uzraudzības iestādēm koordinēšanas pasākumos var paredzēt papildu uzdevumus, ja tas uzlabo grupas uzraudzību un nevājina kolēģijas locekļu veikto uzraudzību, kas ietilpst viņu tiešajos pienākumos.

Turklāt koordinēšanas pasākumos var noteikt procedūras šādām darbībām:

- a) apspriedes starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm, jo īpaši kā minēts 213 līdz 217. pantā, 219. līdz 221. pantā, 227., 244. līdz 246. pantā, 250., 256., 260. un 262. pantā;
- b) sadarbību ar citām uzraudzības iestādēm.

6. CEIOPS izstrādā kolēģiju darbības funkciju pamatnostādnes, pamatojoties uz vispārējiem pārskatiem par to darbu, lai novērtētu to savstarpējās konverģences līmeni. Minētos pārskatus veic vismaz reizi trijos gados. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas uzraudzības iestāde reizi gadā nosūta CEIOPS informāciju par kolēģijas darbību un konstatētajām grūtībām pārskatos aplūkotajās jomās.

7. Komisija, piemērojot 1. līdz 6. punktu, pieņem īstenošanas pasākumus grupas uzraudzības koordinēšanai, tostarp nozīmīgas filiāles definīciju.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

249. pants

Uzraudzības iestāžu sadarbība un informācijas apmaiņa starp tām

1. Par grupas atsevišķu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību uzraudzību atbildīgās iestādes un grupas uzraudzības iestāde cieši sadarbojas, jo īpaši gadījumos, kad apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība nonāk finansiālās grūtībās.

Lai nodrošinātu vienādu būtiskās informācijas apjomu uzraudzības iestādēm, tostarp grupas uzraudzības iestādei, tās, neskarot minēto iestāžu attiecīgos pienākumus un neatkarīgi no tā, vai tās veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, viena otrai

sniedz atbilstīgu informāciju, lai tādējādi ļautu un veicinātu citu iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanu saskaņā ar šo direktīvu. Šajā sakarā attiecīgās uzraudzības iestādes un grupas uzraudzības iestāde nekavējoties paziņo viena otrai visu svarīgo informāciju, līdzko tā ir pieejama. Šajā daļā minētā informācija ietver informāciju par grupas un uzraudzības iestāžu pasākumiem un grupas sniegto informāciju, tomēr neaprobežojas tikai ar to.

2. Par grupas atsevišķu apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību uzraudzību atbildīgās iestādes un grupas uzraudzības iestāde katra nekavējoties sasauca visu grupas uzraudzībā iesaistīto uzraudzības iestāžu sanākumi vismaz šādos gadījumos:

- a) ja ir konstatēts atsevišķu apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību maksātspējas kapitāla prasības vai minimālā kapitāla prasības nozīmīgs pārkāpums; vai
- b) ja grupā konstatē nozīmīgu pārkāpumu tajā, kā ir izpildīta maksātspējas kapitāla prasība, ko aprēķina, pamatojoties uz konsolidētiem datiem, vai summētā grupas maksātspējas kapitāla prasība atkarībā no tā, kuru aprēķina metodi izmanto, saskaņā ar III nodaļas II sadaļas 1. iedaļas 4. apakšiedaļu;
- c) ja rodas vai ir radušies citi ārkārtēji apstākļi.

3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, nosakot informāciju, kas grupas uzraudzības iestādei sistemātiski jāapkopo un jāizplata citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm vai kas citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm jānosūta grupas uzraudzības iestādei.

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, lai precizētu informāciju, kas ir būtiska vai svarīga uzraudzībai grupas līmenī, ņemot vērā uzraudzības pārskatu konverģences uzlabošanu.

Šajā punktā minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu ne-būtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

250. pants

Apspriešanās uzraudzības iestāžu starpā

1. Neskarot 248. pantu, ja lēmums ir svarīgs citu uzraudzības iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanai, attiecīgās uzraudzības iestādes pirms šāda lēmuma pieņemšanas savstarpēji apspriežas kolēģijā par šādiem jautājumiem:

- a) pārmaiņas grupas apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību akcionāru struktūrā, organizatoriskajā vai vadības struktūrā, kurām vajadzīgs uzraudzības iestāžu apstiprinājums vai licence; un

- b) uzraudzības iestāžu veiktās lielākās sankcijas vai ārkārtēji pasākumi, tostarp kapitāla palielinājuma noteikšana maksātspējas kapitāla prasībai saskaņā ar 37. pantu un jebkādu ierobežojumu noteikšana iekšējā modeļa izmantošanai, lai aprēķinātu maksātspējas kapitāla prasību saskaņā ar I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļas 3. apakšiedaļu.

Piemērojot b) apakšpunktu, vienmēr notiek apspriešanās ar grupas uzraudzības iestādi.

Turklāt attiecīgās uzraudzības iestādes savstarpēji apspriežas pirms lēmuma pieņemšanas, ja minētais lēmums ir pamatots ar informāciju, kas saņemta no citām uzraudzības iestādēm.

2. Neskarot 248. pantu, uzraudzības iestāde var nolemt neapspriesties steidzamos gadījumos vai gadījumos, kad šāda apspriešanās var apdraudēt lēmuma efektivitāti. Šādā gadījumā uzraudzības iestāde nekavējoties informē citas attiecīgās uzraudzības iestādes.

251. pants

Grupās uzraudzības iestādes pieprasījumi citām uzraudzības iestādēm

Grupās uzraudzības iestāde var aicināt tās dalībvalsts uzraudzības iestādes, kurā ir mātesuzņēmuma galvenais birojs, bet kuras pašas neveic grupas uzraudzību saskaņā ar 247. pantu, pieprasīt mātesuzņēmumam jebkādu informāciju, kas būtu svarīga tās koordinēšanas tiesību un pienākumu veikšanai, kā norādīts 248. pantā, un nodot šo informāciju grupas uzraudzības iestādei.

Grupās uzraudzības iestāde, ja tai vajadzīga 254. panta 2. punktā minētā informācija, kas jau ir sniegta citai uzraudzības iestādei, sazinās ar minēto iestādi, kad iespējams, lai novērstu ziņojumu dubultošanu dažādām uzraudzībā iesaistītajām iestādēm.

252. pants

Sadarbība ar iestādēm, kas atbildīgas par kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām

Ja apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība un vai nu kredītiestāde, kā definēts Direktīvā 2006/48/EK, vai ieguldījumu sabiedrība, kā definēts Direktīvā 2004/39/EK, vai abas ir tieši vai netieši saistītas vai tām ir kopīga dalības sabiedrība, attiecīgās uzraudzības iestādes un iestādes, kuras atbildīgas par šo citu sabiedrību uzraudzību, cieši sadarbojas.

Neskarot savus attiecīgos pienākumus, šīs iestādes sniedz cita citai informāciju, kas varētu vienkāršot to uzdevumu izpildi, jo īpaši, kā norādīts šajā sadaļā.

253. pants

Dienesta noslēpums un konfidencialitāte

Dalībvalstis atļauj informācijas apmaiņu starp savām uzraudzības iestādēm un starp savām uzraudzības iestādēm un citām iestādēm, kā norādīts 249. līdz 252. pantā.

Uz informāciju, kas saņemta saistībā ar grupas uzraudzību, un jo īpaši uz šajā sadaļā paredzēto jebkādu informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm un starp uzraudzības iestādēm un citām iestādēm attiecinā 295. pantu.

254. pants

Pieklūve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka fiziskās un juridiskās personas, kas iekļautas grupas uzraudzības piemērošanas jomā, un to saistītās sabiedrības un dalības sabiedrības spēj apmainīties ar informāciju, kas varētu būt svarīga grupas uzraudzībai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to iestādēm, kas atbildīgas par grupas uzraudzības veikšanu, ir pieklūve jebkādai informācijai, kas svarīga minētās uzraudzības vajadzībām, neatkarīgi no attiecīgās sabiedrības veida. Direktīvas 35. pantu piemēro *mutandis*.

Attiecīgās uzraudzības iestādes drīkst tikai pašas tieši vērsties pie grupas sabiedrībām, lai iegūtu vajadzīgo informāciju, ja šāda informācija ir pieprasīta no apdrošināšanas sabiedrības vai pārāpdrošināšanas sabiedrības, uz kuru attiecas grupas uzraudzība, bet tā to nav sniegusi pieņemamā laikposmā.

255. pants

Informācijas pārbaude

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to uzraudzības iestādes savā teritorijā tieši vai ar to personu starpniecību, ko tās norīkojušas šajā uzdevumā, var veikt 254. pantā minētās informācijas pārbaudi uz vietas šādu sabiedrību telpās:

- apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrība, uz kuru attiecas grupas uzraudzība;
- minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības saistītā sabiedrība;
- minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības mātesuzņēmums;
- minētās apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrības mātesuzņēmuma saistītā sabiedrība.

2. Ja uzraudzības iestādes īpašos gadījumos vēlas pārbaudīt informāciju par kādu sabiedrību, kura vai nu tiek, vai netiek regulēta, kura ir grupas daļa un atrodas citā dalībvalstī, tās lūdz šīs citas dalībvalsts uzraudzības iestādēm veikt pārbaudi.

Iestādes, kuras saņem šādu pieprasījumu, savas kompetences robežās rīkojas atbilstīgi minētajam pieprasījumam un vai nu veic pārbaudi tieši, ļaujot to veikt revidentam vai ekspertam, vai atļauj iestādei, kura ir iesniegusi pieprasījumu, veikt to pašai. Grupas uzraudzības iestādi informē par veiktajiem pasākumiem.

Ja pieprasījumu iesniegusi uzraudzības iestāde pārbaudi neveic tieši, tā, ja vēlas, var piedalīties pārbaudē.

256. pants

Grupas maksāspējas un finanšu stāvokļa ziņojums

1. Dalībvalstis pieprasa apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas dalības sabiedrībām vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām ik gadus publiskot ziņojumu par maksāspēju un finanšu stāvokli grupas līmenī. Direktīvas 51. un 53. līdz 55. pantu piemēro *mutandis*.

2. Ja apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas dalības sabiedrība vai apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība tā nolemj un ja panākta vienošanās ar grupas uzraudzības iestādi, tad tā var sagatavot vienu maksāspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu, kurā ietver šādu informāciju:

- informācija grupas līmenī, kas jāatklāj saskaņā ar 1. punktu;
- informācija par jebkuru grupas meitasuzņēmumu, kurai jābūt atsevišķi identificējamai un kura jāatklāj saskaņā ar 51. un 53. līdz 55. pantu.

Pirms vienošanās saskaņā ar šā punkta pirmo daļu grupas uzraudzības iestāde apspriežas ar kolēģijas locekļiem un pienācīgi ņem vērā viņu uzskatus un iebildumus.

3. Ja 2. punktā minētajā ziņojumā nav ietverta informācija, ko uzraudzības iestāde, kura ir licencējusi grupas meitasuzņēmumu, pieprasa sniegt līdzīgām sabiedrībām, un ja neietvertā informācija ir būtiska, attiecīgā uzraudzības iestāde ir pilnvarota pieprasīt attiecīgajam meitasuzņēmumam atklāt vajadzīgo papildu informāciju.

4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, sīkāk precizējot atklājamo informāciju un līdzekļus, kā to panākt, attiecībā uz vienoto maksāspējas un finanšu stāvokļa ziņojumu.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

257. pants

Apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra

Dalībvalstis pieprasa, lai visas personas, kuras faktiski vada apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, būtu atbilstīgas un piemērotas savu pienākumu veikšanai.

Direktīvas 42. pantu piemēro *mutandis mutandis*.

258. pants

Izpildes pasākumi

1. Ja grupas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības neatbilst 218. līdz 246. panta prasībām vai ja prasības ir izpildītas, bet maksātspēja tomēr var tikt apdraudēta, vai ja grupas iekšējie darījumi vai riska koncentrācija apdraud apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību finanšu pozīciju, šādas iestādes pieprasa vajadzīgos pasākumus, lai pēc iespējas ātrāk labotu situāciju:

- a) grupas uzraudzības iestāde — attiecībā uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību;
- b) uzraudzības iestādes — attiecībā uz apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrībām.

Ja pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā gadījumā grupas uzraudzības iestāde nav viena no tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā atrodas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības galvenais birojs, grupas uzraudzības iestāde paziņo minētajām uzraudzības iestādēm savu slēdzienu, lai tās varētu veikt vajadzīgos pasākumus.

Ja pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā gadījumā grupas uzraudzības iestāde nav viena no tās dalībvalsts uzraudzības iestādēm, kurā atrodas apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības galvenais birojs, grupas uzraudzības iestāde paziņo minētajām uzraudzības iestādēm savu slēdzienu, lai tās varētu veikt vajadzīgos pasākumus.

Neskarot 2. punktu, dalībvalstis nosaka pasākumus, kurus to uzraudzības iestādes var veikt attiecībā uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām.

Attiecīgās uzraudzības iestādes, tostarp grupas uzraudzības iestāde vajadzības gadījumā koordinē to izpildes pasākumus.

2. Neskarot krimināltiesību normas, dalībvalstis nodrošina, ka var noteikt sankcijas vai pasākumus apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībām, kuras pārkāpj normatīvos un administratīvos aktus, kas ieviesti šīs sadaļas īstenošanai, vai personām, kuras faktiski vada šīs sabiedrības. Uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka šādas sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, jo īpaši, ja apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības centrālā administrācija vai galvenais uzņēmums neatrodas tās galvenajā birojā.

3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus 1. un 2. punktā minēto izpildes pasākumu koordinēšanai.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisku elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

259. pants

CEIOPS atskaite

1. CEIOPS reizi gadā piedalās Eiropas Parlamenta komitejas vispārīgā uzklaušīšanā. Ja šāda piedalīšanās sakrīt ar CEIOPS noteiktajām ziņošanas prasībām saskaņā ar 71. panta 3. punktu, uzskata, ka šī prasība ir izpildīta.

2. Uzklaušīšanā, kas minēta 1. punktā, CEIOPS *inter alia* ziņo par visu atbilstīgo un nozīmīgo uzraudzības un uzraudzītāju darbību un sadarbības pieredzi saskaņā ar III sadaļu, jo īpaši pievērtoties šādiem jautājumiem:

- a) grupas uzraudzības iestādes iecelšana, grupas uzraudzības iestāžu skaits un to ģeogrāfiskā izplatība;
- b) kolēģiju darbs, jo īpaši uzraudzības iestāžu iesaistīšanās un saistības, ja šīs iestādes nav grupas uzraudzības iestādes.

3. CEIOPS, piemērojot šā panta 1. punktu, var arī iekļaut galvenās pieejamās atziņas, kas iegūtas no 248. panta 6. punktā minētajiem pārskatiem.

IV NODAĻA

Trešās valstis

260. pants

Mātesuzņēmums ārpus Kopienas – līdzvērtības pārbaude

1. Direktīvas 213. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajā gadījumā attiecīgās uzraudzības iestādes pārbauda, vai apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrību, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, uzraudzību veic trešās valsts uzraudzības iestāde, kas ir līdzvērtīga šajā sadaļā paredzētajai, lai grupas līmenī uzraudzītu 213. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētās apdrošināšanas un pārapirošināšanas sabiedrības.

Pārbaudi veic tā uzraudzības iestāde, kura būtu grupas uzraudzības iestāde, ja būtu jāpiemēro 247. panta 2. punkta kritēriji, pēc mātesuzņēmuma vai jebkuru Kopienā licencētu apdrošināšanas sabiedrību pieprasījuma vai pēc pašu iniciatīvas, ja vien Komisija jau iepriekš nav izdarījusi secinājumu par iesaistītās trešās valsts uzraudzības režīma līdzvērtību. To darot, uzraudzības iestāde apspriežas ar citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm un CEIOPS.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, precizējot kritērijus vērtēšanai par to, vai trešās valsts konsultatīvās uzraudzības režīms grupu uzraudzībai ir līdzvērtīgs šajā sadaļā izklāstītajam. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 301. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Pēc apspriešanās ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteju un saskaņā ar 301. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, kā arī ņemot vērā kritērijus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu, Komisija var pieņemt lēmumu par to, vai konsultatīvās uzraudzības režīms grupu uzraudzībai trešā valstī atbilst šajā sadaļā izklāstītajam.

Šos lēmumus regulāri pārskata, ņemot vērā jebkādas pārmaiņas šajā sadaļā izklāstītajā konsultatīvās uzraudzības režīmā grupu uzraudzībai un trešās valsts konsultatīvās uzraudzības režīmā grupu uzraudzībai, kā arī jebkādas citas izmaiņas noteikumos, kas var ietekmēt lēmumu par līdzvērtīgumu.

Ja saskaņā ar pirmo daļu Komisija ir pieņēmusi lēmumu attiecībā uz trešo valsti, šo lēmumu atzīst par noteicošo 1. punktā minētās pārbaudes vajadzībām.

261. pants

Mātesuzņēmums ārpus Kopienas – līdzvērtība

1. Ja notiek 260. pantā minētā līdzvērtīgā uzraudzība, dalībvalstis paļaujas uz līdzvērtīgu grupas uzraudzību, ko veic trešās valsts uzraudzības iestādes, saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Direktīvas 247. līdz 258. pantu piemēro *mutatis mutandis* saderībai ar trešo valstu uzraudzības iestādēm.

262. pants

Mātesuzņēmums ārpus Kopienas – līdzvērtības neesamība

1. Ja 260. pantā minētās līdzvērtīgās uzraudzības nav, dalībvalstis apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām piemēro vai nu 218. līdz 258. pantu *mutatis mutandis*, izņemot 236. līdz 243. pantu, vai arī vienu no metodēm, kas norādītas šā panta 2. punktā.

Direktīvas 218. līdz 258. pantā norādītos vispārējos principus un metodes piemēro apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrības līmenī.

Tikai grupas maksātspējas aprēķināšanas vajadzībām mātesuzņēmumu uzskata par apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību, uz kuru attiecas I sadaļas VI nodaļas, 3. iedaļas 1., 2. un 3. apakšiedaļas noteikumi par maksātspējas kapitāla prasībai izmantojamo pašu kapitālu un vai nu:

- a) maksātspējas kapitāla prasība, kas noteikta saskaņā ar 226. panta principiem, ja tā ir apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība;
- b) maksātspējas kapitāla prasība, kas noteikta saskaņā ar 227. panta principiem, ja tā ir trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrība.

2. Dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm piemērot citas metodes, ar kurām nodrošina piemērotu uzraudzību grupas apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām. Grupas uzraudzības iestādei pēc apspriešanās ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir jāpiekrīt šīm metodēm.

Uzraudzības iestādes jo īpaši var pieprasīt tādas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības izveidi, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā, un piemērot šo sadaļu grupas apdrošināšanas un pārapsrošināšanas sabiedrībām, kuru galvenā sabiedrība ir minētā apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība.

Izvēlētās metodes ļauj sasniegt grupas uzraudzības mērķus, kā definēts šajā sadaļā, un par tām paziņo citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm un Komisijai.

263. pants

Mātesuzņēmums ārpus Kopienas – līmeņi

Ja 260. pantā minētais mātesuzņēmums pats ir meitasuzņēmums apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrībai, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, vai trešās valsts apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrībai, dalībvalstis piemēro 260. pantā minēto pārbaudi tikai galējā mātesuzņēmuma līmenī, kas ir trešās valsts apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrība.

Tomēr 260. pantā minētās līdzvērtīgās uzraudzības neesības gadījumā dalībvalstis ļauj savām uzraudzības iestādēm lemt par jaunas pārbaudes veikšanu zemākā līmenī apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas sabiedrību mātesuzņēmumam neatkarīgi no tā, vai tā ir trešās valsts apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība, vai trešās valsts pārapsrošināšanas sabiedrība.

Šādā gadījumā 260. panta 1. punkta otrajā daļā minētā uzraudzības iestāde paskaidro savu lēmumu grupai.

Direktīvas 262. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

264. pants

Sadarbība ar trešās valsts uzraudzības iestādēm

1. Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai sāktu pārrunas par nolīgumiem ar vienu vai vairākām trešām valstīm par grupas uzraudzības līdzekļiem attiecībā uz:

- a) apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrībām, kuru dalības sabiedrības ir tādas sabiedrības 213. panta nozīmē, kuru galvenie biroji atrodas kādā trešā valstī, un
- b) trešās valsts apdrošināšanas sabiedrībām vai trešās valsts pārpadrošināšanas sabiedrībām, kuru dalības sabiedrības ir tādas sabiedrības 213. panta nozīmē, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā.

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt to, ka

- a) dalībvalstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas vajadzīga tādu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrību uzraudzībai grupas līmenī, kuru galvenie biroji atrodas Kopienā un kurām ir meitasuzņēmums vai līdzdalība sabiedrībās ārpus Kopienas, gan to, ka
- b) trešo valstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas vajadzīga tādu trešo valstu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrību uzraudzībai grupas līmenī, kuru galvenie biroji atrodas to teritorijā un kurām ir meitasuzņēmums vai līdzdalība sabiedrībās vienā vai vairākās dalībvalstīs.

3. Neskarot Līguma 300. panta 1. un 2. punktu, Komisija ar Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejas palīdzību izskata 1. punktā minēto sarunu iznākumu.

V NODAĻA

Jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības

265. pants

Grupās iekšējie darījumi

1. Ja vienas vai vairāku apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību mātesuzņēmums ir jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, dalībvalstis nodrošina, ka par minēto apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrību uzraudzību atbildīgās uzraudzības iestādes veic to darījumu vispārīgu uzraudzību, ko veic minētās apdrošināšanas vai pārpadrošināšanas sabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kā arī tās saistītās sabiedrības.

2. Direktīvas 245., 249. līdz 255. un 258. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

266. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

Attiecībā uz sadarbību ar trešām valstīm 264. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

IV SADAĻA

Apdrošināšanas sabiedrību sanācija un likvidācija

I NODAĻA

Darbības joma un definīcijas

267. pants

Šīs sadaļas piemērošanas joma

Šo sadaļu piemēro sanācijas pasākumos un likvidācijas procesā attiecībā uz šādām sabiedrībām:

- a) apdrošināšanas sabiedrības;
- b) trešo valstu apdrošināšanas sabiedrību filiāles Kopienā.

268. pants

Definīcijas

1. Šajā sadaļā piemēro šādas definīcijas:

- a) "kompetentas iestādes" ir dalībvalstu administratīvās vai tiesu iestādes, kuras ir kompetentas sanācijas pasākumos vai darbības izbeigšanas procesā;
- b) "filiāle" ir kādas apdrošināšanas sabiedrības jebkāda veida pastāvīga klātbūtne, veicot apdrošināšanas darbības, tādā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalstis;
- c) "sanācijas pasākumi" ir pasākumi, kas saistīti ar kompetento iestāžu iejaukšanos, kuri ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokli, un kuri ietelmē tādu pušu iepriekšpastāvošas tiesības, kas nav pati apdrošināšanas sabiedrība, to skaitā pasākumi, kas dod iespēju apturēt maksājumus, izpildes pasākumus vai samazināt prasības, un citi pasākumi;
- d) "likvidācijas process" ir kopīgs process, kura gaitā tiek realizēti apdrošināšanas sabiedrības aktīvi un pēc vajadzības starp kreditoriem, akcionāriem vai dalībniekiem tiek sadalīti attiecīgie ieņēmumi un kurš obligāti paredz kompetentās iestādes iejaukšanos, to skaitā gadījumus, kad šis kopīgais process tiek izbeigts ar mierizlīgumu vai kādu līdzīgu pasākumu, neatkarīgi no tā, vai tā pamatā ir vai nav maksātnespēja un vai tas ir brīvprātīgs vai obligāts;

- e) "administrators" ir jebkura persona vai struktūra, kuru kompetentās iestādes izraudzījušas sanācijas pasākumu vadīšanai;
- f) "likvidators" ir jebkura persona vai struktūra, kuru kompetentās iestādes vai apdrošināšanas sabiedrības pārvaldes struktūras izraudzījušas likvidācijas procesa vadīšanai;
- g) "apdrošināšanas atlīdzības prasības" ir jebkura summa, kas apdrošināšanas sabiedrībai jāsamaksā apdrošinātajām personām, apdrošinājumaņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai visām cietušajām personām, kuras ir tiesīgas tieši izvirzīt tādu prasību pret apdrošināšanas sabiedrību, un kas izriet no apdrošināšanas līguma vai kāda cita 2. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā paredzēta tiesās apdrošināšanas darījuma, to skaitā summas, ko minētajām personām glabā tad, kad daži parāda elementi vēl nav zināmi.

Prēmijas, kas apdrošināšanas sabiedrībai jāsamaksā sakarā ar to, ka apdrošināšanas līgumi un šā punkta pirmās daļas g) apakšpunktā norādītās darbības saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro šiem līgumiem vai darbībām, nav noslēgtas vai ir anulētas līdz likvidācijas procesa sākšanai, arī uzskata par apdrošināšanas atlīdzības prasībām.

2. Nolūkā piemērot šo sadaļu sanācijas pasākumiem un likvidācijas procesam attiecībā uz trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības filiāli, kas atrodas Kopienā, piemēro šādas definīcijas:

- a) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā filiālei piešķirta licence saskaņā ar 145. līdz 149. pantu;
- b) "uzraudzības iestādes" ir uzraudzības iestādes piederības dalībvalstī;
- c) "kompetentās iestādes" ir kompetentās iestādes piederības dalībvalstī.

II NODAĻA

Sanācijas pasākumi

269. pants

Sanācijas pasākumu pieņemšana un piemērojamie tiesību akti

1. Vienīgi piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir tiesīgas lemt par sanācijas pasākumu īstenošanu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, to skaitā attiecībā uz tās filiālēm.
2. Sanācijas pasākumi neliedz izcelsmes dalībvalstij sākt darbības izbeigšanas procesu.
3. Sanācijas pasākumus reglamentē piederības dalībvalstī piemērojamie normatīvie un administratīvie akti, ja vien 285. līdz 292. pantā nav paredzēts citādi.

4. Saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem veiktie sanācijas pasākumi bez jebkādam papildu formalitātēm ir spēkā pilnā apjomā visā Kopienā, arī attiecībā pret trešām personām citās dalībvalstīs pat tad, ja šo citu dalībvalstu tiesību akti neparedz šādu sanācijas pasākumus vai arī uz to īstenošanu attiecina nosacījumus, kas nav izpildīti.

5. Sanācijas pasākumi ir spēkā visā Kopienā no brīža, kad tie stājas spēkā piederības dalībvalstī.

270. pants

Uzraudzības iestāžu informēšana

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes steidzami informē minētās dalībvalsts uzraudzības iestādes par savu lēmumu attiecībā uz visiem sanācijas pasākumiem, ja ir iespēja, pirms šāda pasākuma pieņemšanas vai, ja tādas iespējas nav, tūlīt pēc tam.

Izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes nekavējoties informē visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes par sanācijas pasākumu pieņemšanas lēmumu, kā arī par faktiskajiem iznākumiem, kurus varētu izraisīt šādi pasākumi.

271. pants

Sanācijas pasākumu lēmumu publicēšana

1. Ja piederības dalībvalstī ir iespējama kāda sanācijas pasākuma pārsūdzība, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, administrators vai jebkura cita šādi rīkoties pilnvarota persona piederības dalībvalstī saskaņā ar piederības dalībvalstī paredzēto publicēšanas kārtību publicē sanācijas pasākuma lēmumu un bez tam pie pirmās izdevības publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* izvilkumu no dokumenta, kas nosaka attiecīgo sanācijas pasākumu.

Visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuras ir informētas par sanācijas pasākuma lēmumu saskaņā ar 270. pantu, šāda lēmuma publicēšanu savā teritorijā var nodrošināt tā, kā uzskata to par vajadzīgu.

2. Publikācijās, kuras paredzētas 1. punktā, precīzē piederības dalībvalsts kompetento iestādi, piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar 269. panta 3. punktu, kā arī vajadzības gadījumā izraudzīto administratoru. Publikācijas sagatavo tās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām, kurā informācija ir publicēta.

3. Sanācijas pasākumus piemēro neatkarīgi no 1. un 2. punktā izklāstītajiem noteikumiem par publicēšanu, un attiecībā uz kreditoriem tie ir spēkā pilnā apjomā, ja vien piederības dalībvalsts kompetentās iestādes vai minētās dalībvalsts tiesību akti neparedz citādi.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro, ja sanācijas pasākumi skar vienīgi tās tiesības, kuras ir kādas apdrošināšanas sabiedrības akcionāriem, dalībniekiem vai darbiniekiem, ja vien tiesību akti, kas piemērojami sanācijas pasākumiem, neparedz citādi.

Kompetentās iestādes nosaka to, kā pirmajā daļā norādītās personas tiek informētas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

272. pants

Informācija zināmajiem kreditoriem — tiesības iesniegt prasības

1. Ja piederības dalībvalsts tiesību akti prasa iesniegt prasību, lai to atzītu, vai paredz, ka par sanācijas pasākumu obligāti tiek informēti kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas minētajā valstī, saskaņā ar 281. pantā un 283. panta 1. punktā paredzēto kārtību piederības dalībvalsts kompetentās iestādes vai administrators tāpat informē tos zināmos kreditorus, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī.

2. Ja piederības dalībvalsts tiesību aktos paredzētas tiesības iesniegt prasības vai apsvērumus par savām prasībām kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas šajā dalībvalstī, tiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, ir tādas pašas tiesības saskaņā ar 282. pantu un 283. panta 2. punktu.

III NODAĻA

Likvidācijas process

273. pants

Darbības izbeigšanas procesa sākšana un uzraudzības iestāžu informācija

1. Vienīgi izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir tiesīgas lemt par darbības izbeigšanas procesa sākšanu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, to skaitā attiecībā uz tās filiālēm citās dalībvalstīs. Šo lēmumu var pieņemt pirms sanācijas pasākumu pieņemšanas vai pēc tam.

2. Lēmums par likvidācijas procesa sākšanu attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, to skaitā attiecībā uz tās filiālēm citās dalībvalstīs, kas pieņemts saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem, tiek atzīts bez papildu formalitātēm visā Kopienā, un ir spēkā no brīža, kad šis lēmums ir spēkā dalībvalstī, kurā sākts process.

3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes steidzami informē minētās dalībvalsts uzraudzības iestādes par lēmumu sākt likvidācijas procesu, ja iespējams, pirms šā procesa sākšanas vai, ja tādas iespējas nav, tūlīt pēc tam.

Piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes tūlīt informē visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes par lēmumu sākt likvidācijas procesu, kā arī par iespējamo praktisko ietekmi, ko varētu radīt šāds process.

274. pants

Piemērojami tiesību akti

1. Lēmumu sākt kādas apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas procesu, kā arī likvidācijas procesu un tā ietekmi reglamentē ar piederības dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem, ja vien 285. līdz 292. pantā nav paredzēts citādi.

2. Ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem nosaka vismaz:

- a) aktīvus, kas ir daļa no īpašuma, un rīcību ar aktīviem, kuri iegūti vai nodoti apdrošināšanas sabiedrībai pēc likvidācijas procesa sākšanas;
- b) apdrošināšanas sabiedrības un likvidatora attiecīgās pilnvaras;
- c) nosacījumus, pēc kuriem var veikt ieskaitu;
- d) likvidācijas procesa ietekmi uz tādiem spēkā esošiem līgumiem, kuru līgumslēdzēja puse ir apdrošināšanas sabiedrība;
- e) likvidācijas procesa ietekmi uz individuālu kreditoru ierosinātiem tiesas procesiem, izņemot 292. pantā norādītos nepabeigtos tiesas procesus;
- f) prasības, kuras iesniedzamas pret apdrošināšanas sabiedrības īpašumu, un rīcību ar prasībām, kuras rodas pēc likvidācijas procesa sākšanas;
- g) normas, kas reglamentē prasību iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu;
- h) normas, kas reglamentē to, kā tiek sadalīti ieņēmumi no aktīvu realizācijas, prasību grupējumu un to kreditoru tiesības, kuru prasības pēc likvidācijas procesa sākšanas daļēji apmierinātas saskaņā ar lietu tiesībām vai īstenojot ieskaitu;
- i) likvidācijas procesa izbeigšanas nosacījumus un sekas, jo īpaši mierizlīguma gadījumā;
- j) kreditoru tiesības pēc likvidācijas procesa beigšanas;
- k) pusi, kam jāsedz likvidācijas procesa izmaksas un izdevumi; un
- l) noteikumus attiecībā uz tādu juridisku aktu anulēšanu, atcelšanu vai neīstenojamību, kuri ir neizdevīgi visiem kreditoriem.

275. pants

Rīcība ar apdrošināšanas prasībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas atlīdzības prasībām ir prioritāte, salīdzinot ar citām prasībām pret apdrošināšanas sabiedrību:

- a) attiecībā uz aktīviem, kas atbilst tehniskajām rezervēm, apdrošināšanas atlīdzības prasībām ir absolūta prioritāte, salīdzinot ar visām citām prasībām pret apdrošināšanas sabiedrību; vai
- b) attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrības aktīvu kopumu apdrošināšanas atlīdzības prasībām ir prioritāte, salīdzinot ar visām citām prasībām pret apdrošināšanas sabiedrību, izņemot tikai šādas prasības:
 - i) darbinieku prasības, kas izriet no darba līgumiem un darba attiecībām;
 - ii) valsts nodokļu iestāžu prasības;
 - iii) sociālā nodrošinājuma sistēmu prasības;
 - iv) lietu tiesību noteiktas prasības attiecībā uz aktīviem.

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis var paredzēt, ka pilnīgi visiem izdevumiem, kas rodas likvidācijas procesā, vai kādai to daļai, kā noteikts valsts tiesību aktos, ir prioritāte, salīdzinot ar apdrošināšanas atlīdzības prasībām.

3. Dalībvalstis, kuras izvēlējušās 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto iespēju, no apdrošināšanas sabiedrībām prasa, lai tiktu izveidots un uzturēts īpašs reģistrs saskaņā ar 276. pantu.

276. pants

Īpašais reģistrs

1. Katra apdrošināšanas sabiedrība savā galvenajā birojā kārtoti īpašu to aktīvu reģistru, kuri atbilst tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas un ieguldītas saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja apdrošināšanas sabiedrība veic kā dzīvības, tā arī nedzīvības apdrošināšanas darbības, tā savā galvenajā birojā iekārto atsevišķu reģistru katrai no šīm darbībām.

Tomēr, ja kāda dalībvalsts atļauj apdrošināšanas sabiedrībām segt dzīvības apdrošināšanu un riskus, kas norādīti I pielikuma A daļas 1. un 2. apdrošināšanas veidā, tā var noteikt, ka minētajām apdrošināšanas sabiedrībām jāuztur vienots reģistrs visām savām darbībām.

3. Reģistrēto aktīvu kopējā vērtība, kas novērtēta saskaņā ar piederības dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem, nevienu brīdi nav zemāka par tehnisko rezervju vērtību.

4. Ja uz kādu reģistrā iekļautu aktīvu attiecas lietu tiesības par labu kādam kreditoram vai trešai personai, sakarā ar ko minēto aktīvu vērtības daļu nevar izmantot saistību segšanas nolūkā, šo faktu iekļauj reģistrā, un summu, kas nav pieejama, neiekļauj kopējā vērtībā, kas minēta 3. punktā.

5. Rīcību ar aktīvu apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas gadījumā attiecībā uz 275. panta 1. punktā norādīto metodi nosaka atbilstīgi piederības dalībvalsts tiesību aktiem, izņemot gadījumus, kad minētajam aktīvam piemēro 286., 287. vai 288. pantu:

- a) ja uz aktīvu, ko izmanto, lai segtu tehniskās rezerves, attiecas lietu tiesības par labu kādam kreditoram vai trešai personai, neizpildot 4. punkta nosacījumus;
- b) ja uz šādu aktīvu attiecas īpašuma tiesību saglabāšana par labu kādam kreditoram vai trešai personai; vai
- c) ja kādam kreditoram ir tiesības pieprasīt savas prasības un apdrošināšanas sabiedrības prasības savstarpēju ieskaitu.

6. Kad likvidācijas process uzsākts, saskaņā ar 1. līdz 5. punktu reģistrā iekļauto aktīvu sastāvu nemaina un reģistros neizdara nekādus grozījumus, kas nav pārrakstīšanās kļūdu labojumi, ja vien to nav atļāvusi kompetentā iestāde.

Tomēr likvidatori minētajiem aktīviem pievieno peļņu, ko tie dod, kā arī to tīro prēmiju summu, kuras iekasētas sakarā ar attiecīgo apdrošināšanas veidu laikā starp likvidācijas procesa sākšanu un apdrošināšanas atlīdzības prasību samaksu vai līdz portfeļa nodošanai.

7. Ja aktīvu realizācijas ieņēmums nesasniedz to novērtējumu reģistros, likvidatori par to sniedz attaisnojošu skaidrojumu piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm.

277. pants

Regresa prasība garantiju sistēmā

Piederības dalībvalsts var paredzēt, ka gadījumā, kad apdrošināšanas kreditoru tiesības pārņem garantiju sistēma, kas iedibināta šajā dalībvalstī, šīs sistēmas prasībām nepiemēro 275. panta 1. punktu.

278. pants

Prioritāro prasību segšana ar aktīviem

Dalībvalstis, kuras izvēlas 275. panta 1. punkta b) apakšpunktā izklāstīto iespēju, no katras apdrošināšanas sabiedrības prasa, lai tiktu nodrošināts, ka prasības, kurām saskaņā ar 275. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir prioritāte, salīdzinot ar apdrošināšanas atlīdzības prasībām, un kuras ir reģistrētas apdrošināšanas sabiedrības uzskaitē, jebkurā brīdī un neatkarīgi no iespējamās likvidācijas tiktu segtas ar aktīviem.

279. pants

Licences anulēšana

1. Ja attiecībā uz kādu apdrošināšanas sabiedrību ir nolemts sākt likvidācijas procesu, minētās sabiedrības licenci anulē saskaņā ar 144. pantā paredzēto procedūru, izņemot darbības apmēru, kas vajadzīgs 2. punkta ievērošanai.

2. Licences anulēšana saskaņā ar 1. punktu neliedz likvidatoram vai jebkurai citai kompetento iestāžu izraudzītai personai veikt dažas apdrošināšanas sabiedrības darbības, ciktāl tās ir vajadzīgas vai atbilstīgas likvidācijas nolūkiem.

Piederības dalībvalsts var noteikt, ka šādas darbības veic ar minētās dalībvalsts uzraudzības iestādes piekrišanu un tās uzraudzībā.

280. pants

Likvidācijas procesa lēmumu publicēšana

1. Kompetentā iestāde, likvidators vai jebkura persona, kuru kompetentā iestāde izraudzījusi šajā nolūkā, publicē likvidācijas procesa lēmumu saskaņā ar kārtību, kas paredzēta piederības dalībvalstī, kā arī publicē likvidācijas lēmuma izvilkumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Visu pārējo dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuras tika informētas par lēmumu sākt likvidācijas procesu saskaņā ar 273. panta 3. punktu, šāda lēmuma publicēšanu savā teritorijā var nodrošināt tā, kā uzskata to par vajadzīgu.

2. Publikācijā, kas minēta 1. punktā, norāda piederības dalībvalsts kompetento iestādi, piemērojamos tiesību aktus un izraudzīto likvidatoru. To veic tās dalībvalsts valstīs valodā vai vienā no valstīs valodām, kurā informācija ir publicēta.

281. pants

Informācija zināmajiem kreditoriem

1. Kad likvidācijas process ir sākts, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, likvidators vai jebkura persona, kuru kompetentās iestādes izraudzījušas šajā nolūkā, par to tūlīt un individuāli ar rakstisku paziņojumu informē katru zināmo kreditoru, kura pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī.

2. Paziņojums, kurš minēts 1. punktā, jo īpaši ir ietverta informācija par termiņiem, kas jāievēro, sankcijām, kas ir paredzētas sakarā ar šiem termiņiem, struktūru vai iestādi, kas pilnvarota saņemt prasību pieteikumus vai apsvērumus attiecībā uz prasībām un jebkuriem citiem pasākumiem.

Paziņojumā norāda arī to, vai kreditoriem, kuru prasības ir prioritāras vai reāli nodrošinātas, jāiesniedz savas prasības.

Apdrošināšanas atlīdzības prasību gadījumā paziņojumā norāda likvidācijas procesa vispārējo ietekmi uz apdrošināšanas līgumiem, jo īpaši dienu, kurā apdrošināšanas līgumi vai darījumi pārstāj būt spēkā, un apdrošinātās personas tiesības un pienākumus attiecībā uz līgumu vai darījumu.

282. pants

Tiesības iesniegt prasības

1. Visiem kreditoriem, tostarp dalībvalstu valsts iestādēm, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs ir kādā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, ir tiesības iesniegt prasības vai attiecībā uz prasībām iesniegt rakstiskus apsvērumus.

2. Visām 1. punktā minētajām prasībām, ko pieteikuši kreditori, piemēro tos pašus noteikumus un nodrošina to pašu novērtējumu kā līdzvērtīgām prasībām, ko var iesniegt kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas piederības dalībvalstī. Tādēļ kompetentās iestādes Kopienā atturas no diskriminācijas.

3. Izņemot gadījumus, kad piederības dalībvalsts tiesību akti paredz citādi, kreditors nosūta kompetentajai iestādei jebkādu apliecinājošu dokumentu kopijas un norāda šādu informāciju:

- a) prasības veids un apjoms;
- b) prasības celšanas diena;
- c) vai attiecībā uz šo prasību viņš prasa prioritāti, reālu nodrošinājumu vai īpašuma tiesību saglabāšanu;
- d) attiecīgā gadījumā – uz kādiem aktīviem attiecas viņa nodrošinājums.

Prioritāte, kas apdrošināšanas atlīdzības prasībām piešķirta ar 275. pantu, nav jānorāda.

283. pants

Valodas un noformējums

1. Informāciju paziņojumā, kurš minēts 281. panta 1. punktā, sniedz piederības dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām.

Šajā nolūkā izmanto veidlapu ar vienu no šādiem virsrakstiem visās Eiropas Savienības valsts valodās:

- a) "Uzaicinājums iesniegt prasību. Ievērot termiņus!"; vai
- b) gadījumā, ja piederības dalībvalsts tiesību akti paredz to, ka attiecībā uz prasībām tiek izteikti apsvērumi, — "Uzaicinājums iesniegt apsvērumus par prasību. Ievērot termiņus!".

Tomēr, ja apdrošināšanas atlīdzības prasības turētājs ir kāds zināms kreditors, informāciju 281. panta 1. punktā minētajā paziņojumā sniedz tās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām, kurā atrodas kreditora pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs.

2. Kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, juridiskā adrese vai galvenais birojs atrodas kādā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, var iesniegt savas prasības vai sniegt apsvērumus par savām prasībām šīs citas dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām.

Tomēr šajā gadījumā viņu prasību pieteikumā vai apsvērumu izklāstā par šīm prasībām jābūt vai nu virsrakstam "Prasības iesniegšana", vai "Apsvērumu izklāsts par prasībām" piederības dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām.

284. pants

Regulārā informācija kreditoriem

1. Likvidatori regulāri un pienācīgi informē kreditorus par to, kā norit likvidācija.

2. Dalībvalstu uzraudzības iestādes no izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādēm var prasīt, lai tās informētu par to, kā norit darbības izbeigšanas process.

IV NODAĻA

Kopīgi noteikumi

285. pants

Ietekme uz konkrētiem līgumiem un tiesībām

Atkāpjoties no 269. un 274. panta, sanācijas pasākumu vai likvidācijas procesa sākšanas ietekmi reglamentē ar šādiem tiesību aktiem:

- a) saistībā ar darba līgumiem un darba attiecībām — vienīgi dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami darba līgumam vai darba attiecībām;
- b) saistībā ar līgumiem, kas piešķir tiesības izmantot vai iegūt nekustamo īpašumu, — vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas nekustamais īpašums; un

- c) saistībā ar apdrošināšanas sabiedrības tiesībām attiecībā uz kādu nekustamu īpašumu, kuģi vai gaisa kuģi, kas reģistrējams kādā valsts reģistrā, — tikai tās dalībvalsts tiesību akti, kuras pārvaldībā tiek kārtots attiecīgais reģistrs.

286. pants

Trešo personu lietu tiesības

1. Sanācijas pasākumu vai likvidācijas procesa sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz materiāliem vai nemateriāliem, kustamiem vai nekustamiem īpašumiem – kā noteiktiem, tā nenoteiktiem aktīvu kopumiem, kuru sastāvs laiku pa laikam mainās, – kas pieder attiecīgajai apdrošināšanas sabiedrībai un brīdī, kad sāk īstenot šādus pasākumus vai šādu procesu, atrodas kādā citā dalībvalstī.

2. Tiesībās, kuras paredzētas 1. punktā, ietvertas vismaz:

- a) tiesības realizēt vai uzdot kādam citam par pienākumu realizēt attiecīgos aktīvus un gūt peļņu vai ienākumus no šiem aktīviem, jo īpaši saskaņā ar kādu nodrošinājumu vai hipotēku;
- b) izņēmuma tiesības izpildīt prasību, jo īpaši, pamatojoties uz apķīlājumu vai šīs prasības pārņemšanu saskaņā ar garantiju;
- c) tiesības atprasīt aktīvus vai prasīt kompensāciju par tiem no kādas personas, kuras valdījumā ir šie aktīvi vai kura tos izmanto pret tiesīgās personas gribu;
- d) tiesības gūt labumu no aktīviem.

3. Tiesības, kas ierakstītas kādā valsts reģistrā un īstenojamas pret trešām personām, un kas ļauj iegūt lietu tiesības 1. punkta nozīmē, uzskata par lietu tiesībām.

4. Šā panta 1. punkts nav šķērslis tām darbībām anulēšanas, atcelšanas vai neīstenojamības nolūkā, kuras minētas 274. panta 2. punkta 1) apakšpunktā.

287. pants

Īpašuma tiesību saglabāšana

1. Tas, ka sākti sanācijas pasākumi vai likvidācijas process attiecībā pret apdrošināšanas sabiedrību, kas pērk aktīvu, neietekmē pārdevēja tiesības, kuru pamatā ir īpašuma tiesību saglabāšana, ja šādu pasākumu vai procesu sākšanas laikā aktīvs atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav dalībvalsts, kurā sākti šādi pasākumi vai procesi.

2. Ja pēc aktīvu piegādes attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību, kas pārdod aktīvu, ir sākti sanācijas pasākumi vai likvidācijas process, tas nav pamatojums pārdošanas anulēšanai vai izbeigšanai un nekavē pircēju iegūt īpašuma tiesības, ja šādu pasākumu vai procesa sākšanas laikā pārdotais aktīvs atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav valsts, kurā sākti šādi pasākumi vai process.

3. Šā panta 1. un 2. punkts nav šķērslis tām darbībām anulēšanas, atcelšanas vai neīstenojamības nolūkā, kuras minētas 274. panta 2. punkta l) apakšpunktā.

288. pants

Ieskaits

1. Tas, ka sākti sanācijas pasākumi vai likvidācijas process, neietekmē kreditoru tiesības pieprasīt savu prasību un apdrošināšanas sabiedrības prasību savstarpēju ieskaitu, ja šādu ieskaitu atļauj tiesību akti, ko piemēro apdrošināšanas sabiedrības prasībai.

2. Šā panta 1. punkts nav šķērslis tām darbībām anulēšanas, atcelšanas vai neīstenojamības nolūkā, kuras minētas 274. panta 2. punkta l) apakšpunktā.

289. pants

Regulēti tirgi

1. Neskarot 286. pantu, sanācijas pasākumu vai likvidācijas procesa sākšanas ietekmi uz regulēta tirgus dalībnieku tiesībām un pienākumiem reglamentē tikai ar minētajam tirgum piemērojamiem tiesību aktiem.

2. Šā panta 1. punkts neliedz nevienu no 274. panta 2. punkta l) apakšpunktā minētajām darbībām anulēšanas, atcelšanas vai neīstenojamības nolūkā, ko var veikt, lai netiktu ieskaitīti maksājumi vai darījumi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami minētajam tirgum.

290. pants

Neizdevīgi tiesību akti

Direktīvas 274. panta 2. punkta pirmo daļu nepiemēro, ja persona, kas guvusi labumu no kāda visiem kreditoriem neizdevīga tiesību akta, pierāda, ka minētais tiesību akts ir saskaņā ar tiesību aktiem kādā dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, un ka konkrētajā lietā šie tiesību akti neļauj nekādi apstrīdēt minēto tiesību aktu.

291. pants

Tādu pircēju interešu aizsardzība, kuri ir trešās personas

Ja apdrošināšanas sabiedrība ar kādu dokumentu, kas pieņemts pēc kāda sanācijas pasākuma pieņemšanas vai likvidācijas procesa sākšanas, veic atsavināšanu atbildības nolūkā, piemēro šādu tiesību aktus:

- saistībā ar nekustamo īpašumu — tās dalībvalsts tiesību akti, kurā nekustamais īpašums atrodas;
- saistībā ar kuģiem vai gaisa kuģiem, uz ko attiecas reģistrācija kādā valsts reģistrā, — tās dalībvalsts tiesību akti, kuras uzraudzībā reģistru uztur;
- saistībā ar tirgojamiem vai cita veida vērtspapīriem, kuru pastāvēšana vai nodošana paredz ierakstu kādā tiesību aktos paredzētā reģistrā vai kontā vai kuri ir nodoti glabāšanai kādā centrālā depozītu sistēmā, ko reglamentē kādas dalībvalsts tiesību akti, — tās dalībvalsts tiesību akti, kuras uzraudzībā reģistru, kontu vai sistēmu uztur.

292. pants

Nepabeigti tiesas procesi

Sanācijas pasākumu un darbības izbeigšanas procesu ietekmi uz nepabeigtu tiesas procesu sakarā ar kādu mantu vai tiesībām, kas atņemtas apdrošināšanas sabiedrībai, reglamentē tikai tās dalībvalsts tiesību akti, kurā norit attiecīgais process.

293. pants

Administratori un likvidatori

1. Administratora vai likvidatora iecelšanu apliecina ar sākotnējā iecelšanas lēmuma apliecinātu kopiju vai kādu citu apliecinību, kuru izdevušas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

Dalībvalsts, kurā administrators vai likvidators vēlas darboties, var pieprasīt tulkojumu minētās dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām. Minētā tulkojuma autentiskuma oficiāla noteikšana vai cita līdzīga formalitāte netiek prasīta.

2. Administratoriem un likvidatoriem ir tiesības visu dalībvalstu teritorijā īstenot visas pilnvaras, ko tie drīkst īstenot izcelsmes dalībvalsts teritorijā.

Personas, kuru uzdevums ir palīdzēt vai pārstāvēt administratorus un likvidatorus, var iecelt saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem sanācijas pasākumu vai likvidācijas procesa norises laikā, jo īpaši uzņēmēja dalībvalstīs un lai palīdzētu pārvarēt visas grūtības, ar kurām kreditori sastopas minētajā valstī.

3. Īstenojot savas pilnvaras saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem, administratori vai likvidatori ievēro to dalībvalstu tiesību aktus, kurās tie plāno darboties, jo īpaši tiesību aktus par aktīvu realizēšanu un darbinieku informēšanas kārtību.

Minētās pilnvaras neietver piespiedu līdzekļu izmantošanu vai tiesības lemt par tiesas procesu vai konfliktiem.

294. pants

Ieraksts valsts reģistrā

1. Administrators, likvidators vai jebkura cita piederības dalībvalstī atbilstīgi pilnvarota iestāde vai persona var prasīt, lai sanācijas pasākums vai lēmums sākt likvidācijas procesu tiktu reģistrēts jebkurā attiecīgā valsts reģistrā, kas pastāv pārējās dalībvalstīs.

Tomēr, ja kāda dalībvalsts paredz, ka reģistrācija ir obligāta, pirmajā daļā minētā iestāde vai persona veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šādu reģistrāciju.

2. Reģistrācijas izmaksas uzskata par procesa izmaksām un izdevumiem.

295. pants

Dienesta noslēpums

Visām personām, kurām jāsaņem vai jāsniedz ziņas par procedūrām, kuras paredzētas 270., 273. un 296. pantā, ir saistoši dienesta noslēpumu glabāšanas noteikumi, kā noteikts 64. līdz 69. pantā, izņemot tiesu iestādes, kurām piemēro spēkā esošos valsts noteikumus.

296. pants

Rīcība ar trešo valstu apdrošināšanas sabiedrību filiālēm

Ja trešās valsts apdrošināšanas sabiedrībai pieder filiāles vairākās dalībvalstīs, saistībā ar šīs sadaļas piemērojumu katrai filiālei piemēro individuālu režīmu.

Šo dalībvalstu kompetentās iestādes un uzraudzības iestādes cenšas saskaņot savas darbības.

To pašu dara arī visi administratori vai likvidatori.

V SADAĻA

Citi noteikumi

297. pants

Tiesības vērsties tiesā

Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesās lēmumus, kuri attiecībā uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas sabiedrību pieņemti saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ar ko īsteno šo direktīvu.

298. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai atvieglotu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas uzraudzību Kopienā un šīs direktīvas piemērošanu.

2. Komisija un dalībvalstu uzraudzības iestādes cieši sadarbojas savā starpā, lai atvieglotu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas uzraudzību Kopienā un apzinātu grūtības, kas var rasties, piemērojot šo direktīvu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par būtiskām grūtībām, kas rodas, piemērojot šo direktīvu.

Komisija un attiecīgo dalībvalstu uzraudzības iestādes pēc iespējas ātrāk pārbauda šīs grūtības, lai rastu piemērotu risinājumu.

299. pants

Euro

Ja šī direktīva atsaucas uz euro, to maiņas vērtība attiecīgo valstu valūtās, kas jāizmanto katru gadu no 31. decembra, ir tā vērtība, kas ir spēkā tā gada oktobra pēdējā dienā, kurā euro maiņas vērtības ir noteiktas visās Kopienas valūtās.

300. pants

Euro izteikto summu pārskatīšana

Summas, kas šajā direktīvā izteiktas euro, pārskata ik pēc pieciem gadiem, paaugstinot euro izteikto bāzes summu atbilstīgi procentuālajām izmaiņām visu dalībvalstu saskaņotajā patēriņa cenu indeksā, ko publicē Eiropas Kopienu Statistikas birojs laikposmā no 2012. gada 31. oktobra līdz pārskatīšanas dienai un ko noapaļo līdz EUR 100 000 daudzskārtņim.

Ja procentuālās izmaiņas kopš iepriekšējās pielāgošanas nesasniedz 5 %, pārskatīšanu neveic.

Komisija publicē pārskatītās summas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalstis pārskatītās summas piemēro 12 mēnešu laikā pēc to publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

301. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja, kas nodibināta ar Komisijas Lēmumu 2004/9/EK.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

302. pants

Paziņojumi, kuri iesniegti pirms normatīvo un administratīvo aktu stāšanās spēkā, kas vajadzīgi, lai izpildītu 57. līdz 63. panta prasības

Novērtējuma procedūru, ko piemēro līdzdalības iegūšanai, par kuru kompetentajām iestādēm 57. pantā minētais paziņojums ir iesniegts, pirms stājas spēkā 57. līdz 63. panta prasību izpildei vajadzīgie normatīvie un administratīvie akti, veic saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kas ir spēkā paziņošanas brīdī.

303. pants

Grozījumi Direktīvā 2003/41/EK

Direktīvu 2003/41/EK groza šādi:

1) direktīvas 17. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Lai aprēķinātu papildu aktīvu minimālo apjomu, piemēro 17.a līdz 17.d pantu noteikumus.”;

2) iekļauj šādus pantus:

“17.a pants

Pieejamā maksātspējas norma

1. Katra dalībvalsts prasa no katras struktūras, kura minēta 17. panta 1. punktā un atrodas tās teritorijā, lai tās rīcībā attiecībā uz visu tās uzņēmējdarbību vienmēr būtu pietiekama pieejamā maksātspējas norma, kas ir vismaz vienlīdzīga ar šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

2. Pieejamo maksātspējas normu veido apdrošināšanas uzņēmuma aktīvi, kas ir brīvi no paredzamām saistībām, atskaitot nemateriālās vērtības, tostarp:

a) apmaksātais akciju kapitāls vai, savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumu gadījumā, faktiskais sākuma kapitāls, ko papildina visu dalībnieku konti, kuri atbilst šādiem kritērijiem:

i) statūtos un dibināšanas līgumā ir jāparedz, ka no šiem kontiem var veikt maksājumus savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumu dalībniekiem tikai tadā apjomā, lai neizraisītu pieejamās maksātspējas normas tādu pazemināšanos, ka netiek sasniegts noteiktais līmenis, vai – uzņēmuma likvidācijas gadījumā – vienīgi pēc uzņēmuma visu parādu nokārtošanas;

ii) statūtos un dibināšanas līgumā attiecībā uz visiem i) punktā minētiem maksājumiem, kas nav saistīti ar individuālu dalības izbeigšanu savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumā, jābūt norādei, ka kompetentās iestādes jāinformē vismaz vienu mēnesi iepriekš un ka tās šajā laikposmā var aizliegt maksājumus; un

iii) attiecīgos statūtu un dibināšanas līguma noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām pret šiem grozījumiem nav iebildumu, neskarot kritērijus, kas norādīti i) un ii) punktā;

b) rezerves (obligātās un brīvās), kas neatbilst apdrošināšanas saistībām;

c) iepriekšējo gadu peļņa vai zaudējumi pēc izmaksājamo dividenžu atskaitīšanas; un

d) ciktāl to pieļauj valsts tiesību akti, bilancē uzrādītās peļņas rezerves, ja tās var izmantot iespējamo zaudējumu segšanai un tās nav paredzēts izdalīt biedriem un apdrošinājumaņēmējiem.

Pieejamo maksātspējas normu samazina par struktūras tieši turēto pašu akciju summu.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

a) kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāls un subordinētais aizņēmuma kapitāls, kurš nepārsniedz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas – atkarībā no tā, kas ir mazāka, un kurā ne vairāk kā 25 % veido subordinēti aizdevumi ar fiksētu termiņu, vai fiksēta termiņa kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāls ar noteikumu, ka apdrošināšanas struktūras bankrota vai likvidācijas gadījumā ir saistoši nolīgumi, saskaņā ar kuriem subordinētais aizņēmuma kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, kamēr nav nokārtoti visi citi nesamaksāti parādi;

b) vērtspapīri bez noteikta termiņa un citi instrumenti, tostarp kumulatīvās priekšrocību akcijas, izņemot a) punktā minētās, nepārsniedzot 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas – atkarībā no tā, kas ir mazāka, attiecībā uz šādu vērtspapīru kopumu un subordinēto aizdevumu kapitālu, kas minēts a) punktā, ja vien tie atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;

ii) emisijas līgums nodrošina struktūrai iespēju atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;

- iii) aizdevēja prasījumi pret struktūru ierindojami tikai pēc visiem nesubordinēto kreditoru prasījumiem;
- iv) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, paredzēta spēja segt parādu un nesamaksāto procentu radītos zaudējumus, nodrošinot struktūrai iespēju turpināt darbību; un
- v) jāņem vērā tikai pilnībā apmaksātas summas.

Piemērojot a) apakšpunktu, subordinētais aizņēmuma kapitāls atbilst šādiem nosacījumiem:

- i) ņem vērā vienīgi pilnīgi apmaksātus līdzekļus;
- ii) noteikta termiņa aizņēmumiem sākotnējais termiņš ir vismaz pieci gadi. Ne vēlāk kā gadu pirms atmaksas dienas struktūra iesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai plānu, kurā norādīts, kā pieejamā maksātspējas norma tiks uzturēta vai kā tā sasniegs prasīto apjomu līdz noteiktajam termiņam, ja vien daļa, kādu pieejamajā maksātspējas normā veido aizņēmums, netiek pakāpeniski samazināta vismaz piecus gadus pirms atmaksas dienas. Kompetentās iestādes var atļaut šādus aizņēmumus atmaksāt pirms termiņa, ja aizdevēja struktūra iesniedz pieteikumu un tās pieejamā maksātspējas norma nesārūk zem pieprasītā līmeņa;
- iii) nenoteikta termiņa aizņēmumus atmaksā vienīgi pēc tāda paziņojuma par aizdevuma uzteikumu, kura termiņš ir pieci gadi, izņemot gadījumus, kad aizdevums vairs neuzskata par pieejamās maksātspējas normas daļu vai kad formāli ir lūgta kompetento iestāžu piekrišana pirmstermiņa atmaksāšanai. Otrā gadījumā struktūra informē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms paredzētās atmaksas dienas, norādot pieejamo un pieprasīto maksātspējas normu gan pirms, gan pēc atmaksas. Kompetentās iestādes pieļauj atmaksāšanu tikai tad, ja struktūras pieejamā maksātspējas norma nesamazinās zem pieprasītā līmeņa;
- iv) aizņēmuma līgumā neiekļauj klauzulu, kas noteiktu, ka īpašos apstākļos, kas nav struktūras likvidācija, parāds ir atmaksājams pirms līgumā norādītā atmaksas termiņa; un
- v) aizņēmuma līgumu drīkst grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem.

4. Ja struktūra piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniegusi pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrīt, pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

- a) ja rezerves veidošanā netiek izmantota cilmerēšana, vai ja cilmerētā rezerve nesasniedz uzkrājumu no klientu piesaistes izmaksām, kas iekļautas prēmijā, var iekļaut starpību starp cilmerētu vai daļēji cilmerētu matemātisko rezervi un matemātisku rezervi, kas cilmerēta, piemērojot likmi, kura līdzvērtīga prēmijā iekļauto klientu piesaistes izmaksu uzkrājumam;
- b) slēptās tīrās rezerves, kas atklājas aktīvu novērtēšanā, ciktāl šādām slēptām tīrajām rezervēm nav izņēmuma rakstura;
- c) vienu pusi no neapmaksātā pamatkapitāla vai dibināšanas kapitāla, līdzko samaksātā daļa sasniedz 25 % no minētā pamatkapitāla vai fonda, nepārsniedzot 50 % no mazākās pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas.

Šā punkta a) apakšpunktā minētā summa tomēr nedrīkst pārsniegt 3,5 % no summas, ko iegūst, summējot starpības starp attiecīgajiem dzīvības apdrošināšanas kapitāliem un papildpensijās uzkrāto kapitālu, un matemātiskās rezerves visām tām polisēm, attiecībā uz ko var piemērot cilmerēšanu. No starpības atņem kā aktīvus iegējamotās neamortizētās apdrošināšanas līguma izmaksas

5. Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz šā panta 2. līdz 4. punktu, lai ņemtu vērā izmaiņas, kuru dēļ jāveic tehniski pielāgojumi elementiem, kas izmantojami pieejamajai maksātspējas normai.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 21.b pantā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

17.b pants

Pieprasītā maksātspējas norma

1. Ievērojot 17.c pantu, pieprasīto maksātspējas normu nosaka saskaņā ar 2. līdz 6. punktu atbilstīgi garantētajiem pasīviem.

2. Pieprasītā maksātspējas norma ir vienāda ar šādu rezultātu summu:

- a) pirmais rezultāts:

to iegūst, daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm no tiešajiem darījumiem un pieņemtās pārāpdrošināšanas līgumiem, neatskaitot cedēto pārāpdrošināšanu, reizīnot ar koeficientu, kas nav mazāks par 85 %, kas

iegūts, pēdējā finanšu gada neto matemātiskās rezerves, no kā atskaitīta cedētā pārapsdrošināšana, dalot ar bruto matemātiskajām rezervēm;

b) otrais rezultāts:

līgumiem, kuru riskam pakļautais kapitāls nav negatīvs skaitlis, to iegūst, reizinot daļu, kas atbilst 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz ko struktūrai ir saistības, ar koeficientu, kas nav mazāks par 50 %, kurš iegūts, pēdējā finanšu gada riska kapitālu, kas palicis kā struktūras saistības pēc pārapsdrošināšanas cesijām un retrocesijām, dalot ar kopējo riska kapitālu, neatskaitot pārapsdrošināšanu.

Attiecībā uz nāves gadījuma riska īslaicīgu apdrošināšanu, kuras termiņš nepārsniedz trīs gadus, iepriekš minētā daļa ir 0,1 %. Attiecībā uz minēto apdrošināšanas veidu, ja tās termiņš pārsniedz trīs gadus, bet nepārsniedz piecus gadus, šī daļa ir 0,15 %.

3. Papildu apdrošināšanai, kas minēta 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta iii) punktā Eiropas parlamenta un padomes Direktīvā 2009/138/EK 2009. gada 25. novembris par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (*) pieprasītā maksāspējas norma ir vienāda ar pieprasīto maksāspējas normu struktūrām, kā noteikts šīs direktīvas 17.d pantā.

4. Kapitāla izpiršanas darījumiem, kas minēti 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā Direktīvā 2009/138/EK pieprasītā maksāspējas norma ir 4 % no matemātiskajām rezervēm, kuras aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam.

5. Darījumiem, kas minēti 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā Direktīvā 2009/138/EK pieprasītā maksāspējas norma ir 1 % no to aktīviem.

6. Apdrošināšanai, kas minēta 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā Direktīvā 2009/138/EK saistībā ar ieguldījumu fondiem un darbībām, kas minētas 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii), iv) un v) punktā Direktīvā 2009/138/EK pieprasītā maksāspējas norma ir vienāda ar šādu summu:

a) ciktāl struktūra uzņemas ieguldījumu risku, daļa, kas atbilst 4 % no tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam;

b) ciktāl struktūra neuzņemas ieguldījumu risku, bet piesķirums vadības izmaksu segšanai ir noteikts laikposmam, kas pārsniedz piecus gadus, daļa, kas atbilst 1 % no tehniskajām rezervēm, kas aprēķinātas atbilstīgi šā panta 2. punkta a) apakšpunktam;

c) ciktāl struktūra neuzņemas ieguldījumu risku, un piesķirums vadības izmaksu segšanai nav noteikts laikposmam, kas pārsniedz piecus gadus, summa, kas vienāda ar 25 % no tirajām administrēšanas izmaksām attiecībā uz šīm darbībām pēdējā finanšu gada laikā;

d) ciktāl struktūra sedz nāves risku, daļa, kas atbilst 0,3 % no riska kapitāla, kas aprēķināts atbilstīgi šā panta 2. punkta b) apakšpunktam.

17.c pants

Garantiju fonds

1. Dalībvalstis var paredzēt, ka viena trešdaļa no pieprasītās maksāspējas normas, kas noteikta 17.b pantā, veido garantiju fondu. Šo fondu veido elementi, kas uzskaitīti 17.a panta 2. un 3. un – ar piederības dalībvalsts kompetentās iestādes piekrišanu – 17.a panta 4.b punktā.

2. Garantiju fonds nav mazāks par EUR 3 miljoni. Katra dalībvalsts var noteikt minimālā garantiju fonda samazinājumu par 25 % savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumiem un savstarpējas apdrošināšanas tipa uzņēmumiem.

17.d pants

Pieprasītā maksāspējas norma, piemērojot šīs direktīvas 17.b panta 3. punktu

1. Pieprasīto maksāspējas normu nosaka, pamatojoties uz prēmiju vai iemaksu ikgadējo apjomu vai uz vidējo prasījumu apjomu pēdējos trijos finanšu gados.

2. Obligātā maksāspējas norma ir vienāda ar lielāko no diviem rezultātiem, kuru aprēķins noteikts 3. un 4. punktā.

3. Prēmiju bāzi aprēķina, izmantojot lielāko rādītāju no bruto parakstītajām prēmijām vai iemaksām, kura aprēķins šeit tālāk tiek sniegts, un bruto nopelnītajām prēmijām vai iemaksām.

Prēmijas vai maksājumi (ietverot maksājumus, kas papildina prēmijas vai maksājumus), kas maksājami attiecībā uz tiešajiem darījumiem pēdējā finanšu gadā, tiek apkopoti.

Šai summai pieskaita visu to prēmiju kopējo summu, kas iekasētas par pārapsdrošināšanu pēdējā finanšu gadā.

No šīs summas atņem to prēmiju vai iemaksu kopsummu, kas pēdējā finanšu gadā anulētas, kā arī kopējo nodokļu un nodevu summu no prēmijām vai iemaksām, kas ieskaitītas kopsummā.

Šādi iegūtu summu sadala divās daļās, pirmajā iekļaujot līdz EUR 50 miljoniem un otrajā atstājot atlikumu; no pirmās daļas tad aprēķina 18 % un no otrās – 16 %, ko tad saskaita.

Šādi iegūtu summu reizina ar pēdējiem trim finanšu gadiem raksturīgo attiecību starp to prasījumu summu, ko struktūra joprojām nav samaksājusi, pēc tam, kad atskaitīti maksājumu ieņēmumi saskaņā ar pārapsdrošināšanu, un prasījumu kopsummu. Šī attiecība nekad nedrīkst būt mazāka par 50 %.

4. Prasījumu bāzi aprēķina šādi:

Prasījumu summas, kas samaksātas attiecībā uz tiešiem darījumiem (neatskaitot prasījumu summas, kas attiecināmas uz pārapsūtinātājiem un retrocesionāriem) laikposmos, kuri paredzēti 1. punktā, tiek summētas.

Šai summai pieskaita prasījumu summu, kas samaksāta saskaņā ar pārapsūtinājuma vai retrocesijas akceptiem tajos pašos laikposmos, kā arī to rezervju summu, kas pēdējā finanšu gada laikā izveidotas attiecībā uz nesamaksājām prasījumu summām gan tiešo darījumu jomā, gan pārapsūtināšanas līgumu jomā.

No šīs summas atņēma piedziņas summu apjomu, kas samaksāta 1. punktā norādītajā laikā.

Tad no atlikušās summas atskaita to rezervju summu attiecībā uz nesamaksājamiem prasījumiem, kuras izveidotas, sākoties otrajam finanšu gadam pirms pēdējā pārskata finanšu gada, aptverot gan tiešos darījumus, gan pārapsūtināšanas akceptus.

Šādi iegūtās summu trešdaļu sadala divās daļās, viena ir līdz EUR 35 miljoniem un otrā atstāj atlikumu; no pirmās daļas aprēķina 26 % un no otrās – 23 %, ko tad saskaita.

Šādi iegūto summu reizina ar pēdējiem trim finanšu gadiem raksturīgo attiecību starp to prasījumu summu, ko struktūra joprojām nav samaksājusi, pēc tam, kad atskaitīti maksājumu ieņēmumi saskaņā ar pārapsūtināšanu, un prasījumu bruto apjomu. Šī attiecība nekad nedrīkst būt mazāka par 50 %.

5. Ja pieprasītā maksātspejas norma, kas aprēķināta saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu, ir zemāka nekā iepriekšējā gada pieprasītā maksātspejas norma, tad pieprasītā maksātspejas norma ir vismaz vienāda ar iepriekšējā gada pieprasītā maksātspejas normu reizinātu ar attiecību starp vēl maksājamo apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada beigās un vēl maksājamo apdrošināšanas atlīdzību tehnisko rezervju apjomu pēdējā finanšu gada sākumā. Šajos aprēķinos tehniskās rezerves aprēķina, atskaitot pārapsūtināšanu, taču koeficients nekādā gadījumā nedrīkst būt lielāks par 1.

(*) OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.”.

3) iekļauj šādus pantus:

“21.a pants

Garantiju fonda apjoma pārskats

1. Direktīvas 17.c panta 2. punktā paredzēto summu, kas izteikta euro, no 2012. gada 31. oktobra ik gadus pārskata, lai ņemtu vērā izmaiņas Harmonizētajos patēriņa cenu indeksos, ko Eiropas Kopienas Statistikas birojs publicē par visām dalībvalstīm.

Summu pielāgo automātiski, euro izteikto pamatsummu palielinot par minētā indeksa izmaiņu procentu daļu laikposmā no 31.12.2009. līdz pārskata datumam un noapaļojot to līdz EUR 100 000 daudzkārtņim.

Ja kopš pēdējās pielāgošanas procentuālās izmaiņas nesasniedz 5 %, pielāgošanu neveic.

2. Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par pārskatīšanu un 1. punktā minēto pielāgoto summu.

21.b pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/9/EK (*).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

(*) OV L 3, 7.1.2004., 34. lpp.”.

304. pants

Uz ilgumu balstīts kapitāla vērtspapīru riska apakšmodulis

1. Dalībvalstis var atļaut dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, ja:

- a) to papildpensijas kapitāla uzkrāšanas darbība ir saskaņā ar Direktīvas 2003/41/EK 4. pantu, vai
- b) tās nodrošina papildpensiju izmaksas, ko maksā, ņemot vērā sasniegto vai sagaidāmo pensijas vecumu, ja prēmiju maksājumi, lai saņemtu šīs izmaksas, samazina apdrošinājuma ņēmēja ar nodokli apliekamo ienākumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura ir licencējusi sabiedrību;

un ja

- i) visus aktīvus un pasīvus, kas atbilst šim darbības veidam, nodala, pārvalda un organizē atsevišķi no pārējiem apdrošināšanas sabiedrības darbības veidiem un tos nav iespējams pārnest, un
- ii) sabiedrības darbības saistībā ar a) un b) apakšpunktu, attiecībā uz kurām piemēro šajā punktā minēto pieeju, veic tikai tajā dalībvalstī, kur sabiedrība ir licencēta, un
- iii) vidējais saistību ilgums, attiecībā uz šīm sabiedrības darbībām, pārsniedz vidēji 12 gadus,

Šāda licencēšana ļauj piemērot maksātspejas kapitāla prasības kapitāla vērtspapīru riska apakšmoduli, kas ir kalibrēts, izmantojot vērtības riskam pakļautās vērtības novērtējumu laikposmā, kurš atbilst attiecīgās sabiedrības tipiskam

terminam, kāds ir ieguldījumiem kapitāla vērtspapīros, ar tādu ticamības līmeni, kas nodrošina apdrošinājumaņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzību saņēmējiem tāda līmeņa aizsardzību, kas līdzvērtīga 101. pantā noteiktajai, ja šajā pantā noteiktā pieeja tiek izmantota tikai attiecībā uz tiem aktīviem un pasīviem, kas minēti i) punktā. Aprēķinot maksāspējas kapitāla prasību, šie aktīvi un pasīvi tiek pilnībā ņemti vērā, lai novērtētu diversifikācijas ietekmi, neskarot apdrošinājumaņēmēju un apdrošināšanas atlīdzību saņēmēju intereses citās dalībvalstīs.

Ar uzraudzības iestāžu atļauju pirmajā daļā izklāstīto pieeju izmanto tikai tad, ja maksāspējas un likviditātes stāvoklis, kā arī attiecīgās sabiedrības stratēģijas, procesi un pārskatu sniegšanas procedūras no aktīvu un pasīvu pārvaldīšanas vienkārša ir tādi, kas pastāvīgi nodrošina, ka attiecīgā sabiedrība spēj turēt ieguldījumus kapitāla vērtspapīros tik ilgu laiku, kas atbilst parastam terminam, kādu attiecīgā sabiedrība tur ieguldījumus kapitāla vērtspapīros. Sabiedrība spēj pierādīt uzraudzības iestādei, ka tāds stāvoklis ir pārbaudīts tādā uzticamības pakāpē, kas ir vajadzīga, lai apdrošinājumuņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem nodrošinātu līdzvērtīgu aizsardzību tai, kas noteikta 101. pantā.

Apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības neatgriežas pie 105. pantā noteiktās pieejas piemērošanas, izņemot pietiekami pamatotus apstākļus un pēc uzraudzības iestāžu apstiprinājuma.

2. Komisija Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju komitejai un Eiropas Parlamentam vēlākais līdz 2015. gada 31. oktobrim ziņo par šā panta 1. punktā noteiktās pieejas piemērošanu un par uzraudzības iestāžu praksi, kas veikta saskaņā ar šā panta 1. punktu, attiecīgā gadījumā pievienojot atbilstīgus priekšlikumus. Šajā ziņojumā jāīpaši pievēršas šīs pieejas izmantošanas ietekmei uz pārrobežu jautājumiem, lai novērstu regulējuma arbitražu no apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību puses.

VI SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Pārejas noteikumi

1. Iedaļa

Apdrošināšana

305. pants

Atkāpes un ierobežojošu pasākumu atcelšana

1. Dalībvalstis var atbrīvot nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kuras 1975. gada 31. janvārī neatbilda Direktīvas 73/239/EEK 16. un 17. panta prasībām un kuru gada

ienākumi no prēmijām vai ieguldījumiem 1978. gada 31. jūlijā nesasniedza seškārtīgu minimālā garantiju fonda summu, kā noteikts Direktīvas 73/239/EEK 17. panta 2. punktā, no prasības izveidot minimālo garantiju fondu līdz finanšu gada beigām, kurā ienākumi no prēmijām vai ieguldījumiem sasniedz minimālā garantiju fonda seškārtīgu apjomu. Pēc 298. panta 2. punktā paredzētās pārbaudes rezultātu izvērtēšanas Padome pēc Komisijas priekšlikuma vienprātīgi pieņem lēmumu par to, kad dalībvalstīm šis atbrīvojums jāatceļ.

2. Nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas izveidotas Apvienotajā Karalistē saskaņā ar *Royal Charter* vai *Private Act*, vai *Special Public Act*, var turpināt veikt savus darījumus juridiskajā formā, kādā tās bija izveidotas 1973. gada 31. jūlijā, neierobežotu laiku.

Dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, kas izveidotas Apvienotajā Karalistē saskaņā ar *Royal Charter* vai *Private Act*, vai *Special Public Act*, neierobežotu laikposmu var turpināt darbību juridiskajā formā, kādā tās bija izveidotas 1979. gada 15. martā.

Apvienotā Karaliste sastāda pirmajā un otrajā daļā minēto sabiedrību sarakstu un informē par to pārējās dalībvalstīs un Komisiju.

3. Sabiedrības, kas Apvienotajā Karalistē reģistrētas saskaņā ar *Friendly Societies Act*, var turpināt dzīvības apdrošināšanas darbības un noguldījumu operācijas, kuras tās saskaņā ar savu darbības jomu bija veikušas kopš 1979. gada 15. marta.

4. Pēc to nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību lūguma, kuras atbilst I sadaļas VI nodaļas 2., 4. un 5. iedaļā paredzētajām prasībām, dalībvalstis pārtrauc piemērot tādas ierobežojošus pasākumus, kuri saistīti ar hipotēkām, depozītiem un vērtspapīriem.

306. pants

Esošo filiāļu un apdrošināšanas sabiedrību iegūtās tiesības

1. Uzskata, ka uz filiālēm, kuras sāka uzņēmējdarbību saskaņā ar dalībvalstī, kurā atrodas filiāle, spēkā esošajiem noteikumiem līdz 1994. gada 1. jūlijam, attiecas 145. un 146. pantā noteiktā procedūra.

2. Direktīvas 147. un 148. pants neietekmē tiesības, ko līdz 1994. gada 1. jūlijam apdrošināšanas sabiedrības ieguvušas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.

2. Iedaļa

Pārapprošināšana

307. pants

Pārejas laiks Direktīvas 2005/68/EK 57. panta 3. punktam un 60. panta 6. punktam

Dalībvalstis Direktīvas 2005/68/EK 57. panta 3. punkta piemērošanu, ar ko groza Direktīvas 73/239/EEK 15. panta 3. punktu, un Direktīvas 2005/68/EK 60. panta 6. punkta piemērošanu var atlikt līdz 2008. gada 10. decembrim.

308. pants

Esošo pārapprošināšanas sabiedrību iegūtās tiesības

1. Tādas pārapprošināšanas sabiedrības, uz kurām attiecas šī direktīva un kuras bija licencētas vai tiesīgas veikt pārapprošināšanas darbību saskaņā ar to dalībvalstu noteikumiem, kurās atradās to galvenie biroji pirms 2005. gada 10. decembra, uzskata par licencētām saskaņā ar 14. pantu.

Tomēr tām ir jāpilda šīs direktīvas noteikumi par turpmāko pārapprošināšanas darbību veikšanu un 18. panta 1. punkta b) apakšpunkta un d) līdz g) apakšpunkta, 19., 20. un 24. panta un I sadaļas VI nodaļas 2., 3. un 4. iedaļas noteikumi.

2. Dalībvalstis tām 1. punktā minētajām pārapprošināšanas sabiedrībām, kuras 2005. gada 10. decembrī neatbilda 18. panta 1. punkta b) apakšpunktam, 19. un 20. pantam un I sadaļas VI nodaļas 2., 3. un 4. iedaļai, šo prasību izpildei var atvēlēt laiku līdz 2008. gada 10. decembrim.

II NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

309. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 4., 10., 13., 14., 18., 23., 26. līdz 32., 34. līdz 49., 51. līdz 55., 67., 68., 71., 72., 74. līdz 85., 87. līdz 91., 93. līdz 96., 98., 100. līdz 110., 112., 113., 115. līdz 126., 128., 129., 131. līdz 134., 136., līdz 142., 144., 146., 148., 162. līdz 167., 172., 173., 178., 185., 190., 192., 210. līdz 233., 235. līdz 240., 243. līdz 263., 265., 266., 278., 303. un 304. panta un III un IV pielikuma prasības līdz 2012. gada 31. oktobrim.

Dalībvalstīm pieņemot minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tajos ietver arī norādi, ka pastāvošajos normatīvajos un administratīvajos aktos ietvertās atsauces uz direktīvām, kas atceltas ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais teikums.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņemušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

310. pants

Atcelšana

Direktīvas 64/225/EEK, 73/239/EEK, 73/240/EEK, 76/580/EEK, 78/473/EEK, 84/641/EEK, 87/344/EEK, 88/357/EEK, 92/49/EEK, 98/78/EK, 2001/17/EK, 2002/83/EK un 2005/68/EK, kā tās grozītas ar aktiem, kas uzskaitīti VI pielikuma A daļā, atceļ no 2012. gada 1. novembra, neskarot dalībvalstu saistības par termiņiem, kādos valsts tiesību aktos transponēt un piemērot VI pielikuma B daļā minētās direktīvas.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar VII pielikumā sniegto atbilstības tabulu.

311. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 1. līdz 3., 5., 9., 11., 12., 15. līdz 17., 19. līdz 22., 24., 25., 33., 56. līdz 66., 69., 70., 73., 143., 145., 147., 149. līdz 161., 168. līdz 171., 174. līdz 177., 179. līdz 184., 186. līdz 189., 191., 193. līdz 209., 267. līdz 300., 302., 305. līdz 308. pantu un I, II, V, VI un VII pielikumu piemēro no 2012. gada 1. novembra.

312. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 25. novembris.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
Åsa TORSTENSSON

I PIELIKUMS

NEDZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS VEIDI

A. Risku klasifikācija atbilstīgi apdrošināšanas veidiem

1. *Nelaiemes gadījumi (tostarp darba traumas un arodslimības):*

- pastāvīgi finansiāli pabalsti;
- pabalsti kompensāciju formā;
- abu iepriekšējo apvienojums;
- pasažieru traumas.

2. *Slimība:*

- pastāvīgi finansiāli pabalsti;
- pabalsti kompensāciju formā;
- abu iepriekšējo apvienojums.

3. *Sauszemes transports (izņemot dzelzceļa transportu)*

Visi šādiem transportlīdzekļiem nodarītie zaudējumi vai to zudums:

- sauszemes mehāniskie transportlīdzekļi;
- sauszemes transportlīdzekļi, kas nav mehāniskie transportlīdzekļi.

4. *Dzelzceļa transports*

Visi dzelzceļa transportam nodarītie zaudējumi vai tā zudums.

5. *Gaisa kuģi*

Visi gaisa kuģiem nodarīti zaudējumi vai to zudums.

6. *Kuģi (jūras, ezera, upes un kanāla kuģi)*

Visi šādiem transportlīdzekļiem nodarītie zaudējumi vai to zudums:

- upes un kanāla kuģi;
- ezera kuģi;
- jūras kuģi.

7. *Kravas tranzītā (tostarp preces, bagāža un citas kravas)*

Visi kravām tranzītā nodarītie zaudējumi vai to zudums neatkarīgi no transporta veida.

8. *Uguns un dabas stihiju postījumi*

Visi īpašumam nodarīti zaudējumi vai tā zudums (izņemot īpašumu, kas iekļauts 3., 4., 5., 6. un 7. apdrošināšanas veidā) sakarā ar:

- ugunsgrēkiem;
- sprādzieniem;
- vētrām;

- citām dabas parādībām;
- kodolenerģiju;
- zemes iegruvumiem.

9. *Citi īpašumam nodarīti zaudējumi*

Visi īpašumam nodarīti zaudējumi vai tā zudums (izņemot to īpašumu, kas iekļauts 3., 4., 5., 6. un 7. apdrošināšanas veidā) sakarā ar krusu vai salu un visiem citiem negadījumiem, piemēram, zādzību, izņemot tos, kas iekļauti 8. apdrošināšanas veidā.

10. *Sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskā atbildība*

Atbildība, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus, kas pārvietojas pa sauszemi (tostarp pārvadātāju atbildība).

11. *Gaisa kuģu īpašnieku civiltiesiskā atbildība*

Atbildība, izmantojot gaisa kuģus (tostarp pārvadātāju atbildība).

12. *Kuģu īpašnieku civiltiesiskā atbildība (jūras, ezera, upes un kanāla kuģi)*

Atbildība, izmantojot kuģus, liellaivas vai laivas jūrā, ezeros, upēs vai kanālos (tostarp pārvadātāju atbildība).

13. *Vispārējā civiltiesiskā atbildība*

Atbildība, kas nav minēta 10., 11. un 12. punktā.

14. *Kredīts:*

- maksātspēja (vispārēja);
- eksporta kredīts;
- nomaksas kredīts;
- hipotēkas;
- lauksaimniecības kredīts.

15. *Galvojums:*

- galvojums (tiešs);
- galvojums (netiešs).

16. *Dažādi finansiālie zaudējumi:*

- nodarbinātības riski;
- ienākumu nepietiekamība (vispārēji);
- slikti laika apstākļi;
- pabalstu zaudējums;
- pastāvīgi vispārējie izdevumi;
- neparedzēti tirdzniecības izdevumi;

- tirgus vērtības zudums;
- nomas vai ienākumu zaudējums;
- citi netieši tirdzniecības zaudējumi;
- citi finansiāli zaudējumi, kas nav saistīti ar tirdzniecību;
- cita veida finansiāli zaudējumi.

17. *Tiesvedības izdevumi*

Tiesvedības izdevumi un tiesas prāvu izmaksas.

18. *Sniegtais atbalsts*

Palīdzība personām, kas nonākušas grūtībās ceļojumu laikā, esot prom no savām mājām vai arī esot prom no savas pastāvīgās dzīvesvietas.

B. Vairākiem apdrošināšanas veidiem piešķirto licenču apraksts

Nosaukumi licencēm, kuras vienlaikus attiecas uz šādiem apdrošināšanas veidiem:

- a) un 2. apdrošināšanas veids: "Nelaiemes gadījumu un veselības apdrošināšana";
- b) (ceturtais ievilkums), 3., 7. un 10. apdrošināšanas veids: "Sauszemes transporta apdrošināšana";
- c) (ceturtais ievilkums), 4., 6., 7. un 12. apdrošināšanas veids: "Jūras un transporta apdrošināšana";
- d) (ceturtais ievilkums), 5., 7. un 11. apdrošināšanas veids: "Aviācijas apdrošināšana";
- e) 8. un 9. apdrošināšanas veids: "Īpašuma apdrošināšana pret uguns radītiem un cita veida zaudējumiem";
- f) 10., 11., 12. un 13. apdrošināšanas veids: "Civiltiesiskās atbildības apdrošināšana";
- g) un 15. apdrošināšanas veids: "Kredītu un galvojumu apdrošināšana";
- h) visi apdrošināšanas veidi pēc dalībvalstu izvēles, paziņojot savu izvēli pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

II PIELIKUMS

DZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS VEIDI

- I. Dzīvības apdrošināšana, kas minēta 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā, izņemot šā pielikuma II un III punktā minēto.
 - II. Laulības apdrošināšana, dzimšanas apdrošināšana.
 - III. Ieguldījumu fondiem piesaistīta apdrošināšana, kas minēta 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā.
 - IV. Ilgtermiņa veselības apdrošināšana, kas minēta 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta iv) punktā.
 - V. Tontīnas, kas minētas 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā.
 - VI. Kapitāla izpiršanas darījumi, kas minēti 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.
 - VII. Kolektīvo pensiju fondu vadība, kas minēta 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) punktā.
 - VIII. Darījumi, kas minēti 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta v) punktā.
 - IX. Darījumi, kas minēti 2. panta 3. punkta c) apakšpunktā.
-

III PIELIKUMS

SABIEDRĪBU JURIDISKĀ FORMA

A. **Nezīvēības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma:**

- (1) Beļģijas Karalistē: “société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”, “société mutualiste – maatschappij van onderlinge bijstand”;
- (2) Bulgārijas Republikā: “акционерно дружество”;
- (3) Čehijas Republikā: “akciová společnost”, “družstvo”;
- (4) Dānijas Karalistē: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”;
- (5) Vācijas Federatīvajā Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
- (6) Igaunijas Republikā: “aktsiaselts”;
- (7) Īrijā: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;
- (8) Grieķijas Republikā: “ανώνυμη εταιρία”, “αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;
- (9) Spānijas Karalistē: “sociedad anónima”, “sociedad mutua”, “sociedad cooperativa”;
- (10) Francijas Republikā: “société anonyme”, “société d’assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural”, “mutuelles régies par le code de la mutualité”;
- (11) Itālijas Republikā: “società per azioni”, “società cooperativa”, “mutua di assicurazione”;
- (12) Kīpras Republikā: “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”;
- (13) Latvijas Republikā: “apdrošināšanas akciju sabiedrība”, “savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;
- (14) Lietuvas Republikā: “akcinė bendrovė”, “uždaroji akcinė bendrovė”;
- (15) Luksemburgas Lielhercogistē: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”;
- (16) Ungārijas Republikā: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “biztosító egyesület”, “külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;
- (17) Maltas Republikā: “limited liability company/kumpannija b’ responsabbilta’ limitata”;
- (18) Nīderlandes Karalistē: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”;
- (19) Austrijas Republikā: “Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
- (20) Polijas Republikā: “spółka akcyjna”, “towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;
- (21) Portugāles Republikā: “sociedade anónima”, “mútua de seguros”;
- (22) Rumānijā: “societăți pe acțiuni”, “societăți mutuale”;
- (23) Slovēnijas Republikā: “delniška družba”, “družba za vzajemno zavarovanje”;
- (24) Slovākijas Republikā: “akciová spoločnosť”;

- (25) Somijas Republikā: “keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, “vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, “vakuutusyhdistys/försäkringsförening”
- (26) Zviedrijas Karalistē: “försäkringsaktiebolag”, “ömsesidiga försäkringsbolag”, “understödsföreningar”;
- (27) Apvienotajā Karalistē: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered under the Friendly Societies Acts”, “the association of underwriters known as Lloyd’s”;
- (28) jebkurā gadījumā un kā alternatīva 1. līdz 27. punktā uzskaitītajām nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām — Eiropas uzņēmējdarbības (SE) forma, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 2157/2001 (1).

B. Dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma:

- (1) Beļģijas Karalistē: “société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”;
- (2) Bulgārijas Republikā: “акционерно дружество”; “взаимозастрахователна кооперация”;
- (3) Čehijas Republikā: “akciová společnost”, “družstvo”;
- (4) Dānijas Karalistē: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”, “pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”;
- (5) Vācijas Federatīvajā Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
- (6) Igaunijas Republikā: “aktsiaselts”;
- (7) Īrijā: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered under the Friendly Societies Acts”;
- (8) Grieķijas Republikā: “ανώνυμη εταιρία”;
- (9) Spānijas Karalistē: “sociedad anónima”, “sociedad mutua”, “sociedad cooperativa”;
- (10) Francijas Republikā: “société anonyme”, “société d’assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural”, “mutuelles régies par le code de la mutualité”;
- (11) Itālijas Republikā: “società per azioni”, “società cooperativa”, “mutua di assicurazione”;
- (12) Kipras Republikā: “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”;
- (13) Latvijas Republikā: “apdrošināšanas akciju sabiedrība”, “savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;
- (14) Lietuvas Republikā: “akcinė bendrovė”, “uždaroji akcinė bendrovė”;
- (15) Luksemburgas Lielhercogistē: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”;
- (16) Ungārijas Republikā: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “biztosító egyesület”, “külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;
- (17) Maltas Republikā: “limited liability company/kumpannija b’ responsabbilta’ limitata”;
- (18) Nīderlandes Karalistē: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”;
- (19) Austrijas Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
- (20) Polijas Republikā: “spółka akcyjna”, “towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

(1) OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.

- (21) Portugāles Republikā: “sociedade anónima”, “mútua de seguros”;
- (22) Rumānijā: “societăți pe acțiuni”, “societăți mutuale”;
- (23) Slovēnijas Republikā: “delniška družba”, “družba za vzajemno zavarovanje”;
- (24) Slovākijas Republikā: “akciová spoločnosť”;
- (25) Somijas Republikā: “keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, “vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, “vakuutusyhdistys/försäkringsförening”;
- (26) Zviedrijas Karalistē: “försäkringsaktiebolag”, “ömsesidiga försäkringsbolag”, “understödsföreningar”;
- (27) Apvienotajā Karalistē: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd’s.
- (28) jebkurā gadījumā un kā alternatīva 1. līdz 27. punktā uzskaitītajām dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām — Eiropas uzņēmējdarbības (SE) forma, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2157/2001.

C. Pārāpdrošināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības forma:

- (1) Beļģijas Karalistē: “société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”;
- (2) Bulgārijas Republikā: “акционерно дружество”;
- (3) Čehijas Republikā: “akciová společnost”;
- (4) Dānijas Karalistē: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”;
- (5) Vācijas Federatīvajā Republikā: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
- (6) Igaunijas Republikā: “aktsiaselts”;
- (7) Īrijā: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;
- (8) Grieķijas Republikā: “ανώνυμη εταιρία”, “αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;
- (9) Spānijas Karalistē: “sociedad anónima”;
- (10) Francijas Republikā: “société anonyme”, “société d’assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, “institution de prévoyance régie par le code rural” un “mutuelles régies par le code de la mutualité”;
- (11) Itālijas Republikā: “società per azioni”;
- (12) Kipras Republikā: “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”;
- (13) Latvijas Republikā: “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- (14) Lietuvas Republikā: “akcinė bendrovė”, “uždaroji akcinė bendrovė”;
- (15) Luksemburgas Lielhercogistē: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”;
- (16) Ungārijas Republikā: “biztosító részvénytársaság”, “biztosító szövetkezet”, “harmadik országbeli biztosító agyarszágai fióktelepe”;
- (17) Maltas Republikā: “limited liability company/kumpannija ta responsabbiltà limitata”;
- (18) Nīderlandes Karalistē: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”;

-
- (19) Austrijas Republikā: "Aktiengesellschaft", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit";
- (20) Polijas Republikā: "spółka akcyjna", "towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych";
- (21) Portugāles Republikā: "sociedade anónima", "mútua de seguros";
- (22) Rumānijā: "societate pe actiuni";
- (23) Slovēnijas Republikā: "delniška družba";
- (24) Slovākijas Republikā: "akciová spoločnosť";
- (25) Somijas Republikā: "keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag", "vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag", "vakuutusyhdistys/försäkringsförening";
- (26) Zviedrijas Karalistē: "försäkringsaktiebolag", "ömsesidigt försäkringsbolag";
- (27) Apvienotajā Karalistē: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's,
- (28) jebkurā gadījumā un kā alternatīva 1. līdz 27. punktā uzskatītajām pārapsūtināšanas sabiedrību uzņēmējdarbības formām – Eiropas uzņēmējdarbības (SE) forma, kā definēts Regulā (EK) Nr. 2157/2001.
-

IV PIELIKUMS

MAKSĀTSPĒJAS KAPITĀLA PRASĪBAS STANDARTA FORMULA

1. Pamata maksātspējas kapitāla prasības aprēķināšana

Direktīvas 104. panta 1. punktā norādīto pamata maksātspējas kapitāla prasību aprēķina šādi:

$$\text{Pamata SCR} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kur ar SCR_i apzīmē riska moduli i un ar SCR_j apzīmē riska moduli j , un kur "i,j" nozīmē, ka dažādu rādītāju summai jāaptver visas iespējamās i un j kombinācijas. Aprēķinā SCR_i un SCR_j aizstāj ar šādiem moduļiem:

- ar $\text{SCR}_{\text{nedzīvības}}$ apzīmē nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduli;
- ar $\text{SCR}_{\text{dzīvības}}$ apzīmē dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduli;
- ar $\text{SCR}_{\text{veselības}}$ apzīmē veselības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduli;
- ar $\text{SCR}_{\text{tirgus}}$ apzīmē tirgus riska moduli;
- ar $\text{SCR}_{\text{saistību neizpildes}}$ apzīmē darījumu partnera saistību neizpildes riska moduli.

Ar koeficientu Corr_{ij} apzīmē i rindā un j slejā norādīto vienību šajā korelācijas matricā:

i \ j	Tirgus	Saistību neizpildes	Dzīvības	Veselības	Nedzīvības
Tirgus	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Saistību neizpildes	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Dzīvības	0,25	0,25	1	0,25	0
Veselības	0,25	0,25	0,25	1	0
Nedzīvības	0,25	0,5	0	0	1

2. Nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļa aprēķināšana

Direktīvas 105. panta 2. punktā norādīto nedzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduli aprēķina šādi:

$$\text{SCR}_{\text{nedzīvības}} = \sqrt{\sum_{ij} \text{Corr}_{ij} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kur ar SCR_i apzīmē apakšmoduli i un ar SCR_j apzīmē apakšmoduli j , un kur "i,j" nozīmē, ka dažādu rādītāju summai jāaptver visas iespējamās i un j kombinācijas. Aprēķinā SCR_i un SCR_j aizstāj ar šādiem moduļiem:

- ar $\text{SCR}_{\text{nedz. prēmijas un rezerves}}$ apzīmē nedzīvības apdrošināšanas prēmijas un rezerves riska apakšmoduli;
- ar $\text{SCR}_{\text{nedz. katastrofas}}$ apzīmē nedzīvības apdrošināšanas katastrofas riska apakšmoduli.

3. Dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduļa aprēķināšana

Direktīvas 105. panta 3. punktā norādīto dzīvības apdrošināšanas parakstīšanas riska moduli aprēķina šādi:

$$SCR_{dzivibas} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kur ar SCR_i apzīmē apakšmoduli i un ar SCR_j apzīmē apakšmoduli j , un kur "i,j" nozīmē, ka dažādu rādītāju summai jāaptver visas iespējamās i un j kombinācijas. Aprēķinā SCR_i un SCR_j aizstāj ar šādiem moduļiem:

- ar $SCR_{mirstibas}$ apzīmē mirstības riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{ilgdzivošanas}$ apzīmē ilgdzīvošanas riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{invaliditates}$ apzīmē invaliditātes un saslimstības riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{dz. izdevumu}$ apzīmē dzīvības apdrošināšanas izdevumu riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{parskatiskas}$ apzīmē pārskatīšanas riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{polises apturesanas}$ apzīmē polises apturēšanas riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{dz. katastrofas}$ apzīmē dzīvības apdrošināšanas katastrofas riska apakšmoduli.

4. Tirdzības riska moduļa aprēķināšana

Tirdzības riska moduļa struktūra

Direktīvas 105. panta 5. punktā norādīto tirdzības riska moduli aprēķina šādi:

$$SCR_{tirgus} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kur ar SCR_i apzīmē apakšmoduli i un ar SCR_j apzīmē apakšmoduli j , un kur "i,j" nozīmē, ka dažādu rādītāju summai jāaptver visas iespējamās i un j kombinācijas. Aprēķinā SCR_i un SCR_j aizstāj ar šādiem moduļiem:

- ar $SCR_{procentu likmju}$ apzīmē procentu likmju riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{pasu kapitāla}$ apzīmē pašu kapitāla riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{ipašuma}$ apzīmē īpašuma riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{likmju starpibas}$ apzīmē likmju starpības riska apakšmoduli;
- ar $SCR_{koncentracijas}$ apzīmē tirdzības riska koncentrācijas apakšmoduli;
- ar $SCR_{valūtas}$ apzīmē ārvalstu valūtas riska apakšmoduli.

V PIELIKUMS

NEDZĪVĪBAS APDROŠINĀŠANAS VEIDU GRUPAS, PIEMĒROJOT 157. PANTU

1. Nelaiemes gadījumi un slimības (I pielikuma 1. un 2. apdrošināšanas veids),
 2. transportlīdzekļi (I pielikuma 3., 7. un 10. apdrošināšanas veids, 10. apdrošināšanas veida rādītājus sniedzot atsevišķi, izņemot par pārvadātāju atbildību),
 3. īpašumam nodarīti uguns radīti un cita veida zaudējumi (I pielikuma 8. un 9. apdrošināšanas veids),
 4. gaisa, jūras un sauszemes transports (I pielikuma 4., 5., 6., 7., 11. un 12. apdrošināšanas veids),
 5. vispārējā civiltiesiskā atbildība (I pielikuma 13. apdrošināšanas veids),
 6. kredīts un galvojums (I pielikuma 14. un 15. apdrošināšanas veids),
 7. citi apdrošināšanas veidi (16., 17. un 18. apdrošināšanas veids).
-

VI PIELIKUMS

A DAĻA

Atcelto direktīvu un to grozījumu saraksts

(saskaņā ar 310. pantu)

Padomes Direktīva 64/225/EEK (OV 56, 4.4.1964., 878. lpp.). 1973. gada Pievienošanās akta 29. pants, I pielikuma III punkta G) apakšpunkta 1. punkts (OV L 73, 27.3.1972., 89. lpp.).	
Padomes Pirmā direktīva 73/239/EEK (OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.). 1994. gada Pievienošanās akta 29. pants, I pielikuma XI punkta B), 29. pants, I pielikuma XI punkta B) apakšpunkta II daļas 1) punkts (OV C 241, 29.8.1994., 197. lpp.). (aizstāts ar Padomes Lēmumu 95/1/EK) (OV L 1, 1.1.1995., 1. lpp.). 2003. gada Pievienošanās akta 20. pants, II pielikuma 3) punkta 1) apakšpunkts (OV L 236, 23.9.2003., 335. lpp.). 1985. gada Pievienošanās akta 26. pants, I pielikuma II) punkta c) apakšpunkta 1) daļas a) punkts (OV L 302, 15.11.1985., 156. lpp.).	
Padomes Direktīva 76/580/EEK (OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp.).	tikai 1. pants
Padomes Direktīva 84/641/EEK (OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp.).	tikai 1. līdz 14. pants
Padomes Direktīva 87/343/EEK (OV L 185, 4.7.1987., 72. lpp.).	tikai 1. pants un pielikums
Padomes Direktīva 87/344/EEK (OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp.).	tikai 9. pants
Padomes Otrā direktīva 88/357/EEK (OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp.).	tikai 9., 10. un 11. pants
Padomes Direktīva 90/618/EEK (OV L 330, 29.11.1990., 44. lpp.).	tikai 2., 3. un 4. pants
Padomes Direktīva 92/49/EEK (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.).	tikai 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 13., 14., 17., 18., 24., 32., 33. un 53. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.).	tikai 1. pants, 2. panta 2. punkta trešais ievilkums un 3. panta 1. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/26/EK (OV L 181, 20.7.2000., 65. lpp.).	tikai 8. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/13/EK (OV L 77, 20.3.2002., 17. lpp.).	tikai 1. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).	tikai 22. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp).	tikai 4. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK (OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp).	tikai 57. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/101/EK (OV L 363, 20.12.2006., 238. lpp).	tikai 1. pants un pielikuma 1. punkts
Padomes Direktīva 73/240/EEK (OV L 228, 16.8.1973., 20. lpp).	
Padomes Direktīva 76/580/EEK (OV L 189, 13.7.1976., 13. lpp).	
Padomes Direktīva 78/473/EEK (OV L 151, 7.6.1978., 25. lpp).	
Padomes Direktīva 84/641/EEK (OV L 339, 27.12.1984., 21. lpp).	
Padomes Direktīva 87/344/EEK (OV L 185, 4.7.1987., 77. lpp).	
Padomes Otrā direktīva 88/357/EEK (OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp).	
Padomes Direktīva 90/618/EEK (OV L 330, 29.11.1990., 44. lpp).	tikai 5. līdz 10. pants
Padomes Direktīva 92/49/EEK (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp).	tikai 12. panta 1. punkts, 19., 23., 27., 30. panta 1. punkts, 34., 35., 36., 37., 39. panta 1. punkts, 40. panta 1. punkts, 42. panta 1. punkts, 43. panta 1. punkts, 44. panta 1. punkts, 45. panta 1. punkts un 46. panta 1. punkts
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/26/EK (OV L 181, 20.7.2000., 65. lpp).	tikai 9. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/14/EK (OV L 149, 11.6.2005., 14. lpp).	tikai 3. pants
Padomes Direktīva 92/49/EEK (OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp).	
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/26/EEK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp).	tikai 1. panta otrais ievilkums, 2. panta 1. punkta pirmais ievilkums, 4. panta 1., 3. un 5. punkts un 5. panta otrais ievilkums
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/64/EK (OV L 290, 17.11.2000., 27. lpp).	tikai 2. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp).	tikai 24. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp).	tikai 6. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK (OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp).	tikai 58. pants

- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK tikai 1. pants
(OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/78/EK
(OV L 330, 5.12.1998., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK tikai 28. pants
(OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK tikai 7. pants
(OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK tikai 59. pants
(OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/17/EK
(OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/83/EK
(OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.).
- Padomes Direktīva 2004/66/EK tikai pielikuma II punkts
(OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK tikai 8. pants
(OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK tikai 60. pants
(OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/101/EK tikai 1. pants un pielikuma 3. punkts
(OV L 363, 20.12.2006., 238. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK tikai 2. pants
(OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/19/EK tikai 1. pants
(OV L 76, 19.3.2008., 44. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/68/EK
(OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/44/EK tikai 4. pants
(OV L 247, 21.9.2007., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/19/EK tikai 1. pants
(OV L 76, 19.3.2008., 44. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/37/EK tikai 1. pants
(OV L 81, 20.3.2008., 1. lpp.).

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos

(saskaņā ar 310. pantu)

Direktīva	Transponēšanas termiņš	Piemērošanas termiņš
64/225/EEK	1965. gada 26. augusts	
73/239/EEK	1975. gada 27. janvāris	1976. gada 27. janvāris
73/240/EEK	1975. gada 27. janvāris	
76/580/EEK	1976. gada 31. decembris	
78/473/EEK	1979. gada 2. decembris	1980. gada 2. jūnijs
84/641/EEK	1987. gada 30. jūnijs	1988. gada 1. janvāris
87/343/EEK	1990. gada 1. janvāris	1990. gada 1. jūlijs
87/344/EEK	1990. gada 1. janvāris	1990. gada 1. jūlijs
88/357/EEK	1989. gada 30. decembris	1990. gada 30. jūnijs
90/618/EEK	1992. gada 20. maijs	1992. gada 20. novembris
92/49/EEK	1993. gada 31. decembris	1994. gada 1. jūlijs
95/26/EEK	1996. gada 18. jūlijs	1996. gada 18. jūlijs
98/78/EK	2000. gada 5. jūnijs	
2000/26/EK	2002. gada 20. jūlijs	2003. gada 20. janvāris
2000/64/EK	2002. gada 17. novembris	
2001/17/EK	2003. gada 20. aprīlis	
2002/13/EK	2003. gada 20. septembris	
2002/83/EK	2002. gada 17. novembris, 2003. gada 20. septembris, 2004. gada 19. jūnijs (atkarībā no konkrēta noteikuma)	
2002/87/EK	2004. gada 11. augusts	
2004/66/EK	2004. gada 1. maijs	
2005/1/EK	2005. gada 13. maijā	
2005/14/EK	2007. gada 11. jūnijs	
2005/68/EK	2007. gada 10. decembris	
2006/101/EK	2007. gada 1. janvāris	
2008/19/EK	Nepiemēro	
2008/37/EK	Nepiemēro	

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
1. panta 1. punkts				2. pants		1. panta 1. punkts	2. panta 1. teikums	1. panta 1. punkts		1. pants, 2. panta 2. un 3. punkts un 267. pants
1. panta 2. punkts										2. panta 2. punkts
1. panta 3. punkts										—
1. panta 1. punkts, punkta a) līdz c)										—
2. panta 1. punkta d) apakšpunkts							3. pants 4. punkts			3. pants
2. panta 1. punkta e) apakšpunkts										—
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts										5. panta 1. punkts
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts										5. panta 2. punkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts										5. panta 3. punkts
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts										5. panta 4. punkts
2. panta 3. punkta pirmā līdz ceturtā daļa										6. pants
2. panta 3. punkta piektā daļa										15. panta 4. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
3. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa										—
3. panta 1. punkta trešā daļa										4. panta 5. punkts
3. panta 2. punkts										7. pants
4. panta 1. teikums										8. panta 1. teikums
4. panta a) punkts										8. panta 2. punkts
4. panta b) punkts										—
4. panta c) punkts										8. panta 3. punkts
4. panta e) punkts										—
4. panta f) punkts										8. panta 1. punkts
4. panta g) punkts										8. panta 4. punkts
5. panta a) punkts										—
5. panta b) punkts							1. panta 1. punkta o) apakšpunkts			—
5. panta c) punkts							1. panta 1. punkta p) apakšpunkts			134. panta 1. punkts
5. panta d) punkts										—
6. pants				4. pants			4. pants	3. pants		14. panta 1. punkts, 2. punkta a) un b) apakšpunkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
7. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa				5. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa			5. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa			15. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa
7. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunkts				5. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunkts						15. panta 3. punkta pirmā daļa
7. panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunkts				5. panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunkts						—
8. panta 1. punkta a) apakšpunkts				6. panta 1. punkta a) apakšpunkts			6. panta 1. punkta a) apakšpunkts	I pielikums		III A un B pielikums
8. panta 1. punkta a) apakšpunkta pēdējā daļa								5. panta 2. punkts		17. panta 2. punkts
8. panta 1. punkta b) apakšpunkts				6. panta 1. punkta b) apakšpunkts			6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	6. panta a) punkts		18. panta 1. punkta a) apakšpunkts
								6. panta a) punkts		18. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 1. punkta b) apakšpunkts				6. panta 1. punkta b) apakšpunkts			6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	6. panta b) punkts		18. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 1. punkta d) apakšpunkts				6. panta 1. punkta d) apakšpunkts			6. panta 1. punkta d) apakšpunkts	6. panta c) punkts		18. panta 1. punkta d) apakšpunkts
8. panta 1. punkta e) apakšpunkts				6. panta 1. punkta e) apakšpunkts			6. panta 1. punkta e) apakšpunkts	6. panta d) punkts		18. panta g) punkts
8. panta 1. punkta f) apakšpunkts										18. panta h) punkts
8. panta 1. punkta otrā līdz ceturtā daļa							6. panta 2. punkts	7. pants		19. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
8. panta 1. punkta a) apakšpunkts							6. panta 3. punkts	8. pants		20. pants
8. panta 2. punkts				6. panta 2. punkts			6. panta 4. punkts			18. panta 2. punkts
8. panta 3. punkta pirmā daļa				6. panta 3. punkta pirmā daļa			6. panta 5. punkta trešā daļa	9. panta 1. punkts		21. panta 4. punkts
8. panta 3. punkta otrā daļa				6. panta 3. punkta otrā daļa un 29. panta pirmās daļas 1. teikums			6. panta 5. punkta pirmā daļa	9. panta 2. punkts		21. panta 1. punkta pirmā daļa
8. panta 3. punkta trešā daļa				6. panta 3. punkta trešā daļa un 29. panta otrā daļa						21. panta 2. punkts
8. panta 3. punkta ceturta daļa				6. panta 3. punkta ceturta daļa						21. panta 3. punkts
8. panta 4. punkts				6. panta 4. punkts			6. panta 6. punkts	10. pants		22. pants
9. panta a) līdz d) apakšpunkts				7. panta a) līdz d) apakšpunkts			7. panta a) līdz d) apakšpunkts	11. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunkts		23. panta 1. punkta a), c), d) un e) apakšpunkts
9. panta e) un f) apakšpunkts				7. panta e) un f) apakšpunkts				11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts		23. panta 2. punkta e) apakšpunkts
9. panta g) un h) punkts				7. panta g) un h) punkts			7. panta f) un g) apakšpunkts	11. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkts		23. panta 2. punkta a) un d) apakšpunkts
10. panta 1. punkts				32. panta 1. punkts			40. panta 1. punkts			145. panta 1. punkta pirmā daļa

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
10. panta 2. punkta pirmā daļa				32. panta 2. punkta pirmā daļa			40. panta 2. punkts			145. panta 2. punkts
10. panta 2. punkta otrā daļa				32. panta 2. punkta otrā daļa						145. panta 3. punkts
10. panta 3. punkts				32. panta 3. punkts			40. panta 3. punkts			146. panta 1. un 2. punkts
10. panta 4. punkts				32. panta 4. punkts			40. panta 4. punkts			146. panta 3. punkts
10. panta 5. punkts				32. panta 5. punkts			40. panta 5. punkts			146. panta 3. punkta otrā daļa
10. panta 6. punkts				32. panta 6. punkts			40. panta 6. punkts			145. panta 4. punkts
11. pants				33. pants						—
12. pants				56. pants			9. pants	13. pants		25. panta otrā daļa
12.a pants							9.a pants	14. pants un 60. panta 2. punkts		26. pants
13. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa				9. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa			10. panta 1. punkta pirmais teikums un 2. punkta pirmā daļa	15. panta 1. punkta 1. un 2. daļa		30. panta 1. punkts, 2. punkta pirmā daļa
13. panta 2. punkta otrā daļa				9. panta 2. punkta otrā daļa						30. panta 2. punkta otrā daļa
							10. panta 1. punkta otrais un trešais teikums	15. panta 1. punkta otrā daļa		30. panta 3. punkts
13. panta 2. punkta trešā daļa							10. panta 2. punkta otrā daļa	60. panta 3. punkts		32. panta 1. punkts
13. panta 3. punkts				9. panta 3. punkts			10. panta 3. punkts	15. panta 4. punkts		—

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
14. pants				10. pants			11. pants	16. pants		33. pants
15. panta 1. punkts, 2. punkts un 3. punkta otrā daļa				17. pants			20. panta 1. līdz 3. punkts, 4. punkta otrā daļa	32. panta 1. un 3. punkts		76. līdz 86. pants
15. panta 3. punkta pirmā daļa							20. panta 4. punkta pirmā daļa	32. panta 2. punkts		134. panta 2. punkts un 173. pants
15.a pants				18. pants				33. pants		—
16. pants							27. pants	35. pants, 36. pants un 60. panta 8. punkts		87. līdz 99. pants
16.a pants							28. pants	37.-39.pants, 60.panta 9. punkts		100. līdz 127. pants
17. panta 1. punkts							29. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts		128. pants, 129. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts un 2. punkts
17. panta 2. punkts							29. panta 2. punkts	40. panta 2. punkts		129. panta 1. punkta d) apakšpunkts
17.a pants							30. pants	41. pants		—
17.b pants							28. pants un 28. panta a) apakšpunkts	60. panta 10. punkts		—
18. pants							31. pants			—
14. pants							11. pants	16. pants		33. pants
19. panta 2. punkts				11. panta 2. punkts			13. panta 2. punkts	17. panta 2. punkts		35. pants
19. panta 3. punkts, pirmā daļa un otrās daļas a) un b) apakšpunkts			10. pants	11. panta 3. punkta pirmā daļa un otrās daļas a) un b) apakšpunkts			13. panta 3. punkts, pirmā daļa un otrās daļas a) un b) apakšpunkts	17. panta 3. punkts un 4. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts		34. panta 1. līdz 3., 5., 6. un 7. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
19. panta 3. punkta otrās daļas c) apakšpunkts			10. pants	11. panta 3. punkta otrās daļas c) apakšpunkts			13. panta 3. punkta otrās daļas c) apakšpunkts	17. panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts		34. panta 8. punkts
19. panta 3. punkta trešā daļa			10. pants	11. panta 3. punkta trešā daļa			13. panta 3. punkta trešā daļa	17. panta 4. punkta otrā daļa		35. panta 2. punkta a) apakšpunkts
20. panta 1. punkts							37. panta 1. punkts	42. panta 1. punkts		137. pants
20. panta 2. punkta pirmā daļa				13. panta 2. punkta otrā daļa			37. panta 2. punkta pirmā daļa	42. panta 2. punkta pirmā daļa		—
20. panta 2. punkta otrā daļa				13. panta 2. punkta otrā daļa			37. panta 2. punkta otrā daļa	42. panta 2. punkta otrā daļa		138. panta 5. punkts
20. panta 3. punkta pirmā daļa				13. panta 3. punkta pirmā daļa			37. panta 3. punkta pirmā daļa	42. panta 3. punkta pirmā daļa		—
20. panta 3. punkta otrā daļa				13. panta 3. punkta otrā daļa			37. panta 3. punkta otrā daļa	42. panta 3. punkta otrā daļa		139. panta 3. punkts
20. panta 4. punkts				13. panta 4. punkts						—
20. panta 5. punkts				13. panta 2. punkta 2. daļa un 5. punkts			37. panta 2. punkta otrā daļa un 5. punkts	42. panta 2. punkta otrā daļa un 4. punkts		138. panta 5. punkts
20.a panta 1. punkta pirmās daļas 1. teikums							38. panta 1. punkta pirmais teikums	43. panta 1. punkts		138. panta 2. punkts, 139.panta 2. punkts
20.a panta 1. punkta pirmās daļas 2. teikuma a) līdz d) apakšpunkts							38.a panta 1. punkta 2. teikuma a) līdz d) apakšpunkts	43. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkts		142. panta 1. punkts
20.a panta 2. punkts							38. panta 2. punkts			141. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
20.a panta 3. punkts							38. panta 3. punkts	43. panta 4. punkts		140. panta 2. punkts
20.a panta 4. punkts							38. panta 4. punkts	43. panta 5. punkts		—
20.a panta 5. punkts							38. panta 5. punkts	43. panta 6. punkts		142. panta 2. punkts
21. pants			11. panta 1. punkts							—
22. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un d) apakšpunkts				14. pants			39. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un d) apakšpunkts	44. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un d) apakšpunkts		144. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
22. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts							39. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts	44. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts		144. panta 1. punkta b) apakšpunkts
22. panta 1. punkta otrās daļas 1. teikums							39. panta 1. punkta otrās daļas 1. teikums			144. panta 2. punkta pirmā daļa
22. panta 2. punkts							39. panta 2. punkts	44. panta 2. punkts		144. panta 3. punkts
23. panta 1. punkts							51. panta 1. punkts			162. panta 1. punkts
23. panta 2. punkta a) līdz g) apakšpunkts							51. panta 2. punkts			162. panta 2. punkta a) līdz f) apakšpunkts, h) apakšpunkts
23. panta 2. punkta h) apakšpunkts										162. panta 2. punkta g) apakšpunkts
24. panta pirmās daļas pirmais teikums							54. panta pirmās daļas pirmais teikums			165. panta 1. teikums
24. panta pirmās daļas otrais teikums, trešā daļa							54. panta pirmās daļas otrais teikums līdz trešā daļa			—
25. pants							55. pants			166. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
26. pants							56. pants			167. pants
27. panta pirmā daļa							52. panta 2. punkta pirmā daļa			168. panta pirmā daļa
27. panta otrā daļa							52. panta 2. punkta otrā daļa			168. panta otrā daļa
28. pants							52. panta 3. punkts			170. pants
28.a pants				53. pants			53. pants			164. pants
29. pants							57. pants			171. pants
29.a panta 1. punkts							58. pants			176. panta pirmā līdz trešā daļa
29.b panta 1. un 2. punkts							59. panta 1. un 2. punkts	52. panta 1. un 2. punkts		177. panta 1. un 2. punkts
29.b panta 3. līdz 6. punkts							59. panta 3. līdz 6. punkts	52. panta 3. un 4. punkts		—
30. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts										—
30. panta 2. punkta a) apakšpunkts										305. panta 1. punkts
30. panta 4. punkts										305. panta 2. punkts
30. panta 5. punkts										305. panta 4. punkts
31. pants										—
32. pants										—
33. pants			28. pants				62. pants	54. panta 2. punkts		298. panta, 2. un 3. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
34. pants	9. pants		29. pants		11. panta 5. punkts		6. panta piektā punkta ceturtdā daļa		6. pants	—
35. pants	10. pants	10. pants	32. pants	57. panta 1. punkts	11. panta 1. līdz 3. punkts	31. panta 1. un 2. punkts	69. panta 1. līdz 4. punkts	64. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts	309. panta 1. punkts
36. pants	11. pants	11. pants	33. pants	57. panta 2. punkts	11. panta 4. punkts	31. panta 3. punkts	70. pants	64. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts	309. panta 2. punkts
37. pants			34. pants							—
38. pants	12. pants	12. pants	35. pants	58. pants	13. pants	33. pants	74. pants	66. pants	9. pants	312. pants
Pielikuma A punkts										15. panta 2. punkta otrā daļa un I pielikuma A daļa
Pielikuma A un B punkts										I pielikuma A un B daļa
Pielikuma C punkts										16. pants
Pielikuma D punkts										—
	1. panta 1. punkta pirmā daļa									190. panta 1. punkts
	1. panta 1. punkta otrā daļa									190. panta 2. punkts
	1. panta 2. punkts									—
	2. panta 1. punkts									190. panta 1. punkts
	2. panta 2. punkts									190. panta 4. punkts
	3. pants									191. pants
	4. panta 1. punkts									192. panta pirmā un otrā daļa
	4. panta 2. punkts									—
	5. pants									193. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
	6. pants									195. pants
	7. pants									194. pants
	8. pants									196. pants
		1. pants								—
		2. pants								198. pants
		3. panta 1. punkts								199. pants
		3. panta 2. punkta pirmās daļas 1. teikums								200. panta 1. punkta pirmā daļa
		3. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts								200. panta 2. līdz 4. punkts
		3. panta 3. punkts								200. panta 1. punkta otrā daļa
		4. pants								201. pants
		5. pants								202. pants
		6. pants								203. pants
		7. pants								204. pants
		8. pants								205. pants
		9. pants								16. panta 2. punkts
			1. pants							—
			2. panta a), b) un e) apakšpunkts							—
			2. panta c) punkts				1. panta 1. punkta b) apakšpunkts	2. panta 1. punkta e) apakšpunkts		—
			2. panta d) punkts							13. panta 13. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
			2. panta f) punkts	1. panta e) punkts			1. panta 1. punkta h) apakšpunkts			—
			3. pants				1. panta b) apakšpunkta 2. teikums			145. panta 1. punkta otrā daļa
			4. pants							187. pants
			6. pants							—
			7. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts							—
			7. panta 1. punkta f) apakšpunkts	27. pants						—
			7. panta 1. punkta g) apakšpunkts līdz 7. panta 3. punkts							—
			8. panta 1. un 2. punkts							179. panta 1. un 2. punkts
			8. panta 3. punkts							—
			8. panta 4. punkta a) apakšpunkts un c) apakšpunkts	30. panta 1. punkts						—
			8. panta 4. punkta d) apakšpunkts							179. panta 3. punkts
			8. panta 5. punkts							179. panta 4. punkts
			12. pants							—
			12.a panta 1. līdz 3. punkts							150. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
			12.a panta 4. punkta pirmā daļa							151. pants
			12.a panta 4. punkta otrā līdz sestā daļa							152. pants
			14. pants	34. pants			41. pants			147. pants
			16. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	35. pants			42. pants			148. pants
			16. panta 1. punkta trešā daļa	35. pants						148. panta 2. punkts
			17. pants	36. pants			43. pants			149. pants
			26. pants							—
			27. pants							—
			31. pants							299. pants
			31. pants				68. panta 2. punkts			300. pants
			I pielikums	23. pants			II pielikums			—
			2.A pielikums							—
			2.B pielikums							—
			5.pants, 9. pants, 10. pants un 11. pants							—
				1. panta a) punkts	1. panta a) punkts	2. panta a) punkts	1. panta 1. punkta a) apakšpunkts			13. panta 1. punkts
				1. panta b) punkts			1. panta 1. punkta a) apakšpunkts	2. panta 1. punkta d) apakšpunkts		13. panta 11. punkts
				1. panta c) punkts		2. panta e) punkts	1. panta 1. punkta e) apakšpunkts	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts		13. panta 8. punkta a) apakšpunkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
				1. panta d) punkts			1. panta 1. punkta f) apakšpunkts	2. panta 1. punkta g) apakšpunkts		—
				1. panta f) punkts			1. panta 1. punkta i) apakšpunkts	2. panta 1. punkta i) apakšpunkts		13. panta 18. punkts
				1. panta g) punkts			1. panta 1. punkta j) apakšpunkts	2. panta 1. punkta j) apakšpunkts		13. panta 21. punkts, 24. panta 2. punkts, 63. pants
				1. panta h) punkts	1. panta d) punkts		1. panta 1. punkta k) apakšpunkts	2. panta 1. punkta k) apakšpunkts		13. panta 15. punkts
				1. panta i) punkts	1. panta e) punkts		1. panta 1. punkta l) apakšpunkts	2. panta 1. punkta l) apakšpunkts		13. panta 16. punkts
				1. panta j) punkts			1. panta 1. punkta m) apakšpunkts			13. panta 22. punkts
				1. panta k) punkts	1. panta k) punkts	2. panta h) punkts	1. panta 1. punkta n) apakšpunkts	2. panta 1. punkta m) apakšpunkts		13. panta 10. punkts
				1. panta 1. punkts			1. panta 1. punkta r) apakšpunkts	2. panta 1. punkta n) apakšpunkts		13. panta 17. punkts
				1. panta 1. punkta a) apakšpunkts	1. panta f) punkts		1. panta 1. punkta r) apakšpunkta i) punkts	2. panta 1. punkta n) apakšpunkta i) punkts		13. panta 20. punkts
				1. panta 1. punkta b) apakšpunkts			1. panta 1. punkta r) apakšpunkta ii) punkts	2. panta 1. punkta n) apakšpunkta ii) punkts		13. panta 18. punkts
				3. pants						188. pants
				8. pants				12. PANTS		24. panta 1. punkts
				12. panta 2. punkts			14. panta 1. punkts	18. pants		39. panta 1. punkts
				12. panta 3. līdz 6. punkts			14. panta 2. līdz 5. punkts			39. panta 2. līdz 6. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
				15. panta 1. un 2. punkts			15. panta 1. un 2. punkts	19. panta 1. punkts		57. pants
				15. panta 3. punkts			15. panta 3. punkts	22. pants		61. pants
				15. panta 4. punkts			15. panta 4. punkts	23. pants		62. pants
				15.a pants			15.a pants	19. panta 2. līdz 8. punkts		58. panta 1. līdz 7. punkts
				15.b pants			15.b pants	19.a pants		59. pants
				15.c pants			15.c pants	20. pants		60. pants
				16. panta 1. punkts			16. panta 1. punkts	24. pants		64. pants
				16. panta 2. punkts			16. panta 2. punkts	25. pants		65. pants
				16. panta 3. punkts			16. panta 3. punkts	26. pants		66. pants
				16. panta 4. punkts			16. panta 4. punkts	27. pants		67. pants
				16. panta 5. punkts			16. panta 5. punkts	28. panta 1. punkts		68. panta 1. punkts
				16. panta 5.b punkta pirmā līdz ceturtais daļa			16. panta 7. punkta pirmā līdz ceturtais daļa	28. panta 3. punkts pirmā līdz ceturtais daļa		68. panta 3. punkts
				16. panta 5.b punkta piektā daļa			16. panta 7. punkta piektā daļa	28. panta 3. punkta piektā daļa		68. panta 4. punkts
				16. panta 3. punkts						66. pants
				16. panta 5.c punkts			16. panta 8. punkts	29. pants		70. pants
				16. panta 5.a punkts			16. panta 6. punkts	28. panta 2. punkts		68. panta 2. punkts
				16.a panta 1. punkta a) apakšpunkts			17. panta 1. punkta a) apakšpunkts	31. panta 1. punkta pirmā daļa		72. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
				16.a panta 1. punkta b) apakšpunkts			17. panta 1. punkta a) apakšpunkts	31. panta 1. punkta otrā daļa		72. panta 1. punkta otrā daļa
				16.a panta 2. punkts			17. panta 2. punkts	31. panta 2. punkts		72. panta 2. punkts
				20. pants			22. pants			—
				21. pants			23. pants	34. panta 1. līdz 3. punkts		—
				22. pants			24. pants	34. panta 4. punkts		—
				25. pants						—
				28. pants			33. pants			180. pants
				29. pants						181. panta 1. un 3. punkts
				30. panta 2. punkts						181. panta 2. punkts
				31. pants						183. pants
				38. pants			44. pants			153. pants
				39. panta, 2. un 3. punkts			45. pants			154. pants
				40. panta 2. punkts			46. panta 1. punkts			155. panta 8. punkts
				40. panta 3. punkts			46. panta 2. punkts			155. panta 1. punkts
				40. panta 4., 6. līdz 8. un 10. punkts			46. panta 3., 5. līdz 7. un 9. punkts			155. panta 2. punkts, 4. līdz 6. un 9. punkts
				40. panta 5. punkts			46. panta 4. punkts			155. panta 3. punkts
				40. panta 9. punkts			46. panta 8. punkts			155. panta 7. punkts
				41. pants			47. pants			156. pants
				42. panta 2. punkts			48. pants			160. pants
				43. panta, 2. un 3. punkts						184. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā	
				44. panta 2. punkts			49. pants			159. pants un V pielikums	
				45. panta 2. punkts						189. pants	
				46. panta 2. punkta 1. līdz 3. daļa			50. panta 1. punkta 1. un 3. daļa un 2. punkts			157. pants	
				47. līdz 50. pants						—	
				51. pants			64. pants	56. pants		—	
				51. pants, pēdējais ievilkums					1. panta 4. punkts	58. panta 8. punkts	
				52. pants						—	
				54. pants						206. pants	
				55. pants						207. pants	
				24. un 26. pants						—	
				12. panta 1. punkts, 19. pants, 33. pants, 37. pants, 39. panta 1. punkts, 40. panta 1. punkts, 42.panta 1. punkts, 43. panta 1. punkts, 44. panta 1. punkts, 45.panta 1. punkts, 46. panta 1. punkts							—
					1. panta b) punkts					13. panta 3. punkts	

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
					1. panta c) punkts		1. panta 1. punkta s) apakšpunkts	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts		13. panta 4. punkts
					1. panta g) punkts					212. panta 1. punkta a) apakšpunkts
					1. panta h) punkts					212. panta 1. punkta a) apakšpunkts
					1. panta i) punkts			59. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punkts		210. panta 1. punkta f) apakšpunkts
					1. panta j) punkts			59. panta 2. punkta a) un j) apakšpunkts		210. panta 1. punkta g) apakšpunkts
					1. panta 1. punkts			59. panta 2. punkta a) apakšpunkts		13. panta 6. punkts
					2. pants			59. panta 3. punkts		214. panta 1. punkts
					3. pants			59. panta 3. punkts		214. panta 1. un 2. punkts, pirmā un otrā daļa
					4. pants			59. panta 3. punkts		247. pants 1. punkts
					5. panta 1. punkts			59. panta 4. punkts		246. pants
					5. panta 2. punkts					254. panta 1. punkts
					6. pants			59. panta 5. punkts		254. panta 2. punkts, 255. panta 1. punkts un 2. punkts
					7. pants			59. panta 5. punkts		249. panta 1. punkts, 252. pants un 253. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
					8. pants			59. panta 5. punkts		245. pants, 246. pants un 258. panta 1. punkts
					9. pants			59. panta 6. punkts		218. pants, 219. pants un 258. panta 1. punkts
					10. pants			59. panta 7. punkts		218. pants, 219. pants, 258. panta 1. punkts, 260. līdz 263. pants.
					10.a pants			59. panta 8. punkts		264. pants
					10.b pants					257. pants
					12. pants	32. pants	73. pants	65. pants	8. panta 1. punkts	311. pants
					I pielikums			59. panta 9. punkts un II pielikums		213. līdz 215. pants., 218. līdz 246. pants
					II pielikums			59. panta 9. punkts un II pielikums		215. līdz 217. pants., 220. līdz 243. pants
						1. panta 2. punkts				267. pants
						2. panta b) punkts				268. panta 1. punkta a) apakšpunkts
						2. panta c) punkts				268. panta 1. punkta b) apakšpunkts
						2. panta d) punkts				268. panta 1. punkta d) apakšpunkts
						2. panta f) punkts		2. panta 1. punkta h) apakšpunkts		13. panta 9. punkts
						2. panta g) punkts				268. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
						2. panta i) punkts				268. panta 1. punkta e) apakšpunkts
						2. panta j) punkts				268. panta 1. punkta f) apakšpunkts
						2. panta k) punkts				268. panta 1. punkta g) apakšpunkts
						3. pants				—
						4. pants				269. pants
						5. pants				270. pants
						6. pants				271. pants
						7. pants				272. pants
						8. pants				273. pants
						9. pants				274. pants
						10. pants				275. pants
						11. pants				277. pants
						12. pants				278. pants
						13. pants				279. pants
						14. pants				280. pants
						15. pants				281. pants
						16. pants				282. pants
						17. pants				283. pants
						18. pants				284. pants
						19. pants				285. pants
						20. pants				286. pants
						21. pants				287. pants
						22. pants				288. pants
						23. pants				289. pants
						24. pants				290. pants
						25. pants				291. pants
						26. pants				292. pants

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
						27. pants				293. pants
						28. pants				294. pants
						29. pants				295. pants
						30. panta 1. punkts				268. panta 2. punkts
						30. panta 2. punkts				296. pants
						Pielikums				276. pants
							1. panta 1. punkta d) apakšpunkts			—
							1. panta 1. punkta g) apakšpunkts			13. panta 14. punkts
							1. panta 1. punkta q) apakšpunkts			—
							1. panta 2. punkts	2. panta 3. punkts		—
							2. panta 1. punkts			2. panta 3. punkts
							3. panta 2., 3. un 8. punkts			9. pants
							3. panta 5. un 7. punkts			10. pants
							3. panta 6. punkts			—
							5. panta 2. punkta otrā un trešā daļa			15. panta 2. punkta trešā daļa un 3. punkta otrā daļa
							6. panta 5. punkta pirmā un otrā daļa			21. panta 1. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
							7. panta e) punkts			23. panta 2. punkta f) apakšpunkts
							8. pants	12. pants		24. panta 1. punkts
							12. pants			208. pants
							16. panta 9. punkts	30. pants		69. pants
							18. panta 1. līdz 6. punkts			73. pants
							18. panta 7. punkts			—
							19. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums			74. panta 1. punkts
							19. panta 1. punkta otrās daļas otrais ievilkums			74. panta 3. punkta otrā daļa
							19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. un 3. punkts			74. panta 4. līdz 7. punkts
							21. pants			209. pants
							25. pants			—
							26. pants			—
							32. pants			—
							34. pants			182. pants
							35. pants			186. pants
							36. panta 1. punkts			185. panta 1. punkts
							36. panta 2. punkts			185. panta 4. punkta pirmais teikums
							III A pielikums			185. panta 6. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
							36. panta 3. punkts			185. panta 7. punkts
							41. pants			147. pants
							42. panta 1. līdz 3. punkts			148. panta 1., 3. un 4. punkts
							43. pants			149. pants
							45. pants			—
							48. pants			160. pants
							49. pants			159. pants
							51. panta 2. punkta a) līdz g) apakšpunkts			162. panta 2. punkta a) līdz e), g) un h) apakšpunkts
							51. panta 3. un 4. punkts			163. pants
							52. panta 1. punkts			169. pants
							55. panta 1. un 2. punkts			166. panta 1. un 2. punkts
							56. pants			167. pants
							59. panta 1. un 2. punkts	52. panta 1. un 2. punkts		177. panta 1. un 2. punkts
							59. panta 3. un 6. punkts	52. panta 3. un 4. punkts		—
							60. panta 1. punkts			305. panta 2. punkta otrā un trešā daļa
							60. panta 2. punkts			305. panta 3. punkts
			31. pants				61. pants			43. pants
							65. pants	55. pants		301. panta 1. un 3. punkts

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
							66. pants			308. pants
							67. pants	53. pants		297. pants
							68. panta 1. punkts			—
							71. pants			—
							72. pants			310. pants
							I pielikums			II pielikums
							III pielikums			185. panta 2. punkta a) līdz c) punkts, 3. punkts un 5. punkta pirmā daļa
							IV pielikums			—
							V pielikums			VI pielikums
							VI pielikums			VII pielikums
								1. panta 2. punktad) apakšpunkts		11. pants
								2. panta 1. punkta a) apakšpunkts		13. panta 7. punkts
								2. panta 1. punkta a) apakšpunkts		—
								2. panta 1. punkta h) apakšpunkts		13. panta 9. punkts
								2. panta 1. punkta o) apakšpunkts		13. panta 25. punkts
								2. panta 1. punkta p) apakšpunkts		13. panta 26. punkts
								2. panta 1. punkta q) apakšpunkts		210. panta 3. punkts
								2. panta 2. punkts		—

Direktīva 73/239/EEK	Direktīva 78/473/EEK	Direktīva 87/344/EEK	Direktīva 88/357/EEK	Direktīva 92/49/EEK	Direktīva 98/78/EEK	Direktīva 2001/17/EK	Direktīva 2002/83/EK	Direktīva 2005/68/EK	Direktīva 2007/44/EK	Šajā direktīvā
								4. panta 2. punkts		15. panta 5. punkts
								5. panta 1. punkta pirmā daļa un 2. punkts		17. panta 1. un 2. punkts, III pielikums
								9. panta 1. punkts		21. panta 4. punkts
								11. panta 1. punkta a) apakšpunkts		23. panta 1. punkta a) apakšpunkts
								15. panta 3. punkts		32. panta 2. punkts
								21. pants		—
								45. pants		—
								46. pants		211. panta 1. un 2. punkts
								47. pants		158. pants
								48. pants		161. pants
								50. pants		175. pants
								51. pants		176. pants
								54. panta 1. punkts		298. panta 1. punkts
								61. pants		308. pants
								62. pants		12. pants
								63. pants		307. pants
								57. pants, 58. pants, 59. pants, 60. pants un II pielikums		—
									1. panta 4. punkts, 2. panta 4. punkts un 4. panta 6. punkts	58. panta 8. punkts
									8. panta 2. punkts	312. pants

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri:
1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

